

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
September 2022

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกบราห์มินต้องมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความสูงศักดิ์แม้มากกว่าเหล่าเทพเพราะเวลานี้ลูกเป็นของวงศ์สกุลอันสูงส่งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน
- คำถาม:** ใบหน้าของลูกๆ ใดที่อยู่อย่างเบ่งบานเหมือนดอกไม้?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีความสุขที่แฝงตัวว่าพวกเขากำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาจากพ่อและกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่กำลังกลับมาสะโตประธานด้วยความรู้และโยคะ ดวงวิญญาณเช่นนี้เฝ้าแต่กลับมารับรู้สิทธิ ใบหน้าของลูกๆ เช่นนี้จะคงเบ่งบานอย่างความสุขเหมือนดอกไม้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะเฝ้าแต่ได้รับกำลัง เพชรพลอยของความรู้จะเฝ้าแต่ออกจากปากของพวกเขาและพวกเขาจะกลายเป็นรูปและบาสนันต์ พวกเขาจะเฝ้าแต่มีนิมิตของอาณาจักรใหม่
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกได้เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าลูกต้องกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของบาบา ใครพูดเช่นนี้? ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลาที่ ฉันเพียงต้องการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่านเท่านั้น ต้องมีการละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง เวลาที่เราถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของรูตรา ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างขณะที่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือลูกของดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน ลูกๆ ควรมีความสุขซึ่งนี้ และแล้วสติปัญญาของลูกจะไปหาชีพบบา พวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกของท่าน เวลาที่ลูกได้กลายเป็นหลานของท่านผ่านบราห์มา บาบาไม่มีตัวตนและดาดามีตัวตน พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ผู้ที่มั่งคั่งและเป็นบุคคลสำคัญนั้นมีชีวิตอยู่ด้วยความสูงศักดิ์อย่างมาก พวกเขามีความสุขซึ่งในตำแหน่งของเขา ลูกๆ ควรมีความสุขมากมายนอกเหนือจากลูก การอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อคือสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่ลูกได้ประโยชน์มากมาย ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มา บาบาพูดว่า: ถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกๆ ของพ่อ เวลาที่พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่าน บราห์มา ลูกควรจะมีความสุขซึ่งว่าลูกเป็นของสกุลที่สูงส่งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของพระเจ้าคือลูกๆ ของบราห์มา ลูกบราห์มินรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ ลูกๆ บราห์มินต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความสูงศักดิ์แม้มากกว่าเหล่าเทพ ชีวิตของลูกได้กลับมามีคุณค่าในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นเช่นเปลือกอ้อยและเวลานี้กำลังกลายเป็นเช่นเพชรและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการยกย่อง ได้มีการสร้างวัดเป็นอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน มีอนุสรณ์ของโสมนาถ (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวผู้ที่ได้ทำให้เหล่าเทพเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น มีอนุสรณ์ของลูกด้วย โสมนาถก็ได้ให้เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายและดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างวัดที่สวยงามอย่างมากให้แก่ท่าน เมื่อลูกได้ยินเพลงนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของชีพบบา บาบา กำลังสอนพวกเราอยู่ ลูกควรมีความสุขด้วยว่าใครเป็นผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ เมื่อลูกเริ่มต้นเรียนตัวอักษร ลูกเรียนรู้ขณะที่นั่งอยู่บนพื้น และแล้วลูกก็นั่งบนม้านั่ง แล้วก็บนเก้าอี้ เจ้าชายและเจ้าหญิงนั่งบนโซฟาในวิทยาลัยของพวกเขา ไม่ใช่เจ้าชายหรือเจ้าหญิงที่เป็นผู้สอนพวกเขา เป็นเพียงครูอีกคนหนึ่ง สถานภาพของเจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นสูงกว่า ลูกนั้นสูงส่งแม้มากกว่าเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทอง พวกเขาเป็นเพียงลูกๆ ของเทพเท่านั้น ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ขณะที่ นั่ง เดิน และมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน ลูกต้องไม่ลืมท่าน เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะกลับมามีพละนาถที่ดีและมั่งคั่ง พ่อจะยกมอบทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ของเขาและไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้น ไม่มีสิ่งอื่นใดเหลืออยู่เป็นของเขา เขาได้ให้ทุกสิ่งโดยไม่หยุด ลูกก็ยกทุกสิ่งให้กับบาบาด้วยเช่นกันว่า: บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน และแล้วบาบาก็พูดว่า: โอเค ดูแลสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกทำให้พ่อกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และแล้วพ่อก็ทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ดังนั้น ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องไม่ทำธุรกิจที่ผิดๆ ใด เฝ้าแต่ถามพ่อบ้างไม่ว่าอะไร ลูกๆ ควรรับประทานอาหารของพวกเขาอย่างไร มีการยกย่องบราห์มาไบเจนอย่างมาก แม้กระทั่งเหล่าเทพก็มีความปรารถนาต่อบราห์มาไบเจนและเหตุนี้เองลูกจึงรับบราห์มาไบเจน บราห์มาไบเจนนี้มีพลังมากมาย เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไป โยคีจะตระเตรียมอาหารทั้งหมด ในเวลานี้ลูกทั้งหมดเป็นผู้เพียรพยายาม ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบามากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกคือลูกๆ ของท่าน ลูกๆ ผู้ที่รับประทานสิ่งนี้ก็เฝ้าแต่กลับมาเข้มแข็งอย่างมาก: ดังนั้นผู้ที่เข้มแข็งมั่นคงผู้ที่เตรียมอาหารจะปรากฏขึ้นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงบราห์มาไบเจน ไม่ใช่ชีวาไบเจน พวกเขาพูดถึงบันดาราของชีวา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกส่งมาจะกลับมารับรู้สิทธิในบันดาราของชีพบบา

บา นี่คือบันดาราของชีพบาบา บาบาได้บอกลูกแล้วว่าที่ศรีนาคะแรว์พวกเขานั้นมีบ่ออีก พวกเขาหุงอาหารที่อุดมสมบูรณ์อย่างมากที่นั่น ในขณะที่ในวัดจากันนาคะแรว์ พวกเขาหุงอาหารที่ธรรมดาอย่างมาก มีความแตกต่าง ที่นั่นน่าเกลียด และที่นี่สวยงาม ศรีนาคามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ในขณะที่ผู้คนที่นี่ (ใกล้โอริสสา) ไม่ได้มั่งคั่งเช่นนั้น มีผู้คนมั่งคั่งและคนยากจน เวลาลูกยากจนอย่างมากและแล้วลูกก็จะกลับมามั่งคั่ง เวลาลูกยากจนอย่างมาก ที่นั่น ลูกได้รับอาหาร 36 ประเภท ดังนั้น ต้องมีการเตรียมการเช่นนั้น ถึงแม้ว่าปวงประชาสามารถรับประทานอาหาร 36 ประเภท สถานภาพของราชาก็ยังคงสูงยิ่งกว่า อาหารที่นั่นเป็นชั้นหนึ่งอย่างมาก ทุกสิ่งที่นี่มีคุณภาพเป็น A1 ที่นั่นทุกสิ่งมีคุณภาพเป็น Z มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืน เมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวทั้งหมด ฯลฯ ที่พวกเขามีที่นั่นเน่าเปื่อยไป ลูกๆ ควรที่จะมีความซาบซึ้งอย่างมาก เมื่อใครบางคนได้ผ่านการสอบที่สำคัญ เขาก็ซาบซึ้งอย่างมาก ลูกควรจะมีซาบซึ้งที่สูงส่งอย่างมากว่าพระเจ้า ผู้เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด กำลังสอนลูกอยู่ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก พ่อ(ของมนุษย์)ก็เป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูกๆ ของเขา เขาอุทิศทุกสิ่งที่เขาให้แก่ลูกๆ ของเขาและแล้วก็เข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ พ่อพูดว่า: พ่อก็อุทิศตนเองด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกอุทิศตนตัวของลูกก่อน เมื่อผู้คนตาย สิ่งของทั้งหมดของเขาก็ให้พระบราห์มินพิเศษ (karnighor) หากบุคคลที่มั่งคั่งตาย พวกเขาก็แม้กระทั่งให้เฟอร์นิเจอร์ของเขา ฯลฯ ลูกๆ ให้อะไร? ชยะ! อะไรที่ลูกได้รับเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น? เพียงคนจนเท่านั้นที่ประกาศสิทธิในมรดก พวกเขาคือคนเอง บาบารับอะไรจากลูกและท่านให้อะไรแก่ลูก? ดังนั้น ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมาย ลูกได้พบกับบาบาที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่ชักเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ ชาวซิกข์พูดว่า: กูรูนาคได้พูดคำสอนที่พวกเขาได้นำไปทำคัมภีร์กรันท์ (คัมภีร์ของซิกข์) ผู้คนของบาร์ตไม่รู้แม้กระทั่งใครพูดกิตะของเขา พระเจ้าของกิตะคือใคร หรือศาสนาใดที่ก่อตั้งขึ้นด้วยกิตะ? พวกเขาเพียงแค่พูดถึงศาสนาฮินดู พวกเขาพูดถึงศาสนาอารยันแต่ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาเชื่อว่าเคยมีศาสนาอารยัน แต่เวลานี้ทั้งบาร์ตนี้ไม่เป็นอารยัน (ไม่ได้รับการแก้ไข) นั่นเป็นเพียงชื่อที่ให้ไว้โดยดายานันดา สาขาที่ปรากฏขึ้นมาภายหลังก็เติบโตอย่างรวดเร็ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะเปลี่ยนศาสนาผู้อื่น ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการเปลี่ยนศาสนาผู้อื่น ที่นั่น ลูกต้องเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน การกลายเป็นบราห์มินไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! บางคนสอบตกขณะที่กำลังเคลื่อนไป บาบาพูดว่า: ถึงแม้ว่าหากใครบางคนจะตัดคอของลูก ลูกต้องไม่กลับไปไม่บริสุทธิ์ บางคนถามบาบาว่า: ฉันจะสามารถทำอะไรได้ในสถานการณ์เหล่านี้? และแล้วบาบาก็เข้าใจว่าผู้คนไม่สามารถทนสิ่งนั้นได้ ในกรณีนั้น บาบาจะพูดว่า: ไปและกลับไปไม่บริสุทธิ์! สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูก พวกเขานั้นจะทุบตีลูกในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ แต่ลูกจะฆ่าตัวลูกเองสำหรับ 21 ชาติเกิด มายาตบตีลูกอย่างหนักมากในขณะที่ลูกเคลื่อนไป นี่คือการชกมวย เธอต่ออายุลูกให้ล้มลงด้วยหมัดเดียว บางคนผู้ที่ได้มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นหรือเป็นเวลา 15-20 ปีก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาได้จากทุกสิ่งไปอย่างสมบูรณ์และตาย พวกเขานั้นอ่อนไหวอย่างมาก! เมื่อมีความผิดเกิดขึ้น จะต้องมีการเสียใจในความผิดที่ทำลงไปเพราะลูกทำให้งานรับใช้เสียหาย สิ่งนั้นไม่ลูกต้องจึงได้มีการสั่งสอน ไม่มีใครถูกตีที่นี่ บางคนพูดว่าเมื่อลูกๆ ที่บ้านสร้างปัญหายุ่งยาก พวกเขาก็ต้องถูกตี บาบาพูดว่า: โอเค เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่พวกเขา ลูกอาจดึงหูของพวกเขาเล็กน้อย แต่มากเท่าที่จะเป็นไปได้ให้อธิบายด้วยความรักอย่างมาก มีการกล่าวถึงกฤษณะว่าเขาถูกผูกไว้ด้วยเชือก อย่างไรก็ตาม เด็กๆ ที่นั่นไม่ได้ร้ายกาจเช่นนั้น เป็นเพียงเด็กๆ ของเวลานี้เท่านั้นที่สร้างปัญหายุ่งยากอย่างมาก พ่ออธิบาย: ลูกๆ จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก จงถามเกี่ยวกับทุกสถานการณ์และบาบาก็จะเฝ้าแต่ให้วิธีการแก่ลูก ความเจ็บป่วยของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ลูกต้องระมัดระวังทุกอย่างก้าว มิฉะนั้นลูกจะถูกหลอกลวง กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ ชีพบาบานั่นอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก! ลูกๆ ควรจะกลายเป็นเช่นท่านด้วย พ่อเน้นก็ต้องการที่จะให้ลูกๆ ของท่านกลับมาสูงส่งยิ่งกว่าท่านและประกาศชื่อเสียงของพวกเรา กลับมาชั้นหนึ่งอย่างมากที่สถานภาพของลูกจะสูงยิ่งเสียกว่าของพ่อ อย่างแท้จริงที่ท่านให้สถานภาพที่สูงส่งแก่ลูก ไม่มีใครสามารถแม้ที่จะเข้าใจว่าลูกกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ดังนั้น พฤติกรรมของลูกควรจะต้องสูงศักดิ์อย่างมาก การเดิน การเคลื่อนไหว การพูดและการรับประทานทั้งหมดของลูกนั้นควรจะต้องสูงศักดิ์อย่างมาก ภายใน ควรจะมีความสุขอย่างมากที่ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ภาพของลักษมีและนารายณ์เห็นได้ ขณะที่ลูกนั้นอยู่อย่างแผ่ตัว เพียงบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักลูกบราห์มิน ไม่มีใครอื่นรู้จักลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบาในรูปที่แผ่ตัวและกำลังจะกลายเป็นนายของโลก สถานภาพที่ลูกนั้นได้รับนั้นสูงมาก สิ่งนั้นก็ให้ความสุขภายในมากมายแก่ลูก ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ใบหน้าของลูกจะเบ่งบานเช่นดอกไม้ ยังไม่มีใครกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ก็จะมีคือนับถือมากมายต่อลูก ลูกต้องให้ความรู้แก่ชนยาสีห์และแก่ราชาในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกันเมื่อลูกนั้นได้รับพลังกำลังอย่างเต็มที่ ลูกต้องกลับมาสะโตประธานด้วยความรู้และพลังโยคะ ให้มีเพียงเพชรพลอยเท่านั้นออกมาจากปากของลูกและลูกจะกลายเป็นรูปและบาสนันต์ ดวงวิญญาณจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นเพียงใด ลูกจะรู้สึกถึงความสุขภายในมากขึ้นตามนั้น ลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิตของอาณาจักรลูกด้วย ลูกต้องทำความเพียรพยายามในวิธีการที่แผ่ตัวอย่าง

มาก ลูกต้องขึ้นทางแก้อื่น ลูกทั้งหมดคือดรุณี บาบารู้ว่า: ต้องมีการอดทนต่อการจู่โจมเหล่านี้เพื่อประโยชน์ของบาบา มีความบริสุทธิ์มากมายอย่างมากในยุคทอง นั่นถูกเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส 100% เวลานี้เป็นโลกที่มีกิเลส 100% ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังแข่งการแข่งขันของโยคะทางจิตเพื่อที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอชีพบาบา และแล้วเราจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุ สกุนแรกของลูกเป็นสกุนของบราห์มิน และแล้วลูกก็กลายเป็นเทพและนักรบ ใช้เวลาทั้งวงจรสำหรับสภาพของการตกลงมาและ 1 วินาทีสำหรับสภาพของการไต่เต้า เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำบาบา นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ลูกใช้ 84 ชาติเกิดที่จะตกลงมา ลูกเฝ้าแต่ไต่ขึ้นไปในชาติเกิดนี้ บาบาส่งการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกภายใน 1 วินาที ลูกควรจะมีสุขนั้น ลูกสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นด้วยความรู้นั้นและสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นด้วยความรู้นี้ ลูกต้องศึกษาความรู้ที่พร้อมกันกับความรู้ที่นั้น บาบารู้ว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงทำความเพียรพยายามเพื่ออนาคต เติบโตเต็มความรับผิดชอบของลูกทั้งต่อครอบครัวทางโลกและครอบครัวที่สูงส่ง บาบามองเห็นปัญหาของลูกแต่ละคนและแล้วแสดงวิธีการแก่ลูกตามนั้น: นี่คือการที่ลูกควรจะทำ หากใครบางคนโกรธ ลูกต้องอยู่อย่างอ่อนหวาน หากใครบางคนดูหมิ่นลูก เพียงเฝ้าแต่ยิ้ม “อ้อชะ คุณกำลังดูหมิ่นฉัน แต่ฉันกำลังให้ดอกไม้แก่คุณ” และแล้วบุคคลนั้นก็จะอยู่หนึ่งเจ็บบอย่างสมบูรณ์ เขาหรือเธอก็จะเยือกเย็นลงในเพียงหนึ่งนาที่ บาบาส่งความสุขที่มากมายที่ยิ่งใหญ่ ท่านได้แสดงกลยุทธ์มากมายแก่ลูก ท่านชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ท่านต้องมีกลยุทธ์เหล่านั้น ลูกต้องรับศรัทธา ลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะกลับมาสูงส่งด้วยศรัทธา อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. กลับมาขึ้นหนึ่ง อ่อนหวานและสูงศักดิ์ที่ลูกประกาศชื่อเสียงของพ่อ ถึงแม้ว่าใครบางคนโกรธหรือดูถูกดูหมิ่นลูก เพียงเฝ้าแต่ยิ้ม

2. กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์ด้วยการทำตามศรัทธา อย่าได้ทำธุรกิจที่ผิดๆ ใด อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์
พร: ขอให้ลูกกลับมาเติมไปด้วยการตระหนักรู้ของการเป็นบรรพบุรุษและหล่อเลี้ยงทุกคนด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูกและพลังของจิตใจของลูก
เมื่อลูกพบปะหรือมองเห็นดวงวิญญาณของศาสนาอื่นใดให้มีการตระหนักรู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นมาจากวงศ์สกุลของปฐวียของลูก ลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือบรรพบุรุษและบรรพบุรุษหล่อเลี้ยงทุกคน ด้วยการหล่อเลี้ยงทางจิต ลูกจะเติมเต็มทุกดวงวิญญาณด้วยทุกพลังที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อ พลังอะไรก็ตามที่ดวงวิญญาณต้องการ จงหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณนั้นด้วยพลังนั้น สำหรับสิ่งนี้ทัศนคติของลูกจะต้องบริสุทธิ์มาก และจิตใจของลูกต้องมีพลัง

คติพจน์: ผู้ที่มีทรัพย์ของความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นผู้ที่มั่งคั่งมากที่สุดในทั้งหมดในโลก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับคำสั่งของพ่อให้รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการรับฟังเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย หูของลูกก็จะกลับมาหวานขึ้น
- คำถาม:** ลูกๆ ได้รับการรู้แจ้งใจ จากการมีความรู้ของละคร?
- คำตอบ:** ลูกได้รับการรู้แจ้งด้วยความรู้ว่า แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทส่วนตัวของเขาในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บทบาทของคนหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับบทบาทของอีกคนได้ สติปัญญาของลูกรู้ว่าไม่ใช่ทุกวันจะสามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ ในละครของ 5000 ปี ไม่มีแม้กระทั่งสองวันที่สามารถเป็นเหมือนกัน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์และซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ หากลูกมีสำนึกรู้ของละครอยู่เสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวไปในสภาพของการใต้เต่า
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในซุมนุ่มที่เป็นสุขของแมลงเมา...

โอมชานติ นี่คือซุมนุ่มที่เป็นสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่แท้จริงที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาเมื่อซุมนุ่มใหญ่โตมาก พ่อมาเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ลงมาแล้วที่นี้ อาจจะมีดวงวิญญาณไม่กี่ดวงอยู่เบื้องบนนั้น แต่พวกเขาเช่นกันก็จะลงมาที่นี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าบาบา คือใคร ก่อนอื่นใดให้ถ่ายทอดคำยกย่องของบาบาเสมอ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง ท่านคือครูที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง และเป็นสัจธรรมที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง นี่คือการยกย่องของเพียงผู้เดียว ลูกควรจะจดจำสิ่งนี้ อย่างมั่นคง ให้รับซื้อของชีพบาบาเสมอ เมื่อผู้คนกำลังนับ พวกเขาจะพูดถึงศูนย์เป็นเหมือนชีวา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือชีวา และท่านก็เป็นครูที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านให้คำอธิบายของรูปกาลเวลาทั้งสามให้แก่เรา: ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ใครเคยปกครองในยุคทอง? พวกเขาได้ปกครองในพื้นที่ใด? ลูกจะพูดว่าในยุคทอง เหล่าเทพได้ปกครองทั้งโลก ได้มีการแสดงว่าใครเคยปกครองและเป็นที่ไหน ผู้ที่มาจากบาโรดาก็จะปกครองที่บาโรดา ที่นี้ทุกสิ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่นั่นลูกเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น แต่เหตุใดจึงไม่มีราชา? แต่ละคนจะได้รับมรดกของเขาเอง สิ่งแรกและสิ่งหลักคือชีพบาบาผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง เป็นผู้ที่ไม่ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกด้วย ท่านอธิบายความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก และทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครในโลกเป็นตริกาลดาร์ชิ หรือสามารถรู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ท่านคือสัจธรรมที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านก็เป็นผู้พาทุกคนกลับบ้านไปกับท่านเช่นกัน ผู้อื่นทั้งหมดเป็นผู้นำทางทางร่างขณะที่ผู้เดียวนั้นเป็นผู้นำทางทางจิต ลูกได้ยินในเพลงแล้วว่า: ลูกได้วนไปทั่วสถานที่การจาริกแสวงบุญทั้งสี่มาชาติแล้วชาติเล่า มีการจาริกแสวงบุญทุกหนแห่ง พวกเขาได้วนไปทั่วทุกทิศทาง แต่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ยังไม่สามารถพบพระเจ้าได้ พระเจ้ามาในเวลานี้ ท่านถูกเรียกว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาของเราในบาร์ดเพื่อทำให้ยุคเหล็กกลายเป็นยุคทอง ท่านทำให้ชาวบาร์ดกลายเป็นนายของสวรรค์ที่เป็นเช่นเพชรอีกครั้ง เป็นเพราะการไม่รู้จักพ่อเช่นนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ พูดว่าพ่อได้ทำให้ลูกเป็นของท่านผ่านปากของบราห์มา เราเป็นของครอบครัวพระเจ้า ลูกเป็นของสกุลชีวาและแล้วลูกก็ได้กลายเป็น บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ลูกถูกเรียกว่าเป็นลูกๆ ที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและพ่อก็ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง เหล่าเทพเคยสะโตประธานและแล้วก็ได้วนไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตะโม เมื่ออัลลอยของกิเลสปะปนลงไปในพวกเขา ดวงวิญญาณก็ได้อยู่อย่างตะโมประธาน อัลลอยได้เข้ามาปะปนในดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญหรือดวงวิญญาณบาป บอกพวกเขาว่า: จงฟังเพียงสิ่งซึ่งเราบอกท่าน เราไม่ต้องการฟังใครอื่น อย่าฟังรับฟังใครอื่น คำสั่งของพ่อคือ: อย่าฟังใครอื่น อะไรก็ตามที่พวกท่านพูด นั่นจะเป็นบางสิ่งจากคัมภีร์เท่านั้นและเราก็เคยรับฟังสิ่งเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เราเคยล้มลุกคลุกคลานไปตั้งแต่เวลานั้น เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราจะรับฟังพ่อเช่นนั้นหรือจะรับฟังพวกท่าน? เรากำลังจะบอกท่านบางสิ่งไม่ใช่มารับฟังท่าน อธิบายแก่พวกเขาว่ามีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีของประชาบิดาบราห์มากุมารมากมาย และดังนั้นแน่นอนที่พวกเขาต้องเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกได้รับมรดกของปู่ผ่านบราห์มา ลูกจะสามารถได้รับมรดกของปู่โดยที่ไม่มีพ่อได้อย่างไร? หลายต่อหลายคนก็พูดว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นโดยตรงจากปู่ แต่พวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นได้อย่างไร? พวกเขาจะสามารถได้รับมรดกของปู่โดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีก่อนได้อย่างไร? หลานสาวและหลานชายทั้งหมดกำลังจะได้รับสิทธิ์ของพวกเขา จะมีปู่โดยที่ไม่มีพ่อได้อย่างไร? สิ่งแรกคือแนะนำพ่อ พระเจ้าแห่งกิตะคือ

พ่อที่แท้จริงที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา พ่ออธิบายและทำให้สิ่งนั้นง่ายดายอย่างมากสำหรับผู้เป็นแม่ที่แก่ชรา นี่คือนัยของการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อหนึ่งท่านและทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิ์ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเป็นกันบังที่สุดของนรก ทั้งโลกคือแม่น้ำของยาพิษ ไม่ใช่ว่ามีแม่น้ำอื่นใด นี่ก็ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรของยาพิษด้วย พ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ในขณะที่ราวันคือมหาสมุทรของยาพิษ แม่น้ำของกิเลสก็ไหลออกมาจากเขา ในเวลานี้ชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจกำลังกระเสือกกระสนในมหาสมุทรของยาพิษ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านที่จะเข้าใจสิ่งนี้ บางคนได้กลายเป็นผู้ที่ดีมาก และแล้วพวกเขาก็ถึงแก่กรรมแล้วก็วิ่งหนีไป พวกเขาพูดว่าพวกเขา กำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์แต่แล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป! ไม่ใช่ว่าทุกคนจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะในสนามรบ ในทั้งสองด้าน บางคนจะถูกฆ่าและผู้อื่นก็จะมีชัยชนะ ใช่ ผู้ที่เข้มแข็งมากก็จะฆ่าผู้คนมากกว่า คนที่อ่อนแอจำนวนมากก็ตาย ที่นี้ด้วยผู้ที่อ่อนแอก็จะตายในทันที ที่นี้ลูกกำลังรบบรากับราวัน เมื่อลูกพ่ายแพ้ด้วยตัณหาราคะ ลูกก็ถูกทำร้ายอย่างรุนแรงมาก มีการชกมวย บางคนสิ้นสติและพวกเขาก็ส่งเสียง บางคนสามารถลุกขึ้นและอยู่อย่างดีในตัว ที่นี้ด้วยเมื่อลูกถูกทำร้ายด้วยตัณหาราคะลูกก็จะช็อคอย่างแรงมาก ใบหน้าของลูกก็จะสกปรก ความโกรธไม่ถูกกล่าวถึงมากเท่ากับที่มีการพูดถึงตัณหาราคะ ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกที่สร้างความทุกข์มากมายแก่ลูก มากมายก็อยู่อย่างมีความสุขด้วยดาบของตัณหาราคะ เป็นไปด้วยกิเลสของตัณหาราคะที่ดวงวิญญานได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิต่ ุณนาหนักก็ได้พูดว่า: พระเจ้าได้ชักเสื้อผ้าที่ไม่มีบริสุทธิต่สกปรก พ่อมาและชักเสื้อผ้า เหล่านั้นเป็นร่างเก่าของลูกในเวลานี้ แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาหรือของเธอเอง ไม่มีบทบาทของสองคนใดสามารถเป็นเช่นเดียวกัน นี่คือละคร ไม่ใช่ทุกวันเป็นเหมือนกัน ละครนี้คือ 5000 ปีและดังนั้นจะมีวันมากมายเพียงใด? ไม่มีสองวันใดสามารถเหมือนกันได้! และแล้ววงจรนี้ก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการหลังจาก 5000 ปี นี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไปและการแสดงก็จะเฝ้าแต่มีการเล่นวนาที่แล้ววนาที่เล่า สิ่งนั้นเฝ้าแต่ซ้ำรอยครั้งแล้วครั้งเล่า มีความแตกต่างมากมายอย่างมากระหว่างยุคเหล็กและยุคทอง เวลานั้นลูกๆได้รู้แจ้งแล้วว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นที่นั่นและอะไรกำลังจะเกิดขึ้นที่นี้ สภาพของการไต่เต้าของลูกเริ่มต้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ให้ท่านและเงามืดของกิเลสจะถูกขจัดออกไป นี่คือนางสิ่งที่ดีตรงไปตรงมาอย่างมาก พ่อรับการให้ท่านกิเลสของลูกจากลูกและจงดูสิ่งที่ท่านให้แก่ลูกเป็นการตอบแทน! ลูกให้เปลือกหอยแก่ท่าน และเพื่อเป็นการตอบแทนท่านให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูก พ่อถูกเรียกว่าเป็นพ่อคำอัญมณีและนักธุรกิจ นี่เป็นบทบาทของพ่อด้วย ดวงวิญญานมีขนาดเล็กมากและมีพลังกำลังมากมายอย่างมาก เขามีความรู้มากมายอย่างมาก การให้ความรู้นี้เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ท่านจะให้ความรู้นี้แก่ลูกอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ละครนี้ไม่มีวันจบสิ้น บทบาทของ 84 ชาติเกิดในดวงวิญญานนั้นหน้าอัสรรย: ดวงวิญญานที่สุดแสนเล็กล้มมีบทบาทที่ใหญ่โตบนที่กอยู่ในตัวเขา ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือรูปและเป็นบาสน์ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญานที่ไม่มีตัวตนนั้นก็จะให้ความรู้ผ่านปากอย่างแน่นอน และดวงวิญญานจะรับฟังด้วยหู ไม่เช่นนั้นแล้วมหาสมุทรแห่งความรู้จะให้ความรู้แก่ลูกด้วยวิธีอื่นใดได้อย่างไร?แน่นอนที่ท่านต้องพูดผ่านปากของบราห์มา ไม่ใช่ทั้งวิษณุหรือชางก้าที่สามารถให้ความรู้ได้ เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ด้วยท่าน มีเพียงมหาสมุทรเดียวเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครแก่ลูก ในยุคทองเคยมีราชาของสุริยวงศ์และมี 8 อาณาจักร และแล้วผู้คนของสุริยวงศ์ก็กลายเป็นของจันทราวศ์ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ลูกคือบราห์มินที่เกิดจากปาก พ่อของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว บราห์มินเหล่านั้นคือสิ่งสร้างที่เกิดจากกิเลส ในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างแล้วก็กลับบ้าน เรามีเพียงการจาริกแสวงบุญเดียวเท่านั้น เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่เราไปในการจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และแล้วเราก็จะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้ สวรรค์ถูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีการจาริกแสวงบุญใดที่นั่น ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใดที่นั่น นี่คือนางสิ่งของบราห์มาที่ซึ่งทุกคนล้มลุกคลุกคลานไปในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้วนไปทั่วในทุกทิศทางแต่กระนั้นก็ยังอยู่ห่างไกลเสมอ พวกเขาไม่ได้พบพ่อผู้ที่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระพวกเรา! ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไปและอาบในคงคาเล่า? คงคานั้นจะชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? หากพวกเขาสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยคงคา เหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้คนหลายแสนก็ไปและอาบในคงคา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ที่เหลือทั้งหมดคือการสะดุดพลาดพลั้งของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกควรที่จะถามคำถามเหล่านี้อย่างมีศิลปะและพวกเขาก็จะเข้าใจว่าลูกกำลังถามคำถามเหล่านี้แก่พวกเขาอย่างมีเหตุผลอย่างมาก ในเมื่อลูกเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียว เหตุใดลูกจึงล้มลุกคลุกคลานไปที่ผู้อื่นมากมาย? พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรที่จะมีความสุขภายในอย่างมากมายที่บาปกำลังชำระลูกและกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ลักษณะมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแท้จริง พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากบาป ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า:

แน่นอนที่ลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เคยเป็นนายแห่งสวรรค์จะมีปวงประชาด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอน ในตอนเริ่มต้นของยุคทองเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลานั้นลูกกำลังนั่งในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่นี้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พ่อมาในการบรรจบกันของวงจร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในขณะที่เหลือทั้งหมดได้รับการหลุดพ้น บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ต้องมีการก่อตั้งอีกครั้ง ลูกๆ ศึกษาราชาโยคะและกำลังประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของลูก ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ที่นี้ทั้งหมดคือหนาม ผู้คนเฝ้าแต่ทิ่มแทงกันและกัน นั่นคือพวกเขาเฝ้าแต่ใช้ดาบของตัณหาหาคะ เวลานั้นบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ และดังนั้นลูกต้องหยุดการทิ่มแทงกันและกัน มีความกล้าหาญ! ผู้ที่กล้าหาญก็จะสามารถยืนขึ้นได้ เมื่อบาบาเห็นว่าใครบางคนมีความกล้าหาญที่ดีและไม่ล้ม ท่านก็ให้การปลุกเร้าแก่ลูกที่กล้าหาญนั้น กระนั้นก็ตามลูกไม่ควรจดจำสามีและลูกๆ ของลูก ฯลฯ ในตอนเริ่มต้นลูกเคยมีเตาเผา ไม่ใช่อิฐทุกก้อนจะถูกอบอย่างดีในเตาเผา นั้นด้วย ลูกกลับมาพร้อมในเตาต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อพูดว่า: อุปสรรคประเภทต่างๆ มากมายจะเฝ้าแต่มาในไฟบูชาของความรู้ที่เช่นเดียวกับที่เคยเป็นในวงจรที่แล้วอย่างแน่นอน ลูกๆ บางคนไม่เชื่อฟังและไม่รับฟังบาบาเลย และพวกเขาก็บูดบึ้งซึ่งตึงนั้นหมายถึงพวกเขาบูดบึ้งกับโชคของเขาและไม่สามารถทำให้โชคของพวกเขาขึ้นสูงส่งได้ เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงเฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำของเขาเอง ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ได้มีการให้ศรัทธาผ่านบราห์มา ไม่ใช่ว่าท่านจะให้ศรัทธาแก่ใครก็ตามผ่านแรงบันดาลใจ หากเป็นเช่นนั้นจะมีความจำเป็นใดสำหรับท่านที่จะเข้ามาในผู้นี้และสร้างลูกๆ มากมาย? ลูกเก่าที่ดีมากบางคนก็เชื่อว่าพวกเขาจะรับทุกสิ่งโดยตรงจากชีพบาบา พวกเขาไม่สำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย ดังนั้นจดจำอย่างมั่นคงว่าบาบาที่แท้จริง ที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ท่านได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ที่นั้นลูกมีทั้งพละนาถิยะและความมั่งคั่ง และดังนั้นจึงมีความสุข ที่นี้บางคนมีพละนาถิยะดีแต่ไม่มีทรัพย์สมบัติเลย บ้างมีทรัพย์สมบัติแต่สุขภาพไม่ดี หากใครบางคนไม่มีลูก เขาก็จะนำลูกของใครบางคนอื่นมาเลี้ยงดู สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่คงอยู่ที่นั่น ที่นั้นแน่นอนที่พวกเขาจะมีบุตรชายหนึ่งคน นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ ลูกได้รับการสาปแช่งของความทุกข์จากราวัน พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูก ที่นี้ปากของลูกๆ หวานขึ้นทุกวัน ที่ศูนย์ต่างๆ ก็เป็นเพียงในวันพฤหัสบดีเท่านั้นที่ปากของลูกจะหวานขึ้น ที่นี้หูของลูกก็หวานขึ้นเช่นเดียวกับปากของลูก ดวงวิญญาณรับฟังความรู้ที่ไม่สูญสลายด้วยหู ดวงวิญญาณมองดูด้วยดวงตาและรับประทานด้วยปาก และดังนั้นจึงสามารถลิ้มรสอาหารได้ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นดอกไม้และให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าได้ทิ่มแทงใครเหมือนกับหนาม อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่งของพ่อ อย่าได้บูดบึ้งซึ่งตึง
2. ทำตามศรัทธาของพ่อในทุกย่างก้าว อย่าได้ทำตามคำแนะนำของจิตใจตนเอง อย่าได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง และด้วยเหตุนี้จึงไม่เชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่ในฐานะเป็นนักสังคัมสงเคราะห์ ให้ความกล้าหาญแก่ผู้อื่นเพื่อที่จะเอาชนะสถานการณ์ในเวลาของความปั่นป่วน
เวลานี้เป็นครั้งคราว ความปั่นป่วนกำลังจะเพิ่มพูนขึ้นในโลก ขณะที่ได้ยินข่าวของความไม่สงบและความก้าวร้าวรุนแรง ลูกผู้เป็นนักสังคัมสงเคราะห์ทางจิต ลูกๆ ต้องกลับมาตื่นตัวเป็นพิเศษและใช้กระแสที่มีพลังของลูกเพื่อเติมเต็มทุกคนด้วยพลังของความสงบและความอดทน จงเป็นประภาคารแห่งแสงและให้แสงของความสงบแก่ทุกคน ทำหน้าที่นี้ในเวลาที่เราเร็วเพื่อที่ว่าดวงวิญญาณสามารถได้รับกระแสทางจิต พวกเขากำลังเฝ้าไหม้อยู่ในไฟของความทุกข์และดังนั้นจึงให้พวกเขามีประสบการณ์ของการกลับมาเติมไปด้วยน้ำที่เย็น

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความเคารพของทุกคน จงกลับมาหัวใจที่ถ่อมตน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ร่างกายของลูกไม่ได้ถูกรับประกัน ดังนั้นจงทำงานอันเป็นสิริมงคลที่ลูกต้องการทำในวันนี้ อย่าทิ้งไว้จนถึงพรุ่งนี้
- คำถาม:** การที่จะทำให้ทุกสิ่งของลูกประสบความสำเร็จ นั่นคือ การมีความเจริญรุ่งเรืองนั่นคือวิธีการใด
- คำตอบ:** จงทำให้ชีพบาบาเป็นทายาท (ลูก) ของลูก แล้วท่านจะทำให้ลูกมั่งคั่งถึง 21 ชาติเกิด ท่านคือ ผู้เดียวเท่านั้นที่จะมาเป็นลูกของทุกคน และจะทำให้ทุกคนประสบความสำเร็จในทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามบางคนกลัว พวกเขาคิดว่า พวกเขาอาจจะต้องให้ทุกสิ่งที่มีอยู่ บาบาวุฒว่า ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างหวาดกลัว จงเฝ้าแต่ดูแลลูกๆของตน ฯลฯ หล่อเลี้ยงพวกเขา แต่จงจดจำลูกผู้เดียวนี้ แล้วเขาจะทำให้ลูกเจริญรุ่งเรือง หากลูกอุทิศตนเองให้กับลูกผู้นี้แล้ว เขาจะรับใช้ลูกอย่างมากมาย

โอมซานติ เวลาที่ลูกทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ที่ศูนย์เข้าใจอย่างแน่อนว่า พวกเขากำลังฟังคำพูดที่สูงส่งของชีพบาบา ไม่มีองค์อื่นใดเหมือนองค์นี้ พวกเขามีสาขามากมายและจะบันทึกแทบไว้ด้วย ฯลฯ ในที่ที่พวกเขามีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ซึ่งกูรูของพวกเขาอาศัยอยู่และพวกเขาจะจดจำกูรู นอกจากลูกแล้วก็ไม่มีใครจดจำพ่อสูงสุดที่ไร้ตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเหนือโลกมาในยุคบรรจบกันนี้เท่านั้น ท่านนั่งอยู่ที่นี้และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ สติปัญญาของลูกๆก็จะพัฒนาศรัทธาและความซาบซึ้งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดมูร์ลีในเวลานี้ มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ว่า กฤษณะเป่าขลุ่ย(มูร์ลี)ในมธฺบัน มธฺบัน คือ สถานที่หลักแห่งเดียว และจากที่นี้มูร์ลียิ่งถูกส่งไปยังทุกหนแห่ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่า กฤษณะเป่าขลุ่ย ไม่มีใครจะรู้ได้ว่า ชีพบาบาพูดมูร์ลี ไม่มีใครรู้อะไรที่ใดก็ตามที่ศูนย์ของลูกเปิด ทุกคนที่นั่นก็จะเข้าใจว่า ชีพบาบาเล่นมูร์ลีผ่านบราห์มาซึ่งคงคาแห่งความรู้ทั้งหลายได้ฟังและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น สติปัญญาของพวกเขาจดจำชีพบาบา ชีพบาบาผู้ที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ไม่มีคัมภีร์ใดกล่าวว่ชีพบาบาพูดมูร์ลี ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด ลูกเข้าใจว่ามูร์ลีที่มานั้นเป็นมูร์ลีของชีพบาบา นอกจากชีพบาบาแล้วก็ไม่มีใครที่จะสอนได้ พ่อเองพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วพ่อจะให้มรดกแก่ลูก บาบาเฝ้าแต่บอกลูกๆว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! อย่าจดจำรูปหรือนามของผู้อื่น! ลูกเคยสะสมภาพถ่ายของผู้ที่มีตัวตนมาหลายชาติแล้ว ลูกเคยสวดคำภาวนาพิเศษ (อุพาสนา) ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกเลิกเก็บรูปภาพของเหล่าเทพ ฯลฯ แล้ว ดวงวิญญาณในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่อ พวกเขาจดจำร่างกายเมื่อมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้น พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า จงพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณคือผู้ที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิและไม่มีความสุข ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันเคยเป็นจักรพรรดิและเวลานี้ได้กลายเป็นยาก เวลาที่ลูกจำได้ว่า ลูกเป็นลูกๆของบาบา เราได้รับมรดกของเราจากพ่อ เวลาที่พ่อพูดว่า จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ไม่มีงานใดที่เป็นสิริมงคลเช่นนี้ ลูกไม่ควรจะล่าช้าในงานที่เป็นสิริมงคลนี้ ไม่มีการรับประกันของร่างกาย ไม่ว่าจะได้เด็กหรือคนแก่ ดังนั้นสิ่งใดที่ลูกต้องการทำ จงทำสิ่งนั้นเดี๋ยวนี้ เมื่อลูกพูดว่า “วันนี้ วันพรุ่งนี้” ความตายก็จะกลืนกินลูก พ่อได้เปิดโรงพยาบาลควบคู่ไปกับมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตอย่างมากที่จะทำให้ลูกมีสุขภาพที่ดี มีความมั่งคั่งและความสุข ถ้าลูกมีพละนาถียรมิตรและมิตร์พัสสมบัติ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขแน่นอน ถ้าใครมีร่างกายที่ไร้โรคภัยและมีทรัพย์ เขาก็มีความสุข ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า ไม่ว่าใครต้องการทำงานที่เป็นสิริมงคลนี้ ให้ทำเดี๋ยวนี้ เพียงใช้ที่ดินแค่สามตารางฟุตและเปิดโรงพยาบาลนี้ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อคือ ผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนว่าลูกจึงควรรับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน ผู้คนของบาร์ตเคยได้รับมรดก ผู้คนของบาร์ตจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย พวกเขามีวัดสำหรับการแสวงหาพระเจ้า ผู้คนของอารยาสมาจะไม่เชื่อในเหล่าเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเชื่อว่าภาพเหล่านั้นทั้งหมดที่สร้างขึ้นมานั้นหลอกลวง อุปสรรคมากมายจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเรื่องง่ายมากมายที่จะอธิบายสิ่งนี้ คำสั่งของพ่อคือ จงหมั่นหมายตนเองกับพ่ออย่างรวดเร็ว ด้วยการหมั่นหมายตนเองกับพ่อเท่านั้นที่ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกได้ พ่อคือ ศัลยแพทย์ทางจิต ลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นลูกๆของท่าน ลูกทั้งหมดจึงเป็นศัลยแพทย์เช่นกัน แน่แน่นอนว่าลูกต้องฉีดยาของความรู้ให้แก่ดวงวิญญาณ มานมานะบา! นี่คือการฉีดยาที่ใหญ่ที่สุด ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำบาบา ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยโยคะโยคะเท่านั้นคือ ยา เมื่อลูกชายถือกำเนิดและไปสู่อุ้งของพ่อของเขา เขาก็จะกลายเป็นนายของมรดกนั้น เวลาที่ลูกรู้ว่า ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดด้วยการจดจำระลึกถึง ในการจดจำระลึกถึงจะมีอุปสรรคมากมายหลายประเภท เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำให้การจดจำระลึกถึงมั่นคงอย่างต่อเนื่อง ใช้ที่ดินเพียงสามตารางฟุตและเปิดโรงพยาบาลนี้ นี่คือการที่ดินสามตารางฟุตใช้ใหม่ มิฉะนั้นแล้วสำหรับวิทยาลัยที่สำคัญแห่งหนึ่ง ลูกจำเป็นต้องมีที่ดิน 50 ถึง 60

เอเคอร์ที่ผู้คนจะมาศึกษาเล่าเรียนและได้รับการยาคัดของความรู้ มีการจดจำกันว่าพวกเขาไม่มีแม้กระทั่งที่ดินสามตารางฟุต แต่กระนั้นก็ยังได้กลายเป็นนายของโลกลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกละใหม่ การมีที่ดินสามตารางฟุตไม่ใช่เรื่องใหญ่ จากนั้นสิ่งนั้นจะเติบโตขึ้นมาเรื่อยๆ หลังจากที่ได้มีการวางรากฐานแล้ว ศูนย์จำนวนมากก็จะถูกเปิดขึ้นมา ผู้คนมากมายจึงได้เปลี่ยนจากเปลือกหอยมาเป็นเพชร ผู้ที่ทำการนี้จะมีประสบการณ์กับประโยชน์มากมาย โรงพยาบาลและวิทยาลัยเปิดขึ้น เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย เช่นเดียวกับที่นี่ จงตั้งกระดานไว้ข้างนอกว่า คลินิกสำหรับสุขภาพที่สมบูรณ์และความมั่งคั่งถึง 21 ชาติเกิด ในภาษาฮินดีจะมีคำกล่าวว่า คลินิกสำหรับความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข 100% อย่างไรก็ตามลูกๆไม่ได้มีความสนใจในการทำงานรับใช้ ตาชายของครอบครัวและญาติเป็นเหมือนใยแมงมุม พวกเขาเองติดกับอยู่ในตาข่ายนี้ พ่อมาลากูออกจากใยแมงมุมของราวัน ไม่มีการกล่าวเช่นนั้นในยุคทอง ที่นั่นเช่นกันผู้คนสร้างโยของตนเองและตายอยู่ในนั้น นี่คือการจักรของราวัน ตาชายของราวันใหญ่โตไปทั่วทั้งโลก ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ นักปราชญ์และนักบวชทั้งหลายติดกับอยู่ในตาข่ายของราวัน พ่อพูดว่า เวลานี้จึงล้มพวกเขาทุกคน จงมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณและแสดงหนทางนี้แก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ ไม่มีใครอื่นบอกความลับของวงจักรโลกนี้แก่ลูกได้ พ่อพูดว่า จงทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ลูกต้องไม่ล่าช้าในการทำงานที่เป็นสิริมงคลนี้ มีตัวอย่างเช่นกันว่า เพราะความล่าช้า ผู้หนึ่งจึงตายไปก่อนที่จะได้ทำสิ่งนั้น แล้วเมื่อดวงวิญญาณได้ถูกเชิญให้มารับโบบักที่ออฟเฟอร์ให้กับเขา เขาก็ร้องไห้คร่ำครวญ และมีคำกล่าวว่า ดูลิ ท่านช้าในทุกเรื่อง ขณะที่ลูกพูดว่า “วันนี้ วันพรุ่งนี้” ความตายก็ได้กลืนกินลูก แล้วลูกก็รับความรู้ไม่ได้ จากนั้นจึงมีการพรำปนเช่นนั้น ลูกๆมากมายคิดว่า โอเค ฉันจะทำสิ่งนี้วันพรุ่งนี้ แต่แล้วเขาก็ตาย เหตุนี้จึงมีคำอธิบายว่า ลูกต้องทิ้งการติดยึด ญาติมิตรทางโลกจะไม่ให้ประโยชน์แก่ลูก เวลานี้ชีพบาบาได้กลายเป็นลูกของลูกแล้ว พ่อพูดว่า จงทำให้พ่อเป็นทายาทของลูก แล้วพ่อจะรับใช้ลูกอย่างมากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า ลูกๆมีลูกกี่คน หากลูกทำให้พ่อ ชีพบาบาเป็นลูกของลูกแล้ว ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากถึง 21 ชาติเกิด กุมาริไปบ้านของเธอ พวกเธออยากมีบุตรชาย หากใครไม่มีบุตรชาย บางครั้งเขาก็จะแต่งงานสองหรือสามครั้ง พ่อพูดว่า ลูกๆทางโลกจะไม่รับใช้ลูก ผู้เดียวนี้กลายเป็นลูกที่แท้จริงของลูก ท่านทำให้ทุกคนประสบความสำเร็จในทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามบางคนกล่าวว่า พวกเขาต้องให้ทุกสิ่งที่มี อะไรจะเกิดขึ้นเล่า พ่อพูดว่า ลูกต้องดูแลลูกๆของตนเอง ฯลฯ แต่ลูกต้องจดจำลูกผู้นี้ ผู้เดียวนี้จะทำให้ลูกมั่งคั่ง ผู้คนไปวัดที่คาร์ซีและสังเวยตนเอง พวกเขาเชื่อว่าด้วยการสังเวยตนเองแก่ชีวา พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต จริงๆแล้วสิ่งนั้นใช้กับที่นี่ พวกเขาได้พิจารณาบางสิ่งของช่วงเวลาหนึ่งเป็นของอีกช่วงเวลาหนึ่ง หากลูกอุทิศตนเองแก่ลูกผู้หนึ่ง ท่านจะรับใช้ลูกอย่างมากมาย ท่านจะให้พระราชวังในสวรรค์แก่ลูก ลูกชายจะไม่ทำสิ่งใดให้กับลูก อย่างมากที่สุดเขาก็จะเลี้ยงอาหารแก่พวกพราหมณ์! สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนให้เป็นทานและไม่ว่าการทำบุญใด พวกเขาทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง ดังนั้นการเปิดโรงพยาบาลนี้ ฯลฯ จึงเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่มาก! ผู้ที่มั่งคั่งก็ยังเปิดโรงพยาบาลสิบถึงสิบห้าแห่ง ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขา ฯลฯ จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเช่าอาคารและเปิดโรงพยาบาลห้าสิบแห่งด้วยเงินเพียงห้าหมื่นรูปี แล้วพวกเขาจะหล่อเลี้ยงตัวเองได้ พ่อกำลังแสดงวิธีทำงานรับใช้ที่ง่ายดายมากให้แก่ลูก จงไปยังริมฝั่งแม่น้ำคงคาและรับใช้ทุกคนที่นั่น ให้ติดคำแนะนำของบาบาไว้ที่หลังของลูก (บนแผ่นกระดาษ) ผู้คนจะอ่านสิ่งนั้นเอง จงทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง! หากบุคคลที่มั่งคั่งทำเช่นนั้น ผู้คนก็จะพูดว่า น้าอัสจารย์! ผู้หนึ่งไม่มีสำนึกที่เป็นร่างเลย! ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดเราจึงนั่งอยู่ในนรกเล่า เวลานี้พ่อได้มาแล้วและท่านพูดว่า จงทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว บาร์ตได้กลายเป็นนรกจากที่เป็นสวรรค์ได้อย่างไร ลักษณะและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร จงมาแล้วเราจะบอกท่านถึงเรื่องราวเหล่านี้ แล้วผู้คนมากมายก็จะมารวมตัวกัน ผู้คนคิดว่าแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หากแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างน้อยจงตัดสินระหว่างสองแม่น้ำนี้! เวลานี้ลูกๆเข้าใจละคร ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น หากลูกไม่ทำให้ผู้อื่นรู้แจ้ง ใครเล่าจะพูดว่าสติปัญญาของลูกรู้แจ้งแล้ว หากศัลยแพทย์ไม่สามารถฉินดยาได้ แล้วใครจะเรียกเขาว่าศัลยแพทย์เล่า ลูกๆได้รู้แจ้งแล้วอย่างแท้จริง ลูกมีความลับของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญา ลูกรู้จักละครนี้และการละเล่นของนักแสดง การแสดงของพ่อสูงที่สุด ท่านเล่นบทบาทของท่านกับลูกๆ ลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ แต่ลูกนั้นแฝงตัว นี่คือการกบฏที่ชั่วร้ายที่ไร้ความรุนแรง ทุกสิ่งของพวกเขาเกี่ยวข้องกับร่างกาย ที่กุ่มกมเหล่านี้มีผู้คนจำนวนมากมายเหลือเกิน ที่นี่ลูกไม่มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับร่างกาย ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ขณะกำลังนั่ง ยืนและเคลื่อนไหวไปมา ลูกกำลังจะกลับมารับบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง บาบาพูดว่า จดจำชีพบาบาอย่างต่อเนื่องขณะแสดงการกระทำ พวกเขาพูดว่า เจ้าอยู่ในทุกคน ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกนั่งอยู่ที่ใด จงจดจำพ่อ แล้วลูกยังต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายไปที่วัด เพียงแต่ติดรูปภาพนี้ไว้ที่หลังของลูกและให้คำแนะนำของพ่ออยู่เรื่อยๆ ท่านได้แสดงวิธีการมากมายให้แก่ลูก จงไปที่ลานเผาศพและอธิบายที่นั่น อธิบายนาคาสรรเสริญของพ่อที่ไร้ตัวตนและคำสรรเสริญของศรีกฤษณะ แล้วถามว่า เวลานี้ จงบอกฉันว่า ใครคือพระเจ้า

ของกิตะ ลูกควรจะมีรูปภาพประกอบด้วย ลูกทำงานรับใช้ได้มากมาย หากผู้หญิงทำสิ่งนี้หรือกุมารีทำสิ่งนี้ก็จะเป็ชคที่ ยิ่งใหญ่ของเธอ กุมารีนั้นดีที่สุด คานโฮยา (พ่อของกุมารีทั้งหลาย) คือ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตน คานโฮยาไม่ใช่กฤษณะ แต่คือ พ่อ พ่อใส่ใจกับวิธีที่จะสอนลูก ตามละครแล้ว พ่อได้อธิบายด้วยวิธีการเดียวกันนี้ในวงจรที่แล้วและพ่อกำลังอธิบายอีก ครั้งในวันนี้เช่นกัน ดังนั้นลูกเองจึงควรจะเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ลูกๆผู้ที่ได้รับคำแนะนำก็ยังจะนำผู้อื่นมา ด้วยเช่นกัน นั่นก็เป็นการสะสมบุญเช่นกัน จงเก็บบัญชีไว้กับตนเอง ไม่ว่าสิ่งใดที่ลูกทำ ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้น หากลูก พาผู้อื่นมา พวกเขาจะมีประสบการณ์กับประโยชน์ที่มากมาย ลูกๆควรใส่ใจอย่างมากกับธุรกิจนี้ ลูกจะได้รับอะไรหากลูก ไม่ทำงานรับใช้ งานรับใช้ งานรับใช้และงานรับใช้! แม้กระนั้นลูกก็พูดว่า ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกรับใช้ทุกคนที่ บ้านได้เช่นกัน พ่อสอนลูกว่า อย่าปล่อยให้อะไรของลูกยุ่งเกี่ยวกับกิเลส หากพวกเขาไม่เชื่อฟังลูก พวกเขาจะเป็นผู้ที่ไม่ เชื่อฟัง หากลูกให้เงินแก่เขาและเขาใช้เงินนั้นทำบาป บาปนั้นก็จะสะสมไว้บนศีรษะของลูก บาบานะนำลูก อย่างไรก็ตาม หลายคนทำบางสิ่ง แล้วบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น ท่านแสดงให้ลูกๆเห็นถึงวิธีการต่างๆมากมายในการทำงานรับใช้ ลูกๆเพียง แต่ต้องทำธุรกิจนี้เท่านั้น จงทำงานรับใช้ที่บนรถไฟด้วยเช่นกัน แล้วพ่อจะพอใจและลูกจะได้รับมรดกของความสุขอยู่ เสมอสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มาซาได้ทอดาชายที่ใหญ่โตมาก ดังนั้นจงนำตนเองออกจากดาชายนั้นด้วยการจดจำพ่อ จงยุ่งอยู่กับการทำงานที่เป็นสิริ มงคล อย่าทำให้ตนเองติดอยู่ในดาชายของผู้ใด จงจัดการติดยึดของลูกออกจากทุกคน
2. จงให้การรู้แจ้งของความรู้ที่ลูกได้รับมาแล้วแก่ผู้อื่น จงทั้งสำนึกที่เป็นร่างและทำงานรับใช้ด้วยวิธีการต่างๆ จงเป็น ไม้เท้าให้คนตาบอด

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักแก่ทุกคนและมีความรู้สึกที่เป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณสำหรับทุกคนและจบสิ้นรูป แบบอื่นๆทั้งหมดของความรู้สึก
เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ความรู้สึกมากมายหลายรูปแบบสามารถเกิดขึ้น บางครั้งลูกจะพบว่าบางคนดีและ บางครั้งลูกพบว่าบางคนไม่ดีนัก ด้วยการมองดูผู้อื่นในรูปดวงวิญญาณของพวกเขา ลูกจะมีความรักทางจิต วิญญาณสำหรับพวกเขา โดยการมีความรู้สึกของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สายตาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และทัศนคติของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะละวางและมีความรักอย่างที่สุดเพราะลูกสร้างความสัมพันธ์ กับทุกคน ดังนั้นขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ฝึกฝน “ฉัน เป็นดวงวิญญาณ” และโดยการทำสิ่งนี้ รูป แบบของความรู้สึกมากมายและธรรมชาติทั้งหมดจะจบสิ้นและลูกจะเป็นที่รักของทุกคนโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ที่มิฝึกของความจริงจังและความกระตือรือร้นจะได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดาย

***** โอม ชานติ *****

เพื่อที่จะได้สัมผัสกับสภาพที่โอบนิน ให้รักษาสมดุลของสองสิ่ง: ความรู้สึก (ภาวนา) ที่เต็มไปด้วยความรู้ และโยคะที่เต็มไปด้วยความรัก

วันนี้บัฟดาตากำลังมองดวงวิญญาณที่มีความรักที่เป็นตัวของความรู้สึกของความรัก และดวงวิญญาณโยคีที่เป็นตัวของความรู้ ดวงวิญญาณทั้งสองประเภทเป็นที่รักของพ่อ และดวงวิญญาณทั้งสองประเภทมีสิทธิ์ในมรดกของผลทันทีที่เป็นไปตามความรักและความรู้สึกของพวกเขา ดวงวิญญาณโยคีที่เป็นตัวของความรู้กำลังได้รับมรดกของประสบการณ์ของการมีความเท่าเทียมในทุกพลังและการใกล้ชิดกับพ่อตามความสามารถของพวกเขา แม้ว่าทั้งสองจะเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล แต่ก็มีความแตกต่างกันในการได้มาซึ่งการบรรลุผลของแต่ละคน ลูกๆที่เป็นตัวของความรักและความรู้สึกก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเพราะความรู้สึกรักของพวกเขา เนื่องจากผลของความรู้สึกที่มีความรักของพวกเขา, พวกเขาจึงมีประสบการณ์ของความรักที่มีต่อพ่อและพวกเขามีประสบการณ์ของพลังด้วย แต่พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของทุกพลังอยู่เสมอตลอดเวลา ดวงวิญญาณโยคีผู้ที่เป็นตัวของความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีประสบการณ์ของชัยชนะได้อย่างง่ายดายด้วยประสบการณ์ของพลังทั้งหมด พวกเขาไม่ประสบกับประสบการณ์ของความท้อแท้ ดังนั้นแม้ว่าลูกทั้งสองประเภทจะก้าวหน้า แต่เพียงดวงวิญญาณโยคีเท่านั้นที่สัมผัสกับสภาพที่ไม่ไหวหวั่นอันคลอนแคลนอยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่มีความรักและดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้สึกกำลังก้าวหน้าไปด้วยความรักและความรู้สึกรักของพวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้รับชัยชนะอยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่มีความรักจะมี “บาบา บาบา” อยู่ในจิตใจและอยู่บนริมฝีปากของพวกเขาอยู่เสมอและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความร่วมมือเป็นครั้งคราว พวกเขาได้รับผลของความรักของพวกเขาจากพ่อในเวลาที่ถูกต้องอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในการกลับมาท้อแท้ยามนั้นคือดวงวิญญาณที่รอบรู้และดวงวิญญาณโยคีที่ใกล้ชิดมาก เหตุนี้เองลูกจึงต้องรักษาเป้าหมายของการมีความรู้สึกรักและการเป็นตัวของตัวเอง เท่าที่ลูกมีความรู้สึกรัก ลูกก็ต้องเป็นตัวของตัวเองตามนั้นด้วย การมีความรู้สึกรักเพียงอย่างเดียวหรือมีความรู้เพียงอย่างเดียวไม่ใช่ความสมบูรณ์พร้อม ความสมดุลของทั้งสอง – ความรู้สึกรักที่เต็มไปด้วยความรู้และการเป็นดวงวิญญาณโยคีที่มีความรัก - จะทำให้ลูกได้สัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบนินได้อย่างง่ายดาย การท้อแทียกกับพ่อบรรยายถึงการท้อแทียกกันทั้งสองประการนี้

ในเวลาปัจจุบัน ดวงวิญญาณมากมายที่เป็นตัวของความรู้สึกได้เข้ามาสู่สนามของงานรับใช้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นจำเป็นสำหรับงานของการก่อตั้งทั้งสองงานให้บรรลุผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปหรือการก่อตั้งอาณาจักร อย่างไรก็ตามเวลา ขณะนี้มีความจำเป็นมากกว่าสำหรับดวงวิญญาณญาณ-โยคี เพราะเนื่องจากบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยในอนาคต ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้สึกจะเข้ามาได้อย่างง่ายดายมากขึ้น เหตุนี้เองจึงต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นกับดวงวิญญาณที่เป็นญาณและโยคีในการทำงานรับใช้ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเพิ่มจำนวนของดวงวิญญาณเช่นนั้น ลูกเข้าใจไหม? อย่าได้พอใจที่จำนวนดวงวิญญาณกำลังเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่เวลานี้จึงเตรียมดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์กับทุกพลังเช่นเดียวกับพ่อ อาณาจักรกำลังขยายตัวออกไปได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก เพียงดวงวิญญาณที่มีความสมดุลของทั้งสองรูปแบบเท่านั้นที่จะกลายเป็นเครื่องมือ นี่ก็เพราะว่าสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกนั้น จำเป็นต้องมีดวงวิญญาณที่มีสภาพอันทรงพลังของพลังที่ละเอียดอ่อนมากและที่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณมากมายด้วยทัศนคติและความคิดที่สูงส่งของพวกเขา ดวงวิญญาณที่สัมผัสความรักที่มีต่อตนเองและดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกรักจะเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาไม่ได้มีความรักนั้นหรือความรู้สึกรักที่มีต่อโลก เป็นเพียงสำหรับตัวเขาเองและต่อดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้น เพียงดวงวิญญาณที่มีความสมดุลเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและทำงานรับใช้โลกได้ งานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดจะสามารถทำได้ด้วยความคิดอันทรงพลังของจิตใจและด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่แค่การมีความรู้สึกรักต่อตัวเองเท่านั้น โดยการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ทำให้ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงผู้อื่นได้ ดังนั้นลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นที่มีความรู้สึกรักที่เต็มไปด้วยความรู้พร้อมกับความรักและพลังของโยคะหรือไม่? หรือลูกมีความสุขเพียงแค่นี้ได้เห็นดวงวิญญาณที่มีความรักที่มีความรู้สึกรักเท่านั้น? ตรวจสอบดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์หรือเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่ ผลลัพธ์คืออะไร? บัฟดาตาได้เคยบอกลูกแล้วว่าท่านมีความรักต่อดวงวิญญาณทั้งสองประเภท บัฟดาตาสุขใจที่ได้เห็นดวงวิญญาณทั้งสองประเภท

อย่างน้อยลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักและได้ทำให้บาบาเป็นของลูกใช่ไหม? ลูกตระหนักรู้จักท่านได้ ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดก ลูกได้เข้ามาอยู่ในแถวของกำมือเดียวจากหลายล้าน ลูกได้มาถึงจุดหมายปลายทางของลูกแล้ว ลูกได้ปกป้องตนเองจากการเร่ร่อนไปทั่วด้วยร่างกายและจิตใจ และเหตุนี้เองลูกจึงมีความสุขใช่ไหม? ดังนั้นลูกมีความสุข พ่อก็มีความสุขด้วย ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีโชคของความสุขใช่ไหม? เมื่อเทียบกับดวงวิญญาณในโลก ดูสิว่าดวงวิญญาณที่เป็นของพ่อโดยตรงนั้นธรรมดาเพียงใด! ดูสิว่านักเรียนของครูโลกนั้นช่างน่าอัศจรรย์เพียงใด! ผู้ที่กำลังสอนคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นก็เป็นผู้ที่ธรรมดา แต่มีเพียงผู้ที่ธรรมดาเท่านั้นที่รู้จักพ่อผู้ที่มาในรูปแบบที่ธรรมดา บัพาดาไม่ได้มาที่นั่นอย่าง VIP ท่านมาในรูปแบบที่ธรรมดา ท่านไม่ได้เข้ามาในร่างของนายกรัฐมนตรีหรือราชา เหตุนี้เองเพียงผู้ที่ธรรมดาที่ตระหนักรู้จักท่านเท่านั้นที่ได้รับโชค ดังนั้นลูกมีโชคใช่ไหม? ลูกได้รับโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้! แม้กระทั่งจะพูดว่า “โชคหลายล้านเท่า” ก็ยังไม่เพียงพอ

แม้ว่าเวลานี้จะมีลูกมากมาย ก่อนหน้านี้อีกเคยคิดว่า: ห้องประชุมที่ใหญ่โตเช่นนี้จะใช้สำหรับอะไร? อย่างไรก็ตามเวลานี้ดูเหมือนว่าเป็นเช่นไร? เราควรมีห้องประชุมที่ใหญ่ขึ้นกว่านี้ บราห์มินมีพรที่ว่าไม่ว่าลูกจะทำอะไรที่ใหญ่โตแค่ไหน สิ่งนั้นก็จะยังคงเล็กอยู่ดี บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทั้งหมดที่มานี้ อย่างไรก็ตามอย่าเพียงแค่มีความรู้สึกรักแต่ต้องกลายเป็นผู้ที่มีความรู้ด้วย กลายเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุด้วย อย่าเพียงแค่มีความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณเท่านั้น แต่ให้มีความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ, ดวงวิญญาณสูงสุดและวัตถุธาตุด้วย ละครรวมอยู่ในสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับทั้งสามสิ่งนี้ ฉันจะไปที่ไหนและฉันต้องให้ความใส่ใจอะไรกับตัวเอง? หากลูกไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุ ลูกก็ไม่ได้ “เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้” ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของทั้งสามสิ่ง: สถานะที่ ตัวบุคคล และสภาพ อย่าเพียงแค่มีความรู้สึกรัก ฉันต้องไปที่นั่น ฉันต้องพาพวกเขาไปที่นั่น... การเป็นตัวของตัวเองหมายถึงการเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกลและสามารถมองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม หากลูกมีความรู้อย่างกระจ่างชัดในทั้งสาม ลูกก็จะประสบความสำเร็จ หากใครบางคนล้มป่วยครั้งแล้วครั้งเล่าเนื่องจากความผิดพลาดของเขาเอง บัพาดาจะไม่เรียกดวงวิญญาณเช่นนั้นว่าเป็นดวงวิญญาณที่รอบรู้หรือโยคี ความรู้หมายถึงการมีความเข้าใจ เข้าใจสภาพของลูกและเข้าใจร่างกายของลูก หากสติปัญญาของลูกมีความรู้ที่เติมเปี่ยมเกี่ยวกับสภาพของดวงวิญญาณ สภาพของร่างกาย และบรรยากาศ ลูกก็เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ ดังนั้นอย่าได้มีความสุขกับเพียงแค่มีความรู้สึกรัก ทั้งผู้ที่มาที่นี่และผู้ที่น่าผู้อื่นมาที่นี่ควรจะมีความรู้อย่างเติมเปี่ยม ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็กล่าวได้ว่าเป็นละครที่หวานชื่น ลูกจะไม่มี ความป้นป่วนใดๆใช่ไหม? จงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน! อย่างไรก็ตามลูกต้องให้ความใส่ใจในอนาคต บัพาดารู้ดีว่าลูกบางคนนั้นจะต้องอดทนมากเพียงใดในการมาที่นี่ บาบาได้แสดงความยินดีกับลูกแล้วสำหรับสิ่งนั้น ไม่ว่าแต่ละดวงวิญญาณจะมีมรดกใดก็ตาม เขาจะได้รับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถถูกตัดสิทธิ์จากมรดกได้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัวในรูปแบบที่มีตัวตนหรือไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในสภาพของ “มานมานะบาฟ” ในสถานที่ของเขาเอง พวกเขาจะได้รับมรดกของเขาอย่างแน่นอน ลูกต้องเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้เป็นสองเท่า อย่าได้เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้เพียงครั้งเดียว อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์ในการมีความสมดุลของความรักและพลังโยคะ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้และความรู้สึกที่มีความรัก ถึงดวงวิญญาณที่บรรลุเป้าหมายที่จะกลับมาทักทายกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่สัมผัสว่าตนเองนั้นใกล้ชิดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่อยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพาดา(หมายเหตุ: บราเดอร์ที่สูงอายุสองคนจากคานาตะกะได้ออกจากร่างของเขาไปในชั่วโหม่งเดียวกันหลังจากที่มาถึงมธุบัน และดังนั้นบัพาดาจึงให้ความสนใจเป็นพิเศษกับเรื่องนั้น)

บัพาดาพบปะกับดาดี:

พลังของการชุมนุมทำให้ชุมนุมก้าวไปข้างหน้า ลูกกำลังให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันด้วยความกล้าหาญที่ดีมากและกำลังก้าวหน้าไปเป็นอย่างดี ความกล้าหาญของลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือกำลังเพิ่มความกล้าหาญของดวงวิญญาณมากมาย ลูกได้กลายเป็นผู้มีประสบการณ์ในทุกสถานการณ์ ดูเหมือนกับว่าไม่มีอะไรใหม่ใช่ไหม? บัพาดากำลังให้สะกิดจากหลังม่าน แต่เป็นลูกดวงวิญญาณที่กำลังเล่นบทบาทบนเวที ลูกกำลังเล่นบทบาทที่ดี ในเวลาอมฤต, บัพาดากล่าวคำ “สวัสดีตอนเช้าและนมัสเต” กับชุมนุมของดวงวิญญาณมหาวิระ, ดวงวิญญาณอันดับหนึ่งอยู่เสมอ เรียกสิ่งนี้ว่าสะกิดหรือเรียกสิ่งนี้ว่าความรัก มันจะกลายเป็นอาหารบำรุงเลี้ยงสำหรับทั้งวัน ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ทุกสิ่ง OK ด้วยความกล้าหาญรับประกันความสำเร็จ

บัปเตาพบดับเบิลฟอเรเนอร์บราเธอร์และซิสเตอร์:

บัปเตาพบกลุ่มจากออสเตรเลีย:

บัปเตาามองเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกๆ จากออสเตรเลีย ลูกรู้หรือไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษของชาวออสเตรเลียคืออะไร? (พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เพราะนี่เป็นครั้งแรกที่พวกเขา) ลูกมาที่ใหม่โดยสิ้นเชิงหรือเป็นสถานที่ที่ลูกคุ้นเคยหรือไม่? พื้นที่ที่ลูกมาถึงสถานที่แห่งนี้ สำคัญถึงวงจรก่อนหน้านี้จะกลับมาชัดเจนมาก รวากับว่าลูกเพิ่งเห็นในตอนนี้อยู่ในชาติเกิดปัจจุบันของลูก นี่คือนิยามของดวงวิญญาณที่ใกล้ชิด จากการมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ ลูกจะสามารถรู้ได้ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดหรือห่างไกลจากครอบครัวบราเธอร์ ลูกสามารถรู้ได้ว่าลูกอยู่ในอันดับแรกหรืออันดับที่สอง คุณสมบัติพิเศษของความสัมพันธ์ที่ละเอียดอ่อน (ทางจิต) นี้คือลูกแต่ละคนพิจารณาว่าตนเองเป็นอันดับหนึ่ง ในทางโลกลูกจะเข้าใจตามลำดับกันไปว่าบางคนคืออันดับหนึ่ง บางคนคืออันดับสอง และอีกคนหนึ่งคืออันดับสาม อย่างไรก็ตามที่นี้ แม้แต่ลูกคนสุดท้ายก็ยังเชื่อว่าถึงแม้เขาจะมาทีหลัง เขาก็สามารถมาเป็นอันดับแรกได้ เป้าหมายนี้ดี ลูกต้องมาเป็นอันดับแรก สิ่งบ่งบอกของการเป็นอันดับแรกคือการอยู่กับพ่ออยู่เสมอ ไม่ใช่ว่าลูกควรพยายามที่จะทำสิ่งนี้ แต่ลูกต้องสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางนั้นอยู่เสมอ เมื่อลูกสัมผัสได้ว่าเป็น "บาบาของฉัน" ลูกจะจดจำสิ่งที่ เป็นของลูกได้โดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามที่จะจดจำสิ่งนั้น การพูดว่า "ของฉัน" หมายถึงการมีสิทธิใน "บาบาเป็นของฉัน และฉันก็เป็นของบาบา!" คำเหล่านี้มีไม่กี่คำและมันเป็นเรื่องของวินาทีเดียวเท่านั้น! สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นโยคีที่ง่ายดาย บนป้ายกระดานที่ลูกติดประกาศ ลูกเขียนว่า: ศูนย์ราชาโยคะที่ง่ายดาย แล้วลูกได้เรียนรู้โยคะที่ง่ายดายเช่นนั้นหรือไม่? มายามาหาลูกใหม่? มายาไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าผู้ที่อยู่กับพ่อได้ ลูกรู้ว่าในทางร่างกายลูกอาศัยอยู่ที่ไหนเพราะว่าบ้านนั้นสร้างมาเพื่อลูก และเมื่อใดก็ตามที่ลูกเป็นอิสระ ลูกสามารถกลับบ้านและไปพักผ่อนที่นั่นได้อย่างง่ายดาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกรู้ว่าลูกต้องอยู่กับพ่อ ว่านั่นคือจุดหมายปลายทางของลูก ลูกสามารถอยู่ที่นั่นได้ในขณะที่กำลังทำงานของลูก ลูกควรสัมผัสสิ่งนี้ด้วยสติปัญญาของลูก ลูกทุกคนได้สร้างโชคของลูกและมาอยู่เบื้องหน้าผู้สร้างโชค บัปเตาเห็นดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายของลูกแต่ละคน นี่คือนิยามที่หลากหลาย มีทั้งเด็ก คนสูงวัย และเยาวชนด้วย อย่างไรก็ตาม เวลานี้ พวกลูกทุกคนยังเป็นเด็กอยู่ บางคนบอกว่าพวกเขาอายุแปดเดือนและบางคนก็บอกว่าพวกเขาอายุ 12 เดือน ลูกจะพูดถึงวันเกิดทางจิตของลูกเท่านั้น อัจชะ

ลูกทุกคนเป็นลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบจากวงจรที่แล้ว จงก้าวต่อไปอย่างสม่ำเสมอในขณะที่อยู่อย่างหลอมรวมในความรักที่มีต่อพ่ออย่างไม่ขาดตอน การจดจำระลึกถึงที่ไม่มีความขาดตอนนี้จะแก้ไขทุกปัญหา ทำให้ลูกกลายเป็นนกที่โฉบบิน และพาลูกไปสู่สภาพที่โฉบบิน ในขณะที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัปเตา จงมีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกคือผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดในทุกวงจร ลูกจะยังคงประกาศสิทธิของลูกต่อไปในทุกวงจร ขอแสดงความยินดี! ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การแสดงความยินดีอยู่เสมอ อัจชะ

อเมริกา: ลูกทุกคนเป็นมงกุฎบนศีรษะของบัปเตา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งใช่ไหม? ทุกความคิดและทุกคำพูดของดวงวิญญาณที่สูงส่งนั้นจะสูงส่ง ไม่ใช่เพียงแต่บางครั้งแต่ตลอดเวลา เพราะลูกได้รับมรดกตลอดกาล ดังนั้นเมื่อลูกมีสิทธิได้รับมรดกตลอดกาล ก็จงให้สภาพของลูกเป็นไปตลอดกาลด้วยเช่นกัน จดจำคำว่า "สม่ำเสมอ" ไว้เสมอ บัปเตาให้พรนี้แก่ลูกๆ ทุกคน ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและจะอยู่ในสภาพที่โฉบบินอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะอยู่อย่างเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณที่ได้รับพรเช่นนั้นจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายโดยอัตโนมัติ วันนี้เป็นวันแห่งความสุขหรือไม่? ใครมีความสุขมากกว่ากัน พ่อหรือลูก? (ลูกมีความสุขมากกว่า) บัปเตามีความสุขที่ไม่มีพ่อเช่นนั้นในโลกที่ลูกทุกคนสูงส่ง ถ้าบัปเตาจะบรรยายถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคน หลายปีก็ผ่านไป ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษเช่นนั้นที่จะมีคัมภีร์ที่สร้างขึ้นสำหรับการสรรเสริญของลูกทุกคน หากลูกมีศรัทธาเช่นนั้น ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ

เม็กซิโก: ลูกอยู่ใกล้หัวใจเท่ากับที่ร่างกายนั้นอยู่ห่างไกลหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? ลูกทุกคนได้จองที่นั่งของลูกบนบัลลังก์หัวใจของบัปเตาแล้วหรือยัง? บัปเตารู้ถึงคุณค่าของเพชรพลอยแต่ละเม็ดและทุกเม็ด เพชรพลอยแต่ละเม็ดเป็นเครื่องมือในการทำให้งานของก่อตั้งประสบความสำเร็จ ลูกคิดว่าตัวเองเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่าเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคเช่นนั้นที่พ่อได้ค้นหาลูกจากที่ไกลแสนไกลและทำให้ลูกเป็นของท่าน ลูกเป็นผู้ที่มีโชคมากกว่า

นักวิชาการหรือนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ในปัจจุบันหลายล้านเท่า เพียงรักษาความสุขที่ลูกได้รับในสิ่งที่ลูกต้องการในชีวิต

นิวซีแลนด์: ลูกกำลังสร้างดินแดนใหม่ใช่ไหม? ลูกได้ทำให้ตนเองเป็นคนใหม่ และดังนั้นลูกจะทำให้โลกใหม่ด้วยใช่หรือไม่? ลูกเขียนและพูดถึงอาชีพของลูกในฐานะผู้สร้างโลกใหม่ ดังนั้น ลูกจะสร้างสถานที่ซึ่งลูกอาศัยอยู่ให้ใหม่ใช่หรือไม่? แต่ละสถานที่มีความพิเศษของตัวเอง ความพิเศษของนิวซีแลนด์คืออะไร? ชาวบาร์ตที่ไปนิวซีแลนด์ได้ตระหนักรู้จักพ่อผู้ทำให้โชคของบาร์ตนั้นสูงส่งขึ้นอีกครั้ง ลูกที่อาศัยอยู่ในบาร์ตไม่ตระหนักรู้จักท่าน แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศเวลานี้เข้าใจถึงการสรรเสริญบาร์ตและพ่อ ลูกที่ดีมากที่แยกจากกันไปได้ปรากฏตัวขึ้นในนิวซีแลนด์ ได้มีการครุพบในภายหลัง อย่างไรก็ตาม การก่อตั้งของงานรับใช้เกิดขึ้นก่อน เหตุนี้เองลูกที่มีความกล้าหาญที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นจึงพิเศษ ลูกเข้าใจไหม?

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นสายใยแห่งความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนทั้งหมด จงโยยบินในสภาพที่โยยบินและกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม
เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่ไม่มีการเชื่อมโยงกับโลกเก่า ดังนั้นตรวจสอบในทางที่ละเอียดอ่อนว่ามีร่องรอยของความผูกพันยึดมั่นเพียงเล็กน้อยดังลูกเข้าไปหาตัวมันเองหรือไม่ ถ้าลูกชอบอะไรบางอย่าง สิ่งนั้นจะดัง ลูกเข้าไปหาตัวมันเองอย่างแน่นอน บางคนบอกว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาใดๆ แต่พวกเขาก็ชอบบางสิ่ง ดังนั้นความปรารถนาจึงเป็นสายใยที่หนา และการชอบบางสิ่งเป็นเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อน เวลานี้ จงจบสิ้นสิ่งนั้นและกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: การให้พล้งด้วยจิตใจ และให้คุณธรรมด้วยการกระทำ คือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานแข่งขันในการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับจากพอมหาสมุทรแห่งความรู้
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลหลักสำหรับการไปล้างหน้าหรือการอยู่เบื้องหลังในลูกประจำของลูก?
- คำตอบ:** การทำตามศรัทธาของลูก ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างดีมากจะได้รับอันดับต้นๆ ในขณะที่ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างไม่ดีในวันนี้แต่วันพรุ่งนี้ปะปนคำแนะนำของจิตใจของเขาเองกับศรัทธาเนื่องจากอิทธิพลของสำนักที่เป็นร่างได้รับอันดับท้ายๆ ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะมาล่า ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างถูกต้องก็สามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับล้างหน้าได้
- เพลง:** โอ้นักเดินทางตอนกลางคืนอย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ ทั้งบัฟฟาตาและดาตาพูดว่าโอมซานติ ศาสนาดั้งเดิมของตนเองของเขาทั้งสองคือความสงบ สิ่งนี้ควรที่จะออกมาจากเราลูกๆ ว่าโอม นั่นคือศาสนาดั้งเดิมของเราเอง ดวงวิญญาณคือความสงบ เวลานี้เรากำลังไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่นใด บาบ่าจะพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ใครจะไปก่อน? ราวกับว่ายิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกก็แข่งกันไปข้างหน้ามากตามนั้น เวลานี้ลูกกำลังกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ราวกับทำให้ลูกมีสำนักที่เป็นร่างมาถึงถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและกำลังแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ลูก เพียงผู้เดียวที่เป็นนายของบ้านเท่านั้นที่สามารถชี้หนทางกลับบ้านแก่ลูกได้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถชี้หนทางกลับบ้านแก่ลูกได้ นั่นไม่ใช่กฎ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชี้หนทางให้แก่ลูก ชื่อของท่านคือผู้จัดความทุกข์ ผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ พวกเขาเคยร้องสรรเสริญท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าดวงวิญญาณในยุคทองพูดว่าพ่อปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์และส่งพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ไม่เลยเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่ออธิบายความรู้ให้แก่ลูก เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่บทบาทของความรู้ที่ดำเนินไป และแล้วบทบาทนี้ก็มาถึงจุดจบและผลรางวัลก็เริ่มต้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบทบาทที่จะทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิและท่านเล่นบทบาทนั้นทุกวงจร ลูกรู้ว่าลูกเคยบริสุทธิถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแล้ว และแล้วลูกได้ไปสู่อาณาจักรของราวันและเฝ้าแต่ลงมา องค์กรเฝ้าแต่ลดลงไปเพียงในบาร์ดเท่านั้นที่มีเหล่าเทพผู้ที่เคยเต็ม 16 อาสา เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม และแล้วพวกเขาก็ต้องกลับมาใช้ชีวิตเกิดและต้องลงมาอย่างแน่นอน องค์กรต้องลดลงอย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้ที่นั่น ในเวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก เทพที่บริสุทธิก็กลับมาไม่บริสุทธิได้อย่างไร? จงมาแล้วเราจะบอกท่านถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด นี่คือการที่แท้จริงของวงจรของ 84 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่ผิดๆ พวกเขาได้แสดงระยะเวลาของวงจรว่ายาวมาก ด้วยการรับฟังเรื่องราวของวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ ลูกจึงได้รับสถานภาพราชาซึ่งเป็นผู้ปกครองโลก ชันยาสาชีลา ไม่รู้ถึงความลับที่ลึกล้ำเหล่านี้ ศาสนาของพวกเขาแยกออกไป เริ่มแรกพวกเขาถือกำเนิดกับพ่อแม่ของเขา และดังนั้นพวกเขาก็ไปวัดจาลา และกราบไหว้บูชาที่นั่นด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อพวกเขาไม่สนใจพวกเขาก็ทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและจากไป พ่อพูดว่า: “ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา” ประโยคนี้ใช้กับลูกเท่านั้น ได้มีการจดจำกันว่าบราห์มินออกมาจากปากของบราห์มาและดังนั้นแน่นอนที่พวกเขาต้องถูกนำมาเลี้ยงดู บาบ่านี้ก็เคยไม่มีบริสุทธิมาก่อนในตอนแรกด้วยเช่นกันและท่านก็กลับมาบริสุทธิด้วย ลูกกลายเป็นบราห์มินและแล้วก็ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ ที่นั่นมีศาสนาที่ไม่แบ่งแยก ที่ซึ่งเหล่าเทพอาศัยอยู่ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่สามารถมีความขัดแย้งใดๆที่นั่น มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ค่ายกย่องของศาสนาเทพก็ได้มีการร้องสรรเสริญไว้: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม... เมื่อลูกไปยังวัดลักษมีและนารายณ์ จงบอกพวกเขาว่าผู้หนึ่งคือนารายณ์ที่แท้จริงใช่ไหม? เขาถูกเรียกว่าเป็นสัจจะได้อย่างไร? เป็นเพราะมีความหลอกลวงมากมายในทุกวันนี้ ผู้คนมากมายก็มีชื่อว่าลักษมี-นารายณ์หรือราเด-กฤษณะ ฯลฯ พวกเขาทั้งสองชื่อ ในมัตราสผู้คนมากมายก็มีชื่อที่ดีมาก บั๊กกัทวาทสาราม(ผู้ปกป้องผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา) ฯลฯ นั่นจะเป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้น นั่นจะเป็นมนุษย์ได้อย่างไร? สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อสูงสุดของดวงวิญญาณทั้งหลาย ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ หากลูกได้เฝ้ามองดูบาบา ลูกจะเข้าใจว่าบาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ เป็นผู้ที่เป็นที่รักที่สุดได้อย่างไร ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบ่าที่ไม่มีตัวตนกำลังพูดกับพวกเราดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนพวกเราดวงวิญญาณ ไม่มี

การอ้างอิงสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ใด บางคนก็พูดว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในร่างของกฤษณะ อย่างไรก็ตามรูปของกฤษณะคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น กฤษณะไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นพร้อมกับรูปหรือนามนั้น รูปภาพของกฤษณะที่ลูกเห็นก็ไม่ได้เป็นรูปภาพที่ถูกต้องเช่นกัน ไม่สามารถถ่ายภาพของสิ่งที่ลึกๆ เห็นด้วยเทคนิคมิตได้ อย่างไรก็ตาม ใช่ว่าที่รู้จักอย่างดีมากว่าศรียุคทองที่สวยามเคยเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทองและแล้วเขาก็ได้เป็นจักรพรรดิของโลก อาณาจักรเริ่มต้นด้วยลักษมีและนารายณ์ ยุคสมัยเริ่มต้นด้วยอาณาจักรของพวกเขา ยุคสมัยแรกของยุคทองคือยุคสมัยของผู้เอาชนะบาปวิกรรมาจิต (Vikramajeet) เมื่อศรียุคทองถือกำเนิดมีบางคนที่จะต้องกลับบ้านยังคงหลงเหลืออยู่ นี่คือนักแห่งการบรรจบพบกันที่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ยุคสมัยใหม่อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เริ่มต้นเมื่อทุกคนนั้นได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และแล้วนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของวิษณุ การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นผ่านรูปคู่ของวิษณุ คือลักษมีและนารายณ์ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่าลูกทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อทุกๆ 5000 ปี ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ครูก็นึกว่านักเรียนจะสามารถสอบผ่านได้มากเพียงใด ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นเฝ้าแต่มีสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอมากเพียงใด มากเพียงใดที่ลูกได้รับเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายจากพ่อแล้วให้ทานสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ไม่มีใครอื่นสามารถให้ทานเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้เหล่านี้ได้ ลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้จากพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพชรหรือไข่มุกที่เป็นวัตถุ ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกให้ทานมากเพียงใด จงมองดูว่ามามาและบาบาได้ให้ทานมากเพียงใด ในบรรดาลูกทั้งหมดซิสเตอร์ที่ดีที่สุดก็ให้ทานอย่างดีมากด้วยเช่นกัน การแข่งขันกำลังดำเนินไป แต่กระนั้นก็ยังไม่มีใครสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย จะมีคำกล่าวไว้ว่า: ในปัจจุบันผู้นั้นผู้นั้นลาด หากลูกประจำต้องถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ก็คงจะมีความแตกต่างอย่างมากกับลูกประจำที่ถูกสร้างขึ้นมาก่อนหน้า ผู้ที่เคยเป็นลูกปีดับ 4 และ 5 ก็ได้ตายไปแล้ว ผู้ที่เคยถูกวางไว้อันดับแรกๆเวลานี้ก็ได้ไปอยู่ข้างหลังแล้วคนใหม่ก็ได้ไปข้างหน้า บาบารู้ทุกสิ่ง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: เพียงน้ำตาลโตนด(น้ำตาลไม่ขัดสีจากยางต้นปาล์ม)และลงในน้ำตาลเท่านั้นที่จะรู้ว่าการน้ำตาลโตนดนั้นหวานเพียงใด บาบเฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก ก่อนหน้านั้นสภาพของลูกดี ขณะที่เวลานี้ตำแหน่งของลูกได้ลดลงไปเพราะลูกไม่ทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง ลูกทำตามคำแนะนำของจิตใจตนเอง ใครก็ตามสามารถถามว่า: บาบ ถ้าหากนั้นจะจากร่างของฉันไปในเวลานี้สภาพของฉันจะเป็นเช่นไร? สิ่งต่างๆ เหล่านี้บางอย่างได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะ สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแป้ง ทุกคนเฝ้าแต่เรียกหาบาบา: ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันเกิด! ขจัดความทุกข์ของเราเกิด! นี่คือนิฮาริตที่แท้จริง (ประตูไปสู่พระเจ้า) ที่ซึ่งความทุกข์ของลูกนั้นถูกขจัดทิ้ง เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ขจัดความทุกข์เท่านั้นที่ถูกเรียกว่าฮารี (ผู้ที่ขจัดความทุกข์) ศรียุคทองไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกได้กลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ส่วนของพวกเขาก็เป็นพลังวัตถุ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาก็เฝ้าแต่ใช้สติปัญญาของเขาคิดค้นระเบิด ไม่มีเรื่องของกองทัพที่นี่ ไม่มีใครในโลกนี้รู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกด้วยพลังโยคะได้อย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนโยคะนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาเรื่องราวสรรเสริญท่าน: มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุขและความบริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่เคยพูดว่ามหาสมุทรแห่งโยคะ ไม่เลย จะเป็นการผิดที่เรียกท่านว่า มหาสมุทรแห่งโยคะ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แน่หนอนที่ท่านจะต้องหลั่งน้ำฝนของความรู้ สิ่งแรกที่พ่อพูดก็คือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ การจดจำใครอื่นเป็นความโง่เขลา เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก ท่านให้การสอนโยคะแก่ลูกด้วย ผู้อื่นทั้งหมดจะให้คำสอนโยคะที่ผิดๆ แก่ลูก ซึ่งถูกเรียกว่าโยคะทางร่างเป็นโยคะที่ทำให้ร่างกายนั้นแข็งแรง แต่นี่คือโยคะทางจิต ราชาโยคะนี้ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในที่ใดอื่น ไม่มีใครอื่นนอกจากพ่อสามารถสอนราชาโยคะให้แก่ลูก พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ ลูกจะศึกษาราชโยคะนี้และแล้วก็ไปและปกครองที่นั่น ไม่มีสัญลักษณ์ใดของราชาโยคะ ลูกสร้างรูปภาพเหล่านี้เพียงเพื่ออธิบายให้แก่ผู้อื่นเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจรูปภาพเหล่านั้นเพียงด้วยการมองดู สิ่งนั้นต้องถูกอธิบายให้แก่ผู้คนที่บราห์มานี้ศึกษาราชโยคะและกลายเป็นนารายณ์ มีรูปภาพของท่านอยู่ข้างๆ การเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นประเด็นสำหรับสติปัญญา ผู้เป็นครูจะอย่างไรในสิ่งนี้? ครูไม่สามารถทำสิ่งใดกับสติปัญญาของลูกได้ บางคนพูดว่าโปรดเปิดลอคสติปัญญาของฉันเกิด! บาบาสสามารถทำอะไรได้? เพียงเฝ้าแต่จดจำบาบาและศึกษาเล่าเรียนอย่างดีแล้วสติปัญญาของลูกจะเปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ สอนทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ว่า: พูดว่าบาบา! พูดว่ามามา! เพียงเมื่อลูกพูดเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกจะเรียนรู้ ลูกจะสามารถเรียนรู้โดยไม่พูดสิ่งนั้นได้อย่างไร? ดังนั้นปากของลูกๆ ก็ถูกทำให้เปิดขึ้นเพื่อที่ลูกจะสามารถพูดได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เป็นผู้สร้างทุกคน ลูกทั้งหมดได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน และแล้วด้วยการสูญเสียมรดกของลูกในอาณาจักรของราวัน นั่นก็กลายเป็นนรก เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์แล้วก็กลับมา

ไม่บริสุทธิ์ เมื่อพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและพูดว่า จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีอื่นใด อลลยของกิเลสจะถูกขจัดได้ด้วยไฟของโยคะเท่านั้น โดยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็น พวงมาลัยรอบคอ จงเฝ้าแต่ฝึกฝนการพูดครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่า: บาบา ฉันไม่สามารถพูดได้ ยิ่งลูกเฝ้า แต่ทำตามศรัทธาและจดจำมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น หากลูกไม่ทำตามศรัทธา สติปัญญา ของลูกก็จะปิดล็อกและลูกก็จะยังไม่ถูกเป่า พรหมของความสุกจะไม่ขึ้นสูง ถ้าลูกทำตามคำแนะนำของจิตใจตนเอง พ่อก็จะพูดว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำของราวัน ลูก มากมายมีสำนึกที่เป็นร่างและไม่ศึกษามุรลี ผู้ที่ไม่แม้กระทั่งศึกษามุรลี จะให้ความรู้อะไรได้? ประเด็นใหม่ๆ ที่หลากหลายเช่นนั้นก็เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทิ้งร่างเก่าของลูกด้วยเช่นกัน เครื่องแต่งกายนี้ตายไปแล้วด้วยเช่นกัน จงเฝ้าแต่พูดกับ ตนเองในวิธีนี้ ไม่สามารถมีงานรับใช้ของผู้ใดได้อย่างซ่อนเร้นได้ และไม่สามารถมีความอ่อนแอใดที่จะซ่อนเร้นได้เช่นกัน มายานี้เป็นเช่นปีศาจ เธอเฝ้าแต่ให้ลูกทำในสิ่งที่ผิดๆ มากมายหลายประเภท หากมีการทำความผิดให้ขอการยกโทษ จากพ่อในทันที อยู่อย่างสะอาดอย่างมากทั้งข้างในและข้างนอก หลายต่อหลายคนก็มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย บาบาได้อธิบายแล้วว่าอย่าได้รับงานรับใช้ส่วนตัวจากใคร เตรียมอาหารสำหรับตนเอง ทำงานรับใช้ทั้งทางร่างและทางจิต หากลูกให้ดริสตีกับใครบางคนขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างมาก บางครั้งบาบาเองก็เข้าไป และให้การช่วยเหลือมากมายในงานรับใช้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาได้ทำบางสิ่งและเขาก็กลายเป็นคนหยิ่งโสอย่างรวดเร็ว เขาไม่เข้าใจว่าบาบาเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขาทำสิ่งเหล่านั้น บาบาสสามารถเข้าไปในใครบางคนและทำให้งานรับใช้เกิดขึ้น แล้วก็มีผลกำลังทั้งสองที่นั่น หากใครบางคนได้รับสิทธิ์และเริ่มทำงานรับใช้ที่ดี ลูกควรจะมีความสุข จะมี ความอิจฉาริษยาของสิ่งใดในสิ่งนี้เล่า? ลูกต้องไม่มีวันข้องแวะตนเองในการคิดถึงคนอื่น บางคนก็กระจายข่าวลือ ถึงแม้ว่าใครบางคนพูดบางสิ่ง เหตุใดลูกจึงควรที่จะสร้างความเสียหายมากยิ่งขึ้นด้วยการเล่าสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นเล่า? มีผู้คนมากมายที่แต่งเรื่องเท็จว่า: ผู้นั้นผู้นี้เป็นเช่นนั้นและเช่นนั้น อย่าได้มีวันรับฟังเรื่องราวผิดๆ เช่นนั้น หากใครบางคนบอกสิ่งผิดแก่ลูก ฟังแต่อย่าได้ยิน อย่าได้ทำลายหัวใจของใคร อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างสะอาดและซื่อสัตย์กับพ่อทั้งภายในและภายนอก หากลูกทำผิดพลาดให้ขอการยกโทษในทันที ทำงานรับใช้ทั้งสองประเภททั้งทางร่างและทางจิต
2. อย่าได้ข้องแวะตนเองในการคิดเกี่ยวกับผู้อื่นด้วยความอิจฉาริษยา หากใครบางคนบอกสิ่งผิดๆ แก่ลูกเกี่ยวกับผู้อื่น และแล้วฟังแต่อย่าได้ยิน อย่าได้พูดถึงสิ่งต่างๆ เช่นนั้นที่ทำลายหัวใจผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้มีความเมตตาและให้ความสุขแก่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและไม่มีสงบด้วยการเป็นผู้ที่มีหัวใจกว้างใหญ่ ปัจจุบันผู้คนสามารถมีทุกสิ่ง แต่พวกเขาไม่สามารถมีความสุขที่แท้จริงได้ ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าว ให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและไม่มีสงบได้รับประสบการณ์แห่งความสุขและพวกเขาจะให้พรลูกจากหัวใจของพวกเขา ลูกเป็นลูกๆ ของผู้ประทานพร และดังนั้นขอให้คุณธรรมของการเป็นผู้ที่เมตตาปรากฏขึ้นมาและแบ่งปันสมบัติแห่งความสุขอย่างไม่เห็นแก่ตัว อย่าคิดว่าบางคนจะไม่รับฟัง แม้กระทั่งหากบางคนต่อต้านลูก ลูกต้องไม่ปล่อยวางความรู้สึกเมตตาของลูก ความรู้สึกเมตตาและปรารถนาดีทำให้เกิดผลแก่ลูกอย่างแน่นอน

คติพจน์: การหล่อเลี้ยงของความรู้และโยคะคือการหล่อเลี้ยงทางจิตวิญญาณ กลับมามีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลังด้วยการหล่อเลี้ยงนี้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงทำงานรับใช้ด้วยการมองการณ์ไกลและสติปัญญาที่กว้างไกล จงพิสูจน์ความแตกต่างระหว่างสัจจะและความหลอกลวง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ได้รับการพิสูจน์ผ่านมหาภารตะ และอะไรคือความหมายของมหาภารตะ
- คำตอบ:** 1) มหาภารตะหมายถึงการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน และการก่อตั้งศาสนาเดียว 2) มหาภารตะหมายถึงชัยชนะของพินดาวาส และการพ่ายแพ้ของฆราวาส 3) ได้ถูกพิสูจน์ผ่านสงครามมหาภารตะว่า จะต้องมีการเจ้านั่งอยู่ในพาหนะและให้ความรู้อย่างแน่นอน พระเจ้าต้องสอนราชาโยคะซึ่งผ่านสิ่งนี้อาณาจักรจึงถูกก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน หลังจากสงครามมหาภารตะ อาณาจักรยุคทองจึงถูกก่อตั้งขึ้น ลูกๆสามารถอธิบายมหาภารตะได้อย่างชัดเจนมาก
- เพลง:** นี่คือ ฤดูใบไม้ผลิที่ทำให้ลิ้มโลก...

โอมชานติ ลูกๆที่แสนหวาน ลูกเข้าใจว่า ฉากของมหาภารตะกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่ออธิบายแล้วว่า ในคัมภีร์มีสัจจะเท่ากับเกลือเพียงหยิบมือในถุงแป้ง ที่เหลือนั้นเป็นความหลอกลวง เวลานี้เป็นเวลาของมหาภารตะ พวกเขาแสดงให้เห็นการทำลายล้าง พวกเขาแม้กระทั่งแสดงจรวดถูกคิดค้นขึ้นในยุโรป ลูกๆยังรู้ด้วยเช่นกันว่า ไพบูชาญเดียวกันนี้จะยังดำเนินต่อไปเมื่อศาสนาเดียวกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา มีชัยชนะสำหรับพินดาวาส มีราชาโยคะ พวกเขาแสดงไว้ว่า กฎะณะให้ความรู้แก่อรชุนขณะนั่งอยู่ในพาหนะ ลูกเข้าใจว่าท่าน (พระเจ้า) ให้ความรู้ราชาโยคะ หลังจากสงครามมหาภารตะ อาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นผ่านราชาโยคะอย่างแน่นอน ในเวลานี้ไม่มีอาณาจักร สิ่งนี้ต้องถูกก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้สร้างละครเกี่ยวกับมหาภารตะ มีการโฆษณา พวกเขาแม้กระทั่งสร้างหนังขึ้นมาและเชิญผู้คนไปชมสิ่งนั้น ลูกๆรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงสัจจะทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นสร้างละครที่หลอกลวง ลูกควรจะชมการแสดงของมหาภารตะเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ และดูว่าผู้คนเหล่านั้นได้สร้างอะไรขึ้นมา และลูกสามารถอธิบายอะไรได้จากสิ่งนั้นให้แก่วาทกเขา ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่องานรับใช้ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของลูกๆยังไม่ได้กลับมากว้างไกลและไร้ขีดจำกัด ลูกต้องไปและอธิบายให้กับผู้ที่สร้างละครเหล่านั้นว่า อะไรคือสัจจะที่แท้จริงและอะไรคือความหลอกลวง สงครามมหาภารตะที่ลูกแสดงให้เห็นว่า วันนั้นคือวันอะไรและเมื่อไหร่ที่สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น พวกเขาได้สร้างละครเกี่ยวกับพระเจ้าว่าอยู่ในทุกอณูด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกควรไปและดูว่าพวกเขาแสดงอะไร สติปัญญาของลูกควรจะมองการณ์ไกลและกว้างไกลอย่างมาก จริงๆแล้วลูกควรจะมีมโนภาพเกี่ยวกับสัจจะคืออะไร สัจจะคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ จงมาและเข้าใจว่าละครทั้งหมดหลอกลวงอย่างไร โดยการเข้าใจเพียงเท่านี้ ลูกสามารถกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะได้ ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพระเจ้า ลูกควรมีความคิดเช่นนั้นสำหรับงานรับใช้ แม้แต่ลูกบางคนก็ยังไปพบกับผู้ที่มาจากชุมนุมชาโรดายา (ชาร์โวะ=ทั้งหมด ดายา=เมตตา) แต่นั่นต้องอาศัยสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก ลูกควรอธิบายให้กับพวกเขาว่า ชาร์วาทหมายถึงการมีความเมตตาสำหรับทั้งโลก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความมโนจิตสูง ท่านผู้เดียวที่มีความเมตตาสำหรับทุกคน 5,000 ปีก่อนวันนี้ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และที่นั่นมีความสุขทุกประเภท เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็กและดังนั้นจึงมีความสุขและความเลวทรามต่ำช้าอย่างมาก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้เดียวที่เมตตาต่อทั้งโลก แน่แน่นอนที่พ่อรู้สิ่งนี้และเหตุนี้เองพ่อจึงกำลังบอกลูก เมื่อลูกพูดเกี่ยวกับชาร์โวดายา นั้นเป็นเรื่องของทั้งโลก ดังนั้นจงมาทำความเข้าใจว่าพระเจ้ามีความเมตตาต่อทุกคนอย่างไร เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก ยังมีสงครามมหาภารตด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าจะมีบางคนที่จะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นนอกจากดวงวิญญาณทั้งหลายแล้ว ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความมโนจิตสูง สติปัญญาที่ตีความที่เต็มไปด้วยความรู้มันเป็นสิ่งจำเป็น บาบ่าได้รับข่าวว่าบางคนได้พบกับผู้นำของชุมนุมชาโรดายาอย่างไร อย่างไรก็ตามผู้ที่ไปพบเขาต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก บาบ่าเห็นว่ายังไม่มีผู้ใดพูดเกี่ยวกับสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด ก่อนอื่นบอกพวกเขาว่ามีความทุกข์และความไม่สงบอยู่ทั่วโลก นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ ดังนั้น จะต้องเคยมีดินแดนของความสุขและดินแดนของความสงบก่อนหน้านี้แน่นอน ลูกๆยังไม่เคยบอกสิ่งนี้ให้กับผู้คนเหล่านั้น ลูกควรยกย่องบาร์ตอย่างมาก อัจชะ ใครทำบาร์ตเป็นเช่นนั้นในเวลานี้แล้ว ลูกไม่สามารถมีความเมตตาต่อทุกคนได้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนั้นและลูกได้ลิ้มท่าน ท่านกำลังทำงานของท่านอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง ใช่ว่าแล้วที่ลูกให้บางสิ่งกับผู้ที่กำลังประสบกับความทุกข์ ลูกควรพบเขาในสถานที่เงียบสงบ จงเขียนความแตกต่างระหว่างสัจจะและความหลอกลวงใน

ละครมหาภารตะที่พวกเขาได้สร้างขึ้นและพิมพ์ไปปลิวว่า จงมาเข้าใจว่าบาร์ตจะกลับมาเป็นเช่นเพชรจากที่เป็นเปลือก หอยได้อย่างไร เมื่อสงครามมหาภารตเกิดขึ้น พ่อคือผู้ที่ให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ ไม่มีใครสามารถเรียกภรรยาว่าพ่อ เมื่อผู้คนเรียกหาพระเจ้า พ่อ พวกเขาจดจำเพียงผู้ที่ไร้อัตนผู้เดียว ลูกๆ ควรจะคิดตลอดทั้งวันเกี่ยวกับว่าจะทำงานรับใช้ อย่างไร ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่จะปลุกผู้อื่นอย่างไร ลูกต้องเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ ลูกต้องไปที่ ลานเผาศพและทำงานรับใช้ ลูกๆ บางคนไปที่นั่น แต่พวกเขากลับมาเหนื่อยอ่อน พวกเขาบอกว่าพวกเขาอธิบายน้อยมาก และผู้คนก็ยังไม่เข้าใจพวกเขา โอ้ แต่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างไร บาบาก็สามารถเข้าใจสิ่งใด ได้อย่างไร ความรู้นี้ง่ายมาก สูงที่สุดคือพระเจ้า และแล้วจึงมีเทพ ความลับของวรรณคดีเหล่านี้ยังง่ายด้วยเช่นกัน จุก ของบราห์มินสูงที่สุด ลูกกลับมาเป็นเทพและแล้วลูกไม่ได้รับการยกย่องมากเท่าที่นั่น ลูกได้รับการยกย่องอย่างมากในเวลา นี้ ชุมชนของชาติเกิดขึ้นมากมาย พวกเขาไม่มีชุมชนสำหรับลัทธิ ไม่มี เธอถูกปลุกเรียกขึ้นมาในวันดีพมาลา การชุมนุมของจก กัดอัมบ้าเกิดขึ้นอยู่เสมอ ลูกรู้ว่าใครคือจกกัดอัมบ้าและใครคือลัทธิ ทำไมลัทธิจึงถูกกราบไหว้ พวกเขาเหล่านั้นอยู่ที่ ไหนกันในเวลานี้ ลัทธิอยู่ในยุคทอง ดวงวิญญาณของเธออยู่ที่ไหนในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลัทธิมีใช้ 84 ชาติเกิดและเวลาใน ในยุคบรรจบพบกันเธอกลายเป็นจกกัดอัมบ้า เธอถูกนำมาเลี้ยงดูและชื่อของเธอจึงถูกเปลี่ยน ลูกๆ มากมายพูดว่า บาบาก็ได้นำพวกเขามาเลี้ยงดู และพวกเขากล่าวว่าเหตุใดชื่อของพวกเขาถึงถูกเปลี่ยน บาบาก็พูดว่า พ่อจะทำอะไรได้เล่า พ่อจะเปลี่ยน ชื่อ แต่แล้วลูกกลับประณามชื่อนั้น ลูกเคยได้ชื่อหนึ่ง ลูกถูกเรียกว่าประชาบิดาบราห์มาภุมารและภุมารี ลูกต้องใช้ชื่อ ของลูกต่อไปสำหรับการดำรงชีวิตทางร่างกายและในธุรกิจ ฯลฯ ลูกพูดว่านี่คือชื่อของลูกในเวลานี้ ลูกยังคงต้องให้ที่อยู่ ของลูก ในสติปัญญาของลูกรู้ว่า ลูกคือบราห์มาภุมารและภุมารีกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกยังมีชีพบบาบและบราห์มาบาบอยู่ด้วย ลูก ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมองดูเพื่อนและญาติของลูกข้างนอก ลูกก็จดจำชื่อเดิมของลูก ชื่อของลูกต้องถูกเขียนไว้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่เข้าใจว่าลูกคือใคร และแล้วเมื่อลูกกลับบ้านของลูก ลูกก็ลืม ขณะอยู่ที่นั่น ลูกต้องมีศรัทธาว่า ลูก เป็นของสกุลชีวาและอยู่ในการจดจำระลึกถึงสิ่งนั้น สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม เหตุนี้เองبابาจึงเขียนว่า จงรักษา ชาร์ตของลูก ขณะที่มีความสัมพันธ์ทางโลก จงเฝ้าแต่จดจำพ่อเหนือโลก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม นี่คือสิ่งใหม่ พวกเขาแสดงให้เห็นพาหนะในละครมหาภารตะ แน่แน่นอนว่าพวกเขาท่องโคธส่นสุด ลูกควรไปดูสิ่งที่พวกเขาแสดงและ แล้วเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกควรใส่ใจในการทำงานรับใช้ ลูกต้องให้คำแนะนำว่า ด้วยการรู้จักสิ่งเหล่านี้คุณจะได้รับ ความรู้เกี่ยวกับสงครามมหาภารตอย่างแท้จริง เมื่อبابาได้ยินสิ่งใด ท่านก็จะมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลัทธิในกายเล็กๆ เหล่านี้ปรากฏออกมาภายหลัง เมื่อต้นไม้มาถึงวาระสุดท้าย มันก็จะแห้งเหี่ยวอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นไม่มีศาสนาอื่นใดจะไปสู่ ยุคทองได้ อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้เปลี่ยนศาสนาไปแล้วก็จะกลับมาบางแห่ง สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของแต่ละคนคือสิ่งที่พวกเขา ได้รับมากตามนั้น ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองและแล้วอธิบยาให้กับผู้อื่น ถ้าลูกไม่สร้างประชากรและไม่ให้ ประโยชน์แก่ผู้อื่นจำนวนมากแล้ว ลูกควรจะได้รับมรดกอะไรเล่า ลูกสามารถบอกได้จากใบหน้าของบางคนว่า พวกเขาสนุกกับความรู้ ถ้าบางสิ่งสัมผัสหัวใจของเขา พวกเขาจะเฝ้าแต่ผกศัรชะเห็นด้วย มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะเฝ้าแต่มองที่ นี่และที่นั่น บาบาทดสอบดูว่าบางคนมีค่าหรือไม่ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไร้อัตนผู้เดียว ดาต้าผู้นี้ยังเข้าใจด้วยเช่นกัน ท่านไม่ใช่บุ ดดู (โง่เขลา) บางครั้งبابาแหม้กระทั่งพูดว่า โอเค ลูกอาจจะคิดว่าผู้นี้เป็นบุตดู ชีพบบาบ่าเท่านั้นที่พูดมูรลกับลูก ดังนั้น บาง คนจึงคิดว่าผู้นี้ไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้นี้ก็เหมือนกับพวกเขา พวกเขาไม่มีความทะนงตน พวกเขาเชื่อว่าตนเองกำลังทำงานรับใช้และ ยังฉลาดกว่าผู้นี้ด้วย พวกเขาพูดเช่นนั้น พวกเขาไม่มีสายตาที่ยาวไกลเลย นี่คือวิธีการของبابาที่จะทำให้ลูกๆ จดจำชีพบบา บาบ ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ไม่มีเรื่องของการสำนึกที่เป็นร่างในสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น ถ้าชีพ บาบาได้ยินข่าวบางอย่าง ท่านคือผู้เดียวที่ให้วิธีการแก่ลูกๆ จงทำงานรับใช้ด้วยวิธีนี้ จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกก้าวหน้าไป ชันยาสชีจำนวนมาก ฯลฯ จะปรากฏออกมา พวกเขาจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูง สุด คือผู้ที่กำลังสอนลูกและไม่ใช้ภรรยา ลูกจะพิสูจน์สิ่งนี้กับพวกเขา ลูกเข้าใจได้ว่าสิ่งใดถูกและสิ่งใดผิด ลูกเท่านั้นที่ เข้าใจว่าใครพาลูกไปสู่หนทางที่ผิดและใครพาลูกไปสู่หนทางที่ถูกต้อง ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของราวันเริ่มจากยุค ทองแดงและดำเนินเรื่อยไปนับจากนั้นเป็นต้นมา ลูกต้องอธิบยารูปภาพของราวันด้วยเช่นกัน เขาเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ ควร เขียนวันที่ไว้และราวันนั้นเป็นศัตรูที่เก่าที่สุดของลูก ด้วยการชนะราวัน ลูกจะชนะทั้งโลก พ่อเฝ้าแต่แสดงวิธีการทำงานรับ ใช้มากมายให้แก่ลูก ลูกเฝ้าแต่รับคำแนะนำ จงเขียนไปปลิวเช่นนั้นและเผยแพร่สิ่งเหล่านั้นอย่างกว้างขวาง ลูกจะได้รับ ประเด็นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่จะยิงให้ลูกเป้า ทุกวันนี้ผู้คนจำนวนมากไปดูละคร นั่นเป็นสิ่งที่สกปรกที่จะนำไปสู่ความไม่ บริสุทธิ์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขากลับมาบริสุทธิ์และแล้วกลับมาไม่บริสุทธิ์ บาบาก็พูดว่า ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกหลายคนเป็นเช่นนั้น บาบาก็เข้าใจว่าลูกบางคนมีกำลังเพียงเล็กน้อยที่จะเอาชนะมายา บางคนถามبابาว่า ถ้าพวกเขา สามารถแต่งงานได้ไหม บาบาก็จะเข้าใจว่า นั่นเป็นความต้องการของพวกเขา บาบาก็พูดว่า ลูกคือนายของลูก ลูกอาจ จะไปสู่รกรหรือไปสู่มหาสมุทรของน้ำนม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก กิเลสของตัณหาจะไม่ใช้สิ่งเล็กๆ นั่นเป็นสิ่งที่

ยากมาก ชันยาสซีที่ทั้งบ้านและครอบครัวและจากไป ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว มีโยคะกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีการบรรลุผลเกิดขึ้นมากมาย ชันยาสซีกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นแม้กระทั่งประธานาธิบดีที่ยิ่งใหญ่ๆ ก็ยังไปคารวะพวกเขา จงดูที่ความแตกต่างระหว่างผู้ที่บริสุทธิ์และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนทำความเพียรพยายามและกลายเป็น ส.ส. ฯลฯ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม พวกเขาถามว่า ความเพียรพยายามยิ่งใหญ่มากกว่าหรือรางวัลยิ่งใหญ่มากกว่า ความเพียรพยายามลูกกล่าวได้ว่ายิ่งใหญ่มากกว่า ด้วยความเพียรพยายามของลูกที่ลูกสร้างผลรางวัลของลูก และแล้วบางคนคิดว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายาม หากพวกเขาไม่มีสิ่งนั้นเป็นรางวัลในผลรางวัลของเขาและละครั้นนั้นจะพอใจพวกเขาให้ทำสิ่งนั้น พวกเขาคิดในวิธีนั้น และนั่งลงและไม่ทำอะไรเลย สิ่งแรกและสิ่งหลักคือจงให้คำแนะนำของพ่อ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับสิ่งต่างๆ ถ้าพวกเขาเข้าใจเพียงประเด็นเดียว จงทำให้พวกเขาเขียนว่า ฉันเข้าใจสิ่งนี้อย่างแท้จริง เว้นเสียแต่พวกเขาจะรู้จักพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งอื่นๆ นี่คือการที่ต้องทำความเข้าใจ ถ้าลูกไม่เชื่อสิ่งนี้ และแล้วจงไปและอยู่ในหนทางของตนเอง! ลูกพูดว่าพ่อที่ไร้ตัวตนคือพ่อของทุกคน และดังนั้นให้เขียนว่า พระเจ้าคือผู้เดียว และที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน เวลานี้จงบอกเราว่าใครคือพระเจ้าของกิตะ พวกเขาจะพูดว่า นั่นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านจะพูดกิตะได้อย่างไร และแล้วจงอธิบายแก่พวกเขาว่า ความสัมพันธ์กับประชาธิปไตยบราห์มาคืออะไร มนุษย์โลกถูกสร้างผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ท่านนำลูกที่เป็นศุภรมาเลี้ยงดูและทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกควรทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไปและเก็บที่อยู่ที่อยู่ของเขาไว้ และแล้วหลังจาก 10 ถึง 15 วันให้เขียนจดหมายถึงพวกเขา ก่อนอื่น ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาและทำให้พวกเขามีความสุข เขียนว่า คุณได้รับมรดกที่แท้จริงจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด บราห์มา กุมารและกุมารีเหล่านี้แสดงหนทางไปสู่ดินแดนของความสุขและดินแดนของความสงบ ลูกควรทำให้เขาเขียนสิ่งนี้ลงไปและแล้วติดต่อกับพวกเขาทางจดหมายอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกทำความเพียรพยายามมากในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถลูกกล่าวได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ ลูกก็ควรจะทำแม้แต่การนอนเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ด้วยการคร่ำครวญถึงชีพบาบาและร้องเรียกหาท่าน บาบาจึงหลับไม่ลงใช้ไหม ดังนั้น ท่านจึงได้มา ลูกควรทำความเพียรพยายามด้วย ลูกควรอธิบายประเด็นเหล่านี้เป็นครั้งแรกที่นิทรรศการเมื่อใช้เครื่องฉายภาพ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่จะทำงานรับใช้ อย่าได้กลับมาเหนื่อยล้า จงสร้างวิธีการเพื่อให้ประโยชน์กับผู้คนมากมาย

2. ขณะอาศัยอยู่กับครอบครัวทางโลกของลูก จงจดจำพ่อเหนือโลก สร้างผลรางวัลที่สูงของลูกด้วยการทำความเพียรพยายามที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังและความมั่นคงในทุกสถานการณ์ที่วุ่นวายด้วยการมีหนึ่งกำลังและหนึ่งการคำนึงดวงวิญญาณที่มีหนึ่งกำลังและหนึ่งการคำนึงจะมั่นคงอย่างต่อเนื่องในสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ การมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอหมายถึงการไม่สั่นคลอนและไม่ขึ้นลงอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณที่ได้รับพลังทั้งหมดจากพ่อผู้เดียวและอยู่อย่างเต็มไปด้วยพลังเหล่านั้นสามารถอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในทุกสถานการณ์ที่วุ่นวายใดๆ การมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอหมายถึงมีความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับผู้เดียวและสัมผัสกับความหวานของการบรรลุผลทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดสามารถดึงดูดลูกได้

คติพจน์: การมีทัศนคติที่สูงส่งของงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดคือการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เข้าถึงคำสอนของพ่อและให้เป็นดอกไม้ที่มีคุณธรรม ลูกได้รับแสงสว่างของความรู้แล้ว ดังนั้นให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: ผู้คนสับสนเมื่อพวกเขาได้ฟังเรื่องราวที่น่าสนุกสนานและลึกล้ำใจของลูกๆ?

คำตอบ: 1) ลูกพูดว่า: เวลาที่เราเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน เป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เราคือผู้ที่เป่าหอยสังข์ของความรู้ เราคือตรีเนตรี และตรีกาลดาร์ชิ เครื่องประดับทั้งหมดที่ให้ไว้แก่เหล่าเทพ แท้จริงแล้วเป็นของพวกเรา เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พวกเขาก็สับสน 2) ลูกพูดว่า: ความรู้ที่พ่อกำลังให้แก่พวกเราผ่านปากของผู้ที่คือการเป่าหอยสังข์ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ทำให้เราเป็นเทพจากมนุษย์ สิ่งนี้เองที่เรียกว่ามูร์ลี ไม่ใช่ชลุ่ยไม้ไผ่ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำและน่าสนุกสนานอย่างมากที่ผู้คนพบว่ายากที่จะเข้าใจ

เพลง: นี่คือฤดูใบไม้ผลิที่จะลืมนโลก...

โอม ซานติ ลูกๆของพระเจ้าที่แสนหวานรู้ว่านี่คือฤดูใบไม้ผลิที่สูงส่งที่สุด ดอกไม้ทั้งหมดดลบันดาลในฤดูใบไม้ผลิ นี่คือนิยามของฤดูใบไม้ผลิที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับการประพรหมด้วยฝนของความรู้ ดังนั้นจากหนามต่างๆลูกกลายเป็นดอกไม้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บางคนอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากที่พวกเขาจะกลายเป็นดอกไม้จากหนามด้วยฝนของความรู้ เมื่อต้นไม้เหี่ยวแห้งก็จะไม่เหลือใบไม้แม้หนึ่งใบ สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกปี และแล้วในฤดูฝนก็จะมีใบไม้และดอกไม้ที่สวยงาม ดังนั้นฤดูใบไม้ผลิของฝนแห่งความรู้จึงขึ้นหนึ่ง เวลานั้นคือโลกของหนาม ต้นไม้พูดว่า: ฉันได้กลายเป็นต้นไม้หนาม และแล้วด้วยฝนของความรู้ฉันได้กลายเป็นต้นไม้ที่มีดอกไม้ ลูกแต่ละคนคือต้นไม้ที่มีชีวิต เวลานั้นลูกได้รับการรู้แจ้งของความรู้ที่ด้วยสิ่งนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกได้กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีชีวิตจากไม่มีชีวิต วิษณุคือรูปที่เป็นคู่ การให้นิมนต์นั้นเป็นของรูปที่เป็นคู่ พวกเขาได้แสดงวิษณุที่มี 4 มือ อย่างไรก็ตามวิษณุไม่ได้มีความรู้ใดๆ สองรูปนั้นมาอยู่ด้วยกันและแสดงการร้ายร้าย พ่ออธิบาย: เมื่อเป็นดิพวาลี มหาลักษมีก็มา ลูกปลุกเรียกพวกเขาทั้งสอง ลักษณะอยู่เบื้องหน้าและนารายณ์ก็อยู่เบื้องหลังเธอ ลักษณะมี 2 มือและมหาลักษมีมี 4 มือ เวลานั้นเป็นลูกที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกเคยเป็นเหมือนกับหนามอย่างแท้จริง และเวลานี้กำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์กรันทว่า ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ในเวลานี้มีคุณสมบัติที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกมีคุณธรรมของพระเจ้า พระเจ้านิ่งที่นี้และทำให้ลูกมีคุณธรรม ด้วยคำสอนของบาบา เรากลับมาเติมเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม มีค่ายก้องของบาร์ด นั่นคือมีการร้องสรรเสริญอย่างมากของผู้คนที่อยู่ในบาร์ด แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น พวกเขาได้สร้างวัดขนาดใหญ่ แต่พวกเขาก็ไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขาสร้างวัดให้ เวลานั้นลูกได้รับแสงสว่างอย่างมาก ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ที่นั่นลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสถึง 21 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของลูกถึง 21 ชาติเกิด รายได้นั้นหาได้ด้วยความรู้ นี่คือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก ลูกได้กลายเป็นนายของสกุลสุริยวงศ์ นั่นก็คือลูกได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แม้กระทั่งในโลกที่บริสุทธิ์ก็ไม่ใช่ทุกคนที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ทัดเทียมกัน ไม่ได้มีเพียงลักษมีและนารายณ์เดียวที่ปกครองอาณาจักร ไม่มีใครรู้ว่าจะมีราชวงศ์และมรดก มีผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจักรวรรดิ ชีพบาบาได้ก่อตั้งโลกใหม่ มีความมิดในสติปัญญาของผู้คนของโลก ลูกนั้นมีแสงสว่าง มีโลกที่บริสุทธิ์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในโลกที่บริสุทธิ์ สถานภาพของปวงประชาที่จะต่างลำดับกันไปด้วย ที่นั่นทุกคนจะมีแต่ความสุขและความสุข แต่ละคนมีอาณาจักรของตนเอง และดินแดนของตนเอง ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ แต่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ตัวอย่างเช่น ในยุคทอง ราชวงศ์ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดเป็นราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ เจ้าหญิงราเดและเจ้าชายกฤษณะได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา นั่นก็จะถูกเรียกว่าเป็นราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่เรียกว่าเป็นราชวงศ์ของราเดและกฤษณะ เป็นชื่อของราชาที่ได้มีอ้างอิงถึง ไม่มีใครรู้แม้แต่ประเด็นเล็กๆ ลูกทั้งหมดรู้อะไรตามลำดับกันไป ในอาณาจักรมีสถานภาพที่ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างอันใหญ่หลวงระหว่างอาณาจักรสุริยวงศ์และปวงประชาเหล่านั้นผู้ที่ได้กลายเป็นสัปเหร่อ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปแม้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก พ่อพูดว่า:

ลูกๆ ทำตามศรัทธาของพ่อ! มีลูกๆ มากมายที่บ่บาบามาไม่เคยเห็นเลย พวกเขา กำลังทำงานรับใช้ที่ดีมากในบรรดาพวกเขาเอง พวกเขาเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อ พวกเขาแม้กระทั่งสามารถดำเนินงานศูนยโดยที่ไม่มีครูบราห์มินที่ได้รับการแต่งตั้ง พวกเขาไม่แม้กระทั่งมาพบปะกับพ่อเป็นการส่วนตัว แต่กระนั้นพวกเขาก็ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพวกเขาเอง ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบ่บาบามาเป็นการส่วนตัวนั้นก็ได้ทำงานรับใช้มากเช่นนั้น ลูกจะต้องสอนการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกก็ได้ชี้หนทางด้วย โอ ดวงวิญญาณทั้งหลาย จงจดจำพ่อ มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณทั้งหลายได้อยู่แยกห่างจากพ่อเป็นเวลายาวนาน ก็มีปัญหานั้นด้วย พวกเขาได้พิสูจน์ช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกคือผู้ที่ได้แยกห่างมาเป็นช่วงเวลายาวนานที่สุด ลูกได้เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ ขณะที่อยู่ในวงจรของกลัปมาใช้ชาติเกิด ลูกก็ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่สามารถที่จะเป็น 84 ชาติเกิดสำหรับทุกคน ลูกๆ ได้คงอยู่ภายใต้การประพรมของความรู้ นี่คือชีวิตนักเรียนของลูก บางคนได้เรียนอีกหนึ่งหลักสูตรขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของเขา ที่นี้เป็นเพียงเรื่องของความบริสุทธิ์ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูกและศึกษาเล่าเรียนด้วย แนนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า นามของราชสีห์จะสามารถบรรจุอยู่ในภาชนะทองคำเท่านั้น พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่าโดยที่ไม่มีความรู้ ลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ เหตุนี้เองบ่บาบาคูพูดว่า: เอาชนะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของตัวคนหาคะนี้ กลับมาบริสุทธิ์! ตระหนัก รู้จักพ่อ เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่พ่อจึงจะสามารถเปิดล็อกของสติปัญญาของลูกได้ จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใด ลูกๆ เครื่องประดับของสกุลบราห์มินเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนคิดว่าเหล่าเทพเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาถามว่า: ผู้คนเหล่านี้เป็นใคร ผู้ที่พูดว่าพวกเขาเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินและเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนุกสนานลึกล้ำอย่างมาก ลูกเป่าหอยสังข์ของความรู้ เหล่าเทพนั้นไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาได้กลายเป็นเทพหลังจากที่ได้ฟังชีพบบาบาเป่าหอยสังข์ ชีพบบาบันั้นเต็มไปด้วยความรู้ แต่ลูกจะให้หอยสังข์แก่ท่านได้อย่างไร? อย่างแนนนอนที่ท่านจะให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของใครบางคน สิ่งที่ท่านพูดก็เรียกว่ามูรลี ไม่ใช่ขลุ่ยไม้ไผ่ มูรลีของรูปร่างนั้นมีการเล่นในเวลาอัน ผู้คนคิดว่าการกราบไหว้บูชา ความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ได้ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล อย่างไรก็ตามจะไม่สามารถมีสิ่งใดดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาลได้ พวกเขาพูดว่ารักษากันไว้ ฯลฯ นั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ยังตอนเริ่มต้นของเวลา โอเค “จากตอนเริ่มต้นของเวลา” หมายความว่าเมื่อใด? อย่างน้อยที่สุดบอกสิ่งนั้นแก่เรา พระเจ้าได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์หรือ? ดังนั้นเหตุใดจึงเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์เล่า? ประเด็นจากการศึกษาเล่าเรียนควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกทุกวัน ลูกก็ต้องฝึกฝนที่จะเปิดปากของลูก(การพูดความรู้) ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นมากมาย ลูกต้องสร้างวิธีการสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง เช่นที่บ่บาบาได้แสดงหนทางแก่ทุกคน ดังนั้นแล้วเราต้องแสดงหนทางแก่ทุกคน และแล้วเมื่อนั้นที่เราจึงจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ อย่างไรก็ตามเราจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของเราด้วยการทำเสียงดังมากมาย พ่อ นั้นก็รู้สึกเมตตาอย่างมาก ท่านอธิบายมากมายอย่างมาก แต่ก็ไม่อยู่ในโชคของลูกๆ บางคน ลูกกำลังได้รับเพชรพลอยมากมายอย่างมาก มีการขยายตัวของเพชรพลอยมากมาย มีความแตกต่างมากมายระหว่างเพชรพลอย บางคนมีคำหลายแสนรูป และบางคนมีแค่ 1 รูป เหล่านี้คือเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกนั้นเข้าถึงและคล้าใจผู้อื่นให้เข้าถึง และเหตุนี้เองลูกจึงประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรออกมาจากปากของลูกๆ อยู่เสมอ ถึงแม้ว่าสติปัญญาของลูกจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แต่ถ้าลูกก็ไม่ได้พูดจากปากของลูก และนั่นจะมีคุณค่าใด? ผู้ที่ทำความเพียรพยายามและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเองก็จะได้รับผลตอบแทนมากมายด้วยเช่นกัน การทำงานรับใช้และสอนผู้อื่นไม่ใช่งานรับใช้ที่เล็กๆ สติปัญญาของลูกในเวลาได้รับแสงสว่างแล้ว ใครคือผู้ที่มั่งคั่งที่สุด? พวกเขาก็จะเอ่ยถึง 10 หรือ 12 ชื่อ ลูกก็รู้ว่าใครบ้างคือคนหลักที่อยู่ในละครนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่าคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นนักแสดงหลัก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบาบาและแล้วก็เป็นผู้อาศัยอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วในเวลาอัน ระยะเวลาของวงจรไม่ใช่หลายแสนปี ระยะเวลาของวงจรเพียง 5000 ปีเท่านั้น ผู้คนนั้นอยู่ในความมืดอย่างมาก! เวลาที่ลูกได้ออกมาจากความมืดของความไม่รู้เข้าสู่แสงสว่างอย่างมาก บางคนได้เข้ามาสู่แสงสว่าง ในขณะที่ผู้อื่นนั้นยังคงนอนอยู่ในความมืด ทุกสิ่งที่เป็นเรื่องของสติปัญญา ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลก็จะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือนกับดวงดาวบางสิ่งที่ใหญ่โตนั้นจะไม่สามารถอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาได้ แนนอนต้องเป็นบางสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตาอันนี้ หากจะเป็นบางสิ่งที่ใหญ่โตนั้นก็จะมองเห็นได้ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างที่สุดเป็นเหมือนกับจุด นี่คือการเดินลึกล้ำที่สุด ในตอนเริ่มต้น ลูกได้รับการบอกว่าดวงวิญญาณเป็นธาตุแห่งแสง หากลูกนั้นได้รับการบอกในตอนเริ่มต้นว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาว ลูกก็จะไม่สามารถเข้าใจได้ ท่านจะไม่ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกในเพียง 1 วัน แต่ในวันที่พ่อบอกสิ่งที่ลึกล้ำอย่างมากแก่ลูก ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติมากมายจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ตราบนั้นเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกต้องเฝ้าแต่ดื่มด่ำทิพย์ของความรู้ ไม่ใช่เรื่องของน้ำ คงคาของความรู้ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นเป็นมหาสมุทร

ที่เป็นน้ำ พวกเขาพูดว่าคงคานั้นคงอยู่ตลอดไป การอาบในแม่น้ำนั้นจึงดำเนินมา ลูกเคยเห็นว่า เมื่อลูกสาวเข้าฉา พวกเขาจะร่ายรำอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาและยมนอย่างไร ที่นั่นนั้นหว่าดกล้ำว่าลูกอาจมน้ำตาย ไม่มีเรื่องของการจมน้ำอะไร ที่นั่น ไม่สามารถมีอุบัติเหตุที่นั่น ดังนั้น นี่ก็ฤดูใบไม้ผลิ เมื่อลูกกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย หมายความว่าบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เมื่อโลกที่บริสุทธิ์นั้นถูกสร้างขึ้น โลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลายไปก่อนอย่างแน่นอน พวกเขานั้นไม่ได้แสดงทุกสิ่งไว้ในมหากาพย์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาแสดงว่า พันดาวาสาได้ไปบนภูเขาและหลอมละลายตายไปที่นี่ และพวกเขามีสุนัขไปกับพวกเขาด้วย เหล่าพันดาวาสนั้นมีสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงหรือ? ลูกไม่ได้มีสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยง ผู้คนให้ความเคารพอย่างมากมายแก่สุนัข ผู้คนมากมายเลี้ยงสุนัข พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ลูกได้รับการประพรหมด้วยความรู้ในแต่ละวัน ลูกรู้ว่าบาบาอย่างไรและประพรหมลูกด้วยความรู้อย่างไร ท่านเพียงมาในบาร์ตเท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องบาร์ตอย่างมาก บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครรู้จักชีพบาบาผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามและอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้พูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆมากมาย พ่อพูดว่า: พ่อมา อย่างแน่นอนที่พ่อต้องสร้างบราห์มิน ผู้คนพูดว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของบราห์มาและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตามผู้คนก็ได้ลืมไปแล้วว่าชีพบาบาได้มาทำอะไร ท่านได้มาเมื่อใดและท่านได้สร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาอย่างไร เนื่องจากลูกรู้ว่าชีพบาบาได้มาและท่านคือผู้สร้าง อย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้สร้างสิ่งสร้างใหม่ ไม่มีใครรู้อะไร เป็นเพราะการไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นท่าน ดังนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อมีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างถึงที่สุด ใครที่ได้พูดเช่นนี้? กฤษณะไม่ได้พูดสิ่งนี้ เป็นในเวลาหนึ่งที่ดวงวิญญาณของกฤษณะรู้ว่าเขาใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่สอบผ่านและได้รับการโยกย้ายจะใช้ชาติเกิดก่อน สติปัญญาของลูกได้รับแสงสว่างอย่างมาก เมื่อบางคนมีการผ่าตัดตา พวกเขาเอาดวงตาหนึ่งออกไปและแทนที่ด้วยอีกดวงตาหนึ่ง และแล้วคนตาบอดจึงสามารถมองเห็น บางคนยังคงมีข้อบกพร่องหลงเหลืออยู่ บาบาได้มาเพื่อให้ดวงตาแห่งความรู้ ที่เวลานี้ได้จบสิ้นลงไปแล้วนั้นแก่ลูก ดวงตาของความรู้ของลูกกำลังเปิดขึ้นในเวลานี้ ดวงตาที่ 3 คือดวงตาของความรู้ พวกเขาได้ให้เหล่าเทพมีดวงตาที่ 3 อีกครั้งหนึ่ง เครื่องประดับทั้งหมด เช่น กงจักร ฯลฯ ได้มีการให้แก่วิชณุ ในความเป็นจริงดวงตาที่ 3 เป็นดวงตาของลูกๆ บราห์มิน ลูกคือเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของสกุลบราห์มิน มีสกุลเทพและสกุลที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าวงศ์สกุลหรือวรรณะก็เป็นเช่นเดียวกัน มีเพียงความรู้เดียวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ดีมาก แต่ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใด ลูกเวลานี้ได้กลายเป็นตรีการดาชิ ตรินेत्रิ และสวาดาร์ชันจักรดารี ลูกคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะคงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ลูกรู้ว่าดวงตาของบางคนนั้นได้เปิดขึ้นมาอย่างดีมาก และดวงตาของผู้อื่นนั้นก็เฝ้าแต่เปิดขึ้นในเวลานี้ ในที่สุดดวงตานี้ก็จะเปิดขึ้น 100 เปอร์เซ็นต์ เพชรพลอยแห่งความรู้จะเฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูก และแล้วเมื่อนั้น ที่ลูกจึงจะถูกเรียกว่าเป็นรูปและบาซัน (rup and basant) เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกควรทำความเพียรพยายามและมากเท่าที่เป็นไปได้ให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก เป็นผู้ใหญ่มีสติปัญญาที่กว้างไกลในความรู้และเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุข ลูกกำลังได้รับมรดกของสวรรค์ และดังนั้นอะไรอื่นเล่าที่ลูกต้องการ? ลูกควรจะเฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. คงอยู่ภายใต้การประพรหมของความรู้อยู่เสมอ กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและชี้หนทางแก่ทุกคน เพียงให้เพชรพลอยของความรู้เท่านั้นออกมาจากปากของลูก
2. ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เป็นผู้ใหญ่ มีสติปัญญาที่กว้างไกล มีประสบการณ์ของความสุขและสามารถทำให้ผู้อื่นนั้นมีประสบการณ์เดียวกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่นและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ผู้ที่เป็นอิสระจากความทุกข์ในขณะทำงานหาเงินและเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อความสัมพันธ์ของลูก การเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อญาติพี่น้องทั้งโลกขณะที่อาศัยอยู่กับพวกเขาเป็นเรื่องที่แตกต่างไปจากการอยู่อย่างผูกพันยึดมั่นกับพวกเขา การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และหารายได้เป็นหนึ่งสิ่ง และการหารายได้เพราะด้วยความผูกพันยึดมั่นเป็นอีกหนึ่งสิ่ง สิ่งซึ่งบอกของบางคนผู้ที่เป็นผู้มีชัยชนะเหนือความ

ผูกพันยึดมั่นและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์คือไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบ ขออย่ามีคลื่นใดของความทุกข์แม้ว่าจะมีการขึ้นลงในการหารายได้ของลูกหรือถ้าบางคนเจ็บป่วยขณะที่ลูกเต็มเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อญาติพี่น้องของลูก จงอยู่อย่างเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์:

ผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาคือผู้ที่เฝ้าแต่จะให้ความกล้าหาญและพลังแก่วงวิญญาน ที่อ่อนแอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศัตรูเก่าแก่ของลูกคือราวัน สงครามของลูกอันตรายอย่างมาก ยิ่งลูกมีโยคะกับผู้เดียวมกเพียงใด ลูกจะได้รับพลังที่จะเอาชนะศัตรูมากตามนั้น
- คำถาม:** ส่วน (department) ของลูกๆ บราห์มินแยกห่างอย่างสมบูรณ์จากส่วนของมนุษย์อย่างไรและส่วนนั้นคือส่วนใด?
- คำตอบ:** ส่วนของลูกๆ บราห์มินคือส่วนที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกเผาบาปของลูกไปด้วยพลังโยคะ พอทำให้ความปรารถนาทั้งหมดของลูกสมหวัง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำ สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่นำพวกเขาลงมา พวกเขาเรียนรู้พลังอิทธิฤทธิ์ทั้งหมดดลาลา แต่กระนั้นก็ยังคงเฝ้าอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุด...

โอมชานติ ขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกเก่านี้ ลูกๆ ไม่มีสายใยใดกับโลกเก่าอีกต่อไป ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกสำหรับโลกใหม่จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จนกระทั่งการก่อตั้งเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าลูกกำลังนั่งในโลกเก่า ความใส่ใจของลูกก็ตรงไปสู่การหารายได้ที่แท้จริงเพื่อสวรรค์ ลูกสามารถเห็นสิ่งซึ่งบอกของการทำลายล้างที่ต้องเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นจากไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรานี้ สงครามมหาภารตะนี้จะต้องเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของเราเองด้วยอย่างแน่นอน นั่นคือเพื่อประโยชน์ของบารัตของเรา ในความเป็นจริง ลูกไม่ได้รับรากับใครในเวลานี้ ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกไม่มีความก้าวร้าวของต้นหนาราคะหรือความโกรธ ความก้าวร้าวหลักคือต้นหนาราคะ นี่คือนอกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างไร? เนื่องจากกิเลส กิเลสของต้นหนาราคะได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นี่ไม่ได้กล่าวถึงความโกรธ มีเรื่องของความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เป็นต้นหนาราคะที่หลอกลวงทุกคน เป็นเพราะกิเลสนี้ที่ผู้ไร้เดียงสาถูกทำร้าย หากใครบางคนกลับมาบริสุทธิ์แต่คู่ของเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะมีการบรา พอพูดว่า: ทั้งสองต้องทำสัญญาที่จะนั่งบนกองไฟของความรู้ ผู้คนอื่นทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของต้นหนาราคะ พอยกเลิกข้อตกลงนั้น เวลานั้นกำลังมีการก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และดังนั้นต้องมีการยกเลิกข้อตกลงนั้น ด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกเองก็มีสงครามด้วย ในความเป็นจริง สงครามของลูกอันตรายเสียยิ่งกว่าสงครามที่เป็นวัตถุใดเพราะราวันคือศัตรูเก่าแก่อย่างมากของลูก ลูกต้องเอาชนะเขา ยิ่งโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้เดียวมกเพียงใด ลูกจะได้รับพลังมากตามนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการทำตามศรัทธา ศรัทธาบอกว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก กลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมเต็ม 16 องศา เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลายเป็นเช่นนี้ ดวงวิญญาณเคยเต็ม 16 องศาและขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิด พวกเขาได้แต่เฝ้าแต่ลงมา ลูกๆ รู้ว่าแน่นอนเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ อาณาจักรของรามถูกก่อตั้งขึ้น พวกเขาได้ให้ชื่อของราม แต่ในความเป็นจริง เป็นชื่อของชีวา พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ขอคารวะต่อราม ชื่อ ‘ชีพบบาบา’ ลูกต้องอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครเรียกรามว่า “บาบา” พวกเขาเรียกชีวาว่า “บาบา” รามหมายถึงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่กษัตริย์รามของวรรณะนักรบ ผู้คนเฝ้าแต่ซ้ำย้ำสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยิน เวลานั้น นอกจากลูกๆ ไม่มีใครมีโยคะที่ถูกต้องกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุดเป็นรูปของแสงหรือธาตุบราห์มและท่านอยู่เหนือรูปและนาม หากพวกเขาพูดถึงธาตุบราห์ม พวกเขาคิดว่านั่นก็เป็นชื่อของท่านด้วย พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พอพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อ นั่นละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ไม่มีสิ่งใดละเอียดอ่อนยิ่งไปกว่าท่าน ท่านนั้นละเอียดอ่อนอย่างที่สุด เช่นที่เมล็ดของต้นไม้ละเอียดอ่อนอย่างมาก เป็นที่มองเห็นได้ว่าเล็กมาก ดังนั้นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ก็ละเอียดอ่อนที่สุด เมล็ดฝีนั่นเล็กที่สุด สิ่งเหล่านั้นละเอียดมาก ต้นไม้ของเมล็ดเหล่านั้นใหญ่มาก พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นละเอียดอ่อนเสียยิ่งกว่าเมล็ดนั้น พอพูดว่า: ในบรรดาลูกด้วย ลูกรู้จักพ่อ ตามลำดับกันไป พ่อเป็นใครและพ่อเป็นอะไร เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านท่านที่เข้าใจความลับนี้ ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ใดสามารถมีค่ายกย่องของชีพบบาบา มองดูว่าท่านมาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างไร! ท่านมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและสอนลูกๆ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้จักพ่อและวงจร เวลานั้น ลูกรู้ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกไม่ได้มีสายใยใดกับโลกเก่านี้ ผู้คนอยู่ในความมืดที่สุด พวกเขาไม่รู้กิจของเขาเองและลูกก็มีภารกิจของลูกเอง ลูกนั้นคือกองทัพที่แฝงตัวที่มีพลังโยคะ กองทัพนั้นเป็นกองทัพที่มีพลังวัตถุ ลูกรู้จักพวกเขา แต่ไม่มีใครรู้จักลูก นักวิทยาศาสตร์พยายามไปยังดวง

ดาว พวกเขาได้เห็นดาวเหล่านั้นและดังนั้นพวกเขาคิดว่า: เหตุใดเราไม่สามารถไปที่นั่นได้? เหตุใดเราไม่สามารถไปถึงส่วนลึกที่สุดของทะเล? เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถทำความเพียรพยายามสำหรับบางสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาคุณนี่ พวกเขาเริ่มสิ่งต่างๆ ที่เป็นวัตถุเท่านั้นในสติปัญญาของเขาและพวกเขาก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้จักรดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวที่ละเอียดอ่อนที่สุด ท่านเองนั้นมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ลูกได้ทำสัญลักษณ์รูปไข่ที่เป็นแสงขนาดใหญ่และดังนั้นสิ่งนั้นจึงเข้าไปในสติปัญญาของลูก พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ เช่นที่หนทางและคำแนะนำของพ่อฉันพิเศษสุด ท่านเองเดียวกัน คำแนะนำทั้งหมดของลูกเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นก็พิเศษสุด ลูกไม่มีสายใยใดกับสิ่งใดอื่น ลูกได้กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง ไม่มีการขยายตัวของบราห์มินเหล่านั้น บราห์มินเหล่านั้นพูดว่า: เราคือลูกๆ ของบราห์มา บราห์มาคือประชาธิปไตย(พ่อของมนุษยชาติ)ใครเป็นพ่อของท่าน? ไม่มีใครรู้อะไรนี้ พวกเขาพูดถึงตรีมูติบราห์มา จะสามารถมีสามรูปของบราห์มาได้อย่างไร? มีเทพทั้งสามและกิจกรรมของเทพแต่ละองค์ก็แตกต่างกัน ผู้สร้างคือชีวาเดียวเท่านั้น พวกเราทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่านและเราอาศัยอยู่ที่นั่น พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ว่าเพราะท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนและพวกเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วย ทั้งหมดนั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน และทั้งหมดคือรูปของท่าน ไม่ใช่ พ่อแตกต่างจากลูกๆ พ่อฉันได้ให้ความรู้แก่ลูกแล้ว ไม่ได้มีการอ้างไว้ในคัมภีร์ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่งและสอนเราบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พระเจ้าได้มาและได้สร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เมื่อวงจรจบสิ้นที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อก็มาและนำการจบสิ้นของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และตอนเริ่มต้นโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีภาระของบาปบนศีรษะของลูก อัลลอยที่ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณจะถูกขจัดด้วยไฟโยคะ ลูกต้องกลับมาสะอาดประธาน เราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! เราต้องวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้ง พ่อให้มรดกของลูกในขณะที่ราวันสาปแช่งลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ พ่อมาในเวลานี้และตอบสนองความปรารถนาทั้งหมดของลูก เป็นมายาที่ตอบสนองความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด ทุกวันนี้ผู้ที่มิพละก็หิวก็หาเงินทองมากมาย มายาตอบสนองความปรารถนาของพวกเรา พวกเขามีตำราเกี่ยวกับสิ่งนั้นด้วย ลูกไม่มีตำราใด ลูกไม่ต้องศึกษาคัมภีร์ใดๆ ลูกได้รับศรีมของพ่อแล้ว: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่มีวันอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ส่วนนี้ของลูกแยกออกไป ผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินในวงจรที่แล้วจะมาและทำความเพียรพยายาม มองดูว่าต้นอ่อนของเทพนั้นกำลังมีการเพาะหว่านอย่างไร ผู้คนเฝ้าแต่กลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่รับฟังความรู้แม้เพียงน้อยนิดก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พวกเขาจะเข้ามาสู่อาณาจักร ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ความขัดแย้งนั้นก็กลับมารุนแรงยิ่งขึ้นหรือแม้กระทั่งจะหยุดลง สติปัญญาพูดว่า ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง อาณาจักรยังไม่ถูกก่อตั้งขึ้น ลูกยังไม่ได้ให้ความรู้แก่ราชาและชั้นยาสวี สติปัญญาพูดว่ายังมีเวลาหลงเหลืออยู่สำหรับการทำลายล้าง อย่างไรก็ตาม การซ่อมโรงเฝ้าแต่เกิดขึ้น เป็นความอัศจรรย์! ผู้คนเหล่านั้นมีไฟบูชาโยคะเพื่อจบสิ้นสงคราม ในขณะที่พระเจ้าได้สร้างไฟบูชาโยคะเพื่อเปลี่ยนแปลงทั้งโลก จะมีความสงบเล็กน้อยและผู้คนจะพูดว่า: เป็นเพราะเราได้สร้างไฟบูชาโยคะ เมื่อไฟบูชาโยคะได้รับความสำเร็จแล้ว พวกเขาก็จะเฝ้าแต่มีไฟบูชาโยคะเหล่านั้น พวกเขาส่งไฟบูชาโยคะเพื่อให้ฝนตกและพวกเขาก็มีความสุขหากฝนตกลงมา หากฝนไม่ตก พวกเขาก็จะพูดว่านั่นเป็นประสงค์ของพระเจ้า! เมื่อใครบางคนจากร่างของเขาหรือเธอ พวกเขาก็พูดว่าพวกเขาหรือเธอได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ในกรณีนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคร่ำครวญสำหรับบุคคลนั้น หากบุคคลนั้นได้จากไปสู่สวรรค์ และแล้วจงพิจารณาว่านั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของเขา มายา ราวัน ได้ลือคสติปัญญาของทุกคน ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว บาร์ตันนั้นเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลายและไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ศาสนาทั้งหมดนั้นถูกสร้างขึ้นภายหลัง สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครด้วย แม่น้ำเลือดไหลนองที่นี่ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้แก่กันและกัน แม้พวกเขานั้นจะเคยมีชีวิตอยู่เป็นพี่น้องกันเป็นเวลายาวนาน ชาวมุสลิมและฮินดูยังคงเป็นศาสนาที่แยกจากกัน พวกเขามาภายหลังและดังนั้นพวกเขาก็ได้ต่อสู้กับกันและกัน ลูกไม่ได้มีสายใยใดๆ กับสิ่งนั้น ลูกต้องอยู่อย่างไม่วางแวนกับงานรับใช้ของลูก เพียงใช้ที่ดิน 3 ฟุตและเปิดโรงพยาบาลทางจิตนี้ และแล้วการขยายตัวจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นทีละน้อย ทะเลสาบก็จะถูกสร้างขึ้นทีละหยดทีละหยดในวิธีการนี้ เก็บรูปภาพนี้ไว้ในบ้านของลูกด้วย มาและเราจะอธิบายว่าพวกท่านจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดถึง 21 ชาติเกิดได้อย่างไร ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลานี้ เพียงแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดก สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อคือความตายที่ยิ่งใหญ่ มีบัลลังก์อมตะ ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นพิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ในโลกนี้ ผู้เดียวที่กำลัง

สอนลูกก็พิเศษสุด ท่านพูดกับดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและดวงวิญญาณนั้นพูดผ่านปากของพวกเขา ดวงวิญญาณกำลังรับฟังด้วยหูทั้งสอง นั่น ดวงวิญญาณกำลังทำสิ่งนี้ด้วยร่างกายนี้ เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของรสชาติ เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: สิ่งนี้หวานหรือสิ่งนี้เปรี้ยว สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ พ่อพูดกับดวงวิญญาณว่า: เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้คุณต้องทิ้งร่างนี้และจัดความผูกพันยึดมั่นจากร่างนี้ งามไม่มี ความผูกพันยึดมั่นต่อหนังของมัน งามนี้ทั้งหนังเก่าและรับหนังใหม่ นั่นเป็นหนังเก่าของคุณที่พวกเขาต้องทิ้งในวิธีการเดียวกัน ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงเช่นเดียวกันก็ใช้กับลูกด้วย ในความเป็นจริง ชันยาสซีไม่สามารถให้ตัวอย่างนี้ ทุกคนในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เป็นเหมือนกับแมลงที่มีกิเลส ลูกๆ บราห์มินส่งเสียงของความรู้นี้ให้กับพวกเขาและชำระพวกเขา ลูกพูดว่า: จดจำชีพบาบา นี่คือการมนตร์ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ทั้งหมดเหล่านี้เป็นชื่อของท่าน: นักมายากล นักธุรกิจและพ่อค้าเพชร อัจชะ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามลูกนั้นได้รับการบอกให้จดจำพ่อและมรดก พ่อพูดว่า: หากลูกอุทิศตนแก่พ่อเพียงผู้เดียวเพียงครั้งเดียว พ่อจะอุทิศตนเองแก่ลูกถึง 21 ครั้ง ข้อตกลงนี้ดีมากใช่ไหม? ชีพบาบาเป็นผู้ประทาน ท่านชี้วิธีการที่จะจัดความผูกพันยึดมั่นแก่ลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ ฝ่าเท้าทำตามศรัทธา ความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรกในสิ่งนี้ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับจาริกแสวงบุญนี้ มนุษย์ไปยังจาริกแสวงบุญทางร่างมากมาย ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิตเดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และสอนสิ่งนี้แก่ดวงวิญญาณทั้งหมดทั้งหมดนี้เป็นประเด็นของสติปัญญา ความทุกข์ไม่สามารถมาหาลูกๆ ลูกรู้ว่าการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่มากกำลังจะเกิดขึ้นสำหรับเรา ดังนั้นลูกไม่สามารถรู้สึกทุกข้ออยู่ภายใน หากลูกรู้สึกเป็นทุกข์ นั่นหมายถึงลูกอ่อนแอหรือลูกไม่มีสภาพที่เต็มเปี่ยมของความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จัดความผูกพันยึดมั่นของคุณจากหนังเก่าของร่างกาย ทำให้สติปัญญาของคุณต้องแหว่งในการจาริกแสวงบุญทางจิต
2. อย่าได้มีสายใยใดกับสิ่งใดของโลกเก่า นั่งบนกองไฟของความรู้ กลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์เต็มของคุณจากพ่อ

พร: ขอให้ลูกทำงานที่เป็นสิริมงคลอย่างสม่ำเสมอโดยการสร้างสมความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์และกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่สูงที่สุดและพิเศษมากที่สุด เมื่อดวงวิญญาณที่ธรรมดานำความบริสุทธิ์มาใช้พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ความบริสุทธิ์คือความสูงศักดิ์ ความบริสุทธิ์คือการมีค่าควรแก่การกราบไหว้ ความบริสุทธิ์ของบราห์มินได้รับการจดจำ เมื่อมีการทำงานที่เป็นสิริมงคล งานเหล่านั้นได้รับการทำให้เสร็จสิ้นโดยพระบราห์มิน แท้จริงแล้วมีมากมายผู้ที่เป็นบราห์มินเพียงในนาม แต่ลูกดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่ทำทุกสิ่งตามชื่อของคุณ ลูกทำการกระทำที่ธรรมดาในการจดจำระลึกถึงพ่อและดังนั้นลูกกลับมาพิเศษและพิเศษมากที่สุด

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณผ่านตนเองคือการเป็นผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ การศึกษาเล่าเรียนของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์เพื่อโลกที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกทัดเทียมกับท่านในคุณธรรมใด?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ เช่นที่พ่อนั้นปราศจากความหลงทะนงตน ดังนั้นลูกๆ ต้องกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกันกับพ่อ เพียงพ่อก่อนที่ให้คำสอนที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เพียงด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ
- คำถาม:** เมื่อสติปัญญาของลูกกลับมาดี ความลับอะไรที่จะอยู่ในสติปัญญาโดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ฉันดวงวิญญาณคือใคร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร บทบาทของท่านคืออะไร บทบาทที่คงอยู่ตลอดไปใดที่บันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่มีการแสดงต่อไป สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดสามารถเป็นที่เข้าใจได้โดยผู้ที่มีสติปัญญาที่ดีเท่านั้น
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิดโอ้จิตใจเอ๋ย! วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกได้พบกับแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว และดังนั้นจึงได้รับความอดกลั้นแล้ว ใคร? ดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต ลูกๆของท่าน ดวงวิญญาณเป็นจุดที่สูงสุดแสนเล็ก ไม่มีสติปัญญาของบุคคลใดในโลกที่สำนึกรู้ว่าดวงวิญญาณเป็นจุดที่สูงสุดแสนเล็กเหมือนกับดวงดาว ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กและมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดของ 5000 ปีอยู่ภายในลูก บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนี้ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอื่นๆ สติปัญญาของผู้คนได้อยู่อย่างอ่อนแออย่างมากที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกจะไม่พูดถึงพระเจ้าว่าท่านใช้ 84 ชาติเกิด หรือ 8.4 ล้านชาติเกิด ไม่เลย ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ในเขา สิ่งนี้เรียกว่าธรรมชาติ ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กและบทบาทที่ไม่สูญสลายของชาติเกิดทั้งหมดของเขานี้ถูกบันทึกอยู่ในเขา บทบาทนั้นไม่เคยถูกลบและไม่มีวันถูกลบ เป็นความอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่อย่างมาก! ในบรรดาลูกด้วย มีบางคนที่ยังถึงสิ่งเหล่านี้แต่แล้วก็ลืม ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่าเป็นคารันการวันฮาร์ ท่านทำทุกสิ่งเพื่อสอนลูก ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน และผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงตน ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ มีแต่ลูกๆเท่านั้นที่ท่านสอนคุณธรรมเหล่านี้ ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนด้วย ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นท่านต้องพูดความรู้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นแน่นอนที่ท่านจะมาและให้คำสอนเพื่อผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ เช่นที่ชั้นยาสซีให้คำสอนเพื่อเฉลาการสละละทิ้ง ที่นี้ด้วยลูกต้องสละละทิ้งกิเลสทั้งห้า เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่มาและให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ได้มีการจดจำว่าลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เรียนรู้ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในโรงเรียน ที่นั้นลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของการศึกษาของลูกเพียงชาติเกิดนี้ ที่นี้ได้มีการบอกลูกว่า ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย ดวงวิญญาณต้องลูกทำให้บริสุทธิ์ด้วยโยคะ มากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะตามนั้นเองที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะไปอยู่ในยุคทอง และแล้วจะไม่มีดวงวิญญาณหรือร่างกายใดหลงเหลืออยู่ในยุคเหล็ก เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมากที่ไม่มีใครอื่นจะสามารถอธิบายให้กับลูกได้ มองดูถึงสิ่งที่ผู้คนเฝ้าแต่ทำ! ผู้คนที่มีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ก็เฝ้าแต่คิดค้นสิ่งต่างๆมากมายอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดวงดาวและพระจันทร์ ลูกเข้าใจว่าการหลุดพ้นในชีวิตไม่สามารถได้มาด้วยสิ่งนั้น บางทีพวกเขาได้รับความสุขเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น พร้อมกันกับการให้ความสุข เครื่องบินก็ให้ความสุขด้วย หากอุบัติเหตุเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ก็จะมีความทุกข์ เรือเดินสมุทรนั้นก็จม และรถไฟก็มีอุบัติเหตุ ผู้คนหัวใจวายขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่ไม่ได้ทำอะไร ดินแดนของความสุขนั้นแยกออกไป ที่นั้นมีความสุขที่สม่ำเสมอ ความสุขทั้งหมดในโลกนี้ชั่วคราเหมือนกับการหยดหนึ่งของมุลกา ลูกๆ เวลานี้ได้รับสติปัญญาที่ดีมากแล้ว ฉันดวงวิญญาณคืออะไร? และพ่อของฉันดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร? บทบาทของท่านคืออะไรและอะไรคือบทบาทของฉัน? ลูกมีความลับเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ในบรรดาลูกๆ ด้วย ไม่ใช่ทุกคนกล่าวได้ว่าใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทองเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถพูดว่าทุกคนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขาเฝ้าแต่เข้ามาয়ঁจนทราวส์จนถึงเวลาสุดท้าย การขยายตัวเฝ้าแต่เกิดขึ้นและเฝ้าแต่มีชาติเกิดที่น้อยกว่า ประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องของรายละเอียด ก่อนอื่นทำให้อัลฟาและเบต้ามันคงแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชรา

อัลฟา หมายถึง บาบ่า และเบต้าหมายถึง อำนาจในการปกครอง นี่คือนางสิ่งๆ ที่ถูกต้องอย่างแท้จริง เคยมีอำนาจในการปกครองสวรรค์ บาริตเคยเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีอาณาจักรอื่นใด ลูกประคำของรูตราต่อมากลายเป็นลูกประคำของวิษณุ ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร รูปของท่านคืออะไร ขนาดของท่านเป็นเช่นไร ลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ดวงวิญญาณสุดแสนเล็กละเอียดมาก แม้กระทั่งพระเจ้าก็ต้องทำความเพียรพยายามมากมายอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะพูดว่าบทบาของท่านคงอยู่มาตั้งแต่ยุคทองแดงถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กหรือแม้กระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกพูดว่าทั้งหมดนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วย ในหนังสือพิมพ์ พวกเขาได้ตีพิมพ์ทุกสิ่งๆ ที่เคยเกิดขึ้นเมื่อหนึ่งร้อยปีมาแล้ว เป็นเรื่องง่ายที่จะเขียนเกี่ยวกับหนึ่งร้อยปี พวกเขาจะพบสิ่งเหล่านี้ได้ในหนังสือพิมพ์อย่างรวดเร็วและแสดงแก่ลูก มีหนังสือพิมพ์ “ไทม์ออฟอินเดีย” หนังสือพิมพ์ของลูกคือ “ไทม์ออฟเดอะเวิลด์” (เวลาของโลก) คำพูดเหล่านี้ดีมาก ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ทุกวันถึงสิ่งที่เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ เมื่อลูกเขียนในวิธีนี้ผู้คนจะมาเพื่อรู้จักละคร ลูกสามารถเขียนในนิตยสารด้วยเช่นกัน ลูกมีความลับทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นมนุษย์เหล่านั้นมีประโยชน์อะไร? ลูกรู้ว่าเพียงมนุษย์เท่านั้นใช้ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นใดมีสกุลบราห์มินและแล้วก็สกุลเทพ ลูกไปผ่านวงศ์สกุลต่างๆ วงศ์สกุลคงอยู่ที่นี้ ไม่มีเรื่องของวงศ์สกุลในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย (พ่อของมวลมนุษย) วิษณุไม่สามารถเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย ได้มีการนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยบราห์มาลักษมีและนารายณ์เป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ มีลูกๆ ของเขาเองที่นั่นบนบัลลังก์ แม้กระทั่งช่างกำกับก็ไม่สามารถลูกเรียกว่าเป็นพ่อของมนุษยชาติ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้คนได้รับนิมิตตามความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของงู ฯลฯ ที่นั่น ไม่สามารถมีวัวที่นั่นเช่นกัน ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีเพียงเหล่าเทพเท่านั้น เมื่อลูกไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกเห็นสวน และดอกไม้ ฯลฯ มีสวนที่นั่นจริงๆ หรือ? บาบ่าเพียงแต่ให้นิมิตแก่ลูก เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น สติปัญญาพูดว่าไม่สามารถมีต้นไม้ ฯลฯ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แนนอนที่ลูกได้นิมิต จะมีการให้นิมิตของสิ่งต่างๆ ที่นี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือนิมิต และสิ่งเหล่านั้นลูกเรียกว่าเกมของเวทมนตร์ ไม่ใช่ความรู้ มนุษย์ทำให้มนุษย์กลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าเป็นเวทมนตร์ พวกเขาเพียงแต่ให้ความรู้ การเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพเพื่อโลกใหม่เรียกว่าเวทมนตร์ เพราะบาบามีกุญแจสู่เทพนิมิต ท่านถูกเรียกว่าเป็นนักมายากล ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาเคยได้นิมิตของรูปบูชาจากพรของครูของเขา ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ลูกทำความเพียรพยายามที่นี้ และลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ รามและสีตา ฯลฯ ลูกได้มาที่นี้เพื่อกลายเป็นราชินิกุลของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ สิ่งหลักและสิ่งแรกที่สุดคือการแนะนำพ่อแก่คนใหม่ได้ก็ตามที่มา ธาตุบราห์มคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นธาตุบราห์ม ทุกคำพูดมีความหมาย ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ไม่ใช่ว่าทั้งหมดเป็นรูปของพระเจ้า ฟอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก อย่างไรก็ตามนิมิต ฯลฯ เป็นเพียงการสนทนากัน ดังนั้นลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดต่อนิมิตเหล่านั้น บางคนคิดว่า บาบ่าเองนั้นได้มาในเวลานี้ และดังนั้นท่านสามารถประทานนิมิตได้ อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์และแล้วเป็นเพราะว่าบางไม่ได้นิมิต พวกเขาจึงอยู่อย่างหดหู่หัวใจและหยุดศึกษาเล่าเรียน เมื่อลูกเห็นเจ้าชายในนิมิตของลูก ลูกก็เข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นและลูกก็มีความสุข โดยทั่วไปแล้วผู้คนมากมายได้นิมิตของเจ้าชาย หากลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทั้งหมดกำลังสวมมงกุฎอยู่ ไม่มีความแตกต่างระหว่างชาย และหญิง ผู้หญิงมีผมยาวกว่า และรูปลักษณะของพวกเขานั้นก็แตกต่างกันไปเล็กน้อย มีดวงวิญญาณมากมายอย่างมาก ไม่มี 2 ดวงวิญญาณใดมีรูปและนามเดียวกัน ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นการแสดงที่น่าอัศจรรย์อย่างมากที่ถูกสร้างขึ้น! ดวงวิญญาณได้รับบทบาที่คงอยู่ตลอดไป บาบ่าอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายอย่างมาก เพียงแต่ไปและนั่งอยู่เบื้องหน้าภาพตรีมูรติ แล้วทั้งวงจรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก นี่คือนิพพาน และนี่คือบราห์มาผู้ที่บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านท่าน เวลาคือเป็นยุคเหล็กและแล้วยุคทองต้องมา ด้วยการมีรูปภาพไว้เบื้องหน้าลูกก็ราวกับว่าการแสดงของทั้งโลกเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกรู้ทุกสิ่งว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ใครอยู่ในการแสดง ฯลฯ ฝ้าแต่มองดูรูปภาพทุกวัน ฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือนรก และนั่นคือสวรรค์ นี่คือนิพพานแห่งการบรรจบพบกัน เป็นสิ่งที่ยากดายอย่างมาก! ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ทุกวัน สติปัญญาของลูกจะกลับมารู้แจ้ง เขียนเกี่ยวกับลักษมีและนารายณ์ และเราได้และลักษณะด้วยลูกได้รับมรดกของยุคทองผ่าน บราห์มา เราได้และลักษณะได้รับผลรางวัลของพวกเขาอย่างไร? แนนอนที่ต้องเป็นไปในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่พวกเขาได้ทำการกระทำเช่นนั้น พวกเขาได้รับผลรางวัลนั้นของพวกเขาด้วยการทำความเพียรพยายามในชาติเกิดสุดท้ายของเขา ลูกควรจะมีชีวิตเช่นนั้นในสติปัญญาของลูก และแล้วจะไม่มีเวลาจำเป็นสำหรับรูปภาพ ความลับทั้งหมดจะอยู่ในสติปัญญาของลูก รูปภาพเหล่านี้ต้องมีการประทับในแผ่นกระดาษของหัวใจของลูก บาบ่าได้แสดงให้ลูกๆ ในทุกศูนย์เห็นถึงวิธีการที่จะทำให้พวกเขาเปิดปากของเขาและพูดความรู้ จงฝ้าแต่มองดูรูปภาพและ

พูดเกี่ยวกับรูปภาพเหล่านั้นในจิตใจของคุณ คุณต้องรู้ความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง รูปภาพของต้นไม้ที่ชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะที่นี่ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ และแล้วหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นอย่างไร? ไม่ว่าทุกคนนั้นเป็นของศาสนาใดก็ตาม นั่นเป็นศาสนาที่พวกเขาจะเข้ามา เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก! ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ด้วยว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร บทบาทที่คงอยู่ตลอดไปนั้นได้ถูกบันทึกไว้ในพวกเขา ในยุคทองเราจะเล่นบทบาทของความทุกข์และใช้ชาติเกิดมากมายนี้ ลูกสามารถไปยังสุสานและอธิบายแก่ผู้คนที่นี่ พวกเขาเฝ้าแต่มีสัทซัง (การชุมนุมทางจิต) จนกว่าศพนั้นจะถูกเผาไปอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครหยุดยั้งลูก บอกพวกเขาว่า: จงมาแล้วเราจะอธิบายแก่พวกท่าน พวกเขาจะมีความสุขอย่างมากที่ได้ยินสิ่งนี้ ผู้ที่พูดสิ่งนี้ควรจะรู้จักและฉลาดอย่างมาก ไปที่ใดก็ตามและอธิบาย บาบาอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก ลูกมีสัจจะนั้นอยู่ใต้แขนของคุณ ในขณะที่ผู้คนนั้นมีก็ตะที่ผิดใต้แขนของเขา ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งโลกอยู่ภายใต้แขนของคุณ ลูกจะสามารถอธิบายอย่างดีมากด้วยการใช้ภาพของศรัทธา “เหตุใดเขาจึงถูกเรียกว่าเป็น ชัยม ชุนดร้า? จงมาแล้วเราจะบอกท่านถึงเรื่องราวนั้น” พวกเขาจะมีความสุขอย่างมากเมื่อพวกเขาได้ยิน บาร์ตเคยเป็นยุคทอง เวลานั้นเป็นยุคหิน บาร์ตได้อยู่อย่างมิดม่น ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ ใบหน้าของเขาก็น่าเกลียด ด้วยการอธิบายในวิธีนี้ ลูกสามารถแสดงความอัศจรรย์มากมาย ลูกสามารถมีรูปภาพทั้งสามอยู่กับลูก อธิบายรูปภาพหนึ่งและแล้ว อธิบายรูปภาพที่สอง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก เป็นเพียงเรื่องของการทำงานเพียรพยายาม ลูกมีเวลามากมาย ไปที่วัดในตอนเช้า “มาและเราจะบอกท่านถึงเรื่องราวชีวิตของ ลักชมีและนารายณ์ ด้วยการมีไฟบูชาโยคะ ทำทาปาเซีย และไปจาริกแสวงบุญ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ท่านได้กลับมาเป็นเหมือนเปลือกหอยอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นคัมภีร์เหล่านั้นได้ช่วยเหลือท่านได้อย่างไร? เรากำลังบอกสัจจะแก่ท่าน เป็นเพียงสัจจะเท่านั้นที่ช่วยท่านได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจอย่างสมบูรณ์ต่อการศึกษาเล่าเรียน อย่าได้มีความอยากปรารถนาใดที่จะได้นิ昧 ฯลฯ อย่าได้มีวันอยู่อย่างหดหู่หัวใจและหยุดศึกษาเล่าเรียน

2. ขณะมองดูรูปภาพ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และประทับทุกสิ่งไว้ในหัวใจของคุณ ทำทาปาเซียของราชาโยคะ

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของมือแห่งพรของพ่ออย่างสม่าเสมอบนศีรษะของคุณและกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

เพียงผู้ที่มีทุกพลังเท่านั้นสามารถกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคได้ ดังนั้นมีความซาบซึ้งนี้เสมอว่า ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ใช้แต่พลังในเวลาที่คุณต้องการเหมาะสม ไม่ว่ามายาจะมาหาคุณในรูปแบบมากมายเพียงไรก็ตาม ลูกต้องอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรู้ อยู่ในรูปรวมโดยการมีประสบการณ์มือของพ่อและความเป็นมิตรของท่าน ทุกวันในเวลาอมฤตนาตีสักของชัยชนะเข้าสู่การตระหนักรู้ของคุณ มีประสบการณ์การมีมือแห่งพรของบัพดาตาบนศีรษะของคุณและลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและเป็นผู้ที่ไร้กังวลอย่างสม่าเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่มีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่สูญสลายโดยการทำงานรับใช้และให้ผู้อื่นมีประสบการณ์นี้เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ร่วมกันขจัดหลังคาของความทุกข์ออกไปจากโลกของยุคเหล็กนี้ จงแสดงการกระทำที่เป็นบุญของการจذرละเลิกถึงพ่อ
- คำถาม:** ถึงแม้ว่าลูกบางคนมีผลรางวัลที่ไม่สูญสลายของความรู้ แทนที่จะสะสมไว้ในบัญชีบุญ บางคนกลับจบสิ้นบัญชีนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- คำตอบ:** 1. เพราะพวกเขาทำบาปในระหว่างการกระทำที่เป็นบุญ ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง แต่พวกเขาได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี และด้วยเหตุนี้จึงทำบาป เนื่องจากการกระทำบาปเหล่านั้น บัญชีบุญของพวกเขาที่ได้สะสมไว้ก่อนหน้านี้จึงจบสิ้นลง
2. หากหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ดวงวิญญาณถูกทำร้ายด้วยกิเลสของตัณหาราคะ และปล่อยมือพ่อไป ดวงวิญญาณนั้นจะกลับมาเติมไปด้วยบาปมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดวงวิญญาณเช่นนั้นประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล พวกเขาจะประสบกับการลงโทษที่รุนแรงอย่างมาก เพราะพวกเขาประณามสัจจกูร พวกเขายังไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงได้

โอม ซานติ พ่อทางจิตสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อของเราเท่านั้นคือ พ่อผู้เดียวที่ไว้ชีวิตจำกัด ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้แล้ว จุดหมายปลายทางคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น การจาริกแสวงบุญของการจذرละเลิกถึงพ่อนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างแน่นอน และสำหรับการหลุดพ้นในชีวิต สำคัญที่สุดที่จะรู้จักตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ทั้งสองง่ายดายอย่างมาก วงจรโลก นั่นคือ 84 ชาติเกิดได้เฝ้าแต่หมุนไป สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า วงจร 84 ชาติเกิดของเรากำลังถึงจุดจบในเวลานี้ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ยังไม่มีใครกลับบ้านได้ เพราะทุกดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบาป ดวงวิญญาณบาปไม่อาจไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ลูกควรมีความคิดเช่นนั้น ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นและมีความสุข ลูกนำผู้อื่นไปสู่ความสุขได้เช่นกัน ลูกต้องมีความเมตตาในการชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายว่า ดวงวิญญาณของท่านได้เปลี่ยนจากสะโตประธานเป็นตาโมประธาน เหตุนี้เองท่านจึงไม่อาจกลับบ้านได้ แม้แต่พวกเขาก็ยังเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด บางคนจดจำสิ่งนี้ได้ดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นจำไม่ได้ พวกเขาลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า หากลูกจดจำยุคบรรจบพบกัน พรอความสุขของลูกจะขึ้นสูงมาก เมื่อลูกจดจำพ่อและครูด้วย องค์ของความสุขของลูกก็จะคงอยู่สูง บางคนก้าวข้ามอุปสรรคบางอย่างกลางคัน และบางคนก็ก้าวข้ามอุปสรรคเล็กน้อยๆ ทุกคนก้าวข้ามอุปสรรค บางคนไต่ขึ้นไปสูงมากแต่แล้วก็ตกลงไปอีกครั้ง สภาพของบางคนดีมาก ดังนั้นพวกเขาจึงไต่ขึ้นไปในหัวใจของบาบา แต่เมื่อพวกเขาตกลงมาอีกครั้ง รายได้ทั้งหมดของพวกเขาถึงขั้นสุดลง ในโลกภายนอก ผู้คนทำบุญทำทานมากมาย เพื่อจะเป็นดวงวิญญาณบุญ อย่างไรก็ตามหากขณะแสดงการกระทำที่เป็นบุญ ดวงวิญญาณเริ่มทำบาป พวกเขาก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณบาป การกระทำที่เป็นบุญของลูกคือ การจذرละเลิกถึงพ่อ ด้วยการจذرละเลิกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เมื่อลูกลืมพ่อและตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความเป็นเพื่อนกับใครบางคน แล้วด้วยการทำบาปมากมาย ไม่ว่าบุญใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาก็จะจบสิ้น สมมุติว่าวันนั้นบางคนให้ทานหรือทำบุญและเปิดศูนย์ แต่วันพรุ่งนี้กลับหนีหายไป แล้วเขาก็ตกลงมาต่ำยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน เพราะเขาได้ทำบาป ดังนั้นแทนที่จะสะสมบัญชี สิ่งนั้นก็ถูกลบทิ้งไป ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำงานรับใช้ดีมาก อย่าได้ถามเลย! อย่างไรก็ตามหลังจากที่พวกเขาตกลงมา แม้กระนั้นพวกเขาก็ไปแต่งงานและอยู่อย่างเลวร้ายยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน ท้นที่ที่มีการทำบาป ภาระของบาปนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้นมา มีบัญชีของกำไรและขาดทุน อย่างไรก็ตามผู้ที่ต้องการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็จะเข้าใจ มีบาปที่เบาและบาปที่หนักมากด้วยเช่นกัน บาปที่รุนแรงที่สุดคือตัณหาราคะ ความโกรธเป็นอันดับสอง จากนั้นคือ ความละโมภ และความผูกพันยึดมั่น ทั้งหมดต่างลำดับกันไป ด้วยการฟ่ายแพ้ตัณหาราคะ แทนที่จะมีประสบการณ์ของกำไร ดวงวิญญาณกลับขาดทุน เพราะพวกเขาประณามสัจจกูร ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ พวกเขาไต่ลงมาจากหัวใจของบาบา พวกเขาเป็นของพ่อแต่แล้วก็ทิ้งพ่อไป สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับกระทำของพวกเขาเช่นกัน อะไรคือเหตุผลของการจากไปของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่สามารถทำตามได้ ส่วนใหญ่แล้วเป็นตัณหาราคะที่ทุบตีพวกเขาอย่างรุนแรงที่สุด นี่คือ ศัตรูตัวหลัก ลูกเคยได้ยินไหมว่า มีการเผาหุ่นจำลองของคนที่ไม่เชื่อ ไม่เลย มีการสร้างหุ่นจำลองของผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาราคะ นั่นคือราวัน พ่อพูดว่า ด้วยการเอาชนะตัณหาราคะ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกเคยฟ่ายแพ้มาแล้วอย่างสิ้นเชิง

ดังนั้นแทนที่จะเป็นผู้ที่มีชัยชนะ ลูกกลับพ่ายแพ้ พวกเขาเรียกหาพ่อว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เพราะตณหา
ราคะผู้คนจึงทุกข์ทรมานอย่างมาก แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า บาบา ฉันได้ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก บาบาพูดว่า ลูกได้
กลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล สิ่งนี้จะไม่รวมถึงผู้ที่โกรธหรือมีความผูกพันยึดมั่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับตณหา
ราคะ พวกเขาเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อมาแล้ว แต่กระนั้นดวงวิญญาณก็ยังอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ แล้ว
พ่อจะพูดอะไรได้เล่า ทุกคน นักปราชญ์ นักบุญ ฯลฯ ต่างเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” แต่ไม่มีใครเข้าใจ
ความหมายของสิ่งนั้น ใช่ บางคนก็เชื่ออย่างแท้จริงว่าพระเจ้าจะมาและก่อตั้งโลกใหม่ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขาได้
ให้ระยะเวลาที่ยาวนานแก่วงจร พวกเขาจึงตกอยู่ในความมืดมิดที่สุด มีความรู้และความไม่รู้ พ่ออธิบายว่า ผู้ที่อยู่ใน
หนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักแม้แต่ผู้เดียวที่พวกเขากราบไหว้บูชา แล้วการกราบไหว้บูชาจะมีประโยชน์ใดเล่า
เพราะพวกเขาไม่เข้าใจ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำจึงไร้ผล (ไม่ได้รับความสำเร็จ) ผู้คนคิดว่าผลที่ได้รับเกิดจากการให้ทาน
และทำบุญ แต่สิ่งนั้นเกิดขึ้นเป็นเวลาชั่วคราวเท่านั้น มีคำกล่าวว่า ความสุขชั่วคราวเหมือนมุลกา ชันยาสซีเองพูดว่า ไม่
ว่าความสุขใดก็ตามที่ได้รับในโลกนี้เป็นเหมือนมุลกาและที่เหลือทั้งหมดนั้นคือความทุกข์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์
พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น แล้วความทุกข์ของลูกจะถูกขจัดไป เพียงแต่คิดว่า ฉันจดจำบาบาเพียงใจ เพื่อที่
บัญชีกรรมเก่าจะถูกสะสางและมีการสะสมบัญชีใหม่ ไม่ว่าใครจะสะสมไว้มากเพียงใดก็ตามนั้นไม่ใช่เรื่องของเงินทอง
 ฯลฯ ที่นี้เป็นเรื่องของการขจัดบาป ประเด็นหลักคือ การกลับมาบริสุทธิ์ อย่าคิดว่าด้วยการเขียนถึงบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น
บาปจากหลายชาติเกิดจะถูกสะสางได้ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปจากหลายชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกตัดทิ้ง แต่ ใช้
ภาระของบาปที่ได้ทำมาในชาตินี้จะเบาบางลงได้ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ยิ่งลูกอยู่ในการ
จดจำระลึกถึงมากเพียงใด ภาระของบาปก็จะเบาขึ้นมากตามนั้น ลูกๆ บางคนทำความเพียรพยายามมาก พวกเขาขึ้นหนทาง
แก่ผู้คนจำนวนมากมาย พวกเขาวางจร 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าบัญชีของชาติเกิดที่แตกต่างกันนั้นเป็นเช่นไร เพียงแต่
คิดว่า ฉันมีพลังโยคะมากเพียงใดและเมื่อไรที่ฉันเกิด จะใช้ในตอนเริ่มต้นยุคทองใหม่ ผู้ที่ทำความเพียรพยายาม
มากมายจะเกิดในตอนเริ่มต้นยุคทอง ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะไม่อยู่อย่างซ่อนเร้น อย่าคิดว่าลูกทั้งหมดจะไปสู่ยุคทอง
บางคนจะมาในเวลาสุดท้ายและได้รับบางสิ่งเล็กน้อย ผู้ที่หารายได้อย่างมากมายคือ ผู้ที่มาก่อนหน้านั้น ผู้ที่หารายได้น้อย
กว่าก็จะมาภายหลัง เหตุนี้เองลูกจึงต้องจดจำพ่ออย่างมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ผู้ที่จดจำบาบาอย่างดีมากจะมี
ประสบการณ์ของความสุขอย่างใหญ่หลวงด้วยการรู้ว่าพวกเขาจะไปสู่โลกใหม่ในเวลาอันใกล้นี้ หากลูกต้องการเป็นราชา
ลูกต้องสร้างประชากร หากลูกไม่สร้างประชากร ลูกจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร บางคนก็เปิดศูนย์และหารายได้มากมาย
จากสิ่งนั้น เมื่อมีประโยชน์ พวกเขาก็เปิดอีกสองหรือสามศูนย์ บาบาก็ยังเปิดศูนย์อยู่เรื่อยๆเช่นกัน ผู้ที่ทำบางสิ่งบัญชีของ
พวกเขาจะถูกสร้างขึ้นมา ลูกต้องมาร่วมกันขจัดหลังคาของความทุกข์ออกไป ทุกคนจะมาร่วมกัน ดังนั้นลูกทั้งหมดจะได้
รับส่วนแบ่ง ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกจะมีประสบการณ์
ของความสุขอย่างใหญ่หลวงเช่นกัน ได้เห็นแล้วว่ามีภาระระดับมากมายเพียงใด บางคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก มามาเป็น
ตัวอย่างของการทำงานรับใช้ที่ดีมาก ดังนั้นเธอจึงมีประสบการณ์ของประโยชน์ที่ใหญ่หลวง สิ่งหลักคือ การทำงานรับใช้
โยคะคือ งานรับใช้ด้วยกัน ลูกได้รับคำสั่งของวิธีที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันถึงนัย
สำคัญของประเด็น และเมื่อเวลาผ่านไป ท่านจะอธิบายมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ละวันที่ผ่านไปจะมีความก้าวหน้าเกิดขึ้น ประเด็น
ใหม่ๆจะปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเรื่องยากมากนัก แต่ก็ไม่ได้เป็นเรื่องง่ายนักเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในงานรับ
ใช้ก็จะจับประเด็นได้อย่างเร็วมาก จะไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “บิน
ดี บินดี” (จุด) แต่ลูกจะจดจำจุดได้อย่างไร จุดจะถูกมองเห็นได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกต้องไม่จดจำบาบา
ด้วยการเก็บจุดไว้เบื้องหน้า นี่เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก ไม่มีใครอื่นบอกรูป นาม ดินแดน
หรือเวลาของดวงวิญญาณแก่ลูกได้ พวกเขาถามถึงรูป นาม ดินแดนและเวลาของพระเจ้าว่าเป็นเช่นไร มนุษย์ที่รู้จักคิดจะ
ไม่เข้าใจดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ที่นั่นเช่นกันมีบางคนที่ไม่เข้าใจอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บา
บา” พวกเขาไม่ได้ศึกษาความรู้และก็ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่รับประทาน ชันยาสซีก็มีสาวกเช่นนั้นผู้ที่ไม่ทำสิ่ง
ใดนอกจากรับประทาน อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็เป็นผู้ที่สละละทิ้งและปลดปล่อยตนเองจากกิเลส! นั่นไม่ใช่เรื่องเล็กๆ
ศาสนาของชันยาสซีนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ความรู้สำหรับลูกๆ บาบาวางจรว่าลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกอยู่อย่างไม่มี
บริสุทธิ์ ลูกคือ ผู้ที่เคยวนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ความเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นคนละ
เรื่องกับความรู้กันอย่างสิ้นเชิง มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ลูกรู้ว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามและ
กลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม
โรคภัย ฯลฯ จะเกิดขึ้นเรื่อยๆ สิ่งซึ่งบอกจะคงอยู่จนถึงเวลาสุดท้ายแล้วจะหายไปและจะไม่มี ความทุกข์ใดหลงเหลืออยู่เลย
พ่อคือ ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข พวกเขาพูดว่า โอ ผู้ปลดปล่อย ได้โปรดเมตตาต่อพวกเราเถิด เพื่อที่เราจะ

ถูกปลดปล่อยออกจากความทุกข์ทั้งมวล! ในเวลาของความทุกข์มนุษย์จะจดจำพระเจ้า ในเวลาของความทุกข์ ทุกคนร้องหา โอ พระเจ้า! โอ รม! พวกเขาจะจดจำพระเจ้า แต่ใครคือพระเจ้า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า จดจำพระเจ้า พ่อ! หรือ จดจำคุณตา! (พระเจ้า) ลูกเข้าใจดีมากว่า ท่านคือ พ่อของเรา พ่อคือ ผู้เดียวที่สอนพวกเรา ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีคำกล่าวหาว่าให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีเลย มีความหลากหลายมากมายของความเลื่อมใสศรัทธา แต่มีความรู้เดียวเท่านั้น ผู้คนคิดว่า หลังจากทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะพบกับพระเจ้า เมื่อไรที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นและใครทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ไม่มีใครรู้อะไรเลย เราจะยังคงทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาอีก 40,000 ปีหรือ ความเลื่อมใสศรัทธาจะดำเนินต่อไปอีกนานเพียงใด เวลาลูกเข้าใจว่าเป็นเวลานานเพียงใดที่ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินไป และช่วงเวลาของความรู้ดำเนินไปนานเพียงใด ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ลูกจัดนิทรรศการมากมาย เพื่ออธิบายแก่พวกเขา เพียงไม่กี่คนจากจำนวนหลายล้านจะปรากฏตัวขึ้นมาจากนิทรรศการ เวลาผ่านไป ผู้คนมากมายจะปรากฏตัว ผู้คนนับไม่ถ้วนจะมาที่นี่ มีลูกๆ บราห์มินที่แท้จริงเพียงน้อยนิดที่กลับมาบริสุทธิ์และเพียงผู้ที่เป็นนักเรียนประจำเท่านั้นควรจะมาที่นี่ อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถทำบัญชีที่ถูกต้องได้ว่ามีบราห์มินที่แท้จริงมากเพียงใด เพราะมีผู้ที่ปลอมตัวเช่นกัน งานของบราห์มิน (พราหมณ์) คือ การถ่ายทอดเรื่องราวเล่า บาบาสื่อถ่ายทอดเรื่องราวอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ลูกเองต้องถ่ายทอดเรื่องราวเช่นกัน พ่อเป็นเช่นนั้น ลูกเป็นเช่นนั้น หน้าที่ของลูกๆ คือการถ่ายทอดกิตะ ไม่ใช่ทุกคนทำเช่นนั้น ลูกรู้ว่าตำราของความรู้คือ กิตะเดียวเท่านั้น สิ่งนี้เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนั้น กิตะคือ แม่และพ่อ พ่อคือ ผู้เดียวที่มาและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกยังเขียนด้วยเช่นกันว่า การเกิดของชีบบาบาสื่อเป็นเช่นเพชร และการเกิดของคนอื่นๆ ไร้ค่าเยี่ยงเปลือกหอย ทุกคนจดจำพ่อ มนุษย์ยุคเหล็กกราบไหว้บูชาเทพยุคทอง ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากเท่านั้นจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ไม่มีใครอธิบายได้อย่างเป็นระบบ บาบาสื่อว่า แทนที่จะทำการสร้าง ลูกๆ มากมายกลับเป็นเหตุของการทำลาย มีบางคนผู้ที่เป็นนักรบ บางคนก็เป็นทหารม้า บางคนเป็นกองทัพอากาศ ผู้ที่เป็นกองทัพอากาศจะทำอะไร พวกเขาจะต้องคารวะและทำงานให้กับผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกจะเรียกผู้ที่ไม่ได้คารวะผู้อื่นและไม่ศึกษาเล่าเรียน แล้วสอนผู้อื่นว่าอย่างไร นกกระจอกเทศ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อคือ จุด ให้เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องและจดจำพ่อ อย่าได้สับสนด้วยการพูดว่า “บิณฑิ บิณฑิ” (จุด) อยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับงานรับใช้
2. จงรับฟังกิตะที่แท้จริงและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น เพื่อที่จะกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง ให้กลับมาบริสุทธิ์และศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขและเป็นผู้ที่ไร้กังวลโดยการรับประทานการบำรุงเลี้ยงของความสุขอย่างสม่ำเสมอและแบ่งปันสิ่งนั้นกับผู้อื่น
การบำรุงเลี้ยงของชีวิตบราห์มินคือความสุข ผู้ที่รับประทานการบำรุงเลี้ยงของความสุขอย่างสม่ำเสมอและแบ่งปันสิ่งนั้นกับผู้อื่นมีโชคแห่งความสุข สิ่งนี้ปรากฏออกมาจากหัวใจของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอว่า: ไม่มีใครอื่นมีโชคเท่ากับฉัน ถึงแม้ว่าคลื่นของมหาสมุทรมาทำให้ลูกจมน้ำ ลูกก็จะไม่วิตกกังวลเพราะผู้ที่มีโชคยุคดิลลิตถัยเสมอ และดังนั้นเป็นในเวลานี้ของทั้งวงจรที่ลูกมีประสบการณ์ของชีวิตที่ไร้กังวล ลูกจะไร้กังวลด้วยเช่นกันในยุคทองด้วยเช่นกันแต่ลูกจะไม่มีความรู้ที่นั่น

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ง่ายดาย เติบโตตนเองด้วยพรของทุกคน

*** โอม ชานติ ***

สิ่งซับซ้อนของความรักต่อพ่อบราห์มาคือการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

วันนี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมองดูสิ่งสร้างโดยตรงที่สูงส่งแรกของท่าน ดวงวิญญาณบราห์มินคือลูกหลานโดยตรงของชีวาบราห์มากุมารและกุมารี บราห์มินคือสิ่งสร้างแรกของอติเทพ เหตุนี้เองบราห์มินจึงปรากฏอยู่ในรากฐานของต้นกล้าปิยะ นั่นคืออยู่ท่ามกลางราก ลูกได้เห็นตำแหน่งที่อยู่ของลูกแล้วใช่ไหม? ดังนั้นลูกผู้เป็นสิ่งสร้างแรกปรากฏอยู่บนต้นไม้ที่ใกล้กับเมล็ดในรากฐาน เหตุนี้เองลูกจึงเป็นสิ่งสร้างโดยตรง ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดเป็นสิ่งสร้างโดยตรงของแม่และพ่อนั่นคือของพ่อชีวาและแม่บราห์มา พวกเขาไม่ใช่สิ่งสร้างโดยตรงของสิ่งสูงสุด ลูกเป็นสิ่งสร้างโดยตรงของแม่และพ่อ และดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันใช่ไหม? มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลูกซึ่งเป็นสิ่งสร้างโดยตรงกับสิ่งสร้างของศาสนาอื่น ลูกผู้เป็นสิ่งสร้างของสิ่งสูงสุดรู้จักทั้งแม่และพ่อของลูกเป็นอย่างดี ดวงวิญญาณของศาสนาอื่นได้ปรากฏออกมาจากลูกผู้เป็นลำต้น ลูกคือรากและลำต้นด้วย ในฐานะที่เป็นบราห์มินลูกเป็นรากของต้นไม้ และในฐานะที่เป็นเทพลูกเป็นลำต้นของต้นไม้อื่นๆ ศาสนาอื่นทั้งหมดปรากฏออกมาจากลูกผู้เป็นลำต้น ดังนั้นลูกผู้เป็นสิ่งสร้างโดยตรงจึงมีความสำคัญมาก ลูกมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเมล็ด ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นมีความสัมพันธ์โดยอ้อม ลูกมีความสัมพันธ์โดยตรง ลูกทั้งหมดพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกคือลูกของสิ่งสูงสุด ดวงวิญญาณของศาสนาอื่นทั้งหมดจะพูดว่า "เราเป็นคริสเตียน" "เราเป็นชาวพุทธ" หรือ "เราเป็นมุสลิม" พวกเขาจะไม่กล่าวว่าเป็นลูกหลานโดยตรงของชีวาหรือสิ่งสร้างของอติเทพบราห์มา ชาวคริสเตียนที่เป็นลูกหลานของพระคริสต์ก็กล่าวว่าพวกเขาเป็นคริสเตียนที่เป็นของพระคริสต์พ่อของศาสนาของเขา พวกเขาไม่รู้เพียงเท่านี้ พวกเขาเป็นลูกหลานของพ่อของศาสนาของพวกเขา (ดาร์มปีตา) ในขณะที่ลูกจะพูดว่าลูกเป็นลูกหลานของพ่อสูงสุด (พารัมปีตา) ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันมากระหว่างดาร์มปีตากับพารัมปีตา! เวลานั้นลูกดับเบิลโพรเรนเนอร์คิดอย่างไร? ลูกเป็นของใคร: พารัมปีตาหรือดาร์มปีตา? การเป็นของพารัมปีตาหมายถึงการเป็นสิ่งสร้างโดยตรง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างทางตรงกับทางอ้อม มีความแตกต่างในความซาบซึ้งของสิ่งนี้เช่นเดียวกับการได้มาซึ่งการบรรลุผล เหตุนี้เองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาจะลี้ภัยถึงพ่อทางอ้อมโดยผ่านเทพพิเศษของพวกเขา หากใครเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวา เขาก็ถือว่าชีวาและขงการนั้นเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นกันและจดจำท่านและนั่นเป็นทางอ้อมใช่ไหม? พวกเขาทราบว่ารามเป็นของรามเอชวาร์ (พระเจ้าของราม) แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงจดจำราม และอีกครั้งความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็เป็นไปในทางอ้อมใช่ไหม? สิ่งสร้างของดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาคือดวงวิญญาณเหล่านั้นที่มาในภายหลัง ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นลูกหลานโดยตรงของสิ่งสูงสุด แม้ว่าลูกจะทำความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองแดงโดยที่ไม่มีการตระหนักรู้ ลูกก็กราบไหว้บูชาพ่อชีวาก่อน การกราบไหว้บูชาบราห์มาวิษณุและขงการซึ่งเป็นเทพที่ละเอียดอ่อนนั้นเริ่มขึ้นในภายหลัง ไม่ใช่ในตอนเริ่มต้น ดังนั้นสิ่งสร้างของดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดจึงเป็นไปในทางอ้อมโดยผ่านดวงวิญญาณอื่นๆ แม้แต่ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาก็เป็นไปในทางอ้อม ในขณะที่ลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธาโดยตรงไม่ใช่โดยทางอ้อม นั่นคือลูกเริ่มกราบไหว้บูชาชีวา

ดูที่การได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณโดยตรงนั้นคือสิ่งสร้างโดยตรงได้รับมรดกของการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลาหลายชาติเกิด ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลายาวนานเช่นนี้ การหลุดพ้นในชีวิตของลูกคงอยู่เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ในขณะที่ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดได้รับทั้งการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิตเป็นเวลาครึ่งวงจร และนั่นก็เช่นกันเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของยุคทองแดงเท่านั้น ดวงวิญญาณที่มาจากภายหลังได้มาซึ่งการบรรลุผลของทั้งสองในไม่ช้าชาติเกิดเท่านั้น คุณสมบัติพิเศษของลูกคือ ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือยุคทองและยุคเงินของลูกในเวลาเดียวกันกับยุคทองและยุคเงินของวงจร เมื่อถึงยุคของลูกช่วงเวลานั้นก็เป็นยุคทองเช่นกันและวัตถุธาตุก็เป็นยุคทองด้วย ลูกรู้จักวงจรเป็นอย่างดีใช่ไหม? เมื่อเป็นยุคทองสำหรับดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดมันคือช่วงเวลาของยุคทองแดงหรือยุคเหล็ก ยุคทองของพวกเขายู่ในยุคทองแดง ในขณะที่ยุคทองของลูกอยู่ในยุคทอง ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันอย่างมาก! เมื่อลูกสาโทประธาน วัตถุธาตุก็สาโทประธานด้วย พวกเขาได้สัมผัสกับสภาพที่สาโทประธานของพวกเขาผ่านวัตถุธาตุที่ราโจประธาน ดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งสร้างโดยตรงกับสิ่งสร้างโดยทางอ้อม! ดังนั้นลูกมีความซาบซึ้งมากถึงขนาดนั้นของการเป็นสิ่งสร้างโดยตรงของสิ่งสูงสุดหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งนั้นตลอดเวลาหรือเพียงบางครั้งเท่านั้น? มีความแตกต่างในเปอร์เซ็นต์ – บางครั้งก็ 100 เปอร์เซ็นต์ และบางครั้งก็ 50 เปอร์เซ็นต์ แต่ควรจะเป็นอย่างไร? ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอ

แล้วลูกจะเฝ้าแต่พูดว่ามันควรจะเป็นเช่นนั้นไปอีกนานแค่ไหน? ลูกไม่ได้พูดด้วยความเปล่งประกายว่า: เรามีความซาบซึ้งนั้นเสมอ ลูกเพียงแต่พูดว่า: เราควรจะมีสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องการเวลาอีกกี่ปีที่จะกลับมาสมบุรณ์ นั่นคือสำหรับคำว่า "เราควรเป็นเช่นนั้น" จบสิ้น และคำพูดที่ว่า "เราเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอ" ที่ออกมาจากปากของทุกคน? พ่อถามลูกด้วยเช่นกันว่า "ลูกต้องการอีกกี่ปี"? สิบปี? หรือมากกว่านั้น? หรือลูกต้องการเวลาเพียงไม่กี่ปี? ลูกเริ่มต้นปีทาปาเซียและเวลาของการจบสิ้นนั้นก็ได้มาถึงแล้วเวลานี้ แต่ลูกทุกคนมีความคิดอย่างไรเมื่อลูกได้เริ่มต้นสิ่งนั้น? ที่ลูกจะกลับมาสมบุรณ์ นั่นคือสิ่งที่ลูกคิดใช่ไหม? ดังนั้นลูกได้กลับมาสมบุรณ์หรือยัง? ปีนี้ก็ได้จบลงไปแล้วแต่ลูกได้กลับมาสมบุรณ์แล้วหรือยัง? หรือลูกยังจะต้องกลายเป็นเช่นนั้น? ลูกต้องการอีกปีหรือไม่? ลูกได้ทำทนายผู้คนที่พวกเขาควรประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที หรือลูกพูดว่า: มาและประกาศสิทธิในมรดกใน 25 ปี? ดังนั้นใน 12 เดือนมีกี่วินาทีและกี่วัน? ดังนั้นลูกทั้งหมดควรจะกลับมาสมบุรณ์หรือว่าลูกต้องการเวลามากกว่านี้? ผลลัพธ์คืออะไร? บอกบาบาว่าลูกต้องการอีกกี่ปี มิฉะนั้นเมื่อปีที่สองจบสิ้นลง ลูกก็จะยังคงร้องเพลงเดิมว่า: "เรายังต้องการเวลามากกว่านี้"

ดังนั้นเพลงนี้ "เราต้องการเวลามากกว่านี้ เราต้องการเวลามากกว่านี้"? จะอยู่ได้นานแค่ไหน? เพลงหนึ่งมีระยะเวลาที่ถูกกำหนดไว้สามหรือห้านาที ดังนั้นในช่วงปีทาปาเซียลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นหรือเพียงแค่มีความคิดที่ธรรมดาหรือไม่? สิ่งที่ยกบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นคือความสำเร็จ นั่นหมายความว่าปีทาปาเซียจะต้องสมบุรณ์ด้วยพลังกำลังที่มากยิ่งขึ้น หรือลูกต้องการที่จะทำงานรับใช้? ลูกไม่สามารถทำทั้งสองสิ่งได้หรือไม่? ดังนั้นหมายความว่าลูกไม่ได้มีสมญาของคาร์มาโยดี แต่เป็นเพียงแค่โยดีหรือไม่? ในความเป็นจริงแล้วงานรับใช้คือการรับใช้ตนเองและผู้อื่น หากขณะที่รับใช้ผู้อื่นลูกกลับมาไม่ระมัดระวังในการรับใช้ตนเอง นั่นก็จะไม่เรียกว่าเป็นการรับใช้ที่ถูกต้อง คำจำกัดความของงานรับใช้ นั่นหมายความว่าลูกได้รับผลของงานรับใช้ งานรับใช้ (เซวา) หมายถึง "meva-fruit" ผลในทันที สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นการทำงานรับใช้และรับประทานผล หากลูกไม่ระมัดระวังกับตนเอง งานรับใช้นั้นก็จะเป็นความลำบากตรากตรำ เป็นค่าใช้จ่ายและเป็นการเหน็ดเหนื่อย ไม่มีผลของความสำเร็จในทันที ก่อนอื่นใดต้องเป็นความสำเร็จสำหรับตนเองและพร้อมกับสิ่งนั้น ผู้อื่นควรจะสามารถประสบความสำเร็จด้วย ทั้งสองควรเกิดขึ้นพร้อมกัน หากมีความสำเร็จสำหรับตนเองแต่ไม่ได้เป็นความสำเร็จสำหรับผู้อื่น นั่นไม่ใช่งานรับใช้ที่ถูกต้อง หากผู้อื่นประสบความสำเร็จแต่ลูกไม่ นั่นก็ไม่ใช่งานรับใช้ที่ถูกต้องเช่นกัน ขณะที่กำลังทำงานรับใช้เหตุใดจึงไม่มีโยคะและงานรับใช้พร้อมกัน อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? เมื่อลูกให้ความใส่ใจกับสิ่งหนึ่ง อีกสิ่งหนึ่งก็จะหย่อนยาน เมื่อลูกให้ความใส่ใจกับสิ่งที่สอง สิ่งแรกก็จะหย่อนยาน เพราะเหตุใด สาเหตุคืออะไร? สาเหตุหนึ่งก็คือลูกวางแผนที่ดีสำหรับงานรับใช้ไว้มากมาย แต่ลูกไม่ได้วางแผนด้วยสติปัญญาที่เรียบง่าย สติปัญญาที่เรียบง่ายหมายความว่าในขณะที่ลูกทำงานรับใช้ ไม่ควรมีอะไรมาสัมผัสสติปัญญาของลูกได้นอกจากความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือและความรู้สึกของการสร้างสิ่งใหม่ ดังนั้นขณะที่กำลังทำงานของการสร้างสิ่งใหม่ก็มีการขาดสภาพของความถ่อมตน เหตุนี้เองงานของการสร้างสิ่งใหม่จึงไม่มีความสำเร็จอย่างที่ลูกต้องการ เมล็ดของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์คือความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือและความรู้สึกของความถ่อมตน ไม่มีชื่อที่มีขีดจำกัดและความนับถือที่มีขีดจำกัดแต่เป็นความถ่อมตน เหตุนี้เองก่อนที่จะวางแผนการของงานรับใช้ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้สติปัญญาของลูกเรียบง่าย ไม่เช่นนั้น ถ้าขยะของความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องปะปนอยู่ในสติปัญญาแล้ว แทนที่จะมีสติปัญญาที่เรียบง่าย แม้ว่าลูกจะวางแผนสำหรับงานรับใช้ เช่นเดียวกับแผนการที่ประดับด้วยเพชรพลอย แผนการเหล่านั้นก็ถูกประดับด้วยก้อนหินเช่นกัน ดังนั้นเพชรพลอยและก้อนหินจึงปะปนกัน เมื่อเพชรพลอยเก่าเม็ดวางอยู่ในบางสิ่ง ลูกจะเพิ่มหินหนึ่งก้อนลงไปนั้นด้วยหรือไม่? ของบางสิ่งจะมีคุณค่าอะไรหากมีเพชรพลอยที่แท้จริงเก่าเม็ดและมีเพชรพลอยเทียมหนึ่งเม็ดเพิ่มเข้าไป? ในความเป็นจริง ผู้ซื้อจะมีความคิดมากขึ้นว่าเพชรพลอยทั้งเก่าเป็นของจริงหรือว่าเป็นของที่ผสมปนเป ดังนั้นนอกจากการวางแผนงานงานรับใช้แล้ว ให้มีความใส่ใจในการทำให้สติปัญญาเรียบง่ายก่อน หากสติปัญญาของลูกเรียบง่ายแล้ว แม้ว่าแผนการสำหรับงานรับใช้จะไม่ใหญ่โตมากนัก มันก็จะไม่มีการสูญเสียและจะไม่เป็นภาระ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ประโยชน์มากมายนักจากงานรับใช้ที่ทำ แต่ก็จะไม่มีการสูญเสีย หากมีการปะปนในสติปัญญาของลูกก็จะมีสูญเสียอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกจะกำหนดปีนี้สำหรับปีทาปาเซียด้วยไหม? ลูกพูดว่าในขณะที่ทำงานรับใช้ลูกก็ลงมา แล้วลูกจะทำอะไร? ลูกจะทำแต่ทาปาเซีย

เมื่อลูกกลับมาสมบุรณ์ งานของการเปลี่ยนแปลงโลกก็จะเสร็จสมบุรณ์ เนื่องจากลูกทั้งหมดยังไม่สมบุรณ์ งานของการเปลี่ยนแปลงโลกจึงกำลังรอคอยให้เสร็จสมบุรณ์ วัตถุประสงค์กำลังรอคอยที่จะรับใช้ลูกในฐานะผู้รับใช้ของลูก ด้วยการกล่าวว่า เมื่อดวงวิญญาณบราห์มินกลายเป็นเทวดานางฟ้า และเทวดานางฟ้ากลายเป็นเทพ เราสามารถรับใช้พวกเขาด้วยความรักจากส่วนลึกภายในหัวใจของเรา หากปราศจากการมาเป็นเทวดานางฟ้า ลูกย่อมไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกต้อง

เปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทวดานางฟ้า ความหมายของเทวดานางฟ้าคือดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่มีความสัมพันธ์ของแรงดึงดูดกับโลกเก่า ชันสการ์เก่า หรือร่างกายเก่า ลูกต้องผ่านในทั้งสามสิ่ง จงเป็นอิสระจากทั้งสามนี้ ไม่ว่าในกรณีใดภายในละครภูมิมีรศกของการหลุดพ้นก่อนแล้วจึงมีการหลุดพ้นในชีวิต ลูกไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตได้โดยไม่ผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่ได้รับการหลุดพ้น เทวดานางฟ้าที่ได้รับการหลุดพ้นจึงกลายเป็นเทพผู้ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าก็เปอร์เซ็นต์แล้ว? หรือลูกพอใจกับการเป็นเพียงแคंबราห์มิน? การกลายเป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงมีความรักต่อบราห์มาบาบาผู้ซึ่งเป็นเทวดาที่ละเอียดอ่อน บราห์มาบาบาจะไม่ยอมรับดวงวิญญาณที่มีความรักต่อท่านหากดวงวิญญาณนั้นไม่ได้มีความรักต่อสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า ความหมายของความรักคือการกลับมาทักทายกัน ดังนั้นบราห์มาบาบาเป็นเทวดาใช่ไหม? ท่านได้กลายเป็นเทวดาและกำลังรอคอยอยู่ในโลกของเทวดานางฟ้าเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นอย่าเพียงแต่พูดด้วยริมฝีปากของลูกว่าลูกมีความรักมากมาย ว่าลูกมีความรักต่อพ่อมากมาย ที่ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งแสดงความรักของลูกออกมาเป็นคำพูดได้ บราห์มาบาบาไม่ได้พอใจจากการที่ลูกเพียงแค่พูดถึงสิ่งนั้น แต่ท่านพอใจเมื่อลูกเป็นเช่นเดียวกัน มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายที่พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย พวกเขาร้องเพลงแห่งความรักเช่นนั้นมากมาย ที่พร้อมกับการทำให้คนอื่นหัวเราะพวกเขาก็ทำให้คนอื่นเหล่านั้นร้องไห้ได้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็เพียงแค่พูดถึงสิ่งนั้น ในขณะที่ลูกกลับมาเป็นเช่นเดียวกัน หากลูกยังคงพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นอยู่ ก็เข้าใจได้ว่ายังมีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธาเหลืออยู่ในตัวลูก ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง, ดวงวิญญาณโยคี แต่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณโยคีผู้เลื่อมใสศรัทธา แล้วลูกจะทำอะไรในเวลานี้? ลูกจะแสดงความรักใหม่หรือลูกจะทำเช่นเดียวกับที่ลูกทำในปีที่แล้วหรือไม่? จะถึงเวลานั้นที่บัพดาจะพบกับผู้ที่กำลังจะทำเช่นนั้นเท่านั้น ผู้ที่จะกลับมาทักทายกัน ไม่ใช่ผู้ที่เพียงแต่พูดถึงสิ่งนั้น ในขณะนี้ทุกคนได้รับอนุญาตให้มาผู้ที่มีความรู้สึกเลื่อมใสศรัทธาสามารถมาได้ ดวงวิญญาณญาณสามารถมาได้ และดวงวิญญาณโยคีก็สามารถมาได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลาต้องเปลี่ยนไป ดังนั้นขีดเส้นใต้สิ่งนี้สำหรับตนเองสิบครั้ง เปลี่ยนตนเองและแสดงให้บาบาเห็น อย่าได้พรั่นกับบัพดาภายหลังก้าว: สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? เหตุใดท่านถึงทำเช่นนั้น? ลูกไม่ได้เข้มงวดในความเพียรพยายามของลูก และดังนั้นพ่อจึงต้องเข้มงวด ในเวลานี้ลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยรูปของความรักของพ่อ อย่างไรก็ตามมีรูปของสัจกูรด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ดรามาราชแต่เป็นรูปของสัจกูร ที่ได้รับการจดจำว่า: คำแนะนำสั่งสอนของสัจกูรควรวางไว้บนศีรษะของลูก (ให้ความเคารพนับถือมากขนาดนั้น) ในตอนนี้บัพดากำลังทำให้ลูกก้าวไปพร้อมกับพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกๆที่น่ารัก หากลูกมีความรัก หากลูกกระหายต่อการพบปะ ก็จงกลับมาทักทายกับบาบา อย่าได้พบปะด้วยความแตกต่างอย่างยิ่ง มีความสุขอย่างยิ่งได้การพบปะด้วยความเท่าเทียมกัน ความสุขนั้นเป็นสิ่งที่อื่น OK ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ละได้รับดริชตีจากท่านแล้ว และเมื่อลูกกลับบ้านและมีความอ่อนแอบางอย่างเกิดขึ้น ลูกใช้พลังที่ลูกได้รับนั้นและกลายเป็นผู้มีชัยชนะหนึ่งครั้งหรือสองครั้ง แต่แล้วลูกก็กลับมาอ่อนแอ นั่นคือการพบปะในรูปแบบของลูกเอง อย่างไรก็ตามความรักที่ลูกต้องและการพบปะที่ลูกต้องนั้นสูงส่งยิ่งกว่านั้นมาก นั่นเป็นการพบปะที่มีความรักสัมผัสประสบการณ์ของการพบปะนั้น ลูกเข้าใจไหม?

ถ้าใครบางคนไม่ยอมรับคำสั่งสอนของสัจกูร พ่อก็จะกลายเป็นสัจกูร ลูกๆก็สามารถชกชนและเล่นสนุกเบื้องหน้าพ่อได้ ดังนั้นหากลูกมีความรักที่แท้จริงต่อบาบาแล้วปีนี้จะกลายเป็นเช่นเทวดานางฟ้าและแสดงให้ทุกคนเห็น ในช่วงนี้มีผู้คนมากมายมาพบบาบา เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่จงทำในสิ่งที่ดีที่สุด มีความแตกต่างระหว่างการมีความรักกับการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก ลูกทั้งหมดมีความรัก ถ้าลูกไม่มีความรักแล้วทำไมถึงมาที่นี่มากมาย? มีความแตกต่างระหว่างการมีความรักกับการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก มีผู้คนมากมายที่มีความรัก แต่จะมีลูกสักกี่คนที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก? ดังนั้นลูกคือผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักหรือไม่? ผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบจะไม่พูดว่า "เราต้องการมากกว่านี้ เราต้องการมากกว่านี้" พวกเขาเป็นเช่นนั้นในทางปฏิบัติ ไม่ใช่แค่เพียงคำพูดเท่านั้น บาบาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ในซาร์ททาปาเซีย มีลูกมากมายที่ให้คะแนนและให้ประภาศนียบัตรแก่ตนเอง แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้รับประภาศนียบัตรของความพอใจจากทุกคน มีหลายคนที่ยกย่องไว้ มีบางคนที่ยกย่องประภาศนียบัตรที่ดีที่สุดแก่ตนเอง ไม่ได้มีหลายคน แต่มีไม่กี่คน มีหลายคนในอันดับที่สอง อย่างไรก็ตามควรออกจากปากของทุกคนว่า "ใช้คนนี้เป็นอันดับหนึ่ง" ผู้ที่ได้รับประภาศนียบัตรของพรจากหัวใจของทุกคนก็กล่าวได้ว่าเป็นอันดับหนึ่ง ลูกๆมากมายพูดว่าเราก็คือ แต่ดวงวิญญาณอื่นๆมีบัญญัติที่ร้ายแรงกับเราซึ่งไม่ว่าเราจะพยายามทำให้พวกเขาพอใจมากแค่ไหน พวกเขา ก็กลับมาไม่พอใจอยู่ดี บัพดาได้กล่าวมาก่อนหน้านี้เช่นกันว่า หากมีบัญญัติที่ร้ายแรงเช่นนั้น อย่างน้อยลูกก็ควรได้รับประภาศนียบัตร 95% จากทุกคน ละเว้น 5% ที่มีบัญญัติที่รุนแรงนั้นออกไป ที่ได้รับอนุญาต อย่างไรก็ตาม 95% ลูกควรให้พรแก่ลูกจากหัวใจของพวกเขา มิฉะนั้น บางคนพูดว่า: ใครจะพอใจกับทุกคนล่ะ? ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียว

เช่นนั้นที่มองเห็นได้ พวกเขาแม้กระทั่งคิดว่า: “ผู้คนไม่พอใจกับชีเนียร์ และดังนั้นถ้าพวกเขาไม่พอใจกับเรา นั่นก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่” อย่างไรก็ตามไม่เป็นเช่นนั้น 95%พอใจกับพวกเขาจากหัวใจของเขา เป็นเรื่องที่แตกต่างกันสำหรับชีเนียร์ ชีเนียร์ต้องกลายเป็นผู้พิพากษา(ผู้พิจารณา) ดังนั้นเมื่อสองคนไปหาชีเนียร์ ชีเนียร์ก็จะพูดว่า “ใช่” กับสถานการณ์ที่ต้องด้วยการพูดว่า “ใช่ มันเป็นสิ่งที่ดีมาก” อย่างไรก็ตามคนที่ชีเนียร์พูดว่า “ไม่” กับพวกเขา พวกเขาจะพูดถึงชีเนียร์ว่าอย่างไร? พวกเขาจะพูดว่า แม้แต่คนนี้ (ชีเนียร์) ก็ไม่ดี ผู้พิพากษาจะพูดว่า “ใช่” กับหนึ่งหรือทั้งสองหรือไม่? ดังนั้นสถานการณ์เหล่านั้นจึงแตกต่างกัน เก็บประสาณียัตตราของทาปาเซียจากหัวใจ ความรักจากหัวใจ ความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือ และการมีความปรารถนาดีไว้เบื้องหน้าลูก อย่าลอกเลียนแบบคนอื่นและพูดว่า: ผู้คนก็ไม่พอใจกับชีเนียร์เช่นกัน และดังนั้นเราจึงสามารถสอบผ่านได้ อย่าได้คิดเช่นนั้น หาก 95% นั้นพอใจแล้วลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในอันดับ ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ..

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่ง สิ่งสร้างแรก สิ่งสร้างโดยตรงทุกหนแห่งของพ่อดั้งเดิม ถึงดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลาหลายชาติเกิด ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีสิทธิ์เป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทวดานางฟ้า และเทวดานางฟ้าแล้วกลายเป็นเทพ ถึงดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่เรียบง่ายอยู่เสมอในขณะที่วางแผนการสำหรับงานรับใช้และประสบความสำเร็จ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดทั้งหมดที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักที่แท้จริงต่อพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ถูกต้องแม่นยำและทำให้พายุ (toofan) เป็นของขวัญ (tohfa) ด้วยพลังการควบคุมของลูก

โยคีที่ถูกต้องแม่นยำและที่แท้จริงคือผู้ที่สามารถเชื่อมโยงสติปัญญาของเขากับที่ใดก็ตามที่เขาต้องการ เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการในหนึ่งวินาที สถานการณ์อาจจะปั่นป่วน บรรยากาศอาจจะท่ามกลาง และมายาอาจพยายามทำให้ลูกเป็นของเธอ อย่างไรก็ตาม ถึงกระนั้น การที่จะสามารถมีสมาธิในหนึ่งวินาทีนั้นก็คือการใช้พลังแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าจะเป็นพายุแห่งความคิดที่ไร้ประโยชน์มากมายเพียงใด ให้พายุกลายเป็นของขวัญที่จะก้าวไปข้างหน้าในหนึ่งวินาที ให้มีพลังในการควบคุมได้มากขนาดนี้ ดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนั้นจะไม่มีความคิดว่า: ฉันไม่ต้องการให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น

คติพจน์: ผู้ที่มีการกระทำในทางโยกยุคต์และยุคตียุคต์จะกลายเป็นเครื่องป้องกันอุปสรรค

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศัตรูอันดับหนึ่งของลูกคือราวัน ซึ่งลูกต้องเอาชนะด้วยความรู้และพลังโยคะ แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน
- คำถาม:** อะไรคือประเด็นที่ลึกล้ำและละเอียดอ่อนที่สุดและเวลานี้อะไรที่ลูกได้เข้าใจแล้ว?
- คำตอบ:** ประเด็นที่ละเอียดอ่อนที่สุดก็คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เฝ้าแต่ถูกบันทึกวินาทีต่อวินาที และแล้วจะซ้ำรอยหลังจาก 5000 ปี ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในเวลานี้ก็เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นเฝ้าแต่เกิดขึ้นตามละคร ไม่มีสิ่งใดที่ต้องสับสนในสิ่งนี้ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นไม่มีอะไรใหม่ วงล้อของละครเฝ้าแต่หมุนไปวินาทีแล้ววินาทีเล่า สิ่งเก่าเฝ้าแต่ถูกลบทิ้งขณะที่สิ่งใหม่ถูกบันทึก เราเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเราขณะที่สิ่งนั้นก็เฝ้าแต่มีการบันทึก ไม่สามารถมีใครอื่นที่สามารถเข้าใจประเด็นที่ลึกล้ำเช่นนั้นได้
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินในเพลงแล้วว่า มีเพียงผู้คำจุนเดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ มีการร้องเพลงว่า “ผู้จัดความทุกข์ และผู้ประทานความสุข สำหรับทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียว” ผู้เดียวนั้นแนหนอนได้มาและจัดทุกข์ของทุกคนและได้ให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ลูกและเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะได้มีการแสดงว่าระยะเวลาของวงจรมานาน ผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกรู้ว่าพ่อได้ให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก ในขณะที่ราวันให้มรดกของดินแดนของความทุกข์แก่ลูก ในยุคทองมีความสุขและในยุคเหล็กมีความทุกข์ ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขคือใคร? พวกเขาเข้าใจว่าแนหนอนที่ต้องเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บารัตเคยเป็นยุคทอง เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ถึงแม้ว่าพวกเขาพูดเช่นนั้นพวกเขาก็ได้ยินมาจากคัมภีร์ด้วยว่าเคยมีคัมภีร์และจาราซันดรา ฯลฯ ที่นั่น และเหตุนี้เองพวกเขานั้นจึงไม่ได้คงเส้นคงวากับสิ่งที่พวกเขาพูด ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้คือการแสดง อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าราวันได้กลายเป็นศัตรูแรกของลูก เริ่มแรกลูกเคยปกครอง และแล้วลูกก็ได้ไปสืบทอดบาปและสูญเสียอาณาจักรของลูก เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับศัตรูอื่นใด ผู้เดียวที่ลูกคิดว่าเป็นศัตรูของลูกไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกต้องเอาชนะราวันซึ่งเป็นศัตรูนี้ เขาคือศัตรูอันดับหนึ่งของบารัต ซึ่งพบบาทีก่อนกำเนิดในบารัตเท่านั้น นี่คือนสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่แท้จริง ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่ไม่มีใครรู้ว่าชีวาทำอะไรเมื่อท่านมา ลูกรู้ว่าบารัตเคยเป็นดินแดนสูงสุดดินแดนที่มั่งคั่งที่สุด บารัตเคยมีพละนาถมัยดี มั่งคั่ง และมีความสุข 100% ไม่มีศาสนาอื่นใดสามารถมีพละนาถมัยดีเช่นนั้น มองดูว่าพ่อและอธิบายนีให้กับใคร! คนที่ธรรมดา หลังค่อม และไร้เดียงสา! ผู้ที่มั่งคั่งก็เพียงแต่ติดอยู่ในความสุขของสมบัติของเขา ลูกนั้นยากจนที่สุด ไม่เช่นนั้นแล้วควรจะเป็นบุคคลสำคัญผู้ที่ศึกษาการศึกษาที่แสนจะสูงส่งเช่นนั้น แต่ไม่เลย เป็นผู้ที่ยากจนและธรรมดาที่ศึกษาเล่าเรียนนี้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ นั่นก็ดีมาก พ่อพูดว่า: “ลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินและศึกษามา” พ่อกำลังบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ศัตรูอันดับหนึ่งคือราวัน ผู้ที่ลูกๆ กำลังเอาชนะเขาด้วยพลังความรู้และพลังโยคะ พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างแท้จริงเมื่อ 5000 ปีที่แล้วที่จะทำให้ลูกได้มาซึ่งอาณาจักร เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งเพื่อที่ลูกจะเอาชนะมายา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้และพลังโยคะ ท่านพูดกับดวงวิญญาณ: “จดจำพ่อ” พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน แนหนอนที่ท่านต้องมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก บราห์มาคือชายชรา เขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา มีผู้คนมากมายในบารัตที่ถ่ายทอดกิตะ แต่ไม่มีใครในพวกเขาบอกลูกว่าลูกต้องเอาชนะราวันกิเลสทั้งหมด ไม่มีใครสามารถพูดกับลูกว่า “จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ” เป็นพ่อเท่านั้นที่มาและพูดกับลูกดวงวิญญาณ: “กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ” ยิ่งลูกกลายเป็นสิ่งนี้มากเพียงใดลูกจะสามารถจดจำพ่อได้มากตามนั้น ที่จากตาโมประธานลูกจะกลับมาสะโตประธานด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่สะโตประธาน เวลานี้เราได้กลายเป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ 84 ชาติเกิดของเราจบสิ้นแล้ว นี่คือนชาติเกิดสุดท้าย ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังอธิบายนแก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ในเวลานี้ ท่านทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเอง ความรู้นี้จะหายไปในยุคทอง พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้ให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขา ในหนทางของความไม่รู้ ผู้คนพูดว่าพระเจ้าให้ทุกสิ่ง ที่นั่นพวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดเช่นนั้น พวกเขาเริ่มมีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา หากพวกเขาจะจดจำชื่อของพระเจ้า อย่างน้อยที่สุดพวกเขาควรจะจดจำว่า: บาบา ท่านได้ให้อำนาจในการปกครองที่ดีมากแก่เรา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถอธิบายนว่าเมื่อไหร่ที่ท่านได้ให้หรืออะไรได้เกิดขึ้น มีทรัพย์สินสมบัติมากมายที่

นั่น เครื่องบินที่นั่นถึงอย่างไรก็ไม่มีความปลอดภัย(fool-proof) ลูกๆ นั่นมีความใส่ใจกับอะไรและโลกนั้นใส่ใจกับอะไร? ลูกรู้ว่า ของพวกเขาเป็นพลังวัตถุ ในขณะที่ของลูกคือพลังโยคะ ด้วยสิ่งนั้นที่ลูกเอาชนะศัตรู ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาและเข้ามาในผู้นี้ ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาในวงจรที่แล้วด้วย พ่อให้ชื่อเขาว่าบราห์มา บาบามีได้ส่งชื่อสำหรับลูกๆ ทั้งหมด ลูกต้องเคยได้รับชื่อที่ชั้นหนึ่งเช่นนั้น บาบานั้นไม่แม้กระทั่งสามารถจดจำชื่อมากมายได้ เพียงแต่มองดูว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่จะสร้างความปั่นป่วนมากเพียงใดในโลก ลูกต้องนั่งที่นี้ในความเงียบสงบและจดจำพ่อ แม่และพ่อที่เป็นที่รักที่สุดนี้พูดว่า: ลูก! ก่อนอื่นใดเอาชนะกิเลสตัณหาครั้งนี้ เหตุนี้เองเทศกาลรักขาบันด์นจึงดำเนินต่อมา ลูกผู้รักก็ขึ้นของความบริสุทธิ์ เทศกาลเหล่านี้ ฯลฯ จะไม่มีการเฉลิมฉลองในยศทองและยุดเงิน พวกเขาทั้งหมดจะเริ่มต้นอีกครั้งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อดลใจลูกให้ทำสัญญาในเวลา: หากลูกต้องการกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์แน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธาน บ้างแม้กระทั่งสอตกและสัญญาลักษณะของสิ่งนั้นได้มีการแสดงไว้พร้อมกับราม อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความรุนแรง ฯลฯ ลูกเป็นนักรบผู้เอาชนะมาด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่เอาชนะมาก็สอตก แทนการกลับมาเต็ม 16 องศาพวกเขาก็กลับมา 14 องศา บางคนสะโตประธานและบางคนแม้กระทั่งกลับมาจิตใจ ในทำนองเดียวกันสถานภาพในอาณาจักรนั้นก็จะตามลำดับกันไป ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นบราห์มา กุมารและกุมารี คือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ต่อมรดก ในบรรดาบุคคลเหล่านั้นเป็นเพียงผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายาม และดลใจผู้อื่นเท่านั้นและได้ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาเองด้วยจะประกาศสิทธิ์นั้น จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธานในชาติเกิดสุดท้ายนี้ นี่คือการอบ(บัตตี)ทางจิต เตาอบที่ลูกมีในเมืองการจีเป็นบางสิ่งอื่น เตาอบของโยคะนี้แตกต่างไป นี่คือการอบของพลังโยคะที่ซึ่งขยะทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้งไป ที่นั่นลูกอยู่ในเตาอบของลูกและลูกไม่ได้พบปะกับใคร นี่คือการอบของโยคะ ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยตัวลูกเอง ลูกดวงวิญญาณเข้าใจและรับฟังความรู้ผ่านอวัยวะของลูก เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสกรับไป ตัวอย่างเช่น: บาบามีให้ตัวอย่างของผู้ที่อยู่ในกองทัพ พวกเขาได้นำสั่นสกรับเหล่านั้นไปกับพวกเขา พวกเขาต้องเอาชนะตนเองในสงครามอีกครั้งในชาติเกิดถัดไปของเขา ทำนองเดียวกันลูกๆ เองก็นำสั่นสกรับของลูกไปด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไปสู่กองทัพที่เป็นทางวัตถุ ในขณะที่ในบรรดาลูกๆ ก็จากร่างของลูกและเข้ามาสู่กองทัพทางจิตนี้ พวกเขาไปเพื่อสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของเขาในระหว่างกลาง มีผู้คนมากมายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไม่ถามพ่อเกี่ยวกับใครแต่ละคน พ่อจึงพูดว่า:ลูกจะได้ประโยชน์อะไร? เพียงแต่อยู่ชองและในศรัทธาของลูกเอง เพียงแต่คิดเกี่ยวกับการเผาบาปของลูกออกไป การออฟเฟอร์โบค ฯลฯ นั้น ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในแต่ละวินาทีที่ถูกบันทึกไว้ในละคร และแล้วหลังจาก 5000 ปี สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย เวลานั้นไม่ว่าสิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นก็เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นเกิดขึ้นตามละครและดังนั้นไม่มีเรื่องของการเล่นซ้ำสน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นไม่มีสิ่งใดใหม่ วงล้อของละครเฝ้าแต่หมุนไปวินาทีต่อวินาที สิ่งเก่าก็เฝ้าแต่ถูกลบทิ้งและสิ่งใหม่ก็เฝ้าแต่ถูกบันทึก เราเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเรา ขณะที่สิ่งเหล่านั้นถูกถ่ายทำเก็บไว้ สิ่งที่จะเลียดอ่อนเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ ก่อนอื่นใดลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าพ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ บาร์ตได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่ออย่างแท้จริง และแล้วก็มีการอธิบายว่าลูกสูญเสียมันไปอย่างไร? นี่คือการแสดงเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มายาก็พ่ายแพ้ในทุกสิ่ง ผู้คนคิดว่าทรัพย์สินสมบัติเป็นมายา ในความเป็นจริงมายาคือกิเลสทั้ง 5 หากใครบางคนมีทรัพย์สินสมบัติ ผู้คนก็จะพูดว่า: เขามีมายามากมาย ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าวัตถุธาตุและมายาเป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน ลูกๆ แม้กระทั่งสามารถเขียนในนิตยสารว่า: ศัตรูอันดับหนึ่งของบาร์ตคือราวันที่ทำให้คุณตกต่ำอย่างมาก เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้นขึ้น ในกลางคืนของบราห์มา ผู้คนในทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเท่านั้น กลางวันของบราห์มาคือสภาพของการไต่เต้าและกลางคืนของบราห์มาคือสภาพของการตกต่ำ พ่อพูดว่า: เวลาเฝ้าเอาชนะมาราวันนี้ พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง: ลูกที่เป็นที่รัก จดจำฉัน พ่อของลูก! ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป ลูกๆ กำลังได้รับการปลดปล่อยจากการล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา กลางคืนกำลังจะจบและกลางวันกำลังจะรุ่งอรุณ กลางวันหมายถึงความสุข และกลางคืนหมายถึงความทุกข์ นี่คือการแสดงเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ พ่อบอกความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกและทำให้ลูกตรัสการดี และแล้วก็ขึ้นอยู่กับการที่ลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกต้องรู้จักเมล็ดและต้นไม้ม พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลามีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก มีการร้องเพลงว่า: หนึ่งนาทีก่อนนาทีก่อน เฝ้าแต่จดจำพ่อและเพิ่มชาร์ตของลูกด้วยเช่นกัน ตรวจสอบว่ามากเพียงใดที่ลูกทำตามศรัทธาและจดจำบาป พ่อคือผู้เดียวที่สอนเรา แต่เราต้องทำความเพียรพยายาม พ่อคือผู้เดียวที่ดลใจให้เราทำความเพียรพยายาม ถึงอย่างไรท่านก็รักลูก ท่านเฝ้าแต่พูดว่า: ลูก! ลูก! ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆ ของท่าน และดังนั้นบราห์มา กุมารและกุมารีก็เป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกได้มรดกจากปู่(ดาต้า) ลูกผู้เป็นลูกๆ ของพระเจ้าเวลานี้ได้กลายเป็นบราห์มาน ผ่านปากของประชาบิดาบราห์มา และแล้วลูกจะไปสู่สุกฤตเทพ สิ่งนี้ชัดเจน ดวงวิญญาณเข้าใจว่าชีพบาปเป็นพ่อของฉัน

นั่นคือดวงดาวและดังนั้นพ่อของมันก็จะเป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า บาบาท่านก็เป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน แต่ท่านนั้นสูงสุด ลูกๆเรียกท่านว่าพ่อ เช่นที่ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นมีความรู้ทั้งหมด ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามีพลังเช่นนั้นที่ท่านจะทำลายกำแพง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งเท่านั้น พ่อเชื่อฟังลูกๆ ในโลกภายนอกพ่อก็อุทิศตนเองกับลูกๆ ของเขา ดังนั้นใครยิ่งใหญ่กว่า พ่อหรือลูก? พ่อได้ให้ทุกอย่างแก่ลูกๆ แต่กระนั้นก็ตาม ลูกนั้นก็เยาว์วัยกว่าและดังนั้นเขาต้องมีความนับถือ(ต่อพ่อ) ที่นี้ด้วยพ่ออุทิศตัวท่านเองแก่ลูกๆ และให้มรดกแก่ลูก และดังนั้นลูกๆ ยิ่งใหญ่กว่า อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องมีความนับถือต่อพ่อ เป็นลูกๆ ผู้ที่ก่อนอื่นต้องอุทิศตนเองต่อพ่อ และแล้วเมื่อนั้นที่พ่อจะอุทิศตัวท่านเองแก่ลูกถึง 21 ครั้ง ลูกอุทิศสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในนามของพระเจ้าเสมอ และแล้วบาบาก็ให้การตอบแทนของสิ่งนั้นแก่พวกเขา ที่นี้เป็นประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด ลูกกล่าวว่า: เมื่อท่านมา เราจะอุทิศตนเองต่อท่าน เวลาเวลาได้มาถึงแล้วและเหตุนี้เองบาบาจึงถามคำถามนี้แก่ลูก: ลูกมีลูกๆ มากเพียงใด? และแล้วลูกคิดว่าชีพบาบาเองก็เป็นลูกของลูก ดังนั้นบอกพ่อสิ: ลูกใดจะให้ประโยชน์แก่ลูก? (บางคนก็พูดว่า:ชีพบาบา) ดังนั้นลูกควรทำให้ท่านเป็นทายาทของลูกใช้หรือไม่ เวลาจะมาถึงเมื่อจะไม่มีใครที่นั่นสำหรับการเผาศพของลูก ดังนั้นพ่อพูดว่า: ทั้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูกเองกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา ท่านเฝ้าแต่ให้หนทางแก่ลูกและรับใช้ลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อ นั้นไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เพียงพ่อผู้เดียว ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและบริสุทธิ์เสมอ พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ การกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อหมายถึงการกลายเป็นผู้ช่วยของตัวเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใส่ใจเกี่ยวกับตัวลูกเองอย่างสม่ำเสมอ ให้ความใส่ใจที่จะเผาบาปของลูก อย่าได้ข้องแวะตนเองในคำถามเกี่ยวกับประเด็นอื่นๆ เพื่อที่จะเปลี่ยนสันสการ์ของลูก คงอยู่ในเตาอบของโยคะ
2. ทั้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์และทำตามศรัทธา มีความนับถืออย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ และกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของท่าน

พร: ขอให้ลูกกลับมาอิสระจากพันธะแห่งกรรมใดๆ และมีชัยชนะเหนือความโกรธและความหลงตนเอง ด้วย การจับสันสการ์ใดๆ แห่งจิตสำนึก "ของฉัน" เมื่อลูกคิดว่าลูกมีสิทธิ์ใน "ของฉัน" ให้คิดว่า "ทำไมลูกถึงทำเช่นนั้น?" หรือ "นี่คือของฉัน" และแล้วมีความโกรธ ความหลงตนเองหรือความผูกพันยึดมั่น ดังนั้นคิดว่า "ผู้นี้เป็นมิตรในงานรับใช้ของฉัน ไม่ใช่คนที่ฉันมีสิทธิ์ที่จะเป็น "ของฉัน" เมื่อบางคนไม่ใช่ "ของฉัน" และแล้วก็ไม่มี ความโกรธ ความผูกพันยึดมั่น หรือพันธะแห่งกรรม ดังนั้น เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากพันธะแห่งกรรมใดๆ ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูก "พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น" เมื่อพ่อผู้เดียวกลายเป็นโลกของลูก และแล้วก็ไม่มีสิ่งดึงดูดหรือพันธะของสันสการ์ที่อ่อนแอ "ของฉัน" ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในหนึ่งเดียว "พ่อของฉัน"

คติพจน์: นายผู้ทรงอำนาจสูงสุดใช้ทุกคุณธรรมและทุกพลังเป็นไปตามเวลา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทุกคนคือ พี่น้องกันและลูกต้องอยู่ร่วมกันด้วยความรักทางจิต จงกลายเป็นผู้ประทานความสุข และให้ความสุขแก่ทุกคน กลายเป็นผู้ที่เก็บเกี่ยวคุณธรรม
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลสำหรับการไม่มีความรักทางจิตของลูกในหมู่ลูกๆ และจะมีความรักทางจิตต่อกันได้อย่างไร
- คำตอบ:** เมื่อมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงมองที่ข้อบกพร่องของกันและกัน และดังนั้นจึงไม่มีความรักทางจิตต่อกัน เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และลูกมีความใส่ใจที่จะขจัดข้อบกพร่องของลูก เมื่อเป้าหมายของลูกคือการกลับมาสะอาดประจักษ์ และลูกกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก และเป็นผู้ประทานความสุข และแล้วก็จะมีความรักอย่างมากเกิดขึ้นในหมู่ลูกๆ ศรีมัทของพ่อคือ ลูกๆ อย่าได้มองเห็นที่ข้อบกพร่องของใคร จงมีเป้าหมายที่จะกลายเป็นผู้มีคุณธรรม และทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรม พ่อผู้เดียวมีคุณธรรมสูงสุด จงเฝ้าแต่เก็บเกี่ยวคุณธรรมจากพ่อ จงทั้งสิ่งอื่นๆ และลูกจะมีการปฏิสัมพันธ์กันด้วยความรักได้

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่า เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกสะอาดประจักษ์ และแสดงให้เห็นวิธีการหลักที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้ และสอนลูกๆ ว่า ลูกคือพี่น้องกันและลูกควรมีความรักทางจิตต่อกันอย่างมาก ลูกได้เคยมีสิ่งนั้นอย่างแท้จริง แต่ลูกก็ไม่ได้มีมันอีกต่อไปแล้ว ในโลกที่ไม่มีตัวตนไม่มีเรื่องของความรัก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งอยู่ที่นี้ และให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก ลูกๆ ขณะที่พูดว่า “วันนี้ วันพรุ่งนี้ วันนี้ วันพรุ่งนี้” เวลาที่กำลังผ่านไป วันเดือนปีกำลังผ่านไป พ่ออธิบายแล้วว่า ลูกเคยเป็นลักษมีและนารายณ์ แล้วใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นเล่า พ่อ และแล้วลูกลงมาได้อย่างไร ขณะที่ลงมาจากเบื้องบนนั้น เวลาที่เฝ้าแต่ผ่านไป วันเวลาได้ผ่านไป เดือนก็ได้ผ่านไป ปีก็ยังผ่านไปและเวลาผ่านไปด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเริ่มแรกลูกเคยสะอาดประจักษ์ นั่นก็เคยมีความรักมากมายในหมู่ลูกๆ พ่อได้ให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ ที่เป็นพี่น้องกัน ลูกๆ ที่เป็นพี่น้องกันควรมีความรักมากมายในหมู่ลูกๆ พ่อเป็นพ่อของลูกทุกคน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกเข้าใจว่าลูกกลับมาสะอาดประจักษ์จากที่ตาโมประธานมากเพียงใด ลูกจะหลอมอยู่ในความสุขมากตามนั้น เราเคยสะอาดประจักษ์ เราพี่น้องเคยอยู่ร่วมกันด้วยความรักต่อกันอย่างมากมาย เวลานี้ลูกมารู้จักพ่อว่า เมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยปฏิสัมพันธ์กันด้วยความรักต่อกันอย่างมากมาย มีคำสรรเสริญเทพแห่งสวรรค์อย่างมากมาย เราเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในสถานที่แห่งนั้น และแล้วเราก็ตกลงมาเรื่อยๆ จากวันแรกจนถึงปัจจุบันนี้ เหลือเพียงไม่กี่ปีเท่านั้นที่ 5,000 ปีกำลังจะจบ สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกเล่นบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นต่อเนื่องมาเรื่อยๆ อย่างไร เวลานี้ในสติปัญญาของลูกรู้ว่า เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงไม่มีความรักให้กัน ลูกเฝ้าแต่มองดูข้อบกพร่องในกันและกัน เมื่อลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่เคยมองดูข้อบกพร่องว่า ผู้นั้นมีข้อบกพร่อง ผู้นี้เป็นเช่นนั้น ลูกมีความรักอย่างมากต่อกัน เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่สภาพเดิมที่นั่น ที่นั่นลูกมองกันด้วยสายตาที่จะทำให้ลูกเฝ้าแต่ทะเลาะและต่อสู้กัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าเวลานี้เรื่องราวทั้งหมดนั้นจะหยุดลงได้อย่างไร ลูกๆ ลูกเคยสะอาดประจักษ์ เป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกค่อยๆ ลงมาและกลับมาตาโมประธาน ลูกเคยอ่อนหวานอย่างมาก! เวลานี้ กลับมาอ่อนหวานเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกเคยเป็นผู้ประทานความสุข แต่เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ให้ความทุกข์ ในอาณาจักรของราวัน ทุกคนเริ่มเป็นเหตุแห่งความทุกข์ต่อกัน และใช้ดาบของตัณหาราคะ เมื่อลูกเคยสะอาดประจักษ์ ลูกไม่ได้ใช้ดาบของตัณหาราคะกิเลสทั้ง 5 เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของลูก โลกนี้มีกิเลสเพราะนี่เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกยังรู้ด้วยว่าอาณาจักรของรามคืออะไร และอาณาจักรของราวันคืออะไร ขณะที่ลูกพูดว่า “วันนี้ วันพรุ่งนี้” ยุคทองมาถึงจุดจบ ยุคเงินมาถึงจุดจบ ยุคทองแดงมาถึงจุดจบ และแม้กระทั่งเวลานี้ยุคเหล็กก็กำลังจบลง ขณะลงมากลับมาตาโมประธานจากสะอาดประจักษ์ ความสุขทางจิตนั้นของลูกได้หายไปเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์ พ่อมาแล้ว ดังนั้นแน่นอนว่าพ่อจะทำให้ลูกสะอาดประจักษ์ พ่อยังอธิบายด้วยเช่นกันว่า ลูกๆ พ่อมาหลังจาก 5,000 ปีผ่านไป เมื่อเป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อบอกลูกว่า จงกลับมาสะอาดประจักษ์อีกครั้ง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกจดจำท่านมากเพียงใดข้อบกพร่องของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปมากตามนั้น เมื่อลูกเคยเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ลูกไม่มีข้อบกพร่อง เวลานี้ ข้อบกพร่องเหล่านั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร เป็นดวงวิญญาณนั้นที่รู้สึกไม่สงบ เวลานี้จงตรวจสอบตนเองอยู่ภายในว่า เหตุใดลูกจึงกลับมาไม่สงบ เมื่อลูกเคยเป็นพี่น้องกัน ลูกก็เคยมีความรักมากมายระหว่างลูก เวลานี้พ่อผู้เดียวกันได้มาอีกครั้ง พ่อพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พี่น้องกัน จงมีความรักมากมายกับกันและกัน เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่มองเห็นข้อบกพร่องของกันและกัน เวลานี้พ่อพูดว่า เวลานี้จงทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกรู้ว่า

พอได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกในโลกใหม่ และทำให้ลูกเต็มเปี่ยมถึง 21 ชาติเกิด เวลานี้พอมาอีกครั้ง ดังนั้น เหตุใดเราจึงไม่ควรทำตามคำสั่งของท่านและประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเราอีกครั้งหนึ่งเล่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานไม่เคยสั่นคลอนอย่างมาก ลูกไม่เคยมีความแตกต่างในความคิดเห็น ลูกไม่เคยประณามใคร เวลานี้มีสิ่งนั้นอยู่ข้าง ทั้งหมดยังได้ลืมนั่นไป พวกเราคือพี่น้องกัน ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว จงมีความใส่ใจเดียวว่ากลับมาสะโตประธานอย่างรวดเร็ว “ผู้นั้นผู้นี้เป็นเช่นนั้น ผู้นั้นพูดเช่นนั้น” จงลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด! จงวางสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า จงพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ ทำความพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน อย่ามองเห็นความอ่อนแอของผู้อื่น เมื่อลูกกลับมาจะมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกจะมองเห็นข้อบกพร่อง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกมองเห็นกันว่าเป็นพี่น้องแล้ว ลูกจะเห็นแต่คุณธรรมเท่านั้น อย่าได้มองดูข้อบกพร่อง จงพยายามดลใจผู้อื่นให้กลับมามีคุณธรรม แล้วลูกจะไม่เคยรู้สึกทุกข์ แม้ว่าบางคนทำผิดในบางเรื่อง ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาเข้าใจหรือตาโมประธาน การกระทำของพวกเขาจะเป็นไปตามนั้นอย่างแน่นอน ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่ามากเพียงใดที่ลูกกลับมาสะโตประธาน พ่อมีคุณธรรมสูงสุด ดังนั้นจงเก็บเกี่ยวคุณธรรมเหล่านี้จากพ่อและสิ่งอื่นๆ จงทั้งความอ่อนแอ และสร้างสมคุณธรรม พ่อกำลังทำให้ลูกมีคุณธรรมอย่างมาก พ่อพูดว่า ลูกๆ ต้องกลับมาเป็นเหมือนกับพ่อ พ่อเป็นผู้ประทานความสุขอยู่เสมอ ดังนั้นให้มีความสุขอยู่เสมอในการให้ความสุขแก่ทุกคนและกลับมาสะโตประธาน อย่าฟังสิ่งอื่นใด อย่าประณามใคร แน่แน่นอนว่าแต่ละคนและทุกคนมีข้อบกพร่องอยู่ภายใน ข้อบกพร่องเป็นเช่นนั้นว่าลูกไม่ได้ตระหนักรู้ว่าตนเองก็มีข้อบกพร่องเหล่านั้น คนอื่นรู้ว่ามีข้อบกพร่องเหล่านี้ บางคนก็คิดว่าตนเองดีมาก แต่บางครั้งคำพูดผิดๆ ก็ออกมาจากพวกเขา สิ่งเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้นเมื่อลูกมีสภาพสะโตประธาน บางคนมีความอ่อนแอ แต่เนื่องจากความไม่เข้าใจ พวกเขาจึงคิดว่าตนเองฉลาดมาก พ่อพูดว่า พ่อฉลาดที่สุด พ่อมาเพื่อให้ลูกทั้งหลายอ่อนหวาน ดังนั้นจงทั้งความอ่อนแอทั้งหมดที่ลูกมี จัปพิพรของตนเองและตรวจสอบดูว่าลูกรักพ่อทางจิตที่สุดแสนหวานมากเพียงใด ลูกเข้าใจมากเพียงใด และอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงใด ถ้าลูกกลับมาจะมีสำนึกที่เป็นร่าง นั่นก็จะไม่มีประโยชน์อันใด พ่อพูดว่า ลูกกลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธานหลายครั้งแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง จงทำตามศรัทธาและจดจำพ่อ ลูกแต่ละคนมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปอยู่บนศีรษะ ดังนั้นจงใส่ใจที่จะขจัดสิ่งนั้น ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า “ฉันเป็นคนบาป” เพราะเหล่าเทพมีแรงดึงดูดของความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองการสรรเสริญของพวกเขาถูกร่องว่า ท่านเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ และแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาจะลืม เมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพ นั่นเป็นราวกับว่าพวกเขาไม่ชอบตนเอง และแล้วเมื่อพวกเขากลับมาบ้าน พวกเขาจะลืมความรู้สึกว่าไม่ชอบอีกต่อไป พวกเขาไม่เคยคิดแม้แต่คิดว่า ใครคือผู้ที่ทำให้เหล่าเทพเป็นเช่นนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ให้เล่าเรียนการศึกษานี้! หากลูกต้องการกลับมาเป็นเทพ ลูกต้องศึกษาสิ่งนี้และทำตามศรัทธา ก่อนอื่นใด พ่อพูดว่า ลูกต้องทำให้ตนเองสะโตประธาน ดังนั้นจงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ! ลูกยังต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วย ให้คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องชายและจดจำพ่อผู้เดียว! ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ! ลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ในด้านหนึ่งผู้คนยกย่องท่าน และแล้วเนื่องจากพวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาจึงประณามท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในแฉกและสุนัข และทุกคนเป็นรูปแบบหนึ่งของท่าน จงพยายามที่จะจดจำพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แม้ว่าก่อนหน้านี้ก็เช่นกัน ผู้คนเคยจดจำพระเจ้า นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงของผู้คนมากมาย เวลานี้พ่อพูดว่า จงมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนที่ลูกเคยจดจำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กลับมาตาโมประธาน ดวงวิญญาณตาโมประธาน และเนื่องจากพวกเขาตาโมประธาน พวกเขาจึงจดจำผู้ที่ตาโมประธานเท่านั้น เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นที่พวกเขาต้องจดจำใคร พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงใส่ใจในวิธีการที่จะกลับมาสะโตประธานเท่านั้น ความรู้่ายดายอย่างมาก ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้เข็มกลัดด้วยเช่นกัน นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และนี่คือมรดกที่เราได้รับจากท่าน พ่อก่อตั้งสวรรค์ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นที่นั่นเท่านั้น วันเกิดของชีวาหมายถึงวันเกิดของสวรรค์ เหล่าเทพลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษานี้ในยุคบรรจบพบกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาและการจดจำระลึกถึง ด้วยการอยู่ในการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลูกจึงลืมสิ่งอื่นๆ พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า ลูกๆ จงทั้งสำนึกที่เป็นร่าง อย่ามองเห็นความอ่อนแอของใคร “ผู้นั้น ผู้นี้เป็นเช่นนั้นและกำลังทำสิ่งนี้” ไม่มีประโยชน์ในสิ่งเหล่านั้น นั่นเป็นการสูญเสียเวลา ต้องอาศัยความพยายามมากมายที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน มีอุปสรรคด้วยเช่นกัน ไม่มีพายุเช่นนั้นในการศึกษาแต่มีอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเพียงใดและรักท่านมากเพียงใด ลูกควรมีความรักเช่นที่ว่าลูกแอบอิงอยู่กับพ่อ ว้าว บาบ! ท่านกำลังทำให้เรารู้คิด! ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านกำลังทำให้เราสูงส่งอย่างมากในโลกมนุษย์ ลูกต้องสรรเสริญพ่ออยู่ภายในเช่นนี้ บาบ! ท่านกำลังแสดงความมหัศจรรย์ ลูกควรถูกหลอมละลายด้วยความสุข มีคำกล่าวว่า ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนกับความสุข ดังนั้นจึงมีความสุขในการพบปะกับพ่อด้วยเช่นกัน เราจะกลายเป็นเช่นนั้นผ่านการศึกษานี้ ลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก

พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อสูงส่งกำลังสอนเรา บาบามีความเมตตาอย่างมาก! เราเคยฟังคำพูดของพระเจ้ามาก่อนหน้านั้นเช่นกัน เนื่องจากคำพูดเหล่านั้นผิดจึงไม่สัมผัสหัวใจของเรา หากพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน แล้วท่านจะพูดได้อย่างไรเล่า ลูกมีสิ่งใหม่ๆ มากมายอยู่ในสติปัญญา สิ่งเหล่านั้นไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นใด เมื่อลูกมีความก้าวหน้า ดันไม้เทพของลูกจะเจริญเติบโต พ่อพูดว่า จงให้ศาสน์แก่ทุกคนเพื่อที่ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของพวกเขาจะถูกปลดปล่อย และแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นใดสามารถพูดเช่นนั้นได้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ถูกเรียกผู้นำศาสน์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศาสน์ว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาสะโตประธาน และไปสู่โลกที่สะโตประธาน นี่คือนิศาสน์ของพ่อ จงเขียนนิศาสน์นี้ทุกหนแห่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้สำหรับชาวยุโรป ความรู้ทั้งหมดอยู่ในภาพของวงจร และดันไม้ เพียงแต่บอกพวกเขาว่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยอย่างไรและพวกเขาก็จะแปลกใจ อมานาบบาบา (เจ้าแห่งความเป็นอมตะ) กำลังถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ เพื่อที่จะพาลูกไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ นั่นคือ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นี้ เบื้องล่างเป็นดินแดนแห่งความตาย มีภาพบันได พวกเราเวลานี้กำลังไต่ขึ้นไป และแล้วเราจะลงมาต่างลำดับกันไป ให้คิดเสมอว่าสิ่งนั้นเป็นชีบบาบา ผู้ที่กำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก เพียงแต่จดจำท่านผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและแล้วลูกจะมีความสุข ชีบบาบาเข้ามาในผู้นี้ และสอนลูกๆ เราคือคู่นำอัสจารย์ บาบาสอนกับผู้อื่นว่า “ลูกเป็นภรรยาของพ่อ พ่อนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านลูก” และแล้วท่านได้แต่งตั้งลูกคนหนึ่งที่ท่านนำมาเลี้ยงดูเพื่อให้ดูแลผู้เป็นแม่ แม่น้ำพรหมบุตรนี้เป็นแม่น้ำที่กว้างใหญ่ที่สุด ลูกพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” กับผู้นี้ บาบาสอนพูดว่า ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จันจดจำพ่อด้วยความสุขอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะเดินไกลเพียงใดขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกจะมีประกายมากตามนั้น ผู้คนกระตือรือร้นที่จะไปแสวงบุญบนภูเขาด้วยความสุขอย่างมาก ทั้งหมดนี้คือ การล้มลูกคลุกคลานของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั่นก็อยู่ในละครด้วย ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นกลางคืน เวลานี้กลางวันกำลังจะมาเพื่อลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีความรักต่อพ่อผู้เดียวเช่นที่ลูกจะแอบอิงอยู่กับท่าน ตลอดทั้งวัน จงสรรเสริญพ่อท่านนั้น จงหลอมละลายด้วยความสุข
2. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวโดยไม่มีสิ่งใดเจือปน และกลับมาสะโตประธาน อย่าคิดว่าตัวลูกเองฉลาดอย่างมาก จงกลับมาอ่อนหวานเช่นเดียวกับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อม และมีประสบการณ์กับความสุขเหนือประสาทสัมผัส โดยการทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์ของลูกให้แข็งแรง
พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ เมื่อรากฐานของลูกนี้แข็งแรงลูกก็จะมีประสบการณ์ความสุขและความสงบอย่างสมบูรณ์ หากลูกมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความเจ็บอันแสนหวานเพียงเล็กน้อย และแล้วรากฐานของความบริสุทธิ์ของลูกนั้นอ่อนแออย่างแน่นอน ไม่ใช่เรื่องเล็กที่จะทำการสาบานนี้ บัพดาตาให้การแสดงความยินดีด้วยพรจากหัวใจของท่านถึงดวงวิญญาณผู้ทำตามคำสาบานของความบริสุทธิ์ เพื่อที่จะได้รับพรของการกลับมาความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมจากคำสาบานนี้ ให้ใส่ชุด ฟูลสต็อฟของการคิด การมอง การพูด และการทำสิ่งใดๆ ที่ไร้ประโยชน์และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: การอยู่อย่างหลุดหายไปในส่วนลึกของผู้เดียวคือการเป็นผู้ที่อยู่ในสันโดษ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือการท้อมแห่งความทุกข์ของราวันที่อยู่ในกระท่อมนี้ทุกคนไม่มีความสุข เวลาที่ลูกกำลังขับไล่ราวันและแล้วจะมีเสียงร้องของชัยชนะและลูกจะไปสู่กระท่อมที่ปราศจากความทุกข์
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งแม้กระทั่งในบรรดาปวงประชาและอะไรคือตัวอย่างของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในบรรดาปวงประชา จงอุทิศข้าวหนึ่งกำมือที่ลูกมีให้กับพ่อเช่นที่สุตามาเคยทำ ได้มีการแสดงให้เห็นแล้วว่าสุตามาให้ข้าวหนึ่งกำมือแล้วเขาก็ได้รับพระราชวัง อย่างไรก็ตามในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องประกันทุกสิ่งที่ลูกมี
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็มาถึง!

โอมชานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเรียกว่าเป็นคนพายเรือด้วยเช่นกัน เคไวยา(คนพายเรือ)เรียกว่าคนพายเรือผู้พาลูกไปนั่งในเรือและพาลูกข้ามฟาก ดังนั้นพ่อคือคนพายเรือผู้พาลูกข้ามไปอีกฟากหนึ่ง ในดินแดนของความหลอกลวงมีรายได้ที่หลอกลวง นี่คือการรายได้ที่แท้จริงสำหรับดินแดนแห่งสัจจะ อีกหนึ่งนั่นคือการรายได้ที่หลอกลวง เวลาที่บาร์ตไม่บริสุทธิ์ บาร์ตใหญ่โตอย่างมาก โลกก็ใหญ่โตเช่นกัน สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าบาร์ตเท่านั้นอยู่ในโลกเก่า บาร์ตในวันพรุ่งนี้, โลกในวันพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร? ลูกรู้ว่ามิมีมนุษย์มากมายเพียงใดในเวลานี้ มีแผ่นดินมากมายอย่างมาก วันพรุ่งนี้แน่นอนที่จะมีแค่บาร์ตเท่านั้น บาร์ตจะเป็นอาณาจักรที่สูงส่ง จะมีดวารการ์ทองคำนั้นหมายถึงจะมีดินแดนของกฤษณะในบาร์ต ลังกาจะไม่อยู่ที่นั่น ทั้งลังกา(ทั้งโลก)ไม่ได้กลายเป็นทองคำ บาร์ตได้กลายเป็นทองคำ ลังกาซึ่งก็คืออาณาจักรของราวันได้มาถึงจุดจบ บาร์ตได้กลายเป็นดวารกา ซึ่งลูกเรียกว่าเป็นดินแดนของกฤษณะด้วย ดวารการ์อยู่ในบาร์ต บาร์ตกลายเป็นทองคำ ดวารกากลายเป็นเพียงแค่อาณาจักรเดียว พวกเขาพูดว่าเดลีเคยเป็นดินแดนของเทวดา นางฟ้าบนริมฝั่งแม่น้ำยมุนาที่ซึ่งศรีลักษมีและนารายณ์เคยอยู่ และมีอีกอาณาจักรหนึ่งในดวารกา เมื่อมีอาณาจักรในดวารกาลักษมีและนารายณ์ไม่ได้อยู่ที่นั่น นั่นเป็นอาณาจักรของใครคนอื่น เมืองหลวงอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนา ไม่มีอาณาจักรอื่นที่นั่น เวลาที่ลูกรู้ว่าทั้งโลกเก่านี้ รวมทั้งบาร์ต กำลังจะถูกสังเวยในไฟบูชายัญของความรู้ นี่คือการบูชายัญขนาดใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งต้องมีการสังเวยโลกเก่าอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกๆ โลกของราวันใหญ่โตอย่างมาก โลกของรามจะไม่ใหญ่โตเช่นนั้น ที่นั่นบาร์ตจะเป็นสวรรค์และจะไม่มีนามหรือร่องรอยใดๆของดินแดนอื่นๆ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ สติปัญญาของลูกต้องเข้าถึงสิ่งนี้ วันนี้โลกนั้นเก่าแต่แล้ววันพรุ่งนี้โลกก็จะกลับมาใหม่ ลูกผู้เป็นราชวงศ์บราห์มินจะกลายเป็นราชวงศ์เทพ ลูกๆบราห์มินจะศึกษาเล่าเรียนและจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ตามลำดับกันไป เวลาที่เป็นราชวงศ์ศูทร โลกไม่รู้ว่าในที่สุดแล้วพ่อต้องมา บาบาก็ทำไปสเตอร์ของแบบสอบถามที่ดีมาก ผู้คนจะสามารถได้รับคำแนะนำของพ่อผ่านสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามจะไม่มีการในพวกเขาสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้จนกว่าจะมีการอธิบายแก่พวกเขาเป็นการส่วนตัว พ่อบอกลูก: อย่าได้ฟังสิ่งใดที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย... พวกเขาได้ทำของเล่นที่เป็นลิง ลูกเองก็เคยเป็นเช่นลิง ในเวลานี้ใบหน้าของลูกเปลี่ยนไปแล้ว ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าลูกเรียกว่าเป็นลิง พวกเขาแสดงสัญลักษณ์ของนาราด เมื่อเขาพูดว่าเขาต้องการแต่งงานกับลักษมี เขาได้รับการบอกว่า: จงมองดูใบหน้าของตนเองในกระจก พวกเขาได้แต่งเรื่องราวขึ้นขึ้น สิ่งต่างๆทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลานี้ บ้างถามว่า: ฉันจะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้ไหม? บาบาคูพูดว่า: ก่อนอื่นใจจงทิ้งพฤติกรรมที่เป็นเช่นลิงของลูกก่อน และเมื่อนั้นเหตุใดลูกจึงไม่สามารถแต่งงานกับเธอได้แล้ว? บาบาคูทำให้ลูกรู้คิดและท่านก็ได้ปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากโชติรวนของราวันผ่านลูกและพาพวกเขาไปสู่ชีวาลายา (วัดของชีวา) หรือกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ ในเวลานี้ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ เวลาที่ลูกกำลังขับไล่ราวันและแล้วจะมีเสียงร้องของชัยชนะ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือสีดา เพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือราม ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ราม! ในความเป็นจริงรามคือชีพบบา บาบาคูได้มาและอธิบายแก่ลูกว่าเพียงรามเท่านั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านนำทุกคนไปสู่สวรรค์ ที่ซึ่งเป็นอาณาจักรของราม บาบาคูได้ทำไปสเตอร์ที่ดีมากมาย ลูกๆต้องไปที่กิตะพาทชาลาและอธิบายแก่ผู้คน เราเขียนว่า ‘พ่อสูงสุด’ ดังนั้นแล้วจึงถามพวกเขาว่าอะไรคือความสัมพันธ์ของเขากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แน่แน่นอนที่พวกเขาจะพูดว่าท่านคือพ่อของทั้งหมด อัจชะ ในเมื่อเราเป็นลูกๆ ของท่านและท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นผู้สร้างโลกใหม่ แน่แน่นอนที่เราทั้งหมดควรจะไป

สู่สวรรค์ เหตุใดเราจึงยังคงอยู่ที่นี้ในนรก,ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์? เหตุใดจึงไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์? บารัตเคยมีอำนาจในการปกครองสวรรค์ เวลานี้ในยุคเหล็กเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์และไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น เมื่อ5000ปีที่แล้วที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ราชาคเคยมีมงกุฎทั้งสอง พวกเขามีมงกุฎของความบริสุทธิ์และมงกุฎที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของรามในภายหลัง ดังนั้นสิ่งนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในบารัตอย่างแท้จริง ลักษมีและนารายณ์คืออันดับแรก ในยุคทองมีมนุษย์ที่มีคุณธรรมสูงส่งและพวกเขาก็คือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ลักษมีและนารายณ์อยู่ที่ใดในเวลานี้? พวกเขาอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งนี้และสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ผู้ที่ได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาไปกำลังศึกษาราชโยคะอีกครั้งเพื่อที่จะได้ครองอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง ลูกจดจำว่าลูกศึกษาราชโยคะจากพ่อทุก 5000 ปีเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรแห่งความสุข และอีกครั้งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน ซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งความทุกข์ เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง พระเจ้าผู้เป็นพ่อมาและสอนเราทุกๆ 5000 ปี พระเจ้าพูด พระเจ้าองค์ไหน? พวกเขาพูดว่ากษณะคือพระเจ้า ลูกพูดว่าเพียงชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพระเจ้า ศรีกษณะคือเทพ และดังนั้นลูกจึงถามพวกเขาว่า: ท่านมีความสัมพันธ์ใดกับประชาธิปไตยบราห์มา? ท่านคือพ่อ หนึ่งนั้นคือดาด้า และอีกหนึ่งนั้นคือบาบา ในเวลานี้ลูกมีสองพ่อ พ่อคนที่สามคือผู้ที่ให้ร่างกายแก่ลูก พ่อทั้งสองนั้นคือประชาธิปไตยบราห์มาและชีพบาบา ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อทางโลกของลูก ในขณะที่พ่อจากเหนือโลกนี้พูดว่า: จงประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และได้ทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การปกครองอาณาจักร คำถามที่สามที่ลูกถามพวกเขาคือ: ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? พวกเขาพูดว่าเป็นศรีกษณะ ลูกพูดว่ากษณะไม่ได้เป็นพระเจ้าแห่งกิตะ ประชาธิปไตยบราห์มาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า เพียงชีวาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าเพราะท่านไม่มีตัวตน ในขณะที่ประชาธิปไตยบราห์มามีตัวตน ดังนั้นพระเจ้าคือชีวาผู้เดียวเท่านั้น บาบาได้อธิบายแล้วเช่นกันว่าลูกคือชีพขัณฑ์ ลูกคือกองทัพ จงละทิ้งกิเลสและกลับมาปราศจากกิเลสและบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก แล้วอาณาจักรของราวันจะจบสิ้น เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองและวันพรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นนายของอาณาจักรนั้น ใครได้มอบอาณาจักรให้แก่ลักษมีและนารายณ์? ลูกจะพูดว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาผู้ที่ได้มอบอาณาจักรให้แก่พวกเขาและท่านกำลังให้อาณาจักรแก่พวกเขาในเวลานี้ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูกมาก่อนหน้านั้นด้วย และเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกอีกครั้งหนึ่ง ทั้งหมดนี้จะจบสิ้นลง โลกที่บริสุทธิ์จะถูกก่อตั้งขึ้นและลูกจะสร้างพระราชวังทองคำและเพชรที่นั่น ลูกจะปกครองที่นั่น นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้นเรากำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ นี่คือสถานภาพที่สูงที่สุด ใครได้สอนพวกเขา? แนนอนที่ต้องเป็นพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดที่ได้สอนพวกเขา เวลานี้พวกเขากำลังศึกษาราชโยคะอีกครั้งและดังนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นในอนาคต สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก ศาสนาทั้งหมดจะจบสิ้นในระยะเวลาอันสั้น ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา การทำลายล้างโลกเก่าเกิดขึ้นด้วยขางก้า และแล้วการหล่อเลี้ยงผ่านวิชาณู ลักษมีและนารายณ์จะบำรุงรักษาสิ่งนั้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ชีวิตของลูกกล่าวได้ว่ามีคุณค่าอย่างมาก ลูกถูกล็อตเตอรี่นี้จากชีพบาบา ผู้ที่ได้อันดับหนึ่งในการแข่งขันจะได้รับรางวัลใหญ่ ดังนั้นลักษมีและนารายณ์ได้อันดับแรก พวกเขาแข่งไปข้างหน้าเร็วกว่าลูก บราห์มาคืออันดับหนึ่ง และแล้วเป็นสรีสวตี นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของพลังโยคะ บาบาได้อธิบายแล้วว่าในยุคทองอันดับแรกคือลักษมีและแล้วเป็นนารายณ์ ที่นี้สรีสวตีคือลูกสาวของบราห์มา เหตุนี้เองลูกจึงไม่พูดว่า ‘สรีสวตี บราห์มา’ ก่อนอื่นเป็นบราห์มาแล้วจึงเป็นลูกสาวสรีสวตี พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นจกัถมาตา (แม่ของชาวโลก) และจกัถปีตา (พ่อของชาวโลก) พวกเขาไม่สามารถเป็นสามีภรรยา กัน เมื่อพวกเขาไปสู่ยุคทองชื่อของพวกเขาจะเปลี่ยนไป ก่อนอื่นเป็นลักษมีแล้วจึงเป็นนารายณ์ ในขณะที่ที่ก่อนหน้านี้เป็นบราห์มาแล้วจึงเป็นสรีสวตีเพราะเธอเป็นลูกสาว เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามที่สูงส่งมากเพียงใด ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงส่งมากขึ้นตามนั้น ราวกับว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย หากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดีลูกจะได้กลายเป็นราชา หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไม่ประกาศสิทธิในอาณาจักร ชีพบาบาได้ให้มรดกของอาณาจักรของลูกแก่ลูก หากลูกไม่ประกาศสิทธิในอาณาจักรและไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะเป็นหนึ่งในปวงประชา อย่างไรก็ตามแม้แต่ปวงประชาที่ต่างลำดับกันไป บ้างถามว่า: เราจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในบรรดาปวงประชาได้อย่างไร? ในกรณีนั้นตัวอย่างของสุดามาได้ให้ไว้ เขาได้ให้ชีวาหนึ่งกำมือและได้รับพระราชวังเป็นการตอบแทน ผู้ที่ให้ชีวาหนึ่งกำมือที่นี้ได้รับพระราชวังถึง 21 ชาตเกิด นี่คือการประกันของลูก ลูกแต่ละคนได้ประกันตนเองกับพระเจ้า พวกเขาได้ให้แก่คนยากจนในนามของพระเจ้า บ้างให้อาหาร บ้างให้ทรัพย์สินสมบัติและบ้างแม้กระทั่งสร้างอาคารให้กับผู้อื่น แนนอนที่พวกเขาได้กันบางสิ่งไว้เพื่อการทำบุญ เป็นเพราะพวกเขาได้ทำบาปมามากมาย พวกเขาจึงได้ให้ทานและทำบุญ และดังนั้นนั่นหมายถึงพวกเขาได้ประกันตนเอง ตามการให้ทานและการทำบุญของพวกเขา พวก

เขาถือกำเนิดในบ้านที่ดีในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ตัวอย่างเช่นเช่นหากใครบางคนสร้างโรงพยาบาล เขาก็จะมีโรคภัยน้อยลงในชาติเกิดถัดไปของเขา หากใครบางคนเปิดมหาวิทยาลัย เขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของเขา เขาจะได้รับการศึกษาที่ดีมาก นั่นเป็นการให้ทานและทำบุญทางอ้อม เวลานี้พ่อบอกลูกโดยตรง: ไม่ว่ามากเพียงใดที่ลูกได้ประกันเอาไว้ ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นในอนาคตของ 21 ชาติเกิดของลูก และนั่นก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกทำไปมากเพียงใด พ่อคือผู้ประทาน ซึ่งพบบาจะทำอะไรกับบางสิ่งที่ท่านรับไปจากลูก? ท่านพูดว่า: ทุกสิ่งเป็นไปสำหรับลูกๆ ผู้คนให้ทานแก่คนจนและดังนั้นพวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นจากพระเจ้า ที่นั่นเช่นกันซึ่งพบบาพูดว่า: ลูกให้หนึ่งกำมือและลูกได้รับผลของสิ่งนั้นถึง 21 ชาติเกิดในโลกใหม่ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรสุริยวงศ์หรือจักรวรรดิและลูกจะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งหรือยากจน ลูกเฝ้าแต่ได้รับศรัทธาที่ทำให้ลูกกลายเป็นราชาและราชินีที่สูงส่งหรือเป็นปวงประชา ลูกเฝ้าแต่มองดูสิ่งนี้ทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อพูดว่า: ลูกสามารถเอาสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการไปได้ ท่านได้ชื่อว่าเป็นนายหน้ารับประกัน ท่านนั้นแฝงตัว ลูกรู้ว่าเวลานี้พบบาได้มาที่นี่เป็นการส่วนตัว และท่านกำลังให้มรดกของเราแก่เราถึง 21 ชาติเกิด พบบาพูดว่า: ยิ่งลูกประกันตนเองและเป็นของพ่อมากเพียงใด ลูกจะได้รับสิทธิ์ในอาณาจักรมากตามนั้น ลูกเป็นของพ่อได้อย่างไร? ลูกพูดว่า: บาบานั้นมีสิ่งนี้และสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกพูดว่าพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูก ก็เท่านั้นเอง! อย่าได้คิดว่าสิ่งใดก็ตามนั้นเป็นของลูก อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใด หากลูกมีความผูกพันยึดมั่น ลูกจะไม่ได้รับอาณาจักร ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงทำตามศรัทธาแล้วจะไม่มีมีความผูกพันยึดมั่นใด ลูกได้ให้การรับประกันนี้ บาบา เมื่อท่านมา ฉันจะเป็นของท่าน ฉันมีเพียงท่านเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังไปหาพ่อ และพบบาจะส่งลูกไปสู่สวรรค์ พบบาพูดกับลูกทุกวัน เวลานี้ท่านได้พูดกับลูกเป็นเวลาหลายต่อหลายปีมาแล้ว ในตอนนี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยนิด นี่คือการง่วนอยู่ของพบบา พบบาได้เข้าไปในโรงเตี๊ยมเก่านี้ พ่อพูดว่า: พ่อได้ให้ชาวของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความปิติและเป็นผู้ปลดปล่อย พ่อเป็นผู้ที่ขจัดความทุกข์และประทานความสุข ยิ่งลูกเฝ้าแต่จดจำพบบาเพียงใด บาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งไปตามนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ จงทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด จงทำให้บทเรียนนั้นมั่นคง: ของฉันคือพ่อเพียงผู้เดียวและไม่มีใครอื่น
2. อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย! ทำตามหนทางนี้ของพ่อและกลับมามีค่าควรแก่การนั่งในวัด

พร: พร: ขอให้ลูกควบคุมตนเองด้วยพลังของการควบคุมและใส่จุดหยุดอย่างเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ
สำนึกถึงของพ่อผู้เป็นจุดและลูกดวงวิญญาณผู้เป็นจุดทำให้ลูกมีพลังในการใส่จุดหยุด (a full stop) นั่นคือจุด (a point) ดวงวิญญาณที่มีพลังมี**พลังการควบคุม (controlling power)** ที่จะ**ควบคุม**ตัวเอง พวกเขามีพลังที่จะทำให้สิ่งใดก็ได้ผิดไปแล้วนั้นให้กลับมาถูกต้องเพราะเขาไม่มีวันมีคำถามว่า “ฉันเป็นใครบางคนที่ต้องทำสิ่งนี้ตลอดเวลาหรือ?” “ฉันต้องอดทนต่อทุกสิ่งตลอดเวลาหรือ?” ดวงวิญญาณที่มีพลังจะคิดว่า “นี่ไม่ใช่การตายแต่เป็นการประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองตนเองสำหรับสวรรค์”

คติพจน์: เพียงผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษของความมุ่งมั่นในทุกความคิดของพวกเขา สามารถกลายเป็นเครื่องมือที่จะเปิดเผยพ่อได้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์นี้ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข จงลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์ สติปัญญาของลูกไม่ควรลืมนึกถึงลูกหลานที่อยู่ที่นี่
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของความเพียรพยายามของลูก
- คำตอบ:** ศรัทธา ลูกมีศรัทธาว่า พ่อได้นำของขวัญโลกใหม่มาให้แก่ลูก แน่หนอว่าโลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลาย ลูกกำลังทำความเพียรพยายามด้วยศรัทธานี้ หากลูกไม่มีศรัทธา ลูกจะไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง เมื่อลูกก้าวหน้า และทุกคนได้รับสาสน์ของลูกจากหนังสือพิมพ์ เสียงของลูกจะกระจายออกไป ศรัทธาของลูกก็จะมั่นคงยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

โอมซานติ หอคอยแห่งความเยียบสงบและหอคอยแห่งความสุข ลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นี่ แต่สติปัญญาของลูกควรไปที่บ้าน นั่นคือ หอคอยแห่งความสงบ หอคอยคือสิ่งที่สูงสุด ลูกคือ หอคอยแห่งความสงบ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับบ้าน แล้วลูกจะไปทีนั้นได้อย่างไร พ่อผู้ที่อาศัยอยู่ในหอคอยแห่งนั้นกำลังให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกว่า จงจดจำพ่อ แล้วลูกจะไปสู่หอคอยแห่งความสงบ นั่นคือ บ้านและยังเป็นอาณาเขตแห่งความสงบด้วย สิ่งต่างๆเหล่านี้ลูกอธิบายแก่ลูกแล้ว จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก หากลูกทำเช่นนั้นไม่ได้ นั่นก็หมายถึงว่าลูกเป็นหนามของป่า เหตุนี้เองลูกจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์ ให้คิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องจดจำบ้านของลูก ลูกต้องไม่ลืมบ้าน บ้านเป็นของพ่อ นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ ผู้ที่จดจำสิ่งต่างๆ ที่อยู่ภายนอก ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ไม่ใช่ผู้ที่กำลังจดจำบ้านของพวกเขา เหตุนี้เองพ่อจึงให้คำสอนแก่ลูกทุกวันว่า จงจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขซ้ำแล้วซ้ำเล่า คำพูดที่สูงส่งของพ่อถูกกล่าวไว้ในกิตะเช่นกันว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! พระเจ้าจะทำให้ลูกเป็นอะไร ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วจะมีสิ่งอื่นใดอีกเล่า เพราะลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจึงต้องทำตามศรัทธาที่พ่อให้ไว้เพื่อไปสู่บ้านและสวรรค์ มีกุรหลายประเภทในโลกนี้ พ่ออธิบายว่า ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาคนใดเป็นกुरु พวกเขาเพียงแต่มาที่นั่นเพื่อก่อตั้งศาสนา พวกเขาไม่ได้มาที่นั่นเพื่อพาใครกลับไป กुरुหมายถึงผู้ที่พาลูกกลับบ้านไปสู่ดินแดนเหนือเสียง ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตาม ไม่มีกुरुแม่เพียงคนเดียวที่พาใครกลับไปได้ ไม่มีแม่เพียงบุคคลเดียวจะไปสู่ดินแดนนิพพานได้ “เหนือเสียง” (นิพพาน) หมายถึง บ้าน ไม่มีกुरुคนใดรู้ความหมายของการอยู่เหนือเสียง และไม่มีสาวกคนใดของเขาล่วงรู้สิ่งนั้นได้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ มากมายอย่างมาก รูปภาพเหล่านี้เป็นของยุคทองและรูปภาพอื่นๆเป็นของยุคเงิน พวกเขาไม่ใช่พระเจ้า แม้แต่ลัทธิและนารายณ์ก็ไม่ใช่ เทวีและเทวา ศาสนาดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์คือศาสนาเทพ ไม่มีใครบริสุทธิ์ได้อย่างถาวรนอกจากเหล่าเทพ ศาสนาเทพเดียวเท่านั้นที่คงความบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด ต่อมาสภาพนั้นจึงลดน้อยลงไปเรื่อยๆ ยุคเงินลดลง 2 องศา ดังนั้นความสุขจึงลดลงไปด้วย จึงถูกเรียกว่า ยุคเงิน 14 องศา ในเวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ และความรู้เกี่ยวกับวงจรโลกแล้ว ลูกจดจำท่านแต่สติปัญญาของลูกจำนวนมากก็เฝ้าแต่ลืมนึกถึงลูกหลานไปทั่ว พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ โอเค หากลูกไม่เข้าใจสิ่งอื่นใด ก็เพียงแต่เป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และอย่างน้อยให้มีพ่อไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้จักพ่อ และตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถพูดถึงตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของต้นไม้อื่นได้ นี่คือนต้นต้นตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นในตอนกลาง หนามเริ่มถูกสร้างขึ้นมาในเวลานั้น สวนดอกไม้เริ่มเปลี่ยนเป็นป่า ในเวลานี้ต้นไม้ทั้งต้นได้มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง ต้นไม้แห้งแล้ง และอยู่อย่างตาโม ประธาน ต้นไม้เวลานี้เหี่ยวแห้งลงไป ต้นกล้าจึงต้องถูกเพาะขึ้นมาอีกครั้งในเวลานี้ ในเวลานี้ต้นกล้ากำลังถูกเพาะขึ้นมา หากต้นกล้าไม่ถูกเพาะขึ้นมาแล้ว การทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะเกิดขึ้น การทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะไม่เกิดขึ้นมา นั่นคือ ไม่ใช่ว่าน้ำจะท่วมทุกสิ่ง บาร์ตเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ แต่พวกเขาพูดกันว่าทุกสิ่งจะถูกน้ำท่วม ลูกๆที่แสนหวานรู้ว่าทุกหนแห่งจะถูกปกคลุมไปด้วยน้ำ และบาร์ตเท่านั้นที่เหลืออยู่ นั่นจะเป็นเหมือนคลื่นที่พัดเข้ามาแล้วจากไป ผู้คนพูดว่า บีเคเท่านั้นที่พูดถึงความตายตลอดทั้งวัน “ความตายกำลังจะมา” พวกเขาจึงคิดว่าพวกเขาพูดถึงสิ่งที่ไม่เป็นมงคล จงบอกพวกเขาว่า เปล่าเลย เราไม่ได้พูดถึงการทำลายล้าง เรากำลังพูดถึงศาสนาของความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา หากการทำลายล้างไม่เกิดขึ้น แล้วจะมีความสงบได้อย่างไรเล่า ดินแดนแห่งความสงบและความสุขกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในวิธีการที่แฝงตัว เรากำลังพูดถึงสิ่งที่เปี่ยมสิริมงคล ลูกพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาด้วยเถิด! จงชำระพวกเรา และพาเรากลับไปกับท่านด้วยเถิด! ลูกเองก็พูดว่า จงพาเราไปกับท่านด้วยเถิด! เรากำลังพูดถึงสิ่งอันเป็นสิริ

มงคล และพวกท่านก็กำลังพูดถึงสิ่งที่เป็นสิริมงคลเช่นกัน เราพูดว่า ชำระพวกเรา และพาเราออกจากโลกแห่งความทุกข์นี้ ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบด้วยเถิด! สิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่เราพูดถึงเป็นสิริมงคล เมื่อเราได้ขอให้ท่านมา นั่นก็หมายถึงว่าเรากำลังพูดว่า ได้โปรดมาทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด เราร้องขอท่านให้มา และก่อตั้งความสงบขึ้นมาในโลก ในยุคทองเท่านั้นที่ความสงบยังคงอยู่ ความสงบในโลกกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในวิธีการที่แฝงตัว พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดจนกว่าลูกได้อธิบายความหมายแก่พวกเขา ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อจะนำความตายมาได้ พ่อคือ ความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านนำความตายมาให้กับทุกคน ท่านนำความตายมาให้แก่ผู้คนมากมาย มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยในยุคทอง ที่เหลือทั้งหมดนั้นได้รับความตาย ลูกเรียกหาท่าน ให้พาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์จึงเป็นโลกใหม่อย่างแน่นอน ไม่ใช่โลกนี้ ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของคำว่า “โลกเก่า” มีมนุษย์จำนวนน้อยในโลกที่บริสุทธิ์ มีความสงบที่นั่น เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะเข้าใจและอธิบายสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เพราะไม่ใช่เวลาที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนั้น มีคำกล่าวที่ว่าทุกคนกำลังหลับอยู่ในการหลับใหลของภุมภกรรณ พวกเขาจะไม่ตื่น ละครนี้พิเศษสุด ดังนั้นวงจรนี้จึงควรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาและให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ท่านคือ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่ามหาสมุทรที่เป็นน้ำอยู่จำนวนมาก มหาสมุทรมากมายเท่ากับจำนวนชื่อของมหาสมุทรเหล่านั้น ลูกอาจพูดว่านั่นเป็นเพียงมหาสมุทรเดียว แต่ถูกแบ่งแยกจึงได้รับชื่อที่แตกต่างกันไป ในทางกายภาพแล้วนั่นเป็นเพียงมหาสมุทรเดียว วาสโกดากามา เดินเรือไปรอบโลก และได้กลับมายังจุดที่เขาเริ่มต้น ดังนั้นจึงเป็นเพียงมหาสมุทรเดียว แต่พวกเขาได้แบ่งแยกมันออกเป็นส่วนๆ แล้วจึงกลายเป็นมหาสมุทรที่แยกออกจากกัน ผืนดินก็ยังเป็นแผ่นเดียวด้วย แต่ทั้งหมดถูกแบ่งออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย เมื่อสิ่งนี้เป็นอาณาจักรของลูก นั่นก็จะเป็นเพียงแผ่นดินเดียวและอาณาจักรเดียว ไม่มีพิเศษขึ้นส่วนที่นั่น พ่อมาและให้อาณาจักรแก่ลูก ทั้งมหาสมุทรเป็นอาณาจักรของลูก ทั้งผืนดินและท้องฟ้า ทุกคนจะไปสู่การหลุดพ้น อย่างไรก็ตาม การไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตไม่ใช่เรื่องง่ายนัก เป็นเรื่องปกติที่จะไปสู่การหลุดพ้น ทุกคนจะกลับบ้าน แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะกลับไปยังที่ที่พวกเขาได้จากมา อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่โลกใหม่ นี่เป็นเพียงอาณาจักรของลูกที่นั่น บางคนก็มาถึงช้ามาก นั่นหมายความว่าพวกเขามาก่อนที่โลกใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้นมา นั่นคือ พวกเขา มา 200 ถึง 300 ปีก่อนหน้าโลกใหม่ นั่นจะมีค่าอะไรเล่า ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะมาเพียงระยะเวลาอันสั้นในตอนสุดท้ายของยุคเงิน พวกเขาจะไม่กลับมา 16 องศา จะมาในตอนสุดท้ายของ 14 องศา พวกเขาจะเห็นโลกแห่งความทุกข์อยู่เบื้องหน้า พวกเขาจะลงมาใกล้โลกของหนามมากขึ้น ที่นั่นพวกเขาจะไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดในเวลานี้ และต้องเข้าใจสิ่งนี้ด้วยสติปัญญา ในเวลานี้จงมองดูว่า ผู้คนมีเงินทองมากมายเพียงใด ดูว่าพระราชวังถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆ ได้อย่างไร! พวกเขาสร้างอาคารที่สูงหลายชั้น พวกเขาเชื่อว่าในเวลานี้บาร์ตสูงส่งยิ่งกว่าในยุคทอง แม้แต่เวลานี้พวกเขาก็ยังสร้างอาคารสูง 18 ถึง 20 ชั้น ดังนั้นพวกเขาจะสร้างอาคารที่สูงมากมายเพียงใดในเวลาสุดท้าย แต่ละวันที่ผ่านมา พวกเขาสร้างอาคารเหล่านั้นให้สูงขึ้นเรื่อยๆ จะไม่มีแม้แต่อาคาร 2 ชั้นในยุคทองและยุคเงินหรือแม้กระทั่งในยุคทองแดง เมื่อมีผู้คนจำนวนมากมายในยุคเหล็กเท่านั้นที่พวกเขาได้สร้างอาคารตั้งแต่ 2 ถึง 10 ชั้นขึ้นไป นี่เป็นเพราะการขยายตัวของจำนวนประชากร แล้วพวกเขาทุกคนจะไปไหนเล่า มีธุรกิจมากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างอาคารใหญ่โตเพื่อโอ้อวดอีกด้วย สิ่งนั้นได้เปลี่ยนไปให้กลายเป็น “มังกัล” (สถานที่อันแสนสบาย) อาคารที่สวยงามจำนวนมากถูกสร้างขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาเฝ้าแต่ซื้อที่ดิน บอมเบย์เคยเป็นเช่นไรมาก่อน ดูว่าบอมเบย์ได้กลายเป็นอะไรไปแล้วในช่วง 80 ถึง 90 ปีนี้! เริ่มแรกนั้นมีผู้คนจำนวนเล็กน้อย ในขณะที่เวลานี้ดูว่ามีผู้คนมากมายเพียงใด! พวกเขาสูบน้ำออกจากมหาสมุทร แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาได้สร้างผืนดินมากมายจากมหาสมุทร รวากับว่าน้ำมีจำนวนน้อยลงไปเรื่อยๆ จำนวนประชากรเฝ้าแต่ขยายตัวเพิ่มขึ้น แล้วน้ำจะมาจากไหนเล่า น้ำจะลดน้อยลงไปเรื่อยๆ เช่นเดียวกับมหาสมุทรก็จะเฝ้าแต่ลดลงเรื่อยๆ บนผืนดินที่เข้าไปแทนที่ทะเล พวกเขาได้สร้างอาคารขึ้นมาที่นั่น ต่อมาเมื่อน้ำขึ้น พื้นที่ส่วนใหญ่ของการาจีและบอมเบย์จะถูกปกคลุมไปด้วยน้ำ ลูกรู้ว่าแผ่นดินอื่นๆทั้งหลายจะหายไป ภัยพิบัติกำลังจะเกิดขึ้น เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงมีความพร้อมเสมออย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น ผู้คนจะกลับบ้านเมื่อไฟกำลังจะมอดไหม้ที่ลานเผาศพ พ่อยังได้มาเพื่อทำลายทุกสิ่ง และท่านจะไม่กลับไปหากทำงานเสร็จเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น เมื่อไฟมอดลงแล้ว ลูกทั้งหมดจะกลับบ้าน แล้วลูกจะนั่งทำอะไรกันที่นั่นอีกต่อไปเล่า ที่ที่ไฟมอดลง ทุกคนจะกลับบ้าน ท่านจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ทุกคนเข้าใจสิ่งนี้ แต่พวกเขาได้พูดโกหกเกี่ยวกับเรื่องเวลา ลูกๆต้องอธิบายก็ตะ นี่คือ บทหนึ่งของกิตะที่ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นมา ที่นั่นจะมีศาสนาเดียวเท่านั้น และศาสนาอื่นๆทั้งหลายจะถูกทำลาย พระเจ้าพูดกิตะเท่านั้น ผู้คนได้นั่งลงและสร้างคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา จงซึมซับประเด็นเหล่านั้นและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น บางคนพูดว่า บาบ่า ฉันลืมนั่นไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ บาบ่าพูดว่า แล้วพ่อจะทำอะไรได้เล่า อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ทุกคนจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป หากพ่อมีพลังที่จะให้พรแก่ทุกคน ท่านจะทำให้ทุกคนกลายเป็นนายของสวรรค์ แต่เปล่าเลย! ลูกทุกคน

กำลังถูกสร้างขึ้นมาต่างลำดับกันไป ใครก็เข้าใจว่าพระเจ้าได้มาแล้ว แน่หนอว่า พระเจ้าจะนำของขวัญแห่งสวรรค์มาด้วย ท่านมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นแน่อนว่าท่านจะมาในยุคบรรจบพบกัน เพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ลูกฟังท่าน และทำความเข้าใจพยายามด้วยศรัทธา นั้น ผู้ที่ไม่มีศรัทธาจะไม่อาจเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ไม่ว่าลูกจะพยายามอย่างหนักเพียงใด ดังนั้นจงให้ศาสนของการลงมาของพ่อแก่ทุกคน ลูกต้องให้ศาสนแก่ทุกคน เมื่อลูกก้าวหน้าก็จะมีภารกิจพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ เหมือนกับที่ชื่อของลูกถูกประกาศในหนังสือพิมพ์ ดังนั้นก็จะได้รับการยกย่องในหนังสือพิมพ์เช่นกัน โลกใหญ่โตมากและลูกก็จะไม่อาจไปทุกหนแห่งได้ ที่นั่นมีเมือง มีภาษาจำนวนมากมาย เสียงนั้นก็ไปสูทุกหนแห่งผ่านหนังสือพิมพ์ ใครก็ตามที่อาจจะพูดว่าพวกเขาได้ยินสิ่งนี้จากหนังสือพิมพ์ ดังนั้นชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณในหนังสือพิมพ์ อย่าคิดว่าลูกต้องไปทุกหนแห่ง ในกรณีเช่นนั้นแล้วไม่อาจรู้ได้เลยว่าลูกจะใช้เวลานานเพียงใด ผู้คนจะได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างถูกต้องจากหนังสือพิมพ์ แม้กระนั้นลูกก็พูดว่า จงจดจำพ่อ และบาปของท่านจะถูกตัดทิ้งไป ลูกต้องอ่านสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ เวลาที่ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง และจะเฝ้าแต่ขยายตัวต่อไป พวกเขาจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ในเวลาเดียวกันกับที่พวกเขาได้ยินในวงจรที่แล้ว ทุกคนจะได้รับศาสน มีวิธีการมากมายสำหรับสิ่งนี้ นักหนังสือพิมพ์จำนวนมากจะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนั้นเพียงแต่อยู่ในสติปัญญาของใครบางคน และเขาจะตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ ผู้คนของทุกศาสนาจะมาเพื่อรับรู้สิ่งนี้ และจะมีคำกล่าวว่า โอ้ พระเจ้า กิจกรรมอันสูงส่งของท่านนั้นแสนพิเศษ! ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะจดจำพ่อ แต่พวกเขาจะไม่สามารถทำอะไรได้ นี่คือการละเล่น พวกเขาจะรู้เกี่ยวกับการละเล่น การละเล่นของ 84 ชาติเกิดจะถูกเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ที่ใดก็ตามที่ลูกไปจะมีหนังสือพิมพ์ที่นั่นอย่างแน่อน แน่อนว่าเสียงจะกระจายออกไปด้วยหนังสือพิมพ์ สิ่งต่างๆที่ลูกพูดเป็นสิ่งที่สูงส่ง แน่อนว่าเวลาของการทำลายล้างจะมาอีกครั้งหนึ่งตามแผนของละครด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้คนค้นพบเกี่ยวกับสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว ดังนั้นพวกเขาจะมาเพื่อรับรู้สิ่งนั้นในเวลานี้ การก่อตั้งค่อยๆเกิดขึ้นมา หากลูกจดจำยุคบรรจบพบกัน ลูกจะจดจำสวรรค์ด้วย จงจดจำสวรรค์ และอยู่อย่างมานะมาเนบาฟ จงจดจำพ่อด้วย แล้วเรือของลูกจะข้ามผาก จะมีความสงบได้อย่างไรจนกว่าจะมีการทำลายล้างเกิดขึ้น ชื่อที่แท้จริงของการทำลายล้างรุนแรงอย่างมาก ผู้คนหวาดกลัวอย่างมากเมื่อได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม นี่คือนสิ่งที่ลูกต้องใช้ใหม่ ความทุกข์มีหลายรูปแบบในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และความสุขก็มีหลายรูปแบบในโลกที่บริสุทธิ์ จงมองของขวัญที่พ่อนำมาให้แก่ลูก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงศึกษาเล่าเรียนอย่างดี และรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เตรียมพร้อมสำหรับโลกใหม่ก่อนภัยพิบัติมาถึง
2. เพื่อที่จะปฏิรูปตนเอง จงมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกต้องอยู่เหนือเสียงเข้าสู่สภาพปลอดเกษียณ ดังนั้นจงลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ และจดจำดินแดนแห่งความสุขและความสงบ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ใญ่สุดหยุด ต่อสถานการณ์ใดๆและประกาศสิทธิ์ในพร ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่มีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเขาเองและเสนอตัวเขาเองก่อนที่จะใญ่สุดหยุดต่อสถานการณ์ใดๆ พร้อมกับ "ฉันต้องทำสิ่งนี้ ฉันต้องเปลี่ยนแปลง !" เมื่อลูกเสนอตนเองในลักษณะนี้ลูกได้รับพร 3 รูปแบบ 1)ลูกได้รับพรจากตนเอง นั่นคือ ลูกได้รับความสุข 2)จากพ่อ 3)จากครอบครัวบรรพบุรุษ ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังและคิดว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลาและเป็นสิ่งที่ดีถ้าสิ่งนี้ดำเนินต่อไป จงใญ่สุดหยุด เปลี่ยนแปลงความไม่ระมัดระวังและกลับมาตื่นตัว

คติพจน์: เพียงด้วยการเพ่งรวมจิตใจและความมั่นคงในความคิดของลูกที่สามารถมีอัตราที่รวดเร็วในการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่ง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือการละเล่นที่นำอัสจรรยเกี่ยวกับการมีค่าควรแก่การกราบไหว้และผู้กราบไหว้ เกี่ยวกับความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่คุณต้องกลับมาสะโตประธานและมีค่าควรแก่การกราบไหว้อีกครั้งหนึ่งและจบสิ้นสิ่งซึ่งบอกของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดด้วยเช่นกัน

คำถาม: เมื่อพ่อมา ท่านแสดงให้ลูกๆได้เห็นตาซึ่งอะไร?

คำตอบ: ตาซึ่งของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ในด้านหนึ่งของตาซึ่งคือความรู้และอีกด้านหนึ่งคือความเลื่อมใสศรัทธา เวลาในด้านของความรู้นั้นเบาและด้านของความเลื่อมใสศรัทธานั้นหนัก ด้านของความรู้จะค่อยๆกลับมาหนักและแล้วในยุคทองก็จะมีเพียงด้านเดียวของตาซึ่ง ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับตาซึ่งที่นั่น

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุดถึงความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆก็รู้ว่าพ่อได้มาในเวลานี้อย่างแท้จริงและกำลังทำให้ลูกเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้อีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่กลายเป็นชุมนุมที่ชั่วร้ายในเวลานี้ได้กลายเป็นชุมนุมของเทพอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือในเวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธากำลังจบสิ้นในวงจร เวลาที่คุณรู้ด้วยเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้เกิดขึ้นเมื่อไรและเมื่อไรที่อาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้นและเมื่อไรที่สิ้นสุดและเมื่อไรที่อาณาจักรของรามเริ่มต้นขึ้น ลูกๆมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอยู่ในสติปัญญาของคุณ มี 4 ยุคอย่างแท้จริงเวลานี้วงจรหรือละครของยุคแห่งการบรรจบพบกันกำลังดำเนินอยู่ ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด? เวลาที่สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของบราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติบาราห์มา ต้องมีการเอ่ยถึงบางชื่อ นอกเหนือจากชื่อของบราห์มินแล้วลูกๆไม่สามารถเอ่ยชื่อผู้ใดอื่นได้ การละเล่นนั้นถูกสร้างในวิธีนี้ว่า: บราห์มินและแล้วก็เทพและแล้วเป็นนักรบ... วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปเช่นนี้ ลูกๆในเวลานี้กำลังเรียนรู้การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง นั่นคือลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องอธิบายในวิธีนี้ เวลาที่เรา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามและดังนั้นจะต้องเป็นอาณาจักรของราวันก่อนหน้านี้แน่นอน สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเพราะเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ต้นไม้จึงใหญ่โตมาก เวลาที่เรา กำลังก่อตั้งศาสนาของเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ต้นไม้ก็จะจบสิ้นและการก่อตั้งต้นไม้ใหม่กำลังเกิดขึ้น ลูกๆนั้นเข้าใจในปัญหานี้ พวกเราเองเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้และสะโตประธานและหลังจากที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเราได้กลับมาตาโมประธาน จากการอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้เราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและสิ่งนี้ต้องช้ารอย เป็นการง่ายด้ายที่จะเข้าใจว่าวงจรนั้นได้หมุนไปอย่างไร เป็นเหมือนกับนักแสดงที่แสดงบทบาทของพวกเขามาจากตอนต้นถึงตอนจบ ดังนั้นนี่คือความลับที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งได้ถูกฝังไว้อย่างชัดเจนในสติปัญญาของคุณในเวลานี้ เราเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้แห่งยุคทองและแล้วเราลงบันไดมาและได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกๆรู้ถึงวันที่และเวลาที่ถูกต้องแม่นยำว่าเมื่อใดที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น เราได้ใช้ชาติเกิดใหม่ในวิธีนี้ ในตอนเริ่มแรกเราเคยเป็นเทพของสุริยวงศ์และแล้วเราก็ตกกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทวงศ์ เวลาที่เราได้กลายเป็นราชวงศ์ของ บราห์มิน และแล้วเราก็จะกลายเป็นเหล่าเทพ เวลาที่คุณอยู่ในราชวงศ์ของบราห์มินหรือราชวงศ์ของพระเจ้า ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกคือลูกๆทั้งหมดของพระเจ้าและเหตุนี้เองลูกพูดว่าลูกคือพี่น้อง แท้จริงแล้วพี่น้องอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกก็ต้องลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและแล้วหลังจากที่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็นำสันสการ์เหล่านั้นไปกับลูก ลูกกำลังกลายเป็นเทพเมื่อวานนี้เราเป็นศูทรและวันนี้เราเป็นบราห์มินและพรุ่งนี้เราจะกลายเป็นเหล่าเทพ ลูกๆ ต้องอธิบายความลับนี้ ลูกต้องปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่าโลกใหม่คือยุคทองและโลกเก่าคือยุคเหล็ก ไม่มีความสุขใดเลยที่นี้ ลูกๆเข้าใจว่า เมื่อต้นไม้เคยใหม่ เราเคยเป็นเทพและเคยมีความสุขอย่างมากมาย และแล้วเมื่อเราไปรอบวงจร โลกก็ได้กลับมาเก่า มีมนุษย์เพิ่มขึ้นมากมายและความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่าลูกเคยมีความสุขอย่างมากในยุคทองอย่างไร ไม่มีใครอยู่อย่างมีความสุขเสมอ การกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เป็นกฎ หลังจากที่ผ่านมาการเกิดใหม่และลงมา 84 ชาติเกิดของลูกก็ได้จบสิ้นแล้วในเวลานี้ วงจรเฝ้าแต่หมุนไปใหม่ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา: เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นกลางวันเป็นโลกใหม่และแล้วเวลาครั้งวงจรที่เป็นกลางคืนโลกเก่า ลูกต้องจดจำการศึกษานี้ ลูกต้องจดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน ครู (The Teacher) จดจำทุกสิ่ง ลูกพูดว่าบาบามีความรู้ของทั้งโลกนี้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกผู้ที่เคยเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ที่บริสุทธิ์ เวลานี้ได้กลับมาเป็นผู้กราบไหว้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจถึงสภาพของสะโตประธาน สะโต ราโจ ตาโมและประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของละครนั้น การละเล่นของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้

และผู้กราบไหว้บูชาท่านถูกกำหนดเอาไว้ พุทกับตนเองเช่นนี้ สิ่งหลักที่เป็นที่ต้องการเพื่อที่จะกลับมาสะโตประธานคือ ความรู้และโยคะ ความรู้คือความรู้ของวงจรโลกและด้วยโยคะที่เรากลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามเช่นที่บาบาอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นเพียงว่าบาบาไม่ได้ออกไปข้างนอกเพราะพ่อนั้นอยู่กับท่าน ไม่มีมนุษย์ใดที่จะรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งต่างๆของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่เขาจะสามารถตระหนักรู้จักผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกเช่นกันรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจสิ่งนี้และก็อธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ลูกๆที่นี่และลูกๆข้างนอกถามว่า “เราสามารถมีโยคะได้อย่างไร?” และ “อะไรคือหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์?” เพราะพวกเขาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่า การละเล่นนี้ที่ลูกสร้างขึ้นนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ เป็นบาร์ดที่ได้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความรู้ นั่นคือบริสุทธิ์และเป็นเวลาครึ่งวงจรมีการทำคามเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่เก่าแก่เป็นที่ยุติกันอย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นไปในจาริกแสวงบุญทางร่างกายเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าและเล่าแต่ลงมา ไม่ใช่ว่าพวกเขากลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น เป็นเพียงพ่อผู้เดียวผู้ที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ ท่านมาเพียงครั้งเดียว ลูกจะไม่พูดว่า ชีพบาบาใช้ชาติเกิดใหม่ เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้นผู้ที่ต้องไปผ่านวงจรของ 84 ชาติเกิด บาบาพูดว่า: เรื่องราวนี้ง่ายดายมาก เป็นเพียงว่าลูกต้องเปลี่ยนอุปนิสัยของลูกอย่างแนบแน่น เมื่อลูกเคยเป็นเทพ อุปนิสัยของลูกก็เป็นขั้นหนึ่ง และแล้วอุปนิสัยของลูกก็ค่อยๆเริ่มที่จะลูกทำให้เสียไป เวลานั้นในอาณาจักรของราวัน อุปนิสัยของลูกนั้นได้เสียไปอย่างสมบูรณ์ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความเลื่อมใสศรัทธา ก็ได้มีความปั่นป่วนอย่างมาก จากการเป็นวัดชีวาที่บริสุทธิ์ก็ได้กลายเป็นโรงค้าประเวณีที่ไม่บริสุทธิ์ ราวันนั้นได้มีชัยชนะเหนือลูก ไม่มีใครแม้จะพยายามสร้างอาณาจักรของราม(พระเจ้า) พ่อเองต้องมา สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้ในละครด้วยเช่นกัน เราเล่าแต่ตกต่ำลงในอาณาจักรของราวันและเวลานี้เราจะต้องปีนขึ้นไป พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่นเพราะทุกคนกำลังนอนหลับอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธา ถึงแม้ว่าพ่อได้มาแล้ว พวกเขาก็ยังงงหลับอยู่ พ่อมาในตอนสิ้นสุด เมื่อทั้งหมดนั้นกำลังหลับอยู่ในการหลับของความไม่รู้ เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และรู้ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกก็รู้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดมากมายศึกษากับพ่อ ลูกศึกษากับพ่อผู้เดียวและแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น ลูกได้รับการทำให้กลายเป็นเทพจากมนุษย์ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกจะต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกอย่างแนบแน่น บ้างนั้นก็ทำความเพียรพยายามเพียงเล็กน้อย บางคนทำความเพียรพยายามที่จริงจังอย่างมาก สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป บางคนมีสติปัญญาที่ทึบ สิ่งนี้ต่างกันไปในโรงเรียนทางโลกด้วยเช่นกัน มีชั้นเรียนมากมายของ BA (ปริญญาตรี) และ MA (ปริญญาโท) ของการศึกษาอื่น ดังนั้นผู้คนมากมายศึกษาเพื่อปริญญาเหล่านั้น ผู้คนมากมายในโลกก็จะกำลังศึกษาเพื่อให้ได้ MA ผู้คนทั้งหมดของบาร์ดก็ได้ศึกษาเล่าเรียนมาเป็นเวลาที่ยาวนานมาก บางคนกลายเป็นครู บางคนกลายเป็นบางสิ่งอื่น พวกเขาเล่าแต่หารายได้เพื่อจะหาเลี้ยงชีพของพวกเขา อัจชะถ้าพวกเขาตายพวกเขาก็ต้องใช้เวลาเกิดใหม่เริ่มที่จะศึกษาใหม่ ที่นั่นในยุคทองไม่มีการศึกษาสำหรับ MA ฯลฯ มีคำแนะนำเอาไว้ในละครสำหรับเวลานี้และลูกต้องศึกษาสิ่งนั้น แล้วลูกก็จะศึกษาอีกครั้งหลังจากวงจร ที่นั่นไม่มีหนังสือใดๆ ฯลฯ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้เกิดขึ้นในหนทางของความรู้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสอนอะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นในอดีต พ่อได้บอกลูกว่าจากเมื่อไรที่เป็นอาณาจักรของรามและจากเมื่อใดที่เป็นอาณาจักรของราวันและเรานั้นได้เล่าแต่ลงมาอย่างไร ความลับทั้งหมดเหล่านี้ได้นั่งในสติปัญญาของลูกอย่างมาก เวลานั้นลูกจะต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่งเหนือทั้งหมด อย่างไรก็ตามก็ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเช่นเดียวกันในอาณาจักรได้ บ้างนั้นก็ทำความเพียรพยายามอย่างมากและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกนั้นมีทะเบียนประวัติของพระเจ้า จงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกนั้นไม่มีข้อบกพร่องใดเลย ผู้คนก็ร้องเพลงว่า: ฉะนั้นปราศจากคุณธรรมและฉันไม่มีคุณธรรมเลย ทุกคนเข้าใจว่าพวกเขามีข้อบกพร่อง เมื่อเราได้มีคุณธรรมทั้งหมดเราก็มีองศา 16 องศาสมบูรณ์พร้อม นั่นเป็นอาณาจักรของพวกเขา มีรูปภาพต่างๆของพวกเขา วัดเหล่านั้น ฯลฯ จะไม่คงอยู่ที่นั่น จะไม่มีแม้ร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะไม่มีร่องรอยของความรู้แม้เพียงเล็กน้อยที่สุด ลูกรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและสร้างสมทุกสิ่งก็เล่าแต่พัฒนาคุณสมบัติเหล่านั้นขึ้นมา สิ่งนี้เข้าไปในหัวใจของลูกว่ามากเพียงใดที่ลูกควรเป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ที่ถูกประกาศสิทธิในอำนาจของการปกครองโลกจากท่าน เราคือลูกๆของพระเจ้า พ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกทั้งหมดกลายเป็นผู้ประธานความสุข ท่านไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่ผู้ใด ลูกๆ ต้องกลับมาสูงส่งอย่างมาก บาบาบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: จงจดบันทึกลงไปว่าลูกนั้นได้สร้างความทุกข์ให้แก่ผู้ใดหรือไม่ พ่อให้ความสุขแก่ทุกคน ดังนั้นเราควรที่จะให้ความสุขด้วยเช่นกัน เราได้ให้ชีวิตนี้สำหรับงานรับใช้ของบาบาแล้ว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก แม้บางคน

นั้นพูดสิ่งต่างๆที่ผิด ก็เพียงแต่ทำให้พวกเขาเจ็บ ให้ความสุขแก่ทุกคน ชี้หนทางสู่ความสุขแก่ทุกคนเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนของความสงบและดินแดนแห่งความสุขได้ ลูกต้องเป็นผู้ประทานความสุขเพราะว่าพ่อเป็นผู้ประทานความสุขเสมอ ท่านขจัดความทุกข์ของทุกคนออกไป สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยเป็นผู้ที่ให้ความสุขอย่างมากมาย เมื่อเราเคยอยู่ในความสุขก็ไม่มีแม่ชื่อหรือร่องรอยของกิเลสใดเลย เราไม่ได้ใช้ดาบของตัณหาหาคะ ในยุคทองไม่มีใครทำให้ผู้ใดไม่มีความสุข พ่อเฝ้าแต่บอกลูกๆว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ควรมีร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ใดที่หลงเหลืออยู่ในลูกผู้เป็นดวงวิญญาณ ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปวันแล้ววันเล่า ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกได้ทำ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรเดิมนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกเฝ้าแต่ดูว่าแต่ละคนนั้นทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ก็คนที่ลูกได้ให้ความสุขแก่เขา? ลูกๆรู้ว่าคุณจะไม่เป็นสาเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้ใดในยุคทอง ถ้าลูกทำความเพียรพยายามน้อย จะมีการลงโทษ และจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกจะสูญเสียเกียรติ ลูกๆ บางคนก็เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาเหล่านั้นทำความเพียรพยายามอย่างมากที่พิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ พิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ ฯลฯ ก็เฝ้าแต่เติบโตต่อไป บนตาชั่งนั้น ด้านของความรู้ก็เฝ้าแต่หนักขึ้น ในด้านหนึ่งนั้นเป็นความรู้และอีกด้านหนึ่งเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ด้านของความเลื่อมใสศรัทธานั้นหนักมากจนดิ่งลงไปที่พื้น ด้านของความเลื่อมใสศรัทธาจะกลับมาหนักมากแล้วก็จะไปข้างล่าง ราวกับว่ามี 10 กิโลกรัมในด้านหนึ่งและมีเพียง 1 ใน 4 ของกิโลกรัมของความรู้ที่อยู่อีกด้านหนึ่ง และแล้วด้านของความรู้ก็จะกลับมาหนัก ในยุคทองมีเพียงด้านเดียวของตาชั่งและแล้วในยุคเหล็กก็มีเพียงอีกด้านหนึ่ง ในยุคแห่งการบรรจบพบกันจะมี 2 ด้าน มีผู้คนเพียงเล็กน้อยมากในด้านของความรู้ จึงเบามาก และแล้วพวกเขาจะถูกถ่ายโอนจากด้านนั้นและมาเติมอยู่ในด้านนี้ และแล้วความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นลง และแล้วเพียงด้านของความรู้จะเหลืออยู่ จะไม่มีอีกสองด้านเหลืออยู่อีกต่อไป พ่อมาและแสดงให้เห็นถึงตาชั่ง ตาชั่งนี้จะเฝ้าแต่น้อยลงและมากขึ้น บางครั้งก็มีมากขึ้นในด้านนั้นและบางครั้งก็จะมีมากขึ้นในด้านนี้ พวกเขาเข้ามาสู่ความรู้และแล้วก็กลายเป็นสมาชิกของด้านของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่เข้มแข็งรู้ว่าการก่อตั้งจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อเป็นอาณาจักรของเราเพียงเราเท่านั้นที่คงอยู่ และแล้วด้านของโลกที่ไม่มีตัวตนก็จะกลับมาใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณมากมายคงอยู่ที่นั่น ดังนั้นด้านนั้นก็จะกลับมาหนักขึ้น และแล้วจากครึ่งหนึ่งของวงจร พวกเขาจะเฝ้าแต่ลงมาจากยุคทองแดงเป็นต้นไป วงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปในวิธีนี้ เมื่อลูกไม่บริสุทธิ์ก็ไม่มีคามจำเป็นสำหรับตาชั่ง มีความจำเป็นสำหรับตาชั่งเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้น พ่อนำตาชั่งมาพร้อมกับท่าน ลูกมีความรู้ของต้นไม้ในสติปัญญาของลูก ในตอนเริ่มแรกต้นไม้เล็กมากและแล้วต้นไม้ก็เริ่มโตขึ้น ใบไม้ทั้งหมดก็แห้งไปและจบสิ้นและแล้วสิ่งนี้ก็จะร่อย เมื่อต้นไม้ได้รับน้ำ ใบเล็กก็โตขึ้น มีผลไม้มัดด้วยเชือกกัน ต้นไม้ก็จะกลับมาว่างเปล่าทุกปี ทุกสิ่งก็จะกลับมาใหม่ เวลานี้ไม่ได้มีแม่คนเดียวของศาสนาเทพ พวกเขาได้คงอยู่อย่างแน่นอน เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา แต่เมื่อใดเล่า? พวกเขาได้ล้มสิ่งนี้ไปแล้ว สกุลของลูกบราห์มินั้นเฝ้าแต่เติบโตวันแล้ววันเล่า ดังนั้นไตร่ตรองความรู้ในวิธีนี้และเฝ้าสร้างสมสิ่งนี้และเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่นอ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ชีวิตของลูกชองแะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อ กลายเป็นผู้ประทานความสุขอย่างมากมาย ถ้าบางคนพูดบางสิ่งที่ผิดจงอยู่อย่างเงียบ กลับมาทัดเทียมกับพ่อในการขจัดความทุกข์ให้แก่ทุกคน
2. ตรวจสอบทะเบียนประวัติของลูกเอง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยที่ดี ขจัดข้อบกพร่องทั้งหมดออกไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการมองดูที่ผู้อื่นและกลับมาเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาด้วยการมีสำนึกรู้ของสมญาของลูกของการเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ในยุคบรรจบพบกันพ่อให้สมญาต่างๆแก่ลูกๆ จงเก็บสมญาเหล่านี้ไว้ในสำนึกรู้ของลูกและลูกจะสามารถทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่สูงส่งอย่างง่ายดาย อย่าได้เพียงบรรยายสมญาเหล่านั้นด้วยสติปัญญาแต่จงจัดตนเองบนที่นั่ง สมญาเป็นเช่นไรให้สภาพของลูกกลายเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกมีสมญาของการเป็นผู้ควงกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองในสำนึกรู้ของลูกลูกจะไม่มองดูผู้อื่น “ผู้ควงกงจักรของการตระหนักรู้

ในตนเอง” หมายถึงผู้มีชัยชนะเหนือมายาและแล้วมายาจะไม่มี ความกล้าหาญที่จะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่สามารถมีใครมาอยู่เบื้องหน้ากองจักรของการตระหนักรู้ในตนเองได้

คติพจน์:

มีประสบการณ์สภาพของการปลดเกษียณและให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นและแล้วเกมที่เหมือนเด็กทั้งหมด จะจบสิ้น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีวิตนี้ของคุณเป็นชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุด ในชาติเกิดนี้ลูกต้องกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย ดังนั้น จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้
- คำถาม:** ด้วยการอยู่อย่างไม่มีมัจฉะรังเกี่ยวกับหนึ่งประเด็นใด ที่ทะเบียนประวัติของลูกนั้นเสียหาย?
- คำตอบ:** หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครก็ตาม ทะเบียนประวัติของลูกนั้นก็เสียไป ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับประเด็นนี้ การเป็นเหตุของความทุกข์สำหรับผู้อื่นหมายถึงการเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับตนเอง พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ลูกๆ ต้องกลับมาทักทายกับพ่อ เพื่อที่จะประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก อันดับแรกกลับมาบริหารสิทธิ์และอันดับที่สองอย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอยู่อย่างอ่อนหวานอย่างมากในปฏิสัมพันธ์ของลูกกับทุกคน
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอมซานติ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าโชคใดที่ลูกได้สร้างเพื่อตนเองและมาที่นี่ เวลานี้เรากำลังสร้างโชคของเราเพื่อโลกใหม่ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้คนเหล่านั้นอยู่ในสงครามที่เป็นวัฏในขณะที่ถูกบราห์มินอยู่ในสงครามทางจิต ลูกอยู่ในสงครามเพื่อที่จะเอาชนะราวันและกลายเป็นนายของโลกใหม่ ในเวลานี้ พ่อหนึ่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกและดังนั้นลูกจึงสนุกสนานกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ทันทีกที่ลูกออกไปข้างนอก ลูกลืมประเด็นที่ดีนั้น ลูกก็เหียวเฉา พ่อคือผู้เดียวที่ให้ศรัทธาแก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่ให้อำนาจในการปกครองโลกใหม่แก่ลูก ตนเอง นั่นคือ ดวงวิญญาณ พูดว่า: ก่อนหน้านั้นฉันเคยมี “ความเป็นลา” (donkeyship) และเวลานี้ฉันกำลังได้รับอาณาจักร เหตุใดฉันจึงถูกเรียกว่าเป็น “ความเป็นลา”? ตัวอย่างของลาได้ให้ไว้เพราะเมื่อคนชักผ้าตบแต่งประดับประดาของลา และวางท่อเสื้อผ้านั้น ลาก็เริ่มกลิ้งเกลือกในฝุ่น ดังนั้น พ่อได้มาที่นี่เพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูก ท่านประดับประดาลูก อย่างไรก็ตาม ขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกๆ ก็ตกลงไปสู่ฝุ่นของมายาและทำให้เครื่องประดับทั้งหมดของลูกเสียไป ลูกๆ เข้าใจสำหรับตัวลูกเองว่า บาบากำลังประดับประดาลูกอย่างดีมาก แต่มายานั้นก็มีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกกลิ้งเกลือกอยู่ในฝุ่นและทำลายเครื่องประดับของลูก ฝุ่นที่เลวร้ายที่สุดนั้นคือฝุ่นของกิเลส สงครามของลูกเป็นไปกับกิเลสเป็นพิเศษ พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีใครรู้ว่าตัณหาราคะกลายเป็นศัตรูของลูกได้อย่างไร พ่อได้ให้อำนาจในการปกครองแก่เรา และแล้วเราก็สูญเสียสิ่งนั้น เวลานี้พ่อได้มาแล้วและกำลังแสดงวิธีการที่จะเอาชนะกิเลสแก่เรา ในความเป็นจริง สงครามของลูกเป็นไปกับศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของตัณหาราคะ เวลานี้พ่อพูดว่า: จากการเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาราคะ (kaami) ให้กลายเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน (niskaami – เป็นอิสระจากความปรารถนา) การเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหมายถึงไม่มีความอยากปรารถนาใดเลย ผู้ที่ไม่มิกิเลสนั้นลูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อทำให้ลูกสามารถเอาชนะกิเลสของตัณหาราคะ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ในวัดจากนั้นพวกเขาได้วางรูปบูชาที่สกปรกของเหล่าเทพ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเมื่อเหล่าเทพนั้นได้ไปสู่หนทางบาป มนุษย์ก็ได้กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาราคะ เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ที่เต็มไปด้วยตัณหาราคะกลายเป็นเทพที่ปราศจากตัณหาราคะ สงครามของลูกนั้นพิเศษสุด บาบาดลใจลูกให้มีการวางเฉยต่อโลกที่สกปรก นี่คือแม่น้ำของยาพิษ ชีวิตนี้ของคุณมีคุณค่ามากที่สุด ลูกต้องกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอยในชาติเกิดนี้ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องของสติปัญญา ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ทุกวันนี้ พวกเขาได้ทาระเบิดมากมายอย่างมากมายเพื่อความตาย นั่นไม่ได้เป็นความผิดของมนุษย์ ก่อนหน้านั้น การรบราเกิดขึ้นนอกเมืองในสนามรบเสมอ และแล้วพวกเขาก็เข้ามาในเมืองหลังจากได้รับชัยชนะ ทุกวันนี้พวกเขาเพียงแค่ทิ้งระเบิดที่ใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ เมื่อลูกๆ ไปหรือมาจากที่ใด ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเตือนผู้อื่นให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วย ศูนย์สาขาของลูกจะเฝ้าแต่เปิดขึ้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าลูกต้องให้ท่านสิ่งใด ท่านที่สูงส่งเหนือทั้งหมดคือการให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลนี้ในทุกบ้าน ลูกไม่ได้มียาในโรงพยาบาลของลูก ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ขณะที่นั่ง เดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้เฝ้าแต่จดจำพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องนั่งในสถานที่เดียว เป็นเพียงเมื่อใครบางคนไม่ได้นั่งในการจดจำระลึกถึง ที่มีการทำให้เขานั่งในชุมนุมเพื่อที่เขาจะได้รับพลังจากชุมนุม เพื่อนที่ดีนั้นก็จะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีก็จะทำให้ลูกจมน้ำ ทันทีกที่ลูกออกไปข้างนอกลูกก็ลืม พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ตั้งแต่เข้าสู่ตรูและจดจำพ่อ เก็บรักษานั่นที่ความก้าวหน้าของการ

จดจำระลึกถึงไว้ โยคะโบราณของบาร์ตันโด่งดังอย่างมาก มีโยคะอาศรมในสถานที่มากมาย ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดสอน
หรือโยคะ แต่ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น นั่นเรียกว่าเป็นหรือโยคะ มนุษย์ไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่มนุษย์ ผู้คนไปต่าง
แดนเพื่อสอนโยคะโบราณของบาร์ตัน แต่ทั้งหมดนั้นคือความหลอกลวง การสละละทิ้งที่สูงส่งที่สุดนั้นเป็นของลูกๆ: ลูก
ละทิ้งโลกเก่า พ่อมาและสอนสิ่งนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: นำโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับ
ครอบครัวของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ ละทิ้งกิเลสทั้งห้า ลูกได้รับวิธีการสำหรับสิ่งนี้แล้ว บาปทั้งหมดของหลายต่อหลายชาติ
เกิด และของชาติเกิดนี้ด้วยเช่นกันจะถูกเผาไปได้อย่างไร? ลูกจะแก้ไขสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่
ลูกทุกวงจร จดจำพ่อและดวงกงจักรด้วยเช่นกัน กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองของลูกเฝ้าแต่ดวงหมุน บาปทั้งหมด
ของลูกถูกเผาไปเมื่อลูกดวงกงจักรนี้ มีคำยกย่องการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองมากมายอย่างมาก พวกเขาได้
แสดงศรัทธาขณะกำลังฆ่าผู้คนมากมายโดยใช้กงจักรของเขา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องเล่า ความหมายของสิ่งนี้ได้มีการ
อธิบายแก่ลูกแล้ว พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: อันดับแรก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร บาบามาไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่
ใครและดังนั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน การเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับผู้อื่นหมายถึงการให้ความ
ทุกข์กับตนเอง เมื่อลูกให้ความทุกข์แก่ใครบางคน นั่นหมายถึงลูกกำลังทำลายทะเบียนประวัติของลูกเอง ลูกต้อง
ระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่าได้ทำการกระทำที่จะเป็นบาปใดที่จะทำให้ทะเบียนประวัติของลูกเสียหาย ลูกๆ
เขียนว่า: บาบามา วันนี้ฉันได้ทำความผิดนี้ ฉันโกรธกับใครบางคน วันนี้ ฉันตกลงมา บาบามา ฉันมีความผูกพันยึดมั่นกับผู้อื่น
بابามาได้รับรายงานมากมาย และแล้วبابามาก็อธิบายกับพวกเขา ลูกได้ทำสัญญาแล้ว: เมื่อท่านมา ฉันจะเชื่อโยคะของ
สติปัญญาของฉันกับท่านผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ชานยาสซีได้ละทิ้งทุกสิ่งและจากไป
พวกเขาไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผล ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย เหตุนี้เองลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความ
ผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น! จดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น! มีผู้คนมากมายที่หลงนำตาเนื่องจาก
ความรักต่อบาบามา: เหตุใดฉันจึงได้อยู่ไกลห่างจากพ่อเช่นนั้นเล่า? ฉันเพียงแต่ต้องการจะแอบอิงอยู่กับชีพบบาบามา ที่นี้ การ
ได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นยิ่งใหญ่มา ผู้คนภายนอกมากมายอย่างมากก็ไปในชุมนุมทางจิต พวกเขาไม่มีการได้มาซึ่งการ
บรรลุผลใดที่นั่น พวกเขาไม่ได้อธิบายแก่ผู้อื่นว่าตัณหาจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มนุษย์ไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่
มนุษย์ได้ ใช่ บางคนกลายเป็นราชาเพื่อความสุขชั่วคราว หากใครบางคนได้ให้ท่านมากมายแก่คนจนและทำบุญมากมาย
เขาก็ถือกำเนิดกับราชา ที่นี้ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: อันดับแรก กลับมาบริสุทธิ์
และอันดับสอง อย่าได้สร้างความทุกข์ให้กับใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ไม่เช่นนั้นลูกจะเป็นเครื่องมือ
ในการได้รับการลงโทษ เพราะว่าดรามาราช ผู้ที่เป็นมือขวาของبابามา ก็กำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ทะเบียนประวัติของลูก
จะเสียหาย ลูกจะเป็นเครื่องมือในการได้รับการลงโทษมากมาย ไม่ว่าลูกจะพูดบางสิ่งด้วยปากของลูกหรือทำการกระทำที่
ไม่ดีด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกก็ตาม นั่นก็เป็นการกระทำ พ่ออธิบาย: อย่าได้นำสิ่งใดเช่นนั้นไปสู่การกระทำ ปล่อย
ให้พายุเกิดขึ้น แต่ลูกต้องอยู่อย่างอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่มีวันโกรธกับบางคนผู้ที่โกรธ ลูกเพียงแต่ต้องยิ้ม เมื่อ
ผู้คนโกรธ พวกเขาถือลูกผู้อื่น และแล้วลูกจะเข้าใจว่าบุคคลนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของวิญญูณปีศาจร้ายของความ
โกรธ ลูกต้องอธิบายด้วยความรู้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก การปฏิสัมพันธ์ของลูกต้องอ่อนหวานอย่างมาก
พวกเขาพูดถึงผู้คนมากมายว่า: ก่อนหน้านั้น ผู้ที่เคยมีความโกรธมากมายและเวลานี้เขานั่นอ่อนหวานอย่างมาก พวกเขา
ยกย่องบุคคลนั้น บางคนไม่พอใจเนื่องจากความบริสุทธิ์และคิดว่า: โลกจะดำเนินไปโดยปราศจากกิเลสได้อย่างไร? โอ!
แต่ชานยาสซีไม่ได้ซ่องแหวะในกิเลส ดังนั้นเหตุใดท่านจึงไม่พูดสิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขาเล่า? เป็นการดีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ที่
นี้ลูกไม่ได้บอกแม้กระทั่งให้ทั้งบ้านและครอบครัวของลูก ลูกต้องอ่อนหวานอย่างมากกับทุกคน จดจำพ่อผู้เดียว ท่านคือผู้
สร้างและเราคือสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พี่น้องไม่สามารถได้รับมรดกจากพี่น้อง ผู้คนร้องเพลง: เราทั้งหมดเป็น
พี่น้อง ดังนั้นแน่นอนที่ต้องมีพ่อด้วยเช่นกัน จะมีพี่น้องโดยที่ไม่มีพ่อได้หรือไม่? มองดูว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นพี่น้องหญิง
ชายอย่างไร ลูกได้รับมรดกจากปู่ ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ประชาบิดานั้นได้เป็นที่จดจำ มีผู้คนมากมายอย่างมากและ
ดังนั้นแน่นอนที่พวกเขาต้องถูกนำมาเลี้ยงดู พวกเขาไม่สามารถเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายได้ และแล้วลูกๆ บรรพบุรุษต่อมาก
กลายเป็นเทพ ลูกทำการดีลังกานี้และวงจรก็เฝ้าแต่หมุนไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นสิ่งสร้างใหม่ โชคของลูกๆ นั้นเวลานี้กำลัง
กลับมาดีมาก ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกกำลังจะ
กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้น เหตุใดผู้คนจึงพูดว่าพวกเขาจะเชื่อสิ่งนี้เท่านั้นหากพวกเขา
ได้นิमित? หากพ่อของลูกตาย ลูกยังคงมีรูปภาพของเขา ลูกจะไม่พูดว่าเพียงเมื่อพ่อนั้นฟื้นคืนชีวิตอีกครั้งหรือลูกได้นิमित
ของเขาเท่านั้นที่ลูกจะยอมรับเขา หากลูกต้องการเห็นพ่อของลูกและแล้วจงทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังแล้วبابามาจะ
ประทานนิमितแก่ลูก อย่างไรก็ตามอะไรจะเกิดขึ้นด้วยนิमित? ที่นี้ลูกมีนิमितที่ลูกก็จะกลายเป็นเทพและเจ้าชายและเจ้าหญิง
ดังนั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องเพียงแต่มีความใส่ใจนี้ ลูกรู้ว่าอาณาจักรยังไม่ถูกก่อตั้งขึ้น สงครามยังไม่

สามารถเกิดขึ้นได้ ลูกยังไม่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกก็จะเห็นว่าโรงพยาบาลและวิทยาลัยทางจิตจะเฝ้าแต่เปิดขึ้นในทุกถนน บาบาก็เฝ้าแต่เปิดลิ้นคบนสติปัญญาของลูก จำนวนของบราห์มินจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น และแล้วเป็นบราห์มินผู้ที่ต่อมาต้องกลายเป็นเทพ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพลังกำลัง เวลาเมื่อลูกให้คำบรรยายหนึ่งหรือสองคนก็ปรากฏขึ้น ในภายหลัง 50 ถึง 100 คนจะปรากฏตัวขึ้นและพวกเขาจะเริ่มทำความเพียรพยายาม สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ต้องละทิ้งสิ่งนั้น บางคนถูกโยนออกไปจากบ้านของเขา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นเกี่ยวกับสิ่งนั้นที่ดีมาก เหตุนี้เองหลังจากที่มีการพิจารณาอย่างดีที่พอจึงได้ให้การลี้ภัยแก่ลูก ไม่เช่นนั้น บางคนมาที่นี่และแล้วสร้างความเดือดร้อน ลูกๆ ต้องอยู่อย่างอ่อนหวานอย่างมาก ความรู้ของลูกนั้นแผ่ทั่ว ลูกได้รับมนตราในหูของลูกแล้ว ลูกบอกผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบาบา เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไป ทันทีที่ลูกพูดบางสิ่ง สิ่งนั้นก็จะยิ่งถูกสติปัญญาของพวกเขาและพวกเขาจะเริ่มต้นทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ต้นไม้จะเฝ้าแต่เติบโตที่ละน้อย ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามมากมาย ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน ไซ ในยุคทอง ทุกคนนั้นจะบริสุทธิ์ ไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น ดิพมาลา (เทศกาลแห่งแสง) เกิดขึ้นในยุคทอง ดาเซรา (การเผาราวิน) เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่นั่น จะเป็นดิวาลีอย่างสม่ำเสมอ ความหมายของดิวาลีก็คือแสงของทุกดวงวิญญาณลูกจุดขึ้น ไม่ใช่ว่าใครก็ตามฉลองดิवालียุคทองหรือพวกเขาจุดตะเกียง ไม่เลย ที่นั่น พวกเขาเพียงแต่ฉลองในความสุขเมื่อพิธีขึ้นครองบัลลังก์เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องราวของความรู้ แต่ละดวงวิญญาณที่นั่นบริสุทธิ์และสะอาด ที่นั่น ทุกคนบริสุทธิ์ เวลาลูกได้รู้แจ้งแล้ว เช่นที่บาบามีความรู้ ทำนองเดียวกัน ลูกๆ ก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ทุกคนที่นั่นก็บริสุทธิ์ ดังนั้น ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกๆ ต้องไม่หวาดกลัว สงครามของลูกนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง สงครามของลูกเป็นไปกับศัตรูเก่าราวิน ลูกเอาชนะมายาและแล้วก็กลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่สามารถมีใครกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังของวัตถุ มีเวลาน้อยมากที่เหลืออยู่ การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เรากำลังศึกษาราชายโคะในวิธีที่แผ่ทั่วเช่นที่เราได้ทำในวงจรที่แล้ว การศึกษานี้แผ่ทั่วอย่างมากที่ไม่มีใครรู้ ผู้ที่เคยประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเขาในวงจรที่แล้วก็จะประกาศสิทธิ์นั้นในเวลานี้ พวกเขาคือผู้ที่เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม ยิ่งลูกเฝ้าแต่เอาชนะราวินมากเพียงใด ลูกจะได้รับพลังด้วยการจดจำระลึกถึงมากตามนั้น ลูกๆ ไม่ควรสูญเสียเวลาของลูก บาบาสวดว่า: ลูกๆ ขณะที่กำลังทำงานรับใช้อย่าได้ดูอย่างเห็นเด้น้อย เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นจะปรากฏขึ้น แต่แม้กระนั้น เมื่อมายาตบตีพวกเขา พวกเขานั้นก็สอບตก มายาคือผู้ทรงอำนาจและบาบาก็เป็นผู้ทรงอำนาจด้วยเช่นกัน มายาชนะเป็นเวลาค้างคาวงจรด้วยเช่นกัน ดังนั้นจดจำพ่อและเฝ้าแต่รับศรัทธาจากท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อทุกคนอื่น อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดด้วยปากหรืออวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก เก็บทะเบียนประวัติของลูกให้ได้อยู่เสมอ
2. อย่าเห็นเด้น้อยกับงานรับใช้ อย่าสูญเสียเวลาของลูก เปิดโรงพยาบาลทางจิตในทุกบ้านและให้ยาของการจดจำระลึกถึงแก่ทุกคน

พร: พระ: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นและละวางจากสิ่งต่างๆทางโลกขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของลูกและด้วยเหตุนี้ได้รับความรักของพระเจ้า
ขณะที่มีชีวิตอยู่กับครอบครัวของลูก จงมีเป้าหมายของการอยู่ในสถานที่ทำงานรับใช้เพื่อทำงานรับใช้ ที่ใดก็ตามที่ลูกอาศัยอยู่ ให้บรรยากาศที่นั่นเป็นเหมือนบรรยากาศของสถานที่ทำงานรับใช้ คราวเรือนหมายถึงการมีทัศนคติของการอยู่เหนือทุกสิ่ง นั่นคือของการมีสำนึกรู้ของการไม่มีสำนึกใดๆของ "ของฉัน" แต่สำนึกรู้ว่า "ทุกสิ่งเป็นของพ่อ" นั่นเป็นทัศนคติของการอยู่เหนือทุกสิ่ง ให้ใครก็ตามผู้ที่มีมาประสพการณ์ว่าลูกเป็นผู้ที่ละวางและมีความรักต่อพระเจ้า อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นสำหรับผู้ใด ให้บรรยากาศเป็นทางจิตไม่ใช่ทางโลกให้การพูดและการกระทำของลูกเป็นเช่นเดียวกัน และลูกจะได้รับอันดับ 1

คติพจน์: อยู่อย่างเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าและพอใจอย่างสม่ำเสมอ และแล้วถึงแม้ว่าสถานการณ์ต่างๆอาจมา

สถานการณ์เหล่านี้จะเปลี่ยนแปลง

***** โอม ชานติ *****

สิ่งซึ่งบอกสองประการของบราห์มิน - ศรัทธาและชัยชนะ

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูสิ่งซึ่งบอกพิเศษสองประการของลูกๆบราห์มินในทุกหนแห่ง บราห์มินหมายถึงผู้ที่สติปัญญามีศรัทธา สำหรับสติปัญญาที่มีศรัทธาหมายถึงการเป็นผู้มีชัยชนะ ดังนั้นสติปัญญาของลูกๆบราห์มินแต่ละคนมีศรัทธามากน้อยเพียงใดและลูกได้กลายเป็นผู้มีชัยชนะมากน้อยเพียงใด? รากฐานของชีวิตบราห์มินคือศรัทธาและข้อพิสูจน์ของศรัทธาคือชัยชนะ ดังนั้นเปอร์เซ็นต์ของศรัทธาและชัยชนะเหมือนกันหรือมีความแตกต่างกันหรือไม่? บาบาได้เห็นผลลัพธ์อะไร? ทุกคนประสบกับเปอร์เซ็นต์ของศรัทธาที่มากกว่า มีเปอร์เซ็นต์ของการประสบกับชัยชนะที่น้อยกว่าศรัทธา เมื่อลูกถามผู้คนที่พวกเขามีศรัทธามากแค่ไหน พวกเขาทั้งหมดจะพูดว่ามีศรัทธา 100% อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์ของชัยชนะอันเป็นผลมาจากศรัทธาของพวกเขาเป็นเท่าใด? พวกเขาจะตอบว่า 100% สำหรับสิ่งนั้นหรือไม่? คติพจน์ของลูกคือ: สติปัญญาที่มีศรัทธาทำให้ลูกได้รับชัยชนะ ดังนั้นเหตุใดจึงมีความแตกต่างระหว่างศรัทธากับชัยชนะ? สิ่งซึ่งบอกสองประการของศรัทธากับชัยชนะควรจะเท่าเทียมกันใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามเหตุใดจึงมีความแตกต่าง? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? เมื่อรากฐานถูกทำให้แข็งแรง จะต้องให้ความใส่ใจทั้งสี่ด้านของรากฐานเพื่อที่จะทำให้รากฐานนั้นแข็งแรง หากมุมหนึ่งในสี่มุมนั้นยังคงอ่อนแออยู่ รากฐานจะแข็งแรงหรือจะสั่นคลอนอยู่เรื่อยๆหรือไม่? ในทำนองเดียวกันการจะมีรากฐานแห่งศรัทธาทั้งสี่ประการ กล่าวคือต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในทั้งสี่ประการโดยเฉพาะ ลูกเคยได้รับการบอกเกี่ยวกับสี่ประการนี้มาก่อนหน้านั้นเช่นกัน

1. ศรัทธาที่สมบูรณ์ในพ่อ ไม่ว่าท่านจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าท่านจะเป็นอย่างไร การเข้าใจศรัทธาที่บาบาให้ในวิธีที่ท่านได้ให้ไว้อย่างถูกต้องตามวิธีการ การยอมรับสิ่งนั้นและทำตามสิ่งนั้น
2. การรู้ถึงรูปของโชคที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณ ด้วยความเคารพตนเองที่สูงส่งอย่างสมบูรณ์ การยอมรับและทำตาม
3. การรู้ถึงครอบครัวบราห์มินที่สูงส่งของลูกอย่างถูกต้องตามวิธีการ การยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่ง
4. การตระหนักรูว่านี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลและสูงส่งที่สุดและเวลาของทั้งวงจรที่มีความสำคัญนั้น การยอมรับและการก้าวไปพร้อมกัน

ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในทั้งสี่ประการนี้และมีเปอร์เซ็นต์ที่สมบูรณ์ในทั้งสี่นี้เรียกว่าเป็นผู้มีสติปัญญาที่สมบูรณ์และมีศรัทธาที่ถูกต้องแม่นยำ ทั้งสี่สิ่งนี้เป็นเสาหลักของรากฐานแห่งศรัทธา หากมีศรัทธาในพ่อเท่านั้น และหากเสาใดในสามเสาหลักนั้นอ่อนแอ หากเสาหนึ่งไม่เข็มแข็งอยู่เสมอ หากบางครั้งสั่นคลอนและบางครั้งไม่สั่นคลอนแล้วความปั่นป่วนของเสานี้จะทำให้ลูกป่วยแค้นและไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะ ความปั่นป่วนรูปแบบใดก็ตามทำให้ลูกอ่อนแอและคนที่อ่อนแอก็ไม่สามารถได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ เหตุนี้เองจึงมีความแตกต่างระหว่างศรัทธากับชัยชนะ ลูกๆมากมายกลายเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาอย่างมากกับบาบา และมีการสนทนาจากใจถึงใจและพูดว่า: ฉันมีศรัทธาที่เต็มเปี่ยม บาบาฉันเป็นของท่าน ท่านเป็นของฉัน นั่นเป็นสิ่งที่แน่นอน ไม่ได้มีศรัทธาเพียง 100% เท่านั้น แต่มีศรัทธา 500% แต่... ก็มีความปั่นป่วนด้วยเช่นกัน และแล้วเพื่อที่จะเอาใจบาบา ลูกก็ได้เน้นย้ำสิ่งนั้นให้กับบาบาโดยการพูดว่า: “ท่านเป็นของฉันใช่ไหม?” ลูกพูดอย่างไร้เดียงสามาก: “ฉันเป็นของท่าน ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไร ฉันเป็นของท่าน” ดังนั้นพ่อก็พูดเช่นกันว่า “ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร ลูกก็เป็นของพ่อ” อย่างไรก็ตามบาบาเป็นของลูกอย่างที่ท่านเป็นและสิ่งที่ท่านเป็นหรือไม่? เป็นการดีที่จะไร้เดียงสา แต่จงไร้เดียงสาในหัวใจของลูก อย่าได้ไร้เดียงสาในสิ่งที่ลูกพูดและในการกระทำของลูก ผู้ที่ไร้เดียงสาในหัวใจของพวกเขาเป็นที่รักของพระเจ้าผู้ที่ไร้เดียงสา เมื่อลูกไร้เดียงสาในคำพูดของลูก ลูกก็หลอกลวงตัวเองและลูกก็หลอกลวงผู้อื่น และเมื่อลูกไร้เดียงสาในการกระทำของลูก ลูกก็สร้างความเสียหายให้กับตนเองและลูกก็สร้างความเสียหายต่องานรับใช้ด้วย ดังนั้นจึงเป็นผู้ไร้เดียงสาในหัวใจของลูก – เป็นนักบุญอย่างสมบูรณ์ จงไร้เดียงสาเช่นนั้น นักบุญหมายถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อย่างไรก็ตามเมื่อลูกฟังหรือเมื่อลูกพูด ให้ทำสิ่งนั้นในสภาพที่เป็นตรีกาลดาร์ชิ เมื่อลงมือกระทำให้รู้ถึงผลลัพธ์ของการกระทำด้วยการเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้แล้วจึงลงมือกระทำ

ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า “มันไม่ควรจะเกิดขึ้น แต่มันก็ได้เกิดขึ้น” หรือที่ลูกไม่ควรจะพูด แต่ลูกก็พูดไปแล้ว สิ่งนี้พิสูจน์ว่าลูกไม่ได้รู้ถึงผลลัพธ์ของการกระทำของลูก และลูกก็กระทำสิ่งนั้นด้วยความไร้เดียงสา อย่าได้คิดว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะลูกไร้เดียงสา อย่าได้หาเหตุผลให้กับตนเองในลักษณะนั้น คนที่ไร้เดียงสาในหัวใจเป็นที่รักของทุกคน ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องไร้เดียงสาในลักษณะใด? วิธีที่จะทำให้ศรัทธาและชัยชนะเท่าเทียมกันคืออะไร? ให้มีเปอร์เซ็นต์ของความศรัทธาที่เท่ากันในทั้งสี่ประการ ลูกบางคนพูดอะไรอีก? พวกเขาพูดว่า: “บาบา ฉันมีศรัทธาในท่าน แต่ฉันไม่มีศรัทธาในตนเองมากนัก บางครั้งก็มีศรัทธาในตนเองและบางครั้งก็ลดลง” ภาษาของดวงวิญญาณเช่นนั้นในเวลานั้นคืออะไร? พวกเขาร้องเพลงเพียงเพลงเดียว “ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้... ฉันไม่รู้ว่าจะทำไมมันถึงเป็นเช่นนั้น ฉันไม่รู้ว่าจะทำไมมันถึงเป็นอย่างนี้ ฉันไม่รู้ว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อหรือไม่ ฉันไม่รู้ว่าจะมีความสำเร็จหรือไม่” เนื่องจากลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ ลูกร้องเพลงว่า “ฉันไม่รู้” เมื่อลูกขาดศรัทธาในแง่นี้ ประเภทที่สามพูดว่าอย่างไร? ประเภทที่สามพูดว่า “บาบา...ฉันทำสัญญาหลังจากที่ได้พบท่าน” ท่านเป็นของฉัน และฉันเป็นของท่าน ฉันไม่ได้ทำสัญญากับครอบครัวบราห์มินนี่ ครอบครัวบราห์มินนำมาซึ่งความขัดแย้ง ท่านนั้น OK แต่เป็นเรื่องยากที่จะเข้ากันได้ดีกับชุมชนบราห์มิน เป็นเรื่องง่ายที่จะอยู่กับท่านผู้เดียว แล้วบัพตาดาพูดว่าอย่างไร? บัพตาดายัม บัพตาดาถามคำถามหนึ่งกับลูกเช่นนั้น เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่อย่างพอใจ(prasan-chit) พวกเขาจึงถามคำถามมากมาย (prashna-chit) เช่น “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? นี่คืออะไร? นี่คือนั่นที่ควรจะเป็นหรือ? นี่คือนั่นที่ควรจะเป็นหรือ?” ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่ใช่ดวงวิญญาณที่พอใจแต่เป็นดวงวิญญาณที่มีคำถาม บัพตาดาก็ถามคำถามกับดวงวิญญาณเหล่านั้นเช่นกันว่า: ลูกคือดวงวิญญาณที่กำลังจะอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือลูกกำลังจะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตหรือไม่? ลูกต้องการที่จะไปสู่การหลุดพ้นแล้วก็เข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตใช่หรือไม่? ดังนั้นมีเพียงบราห์มาบาบาในการหลุดพ้นในชีวิตหรือมีอาณาจักรด้วย? จะมีเพียงบราห์มาและสรีสวดีราชาและราชินีหรือไม่? ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตใช่หรือไม่? ลูกออกคำท้าทายด้วยการพูดว่าความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดระหว่างศาสนาเทวดาเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกับศาสนาอื่นๆทั้งหมดคือพวกเขาเพียงแค่ก่อตั้งศาสนาเท่านั้นในขณะที่ลูกก่อตั้งทั้งศาสนาและอาณาจักร สิ่งนี้มันคงหรือไม่? ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรด้วยใช่หรือไม่? แล้วในอาณาจักรจะมีอะไร? จะมีเพียงราชาเดียวและราชินีเดียวหรือไม่? หนึ่งราชา หนึ่งราชินี และลูก ลูกชายหรือลูกสาวคนหนึ่ง แค่นั้นเอง! จะมีอาณาจักรเช่นนี้หรือไม่? ดังนั้นจงจำว่าลูกเข้าไปสู่อาณาจักร การเข้ามาสู่อาณาจักรหมายถึงการอยู่อย่างพอใจกับครอบครัวบราห์มิน การทำให้ผู้อื่นพอใจ และการมีความสัมพันธ์ที่สูงส่ง บัพตาดาถามลูกทั้งหมดว่า: ลูกปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำไหม? หรือลูกจะพูดว่า “OK” ถ้าลูกจะอยู่นอกสายลูกประคำและนั่นก็ไม่ใช่หรือไม่? ลูกต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสายลูกประคำหรือไม่? ไม่ว่าลูกจะเข้ามาสู่ลูกประคำของ 108 หรือลูกประคำของ 16,000 ลูกปรารถนาจะเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำหรือไม่? (ฮาจิ) แล้วเหตุใดเวลานี้ลูกถึงกลัวครอบครัวบราห์มิน? เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้น เหตุใดลูกถึงพูดว่า: บาบาเป็นของฉัน ชีสเตอร์จะทำอะไร? บราเธอร์จะทำอะไร? ฉันไม่ได้ทำสัญญากับบราเธอร์หรือชีสเตอร์ อย่างไรก็ตามชีวิตบราห์มินนี่เป็นชีวิตของความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ เป็นชีวิตของการเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำ ความหมายของลูกประคำคือชุมชน ดังนั้นหากมีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับครอบครัวบราห์มิน หากมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆแล้วนั้นก็จะทำให้ศรัทธาของลูกแปรปรวน มันจะนำให้ลูกไปสู่ความปั่นป่วน “บาบาดี ความรู้ก็ดี แต่ดาดี้เหล่านี้ไม่ดี ครูไม่ดี ครอบครัวก็ไม่ได้ เหล่านี้เป็นคำพูดของผู้ที่สติปัญญาไม่มีศรัทธาหรือไม่? ในเวลานั้นจะเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาไม่มีศรัทธาหรือผู้ที่มีสติปัญญาที่มีแต่ความคิดเท่านั้น? ความคิดที่ไร้ประโยชน์ไม่ปล่อยให้สติปัญญาของลูกพอใจ ดังนั้นลูกเข้าใจคุณสมบัติพิเศษของศรัทธาหรือไม่?

การสนทนาจากใจถึงใจของประเภทที่สี่ที่ลูกมีคืออะไร? บางดวงวิญญาณพูดว่า: เราเข้าใจว่าเป็นเวลาที่สูงส่งมาก นี่คือนยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่คือนยุคที่ดวงวิญญาณพบกับดวงวิญญาณสูงสุด เรารู้ทั้งหมดนี้แล้ว” อย่างไรก็ตามแล้วเกิดอะไรขึ้น ลูกพูดว่า: “ยังคงมีเวลาเหลืออีกเล็กน้อย การทำลายล้างจะไม่เกิดขึ้นในเร็ววันนี้ มีการพูดถึงการทำลายล้างตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของการก่อตั้ง – ว่าในดิวาลิดัดไปนั้นจะไม่มาถึง!” ดังนั้นการพูดถึงการทำลายล้างเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และหลายปีผ่านไปเพียงแค่พูดถึงการทำลายล้าง แม้กระทั่งเวลานี้เราก็มารู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด ให้เราได้พักผ่อนบน “หมอนดันลอปฟิลโล” ของความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านและความเพียรพยายามที่หย่อนยานอีกเล็กน้อย เราจะทันเวลาพอดี” ลูกแม้กระทั่งเน้นย้ำสิ่งนั้นให้กับบาบาและพูดว่า: ดูลิ เราจะประกาศสิทธิในอันดับสูงตรงเวลา อย่างไรก็ตามบัพตาดาได้เตือนลูกๆเหล่านั้นเสมอว่า: หากลูกตื่นตามเวลา หากลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตามเวลา นั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่หากลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงก่อนเวลานั้นแล้วจะแนบก็จะถูกสะสมสำหรับความเพียรพยายามของลูก อย่างไรก็ตามหากลูกเพียรพยายามตามเวลา เวลาและไม่ใช้ลูกที่จะได้รับคะแนน ในผลลัพธ์โดยรวมของลูก ลูกจะถูกหลอกลวงเพราะการหลบไหลของความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้าน มีร่องรอยของการหลบไหลของกุ่มกั้นด้วย

เช่นกัน ไม่ใช่กุ่มก้นที่ใหญ่แต่เป็นตัวย่อยๆเท่านั้น เกิดอะไรขึ้นกับเขา? เขาสามารถปกป้องตนเองได้หรือไม่? เขาไม่สามารถปกป้องตนเองได้ใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันในเวลาสุดท้าย ลูกจะไม่สามารถทำให้ตนเองมีค่าพอที่จะสอบผ่านได้อย่างเต็มที่ ลูกเข้าใจไหม? บางครั้งลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจที่หลากหลายรูปแบบ บางครั้งเป็นการสนทนาที่ต้องมีความกล้าหาญอย่างมาก และบางครั้งก็เป็นการสนทนาที่ไร้สาระ และบางครั้งก็เป็นความขัดแย้ง

วันนี้เป็นช่วงสุดท้ายของฤดูกาล มันไม่ใช่จุดสิ้นสุด มันกำลังจะเสร็จสิ้น เหตุนี้เองลูกจึงได้รับผลลัพธ์ ดังนั้นลูกต้องทำอะไรในเวลา? ตรวจสอบว่ารากฐานของศรัทธาแน่นแข็งในทั้งสี่ด้านหรือไม่ หรือแทนการที่จะเข้มแข็ง กลับอ่อนแอในด้านใดด้านหนึ่งจากสี่ด้านเนื่องจากสถานการณ์ ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้ ลูกก็กำลังจะทำทาปาเซียวอีกครั้งใช่ไหม? ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของความรักของลูกและข้อพิสูจน์ของความรักของลูกคือการกลับมาหัดเทียม สิ่งอื่นที่ลูกต้องทำคืออะไร? บาบากำลังให้การบ้านแก่ลูกสำหรับปีนี้ ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับงานประเภทหนึ่งมาแล้ว และเวลานี้เป็นประเด็นที่สอง ทำให้รากฐานเข้มแข็งในทั้งสี่ด้าน อย่าให้มีความอ่อนแอในด้านใด แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอาณาจักร เพราะลูกทั้งหมดเป็นบราห์มินที่จะกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยไม่ได้กลายเป็นบราห์มิน ดังนั้นการที่จะมีความสัมพันธ์ราบรื่นกับบราห์มินหมายถึงการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่สูงส่ง ดังนั้นลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัว ลูกจะต้องจบสิ้นความปั่นป่วนและแล้วจะมีความเท่าเทียมกันระหว่างศรัทธาและชัยชนะ นี่คือนัยที่ลึกซึ้งยิ่งใหญ่ว่าจะจบสิ้นความแตกต่างระหว่างทั้งสอง ในการที่จะเข้มแข็งทั้งสี่ด้าน เปอร์เซ็นต์ของศรัทธาในศรัทธาทั้งสี่ประเภทต้องเท่าเทียมกัน ลูกเข้าใจไหม? การบ้านก็ชัดเจนใช่ไหม? ลูกเป็นนักเรียนที่ดีใช่ไหม? หรือลูกจะพูดว่าการบ้านของลูกหายไปในช่วงงานที่ศูนย์ของลูกหรือในการทำงานบ้านในครัวเรือนของลูก? ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นใช่ไหม? อะไรคือสิ่งที่บอกของนักเรียนที่ฉลาด? พวกเขาเป็นอันดับหนึ่งในการบ้านของเขา และพวกเขาเป็นอันดับหนึ่งในการศึกษาในทางปฏิบัติของเขา เพราะพวกเขาสะสมคะแนน อัจชะ บาบาสังเกตผลลัพธ์อะไรอีก? ในเวลาปัจจุบันบาบาได้เห็นความฉลาดของลูกทั้งสองประเภท ลูกต้องตระหนักรู้ในความฉลาดของตัวเองใช่ไหม? ความฉลาดประเภทแรกที่บาบาเห็นคืออะไร? นั่นคือการมองดูตนเองและมองดูผู้อื่น: ผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและผู้ที่ยึดติดกับดวงกงจักรแห่งการมองดูผู้อื่น สองประเด็นนี้ใช่หรือไม่? คนส่วนใหญ่ฉลาดในเรื่องใด? บัปตาเคยบอกลูกมาก่อนหน้านี้ว่าสายตาในการมองเห็นระยะใกล้ของลูกบางคนนั้นดี และสายตาในการมองเห็นระยะไกลของลูกคนอื่นๆนั้นก็ดีมาก อย่างไรก็ตามสำหรับส่วนใหญ่แล้วสายตาในการมองเห็นระยะไกลของพวกเขานั้นดี แต่สายตาในการมองเห็นระยะใกล้ของพวกเขานั้นดีน้อยกว่าเล็กน้อย พวกเขาต้องการที่จะเห็น แต่พวกเขาไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน แล้วความฉลาดของพวกเขาคืออะไร? เมื่อใดก็ตามที่มีอะไรเกิดขึ้น เพื่อที่จะปกป้องตนเองนั้น พวกเขาทำอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องของผู้อื่นและทำให้เรื่องนั้นใหญ่โต พวกเขาทำให้เรื่องที่ใหญ่โตของตัวเองนั้นเล็กมาก และเรื่องเล็กๆของผู้อื่นก็ทำให้ใหญ่โตมาก บาบาสังเกตเห็นความฉลาดนี้ในส่วนใหญ่ บาบาสังเกตเห็นความฉลาดอะไรอีก? ทุกวันนี้ลูกใช้ภาษาพิเศษมาก ลูกพูดว่าลูกไม่สามารถทนเห็นความไม่จริง ลูกไม่สามารถทนที่จะได้ยินเรื่องไม่จริงใดๆ และเหตุนี้เองเมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่ไม่จริงจึงมีความแรงอย่างมากในตัวลูก ภาษานี้ลูกต้องไหม? หากสิ่งนั้นไม่จริงและลูกมีความแรงนี้อยู่ภายในตัวลูกเมื่อเห็นสิ่งไม่จริง ความแรงนี้ถูกหรือผิด? ดังนั้นความแรงนั้นเป็นสิ่งที่ผิดใช่ไหม? “ฉันจะทำการนี้และแสดงให้พวกเขาเห็น” เป็นสิ่งที่ถูกหรือไม่ที่จะท้าทายใครสักคนในลักษณะนี้? ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่าสิ่งที่บ่งบอกถึงความจริงคืออะไร คนที่ทำตามความจริงและต้องการจบสิ้นความไม่จริงมีเป้าหมายที่ดี อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะจบสิ้นความไม่จริง เราจำเป็นต้องมีพลังแห่งสัจจะในตนเอง ดังนั้นการเป็นผู้ที่ใช้ความแรงและความโกรธเป็นสิ่งที่บอกของสัจจะหรือไม่? จะมีความแรงเมื่อมีสัจจะไหม? ถ้าเรารู้สึกโกรธเมื่อเห็นสิ่งที่ไม่จริง สิ่งนั้นจะถูกต้องหรือไม่? ลูกจะไม่รู้สึกถึงความร้อนถ้าใครบางคนจุดไฟไหม? หรือลูกสามารถอยู่อย่างทนความร้อนได้? หากลูกมีความรู้วามร้อนเป็นไฟของความไม่จริง และลูกสามารถรับรู้ได้ถึงความร้อนของสิ่งนั้น แล้วลูกก็จะทำให้ตนเองปลอดภัยใช่ไหม? หรือลูกจะพูดว่าลูกไม่เป็นไรหากลูกถูกไฟเผาเล็กน้อยด้วยความร้อนของไฟ? ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่าสิ่งที่บอกของสัจจะ (สัจดา) คือมารยาท (สภยา) หากลูกนั้นจริงแท้และมีพลังแห่งสัจจะแล้วลูกจะไม่ปล่อยมารยาทของลูกไป พิสูจน์สัจจะแต่ทำด้วยมารยาททั้งหมด หากลูกปล่อยจากมารยาทของลูก และต้องการที่จะพิสูจน์สัจจะโดยที่ไม่ได้มีมารยาท ลูกจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ อันที่จริงสิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกต้องการพิสูจน์สัจจะ แต่ลูกปล่อยวางจากมารยาทของลูกเพื่อพิสูจน์สัจจะ และแล้วข้อพิสูจน์นั้นก็กลายเป็นความตึงเครียด ไม่ใช่การพิสูจน์สิ่งที่บอกของการขาดมารยาทคือความตึงเครียดและสิ่งที่บอกของมารยาทคือความถ่อมตน คนที่พิสูจน์สัจจะมักจะอยู่อย่างถ่อมตนเสมอและจะมีปฏิสัมพันธ์ด้วยมารยาท ดังนั้นลูกเข้าใจความฉลาดรูปแบบที่สองหรือไม่? ดังนั้นอย่าได้ฉลาดในลักษณะนี้ นี่เป็นการบ้านด้วย การปล่อยความฉลาดเช่นนั้นและกลับมาถ่อมตน ถ่อมตนอย่างสมบูรณ์ การพูดว่า "ฉันถูก

และคนนั้นผิด" ไม่ใช่ความถ่อมตน ผู้คนในโลกพูดเช่นกันว่าถ้าใครบางคนพยายามพิสูจน์ความจริงแล้วย่อมมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ถูกต้องนัก มันกลายเป็นภาษาของลูกบางคนทีพูดว่า: "ฉันบอกความจริงทั้งหมดแก่ท่าน ฉันกำลังพูดความจริง 100%" อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพิสูจน์สัจจะ สัจจะคือดวงอาทิตย์ที่ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ไม่ว่าจะมีกำแพงมากมายเพียงใดมาอยู่ข้างหน้า แสงแห่งสัจจะก็ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ คนที่มีสัจจะจะไม่เคยพูดว่า "ฉันกำลังพูดความจริง" คนอื่นควรที่จะเป็นผู้พูดว่าลูกกำลังพูดความจริง อัจชะ

ตอนนี้ลูกจะทำอะไร? เปลี่ยนแปลงตัวเอง! ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงผู้อื่น นั่นไม่ใช่คนที่มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น แล้วลูกก็พูดว่า "ฉันไม่ได้กังวล แต่ฉันเป็นคนที่มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น" อย่างไรก็ตาม การลืมตัวเองและมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นไม่ได้เรียกว่าเป็นผู้มีความปรารถนาดี เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ให้มีความเอาใจใส่ในตนเองก่อน หากไม่มีความเอาใจใส่ในตัวเอง และลูกพยายามที่จะมีปรารถนาดีต่อผู้อื่น ลูกก็จะไม่พุ่งชนไปที่เป้าหมาย และลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ ประการแรก ต้องมีต่อตนเอง และพร้อมกับตนเองก็มีต่อผู้อื่น นี่คือการรักของบิดาจากหัวใจที่มีให้ลูกๆ สิ่งซึ่งบอกของการรักคือเราทนไม่ได้ที่จะเห็นความอ่อนแอในผู้ที่เรามีความรัก เราไม่สามารถทนฟังเกี่ยวกับความอ่อนแอของพวกเขาได้ เราแม้กระทั่งจะทำให้คนนั้นสมบูรณ์ นี่คือการรักที่แท้จริงจากหัวใจ บิดาเป็นผู้อาสาจะหัวใจและเหตุนี้เองท่านจึงให้ความรักจากหัวใจ ท่านปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนกลับมาทักทายและสูงส่ง ท่านปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ ไม่ใช่ภาพลักษณ์ของความพยายาม แต่เป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทุกหนแห่งซึ่งสติปัญญามีศรัทธาสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าซึ่งนำมาซึ่งความเท่าเทียมกันระหว่างศรัทธากับชัยชนะ ถึงดวงวิญญาณที่อยู่ในความเคารพตนเองอยู่เสมอและมีความรู้ลึกเมตตา กรุณาต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและการเปลี่ยนแปลงผู้อื่นที่ถูกต้อง ถึงดวงวิญญาณที่หัดเทียบกับพ่ออยู่เสมอและให้ข้อ พิสูจน์ของสิ่งนั้นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีการสนทนากับใจถึงใจอย่างถูกต้องอยู่เสมอและจบสิ้นสิ่งที่เสียไปโดยเปล่า ประโยชน์ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบิดา ผู้อาสาจะหัวใจ

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนจากด้านลบเป็นด้านบวกและกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองและจึงเป็นผู้เปลี่ยนแปลง โลก

สำหรับความคิดในเชิงลบหรือชั้นสการ์ใด ๆ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงและทำให้เป็นบวกในหนึ่งวินาทีนั้น ลูก ต้องฝึกการควบคุมการจราจร (traffic control) ตลอดทั้งวัน เพราะความเร็วของความคิดที่ไร้ประโยชน์ และเชิงลบนั้นเร็วมาก เมื่อใดก็ตามที่มีความเร็ว ให้ใช้เบรกอันตรายพลังและฝึกฝนที่จะนำมาซึ่งการ เปลี่ยนแปลง และแล้วลูกก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของลูกและสามารถกลายเป็นผู้ เปลี่ยนแปลงตนเองได้และจึงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก และแล้วด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ลูกจะ สามารถให้พรแห่งความสุขและความสงบแก่ดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: เพียงผู้ที่อยู่อย่างตระหนักถึงความรู้ของละครเท่านั้นที่สามารถได้รับชัยชนะด้วยวิธีการของ "ไม่มีอะไร ใหม่"

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือนและพี่น้องราชโยคีทาปาสวีทุกคนมีการทำสมาธิพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. จงมั่นคงในรูปที่เป็นแสงและอำนาจของลูก และในขณะที่ปลุกเรียกบิดาตรงกึ่งกลางหน้าผากของลูก สัมผัส ประสพการณ์ในรูปที่รวมกันและทำงานรับใช้ของการกระจายรังสีแห่งแสงและอำนาจไปทุกหนทุกแห่ง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะอีกครั้ง พระเจ้ากำลังสอนลูกอีกครั้งและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร จดจำเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** :เวลานี้ ลูกๆ กำลังเตรียมการในความสุขที่ยิ่งใหญ่ใด?
- คำตอบ:** เวลานี้ลูกกำลังเตรียมที่จะทิ้งร่างเก่าของลูกในความสุขที่ยิ่งใหญ่และกลับไปกับพ่อ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ ที่นี้เพื่อที่ลูกจะสามารถทิ้งร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และไม่ต้องสับสนในเวลานั้น ชีวิตนักเรียนของลูกคือชีวิตที่ไร้กังวล ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่ปลอดภัยจากการสับสน (choke-proof)
- เพลง:** เฮ้ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้กลับมาเหนื่อยอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ได้ไกลเลย...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังศึกษาเล่าเรียน เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียน เขาก็รู้ว่าเขากำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร เขารู้ว่าใครกำลังสอนเขา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเขาคืออะไร และอะไรคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้น เขารู้ทั้งหมดนั้นอย่างดีมาก เวลานี้ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร? ราชาโยคะ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะอีกครั้ง นักเรียนอื่นๆ จะไม่พูดว่าพวกเขากำลังศึกษาอีกครั้ง ที่นี้ ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะอีกครั้งหนึ่งซึ่งลูกเคยศึกษามาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้นี้ พระเจ้าได้มาแล้วและกำลังสอนลูกอีกครั้ง นี้ไม่ใช่ประเด็นเล็กๆ! ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้น แต่มีผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย สิ่งนี้พิสูจน์ว่า มีพ่อเดียวและลูกๆ มากมาย ทุกคนยอมรับว่าพ่อเป็นผู้สร้าง สิ่งสร้างได้รับมรดกจากผู้สร้าง คำถามที่ถามเมื่อคืนเกี่ยวกับว่า จะสามารถรู้จักพ่อได้อย่างไร พ่อเองพูดว่าพ่อได้ทำให้ลูกเป็นลูกของพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงสามารถนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง พ่อกำลังสอนราชชาโยคะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ใต้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ทั้งโลกก็มีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ ควรจะนั่งและอธิบายรูปภาพเพื่อที่จะแสดงว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร นี่คือนิยามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เมื่อเด็กกำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน พ่อแม่ของเขาก็รู้ถึงสิ่งที่เขากำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกควรที่จะบอกญาติมิตรของลูกด้วยว่าลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะภายในกิตะพาทซาลาแห่งนี้ที่จะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ผู้ชรา เยาว์วัยและเด็กๆ ทั้งหมดก็มาที่โรงเรียนนี้ นี่คือการอัศจรรย์! สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในโรงเรียนโดยทั่วไป ซึ่งเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าเป็นสัทซัง(การชุมนุมทางจิต) ทุกคนไปยังสัทซัง ไม่มีใครเหล่านั้นที่ไปสัทซังจะพูดว่า: เรากำลังไปศึกษาราชชาโยคะ ไม่ใช่พระเจ้าผู้ที่กำลังสอนพวกเขา พระเจ้าเองนั้นกำลังสอนลูก รูปภาพเหล่านี้ควรจะต้องติดไว้ทุกบ้าน อธิบายแก่ใครก็ตามที่มา แม่ พ่อ เพื่อนญาติมิตรของลูกว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน การศึกษานี้ง่ายดายอย่างมาก ชื่อคือความรู้ที่ง่ายดายและราชชาโยคะที่ง่ายดาย กษัตริย์จำนวนมากได้รับความรู้และกลับมาหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ผู้คนพูดว่า: เราต้องการที่จะได้รับความรู้เหมือนกับกษัตริย์จำนวนมาก ความรู้ที่เราสามารถได้รับขณะที่มีชีวิตอยู่ในครอบครัวของเรา การศึกษานี้สูงส่งอย่างมาก ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ค่ายกย่องของเหล่าเทพยิ่งใหญ่มาก เติบโตขึ้นไปด้วยทุกคุณธรรมที่สูงส่ง บริสุทธิ์ 16 องค์ ที่นี้คือดินแดนของความตาย ที่นั้นเป็นดินแดนของความเป็นอมตะ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นเช่นปีศาจและโลกที่บริสุทธิ์นั้นสูงส่ง ในการที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลักษมีและนารายณ์เคยบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ที่นี้คืออาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง รูปภาพของลักษมีและนารายณ์นั้นดีมาก ทุกคนรักลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงสร้างวัดที่ใหญ่โตสวยงามมากให้กับลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเพียงสร้างวัดเล็กๆ ให้กับกฤษณะราวกับว่าวัดเหล่านั้นสำหรับเด็กเล็กๆ พวกเขาไม่รู้วาระและกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายว่า 5,000 ปีที่แล้วได้กลายเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบารัต ไม่ได้มีรูปภาพใดของใครอื่น สุริยวงค์มีชื่อเสียงอย่างมาก เคยมีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ และรามและสีดา และแล้วโลกก็ได้กลายเป็นยุคทองแดงและยุคเหล็ก เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและเรากำลังศึกษาราชชาโยคะเดียวกันอีกครั้ง เราเคยศึกษาราชชาโยคะเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วและประกาศสิทธิในอาณาจักร แน่แน่นอนที่พวกเขา(เหล่าเทพ)เคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เวลานี้โลกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดต้องมา พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้

บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ท่านนั้นไม่มีตัวตน กุศณะคือเจ้าชายของยุคทอง เขาจะสามารถมาและชำระใครได้อย่างไร? ดังนั้นจะต้องมีการอธิบายว่าไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดที่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้คนของศาสนาอื่นเชื่อว่าพระเจ้านั้นเป็นผู้ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง และเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความปิติ ท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน เมื่อพ่อจัดความทุกข์ ท่านต้องกำลังให้ความสุขด้วย ลูกสามารถอธิบายแก่เพื่อนและญาติมิตรเหล่า ของลูกว่า ผู้คนมากมายภายนอกนั้นสวดพระเวทและคัมภีร์ต่างๆ ในขณะที่ที่นั่นทุกคนรับฟังผู้เดียว พ่อพูดว่า: รับฟังพ่อเท่านั้น พระเจ้าพูด แน่หนอนที่ท่านจะต้องเข้ามาในร่างของใครบางคน ได้มีการจดจำด้วยว่า บราห์มินถูกสร้างด้วยบราห์มา ลูกคือบราห์มา कुमारและกุมารี เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วบราห์มินถูกสร้างขึ้นด้วยปากดอกบัวของบราห์มาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และบราห์มินเหล่านั้นได้กลายเป็นเทพในเวลาต่อมา เวลานี้เราได้เปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มิน และภายหลังเรากลายเป็นเทพ เรากำลังศึกษาราชายะอีกครึ่งหนึ่ง เราได้เคยศึกษาราชายะครึ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วด้วย และแล้วผู้คนก็จะตระหนักว่าลูกกำลังพูดด้วยศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชาอีกครั้งหนึ่ง คำพูดเหล่านี้ได้มีการเขียนไว้ในกิตะอย่างถูกต้อง ด้วยการศึกษาราชายะเราได้ประกาศสิทธิในอาณาจักร และแล้วในยุคทองแดงอาณาจักรของราวันได้เริ่มต้น อาณาจักรของราวันกำลังมาถึงจุดจบในเวลาอันใกล้และเรากำลังศึกษาราชายะอีกครึ่ง ในโรงเรียนอื่นๆ พวกเขาไม่ได้พูดว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น บาบาสพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อสอนราชายะ สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้นในเวลานั้น พันดาวาสเคยรับฟังกิตะ ลูกคือผู้นำทางทางจิต โอ ลูกๆ ทางจิต นั่นคือ ผู้นำทางทางจิต อย่าได้กลับมาเหน็ดเหนื่อย พ่อพูดว่า: แน่หนอนที่พระเจ้าพูดกิตะ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาราชายะเพื่อที่จะได้มาซึ่งความสุขแห่งสวรรค์ พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน พวกเขาฉลองชีวาเจนที่ซึ่งหมายความว่าชีวาต้องถือกำเนิดมาเพื่อทำบางสิ่ง ท่านต้องให้มรดก ในยุคทองมีเทพแห่งสุริยวงศ์อย่างแน่อน มีมากมายในหนึ่งราชวงศ์ เช่นที่มีราชวงศ์ของเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ฯลฯ ดังนั้นเป็นเช่นเดียวกันที่นั่น ลูกๆ สามารถอธิบายรูปภาพได้อย่างดีมาก บราห์มานี้พูดว่า: พ่อไม่ใช่พระเจ้า ผู้เดียวที่ได้สร้างพ่อต้องเป็นใครบางคนอื่น พ่อได้ศึกษาเล่าเรียนกับใคร? หากกูรูของพ่อเป็นมนุษย์ และแล้วก็จะจะมีแสนคนที่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับเขา จะมีเพียงผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ศึกษาเล่าเรียนหรือ? สาวกที่เหลือนั้นหมดไปทีใด? คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า ท่านได้อธิบายนัยสำคัญของสิ่งนี้และให้ภาพเหล่านี้ ฯลฯ ขึ้นมา ลักษณะและนารายณ์ในวัยเด็กของเขาคือราเตและกุศณะ พระเจ้าแห่งกิตะพูดว่า: พ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในการบรรจบพบกันของวงจร ไม่มีคำถามถึงเรื่องของการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก ลูกพูดว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง ชีวาเจนที่นั่นได้รับการจดจำด้วย แต่สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นหลายแสนปีที่แล้ว พ่อหนึ่งทีนั้นแล้วพูดว่า: ไม่มีสาระใดในคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ขณะที่ลูกได้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น อนาคตของลูกได้ลดลงไป เวลานี้ไม่มีองศาใดหลงเหลืออยู่ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถพบปะกับพ่อด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อต้องมา มีคำกล่าวว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่ง กุศณะคือเจ้าชายของยุคทอง ในขณะที่ชีวานั้นไม่มีตัวตน แน่หนอนที่ท่านจะต้องได้เข้ามาในใครบางคน ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นแน่หนอนที่ท่านต้องได้มาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ดูจะไม่ถูกต้องสำหรับกุศณะที่จะมีชีวิตอยู่ในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อใส่รองเท้าบูท (บราห์มา) นี้ได้พอดี ไม่สามารถมีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงได้ในขณะนี้ พวกเขาได้สร้างความสับสนมากมายอย่างมาก เหตุนี้เองจึงมีคำถามว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? สิ่งนี้สำคัญอย่างมาก ความสับสนทั้งหมดเกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งนี้ ใครคือผู้เดียวที่เปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์? เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำงานนี้ได้ ลักษณะและนารายณ์เคยตื่นตัวอย่างมาก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวและด้วยไฟโยคะนี้บาปของลูกจะถูกทำลาย ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจสิ่งนี้ บางคนชอบสิ่งนี้อย่างมากแต่ไม่มีความกล้าหาญที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังมีการเพาะหว่านในเวลาอันใกล้ ผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินในวงจรที่แล้วคือผู้ที่จะกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเพาะต้นอ่อนนี้ได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพแน่หนอนที่ต้องเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะสามารถเป็นเทพได้อย่างไร? ภาพลักษณ์ที่หลากหลายก็ต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกัน ได้มีการแสดงชีวาไว้เบื้องบนจุดด้วยเช่นกัน พวกเขาได้นำชีวาและสกุลบราห์มินออกไปและแสดงเพียงแต่เทพและนักบวช รูปที่หลากหลายที่พวกเขาแสดงนั้นอยู่ในรูปของวิชฌด้วยเช่นกัน ความรู้ของมนุษย์ที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไรรันนั้นต้องถูกทำให้เข้าใจ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ พ่อพูดว่า: ความรู้นี้หายไป ไม่สามารถดำเนินไปตลอดเวลา เหล่าเทพไม่มีกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกมีสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเพราะลูกไม่กลับมาเพียบพร้อมสัญลักษณ์จึงถูกแสดงว่าเป็นของเหล่าเทพ ด้วยการควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ด้วยการเป่าหอยสังข์ลูกก็กลายเป็นเทพ ชีวาบากำลังก่อตั้งดินแดนของวิชฌผ่านบราห์มา ประเด็นเหล่านี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พระเจ้ากำลังสอนลูกและลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขเพียงใด! ชีวิตนักเรียนนั้นดีที่สุด ชีวิตของการศึกษาเล่าเรียนนั้นเป็นชีวิตที่ดีและไร้กังวล หลังจากนั้นผู้คนก็ติดกับอยู่ในตาข่าย เป็นตาข่ายของความทุกข์มากมายหลายประเภท ในยุคทองไม่มีสิ่งนั้น แต่ละดวงวิญญาณจากร่างในความสุข ใน

อาณาจักรของราวันความตายเกิดขึ้นหลังจากการสลัก ลูกกำลังเตรียมการอย่างเป็นสุขในสำนักที่ว่าลูกกำลังจะไปหาบาบา ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อจะละร่างเก่าของลูก และแล้วเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่จะไม่มีการสลัก ลูกไม่ควรจะสลักเลยในชาติเกิดนี้เลย ลูกกำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ไปเป็นบริสุทธิ์ ให้อยู่ในความสุขอย่างมาก อัจชะ เป็นการดีที่ลูกกำลังจะไปจากที่นี่สู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกเคยสลักมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกกำลังเตรียมตนเองอย่างเป็นสุขเพื่อไปหาบาบา ลูกกำลังจะกลับมา”ปราศจากการสลัก” (choke-proof) ที่นี้ เคยมีขานยาซึ่งมากมายที่จากร่างของเขาขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่ที่ใดที่หนึ่งและท่ามกลางความเจ็บปวดอยู่โดยรอบ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่นั่นจนกว่าพ่อได้มา คลังสมบัติที่มีค่า (บันดารา) ของชีพบบานันเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ มีคำกล่าวว่า ความทุกข์และความเจ็บปวดทั้งหมดของผู้ที่รับประทานจากคลังสมบัติที่มีค่านั้นจะถูกขจัดออกไป ความตายก่อนเวลาอันควรเกิดขึ้นที่นี้ ใครก็ตามที่มายังคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบานัน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าเป็น บราห์มา โยคะซึ่งได้รับการยกย่องอย่างมาก โยคะที่ดีมากเป็นที่ต้องการด้วย เตรียมอาหารและรับประทานในสภาพของโยคะและลูกจะทำความก้าวหน้าได้อย่างใหญ่หลวง อาหารเช่นนั้นจะเต็มไปด้วยพลังอย่างมากมาย ลูกได้รับพลังมากมายอย่างมากหากลูกรับประทานในสภาพของโยคะและลูกจะอยู่อย่างมีพลานามัยดีด้วยเช่นกัน บาบานั้นพูดว่า: พ่อรับประทานในการจดจำระลึกถึงราวกับว่าบาบาและพ่อกำลังรับประทานอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม พ่อก็ยังลืมบาบา ต้องมีการละร่างในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ควรจะมีการสลักใดเลย ลูกควรจะฝึกฝนในวิธีนี้ เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกได้รับความสงบและกลับมามีพลานามัยดีด้วย อาหารนั้นก็กลับมาบริสุทธิ์ มีค่ายกย่องสภาพสุดท้ายของลูก: หากลูกต้องการจะรู้ถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกปและโกปปี คำอธิบายในภาพของต้นไม้ที่ดีมาก ตริมุติและวงจรเป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกัน แต่ในวันที่ผ่านไปชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีพลานามัยดีอยู่เสมอ เตรียมและรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึง ในเวลาของการรับประทาน ให้มีสำนึกของการรับประทานกับบาบา และแล้วอาหารนั้นจะเต็มไปด้วยพลัง
2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เป่าหอยสังข์และเฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ทำชีวิตของลูกให้บริสุทธิ์เหมือนดอกบัว

พร: พร: ขอให้ลูกสร้างความพิเศษของชาติเกิดบราห์มินของลูกมีธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูกและกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย
บางคนที่เกิดในราชวงศ์ เตือนตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่า "ฉันเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง" แม้ว่าการกระทำของเขาหรือเธออาจจะธรรมดา แต่พวกเขาก็ไม่ลืมความพิเศษของการเกิดของเขา เช่นเดียวกัน ชาติเกิดของบราห์มินของลูกก็เป็นชาติเกิดที่พิเศษเช่นเดียวกัน การเกิดของลูกสูงส่ง ธรรมะ(ศาสนา) ของลูกสูงส่ง และกรรม(การกระทำ) ของลูกก็สูงส่ง เมื่อความพิเศษที่ยิ่งใหญ่ของลูกอยู่ในสำนึกของลูกในวิธีการที่เป็นธรรมชาติ ลูกจะกลายเป็นผู้พยายามที่ง่ายดาย ดวงวิญญาณผู้ที่มีชีวิตพิเศษไม่สามารถทำการกระทำที่ธรรมดาได้

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย จงกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิให้กลับมาบริสุทธิเหมือนกับพ่อ เวลาที่มีค่าอย่างมาก ดังนั้นอย่าสูญเสียเวลาของลูกในสิ่งที่ไร้ประโยชน์
- คำถาม:** เนื่องจากประเด็นใดที่พ่อรู้สึกเมตตาต่อลูกๆ อย่างมาก
- คำตอบ:** ลูกบางคนซุบซิบนินทากัน และสูญเสียเวลาของพวกเขาอย่างมาก เมื่อพวกเขาออกไปเที่ยวชมบางแห่ง แทนที่จะจดจำพ่อ พวกเขากลับมีความคิดที่ไร้สาระ พ่อรู้สึกเมตตาต่อลูกๆ เหล่านั้น บาบาพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาหนึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูก อย่าเสียเวลาโดยไม่จำเป็น เพื่อที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ จงจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ อย่าจดจำพ่อเพียงแคในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง

โอม ชานติ พระเจ้าพูด แน่แน่นอนว่าลูกๆ ต้องเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ เราเป็นนักเรียนที่เก่าแก่มาก ไม่มีใครศึกษาเล่าเรียนกับครูคนเดียวกันตลอดเวลา พวกเขาจะเรียนหนังสือ 12 เดือน และแล้วครูของพวกเขาจะถูกเปลี่ยน ที่นี้ครูหลักนี้จะไม่เปลี่ยน แต่มีลูกสาวมากมายที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่ใช่ทุกสิ่งจะประสบความสำเร็จได้ด้วยคนเพียงคนเดียว ผู้คนมากมายเรียกร้องที่จะกลับมาบริสุทธิ พวกเขากำลังเรียกหาผู้เดียว ครูผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่จะชำระทุกคนให้บริสุทธิ เป็นความมหัศจรรย์ที่พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ แต่พวกเขากลับไม่เข้าใจสิ่งใด ดรพดีเองก็เรียกหาเพื่อการปกป้องคุ้มครองเมื่อเธอกำลังถูกปลี่ยนผัดด้วยเช่นกัน ลูกเคยเรียกหามาถึงครึ่งวงจร ให้บอกพวกเขาว่า พวกเขาทั้งหมดเคยเรียกหาใช้ใหม่ ตัวอย่างของดรพดีได้ลูกให้ไว้ ทั้งโลกไม่มีบริสุทธิ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างผู้ที่ไม่มีบริสุทธิและผู้ที่บริสุทธิ ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิมีสติปัญญาเป็นหิน พ่อมาและดลใจลูกเพื่อที่ลูกจะไม่ชอบกิเลสทั้งหมด ดวงวิญญาณเข้าใจว่าร่างกายเขามีในเวลานี้ไม่มีบริสุทธิ ลูกยังเข้าใจด้วยเช่นกันว่าร่างกายนี้ไม่มีบริสุทธิและเป็นสนิม ผู้ที่มีร่างชิ้นหนึ่งที่บริสุทธิจะปกครองอาณาจักรทั้งโลก พวกเขาเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ในบาร์ดเท่านั้นที่ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งได้รับการจดจำ ดังนั้นลูกๆ ควรจะใส่ใจถึงวิธีการที่จะทำให้บาร์ดที่ไม่มีบริสุทธินี้กลับมาบริสุทธิ อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ที่ต่างลำดับกันไปจะมีความคิดเช่นนั้นและจะทำความเพียรพยายามเพื่อชำระผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ นี่คือน้ำที่แรกของพ่อ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ ดังนั้น ลูกๆ ควรใส่ใจเช่นเดียวกับพ่อ พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกสูงส่งยิ่งกว่าตนเอง ลูกควรคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ให้มากขึ้น ลูกๆ ทำงานรับใช้มากยิ่งขึ้นกว่าที่พ่อทำ บาบามาได้นั่งและอธิบาย 3-4 ชั่วโมงที่นิตยสาร พ่อยกย่องลูกๆ แต่ความสุข และโยคะนั้นไม่ได้ปรากฏให้เห็น เหตุนี้เอง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดที่กำลังสอนผ่านผู้ก็คือผู้ที่ใกล้ชิดที่สุด ลูกเคยเห็นพ่อและปู่ปู่ใกล้ชิดกันมากๆ ใหม ดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก หากดวงวิญญาณออกไป ร่างกายก็ไร้ประโยชน์ ร่างกายของมนุษย์ไม่มีคุณค่าใด ร่างกายไม่มีค่าเลย ร่างกายจะกลายเป็นเถ้าถ่าน กระดูกและแม้แต่หนังสัตว์ก็ยังมียประโยชน์ แต่ไม่มีสิ่งใดของมนุษย์มีประโยชน์ พวกเขาโยนกระดูกลงน้ำแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้น ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ อย่างน้อยที่สุดบางอย่างของสัตว์ป่าก็ยังชี้ให้เห็นถึงประโยชน์อยู่บ้าง มนุษย์มีค่าตั้งแต่วัยทองจนถึงสิ้นสุดยุคเงิน เมื่อพวกเขาเป็นเทพ พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วต่อมาพวกเขาก็ไม่มีค่าแม้สตางค์เดียว เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาเฝ้าแต่โศกเศร้าบ่นอยู่เบื้องหน้าผู้อื่น และกังวลเรื่องเงินทอง ฯลฯ ที่นั่นพวกเขาอยู่อย่างไรกังวลอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่าร่างกายของลูกมีค่าอย่างมาก เวลานั้นก็ยังมียค่าด้วยเช่นกัน อย่าสูญเสียเวลา! อย่าสูญเสียเวลาของลูกกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องทำตนเองให้กลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยพลังการจดจำระลึกถึง ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิได้อีกแล้ว คำว่า “พระเจ้าพูด” ลูกกล่าวไว้ในคัมภีร์เดียวที่ลูกเรียกว่า ศรีมัททกเวทิตตา พ่อพูดว่า จงมา ลูกๆ ผู้ที่ยากจนข้นแค้น พ่อจะทำให้ลูกมีมงกุฏ ลูกยังเข้าใจด้วยว่าตนเองยากจนอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าผู้คนจำนวนมากมาย่อมั่งคั่งหรือเป็นอภิมหาเศรษฐี และพวกเขาก็ยังถูกถ่ายรูปเอาไว้ก็ตาม ลูกๆ เองก็ยังมั่งคั่งต่างลำดับกันไป ลูกพูดว่าลูกมั่งคั่งอย่างถาวรอย่างแท้จริง นี่เป็นสมบัติที่จะไปกับลูก แม้ว่าผู้คนทั้งหมดนั้นจะถูกเรียกว่าอภิมหาเศรษฐี แต่เบื้องหน้าลูกแล้ว พวกเขาอยากจนเหลือเกิน สัตกुरु บาบาเรียกลูกว่า “อภิมหาเศรษฐีที่เป็นนิรันดร์” ลูกคือ อภิมหาเศรษฐีแห่งสวรรค์ ในขณะที่พวกเขาเป็นอภิมหาเศรษฐีของนรก ลูกเข้าใจเกี่ยวกับการสวรรค์และนรก ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะมาหาลูก เมื่อพวกเขาเห็นว่าการทำงานล้างกำลังจะเกิดขึ้น พวกเขาจะเข้าใจว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย และแล้วพวกเขาก็จะพูดว่า บราห์มา กุมารและกุมารีเหล่านี้กำลังพูดความจริง โอเค เวลาลูกต้องทำอะไร พวกเขาจะไม่สามารถทำอะไร เงินทองทั้งหมด ฯลฯ

จะถูกเผาและจบสิ้น เมื่อมีการทิ้งระเบิด อาคารและทรัพย์สินทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็ยิ่งถูกทำลาย ลูกจะได้เห็นฉากที่น่ากลัวมากๆ เกิดขึ้น เวลานั้นพวกเขาจะไม่สามารถมารับความรู้ได้ พระเจ้านั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกมาหาพระเจ้าเพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกมีโชคอย่างมาก! ไม่ใช่ทุกคนมีศรัทธาเช่นนี้ ถ้าพวกเขามีศรัทธา เหตุใดพวกเขาจึงไม่มาศึกษากับพระเจ้าเล่า พวกเขาจะเปิดไฟไว้ตลอดคืน ไม่สนใจตนเอง ไม่รับประทาน แต่จะเริ่มศึกษาอย่างจริงจัง นี่คือการความมหัศจรรย์ นี่คือการรายได้สำหรับ 21 ชาตเกิด! พวกเขาจะเริ่มศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ในที่สุดแล้วการศึกษานี้คืออะไร สิ่งหลักคือการจดจำ พ่อ บาบารู้สึกเมตตาอย่างมาก บาบารู้ว่าเมื่อลูกๆ ท่องเที่ยวไปทั่ว จะไม่มีลูกคนใดอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา พวกเขาจะซบเซาซบเซาจนเกินไป ลูกๆ ควรจะมีความใส่ใจอย่างมาก มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย บาร์ตใหญ่โตเหลือเกินและยังมียานรับใช้อีกมากมายที่ต้องทำ ก่อนอื่นจงเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูก บาบอบอกลูกหลายครั้งแล้วว่า ลูกๆ อย่าซบเซาซบเซาจนเกินไป! จงเลิกทำสิ่งเหล่านั้นและเปลี่ยนแปลงชีวิตตนเอง! ทุกคนกำลังต่อสู้กันระหว่างพวกเขา แล้วก็ตาย ฆาตกรรมของละครเป็นเช่นนั้น การกลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธานนั้นใช้เวลา ให้ถามหัวใจตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเพียงใด แทบไม่มีใครจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์และด้วยความรักอย่างมากมายแม้เพียงแค่ 5 นาที ลูกต้องจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก หากไม่มีความรักแล้วคนเราจะจดจำกันไหม ลูกหลายคนเพียงแค่จดจำบาบาเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์คับขัน พวกเขาไม่รู้วิธีการจดจำบาบาด้วยความรัก พระผู้เป็นเจ้าจะพึงพอใจอยู่กับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ดูลิ! บาบาเพียงแค่พูดว่า มานมานะบาฟ! นั่นคือ จดจำพ่อแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป พ่อเป็นมิตรของลูกและที่เหลือทั้งหมดเป็นศัตรูของลูก ลูกยังเป็นศัตรูกันและกันอีกด้วย หลายคนทะเลาะกัน และดังนั้นพวกเขาจะสามารถเป็นมิตรกันได้ได้อย่างไร พ่อพูดว่า หากลูกคิดว่าดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน ความเป็นศัตรูทั้งหมดจะจบสิ้น หากลูกไม่มีจมูก ไม่มีตาและไม่มีปาก ลูกจะเป็นศัตรูกับใครได้เล่า อย่ามองดูแม้แต่ร่างกาย ลูกคือดวงวิญญาณและบุคคลอื่นๆ ก็เป็นดวงวิญญาณ และดังนั้นความเป็นศัตรูทั้งหมดก็จบสิ้น สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกจะได้รับสิ่งใดหากไม่ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้นเล่า ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากกับการศึกษาเล่าเรียน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวและรับความสุขอยู่เสมอ ลูกรู้ว่าลูกได้รับเพียงความทุกข์เท่านั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ถึงแม้ลูกจดจำพระเจ้าก็ตาม ลูกไม่รู้จักรหน้าทีการงานของผู้เดียวที่ลูกจดจำ ผู้คนต่างจดจำผู้คนมากมาย จดจำหนุมาน! จดจำคเณศ! หนึ่งในนั้นคือการจดจำพระเจ้าและมีประสบการณ์ของความสุข และอีกหนึ่งนั้นคือการจดจำพระเจ้าและรู้สึกถึงความทุกข์เพราะความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ไม่สามารถมีกลางคืนสำหรับชีพบาบา ผู้คนสะดุดล้มในตอนกลางคืน บราห์มาผู้นี้ล้มลูกคลุกคลานมากที่สุดในตอนแรก ลูกๆ บราห์มินคือมิตรร่วมทางของท่าน มีสกุลสมบูรณ์ของบราห์มิน ทั้งหมดของผู้ที่กลายเป็นบราห์มินมาและมีประสบการณ์ของความสุขด้วยการจดจำพระเจ้า ลูกบอกทุกคนว่า จงจดจำชีพบาบา แล้วบาปของพวกท่านจะถูกตัดไป ลูกจดจำพ่อผู้เดียว ในขณะที่มนุษย์จดจำผู้คนมากมาย และกลายเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาเฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลาลูกจดจำพ่อผู้เดียวอย่างมีความหมายยิ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้มีความหมายใช้ไหม ไม่มีแม้กระทั่งใครรู้ว่าชีพบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครบางคนควรจะมาและบอกเราว่าท่านชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร แม้แต่ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นกับลูกก็ยังไม่รู้สิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง มายา ผู้ที่ทำให้ลูกลืมนั่นก็ไม่ใช่อยัย ลูกเองพูดว่า บาบา ฉันจดจำท่านแต่มาอยากกลับทำให้ฉันลืมนั่นได้อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า หากลูกไม่จดจำบาบา ลูกจะได้รับมรดกของลูกได้อย่างไร จะมีใครนอกจากพ่อที่จะให้มรดกแก่ลูกได้อีก ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะได้รับมรดกของลูกโดยอัตโนมัติมากตามนั้น ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างตรงไปตรงมาว่า อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา และแม้กระทั่งผู้คนของสุริยวงศ์ยังถูกสร้างขึ้นมานี้ เสียงนั้นต้องไปถึงหูของมนุษย์จำนวนมากมาย บาบาพูดว่า ลูกๆ จงไปที่วัดและในทุกถนนและทำงานรับใช้ ผู้ที่กราบไหว้บูชาของบาบาก็ยังเป็นผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพด้วยเช่นกัน พวกเขาเฝ้าแต่นั่งอยู่ในวัดและในชุมนุมทางจิตในขณะที่สติปัญญาของพวกเขาวิ่งไปหาธุรกิจ เพื่อนฝูงและญาติมิตรของเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย นั่นก็ยังเป็นเช่นเดียวกันที่นี้ด้วย มีผู้ที่ไม่ฟังสิ่งใด เพียงเฝ้าแต่สัปหงกอยู่เรื่อยๆ พวกเขาแม้กระทั่งไม่มองที่พ่อเลย โอ! ที่นี้ลูกควรจะมองดูที่พ่อเช่นนั้นอย่างดี!! ครูกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อพูดว่า พ่อสอนลูกผ่านอวัยวะทางร่างกายเหล่านี้ ดวงวิญญาณคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดกับดวงวิญญาณ หูตาหรือจมูกเป็นที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง สันสการ์ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า จงมองที่ดวงวิญญาณ นี่คือการที่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกจะเป็นนายของโลกโดยไม่ทำความเพียรพยายามได้อย่างไร เมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกได้ ดูลิช่วงมหัศจรรย์! นี่คือการการศึกษาที่ไร้ขีดจำกัดและผู้เดียวที่กำลังสอนลูกอยู่นี้คือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ทุกคน ตั้งแต่ราชาจนถึงยากจนถูกสร้างขึ้นที่นี้ผ่านการศึกษานี้ ลูกศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พ่อมาเพื่อสอนลูกและทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น หากลูกไม่แม้แต่จะมองที่พ่อแล้ว ใครจะเข้าใจสิ่งนั้นว่าอย่างไร นั่นก็จะเข้าใจได้ว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าเพียง

เล็กน้อยและกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ เช่นที่ราชามีสาวใช้และคนรับใช้ ดังนั้นปวงประชาเองก็ยังมีสาวใช้และคนรับใช้ด้วย ทั้งสองประเภทนี้ถูกเรียกว่าสาวใช้และคนรับใช้ บางทีพวกเขาได้รับลิฟท์เล็กน้อยในตอนสุดท้าย พวกเขามีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและได้รับผลรางวัลเล็กน้อยในเวลาสุดท้าย ดังนั้นความเพียรพยายามของลูกควรจะมีมากขึ้น จงฟังพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก และแล้วทบทวนสิ่งนั้นกับตัวลูกเอง นักเรียนศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนและแล้วกลับบ้านไปทำการบ้าน ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่เที่ยวไปทั่ว ลูกควรมีความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้แม้กระทั่งบางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย รวากับว่าพวกเขามีสติปัญญาเป็นหินที่ล้าหลัง หลังจากเป็นของบาบาแล้ว หากใครทำความผิดรุนแรง เขาจะถูกลงโทษเป็นร้อยเท่า ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าสูญเสียเวลาของลูก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก สถานภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นทุกวงจร ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะได้สัมผัสกับสิ่งที่พวกเขาทำกำลังจะเป็น สติปัญญาเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า ผู้ที่ไม่ให้ประโยชน์กับใครเลยจะได้รับสถานภาพใด บางคนทำงานรับใช้มากมายตลอดทั้งวัน งานรับใช้มากมายถูกทำที่นิตยสารและงานออกร้าน บาบาวพูดว่า สร้างสิ่งที่ดีมากๆที่พิพิภพนี้ที่ผู้คนมีความต้องการในหัวใจของเขาคือสิ่งเหล่านั้นและพวกเขาก็จะรู้สึกเหมือนสวรรค์อยู่ที่นี่ ศูนย์ต่างๆ ไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ แต่ละวันสิ่งใหม่ๆ เฝ้าแต่เกิดขึ้น รูปภาพก็ถูกสร้างขึ้นมามากมายเช่นกัน ลูกเฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ รูปภาพๆ ลูกสร้างขึ้นเพื่ออธิบายแก่ผู้คน เวลานี้บาบากำลังทำให้มนุษย์ไปเป็นผู้ที่มีคุณธรรมสูงส่ง ดังนั้นดวงวิญญาณจึงกลับมาใหม่และได้รับร่างใหม่ด้วยเช่นกัน ใหม่หมายถึงใหม่! เมื่อลูกได้เปลี่ยนไปสู่เสื้อผ้าใหม่แล้ว ลูกจะสวมเสื้อผ้าเก่าหรือพระเจ้าจะมาและแสดงความมหัศจรรย์อย่างแน่นอนใหม่ พระเจ้าคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังสิ่งที่พ่อบอกลูกด้วยความรักอย่างมากและในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อและเฝ้าแต่มองเห็น อย่าได้สัปหงก! มีความใส่ใจอย่างมากในการศึกษาเล่าเรียน ให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างแนบแน่นแม้ว่าลูกต้องอดอาหารของลูก

2. จงทำให้พ่อผู้เดียวเป็นมิตรที่แท้จริงของลูก เพื่อที่จะจบสิ้นความเป็นศัตรูระหว่างกัน ผิดฝน เราดวงวิญญาณคือพี่น้องกัน แม้ขณะมองดูที่ร่างกายก็อย่าได้เห็น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่เข้มข้นและอยู่อย่างเบาสบายจากภาระใดๆ ของสิ่งที่ไร้ประโยชน์โดยการจดตระหนักรู้ถึงรูปของแสงของลูก
ผู้ที่จดตระหนักรู้ถึงรูปดั้งเดิมของแสงของลูกจะมีพลังในการเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้มีพลัง พวกเขาเปลี่ยนเวลาที่ไร้ประโยชน์ใดๆ มิตรที่ไร้ประโยชน์และบรรยากาศที่ไร้ประโยชน์ได้อย่างง่ายดายและคงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย (ดับเบิลไลท์) เช่นเดียวกับสิ่งนี้ เมื่ออยู่ในความสัมพันธ์กับครอบครัวบรรพบุรุษและทำงานรับใช้แล้ว พวกเขาที่อยู่อย่างเบาสบาย พวกเขาไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับสันสการ์เก่าและโลกเก่า พวกเขาไม่ถูกดึงดูดด้วยชีวิตที่มีร่างกายใดๆหรือทรัพย์สินสมบัติใดๆ ความพยายามที่เข้มข้นเช่นนี้ทำให้ลูกๆ ได้รับสภาพเทวดานางฟ้าได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล อุทิศร่างกาย จิตใจ และความมั่งคั่งของลูกให้กับพระเจ้า

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน มีเพียงลูกๆผู้ยากจนเท่านั้นที่รับกำมือเดียวของความรู้จากพ่อและกลับมาบังคับ ท่านทำให้ลูกหัดเทียบกับท่าน

คำถาม: ปิตาจารย์ได้สร้างอุปสรรคต่างๆของไฟบูชายัญของรูดร้าซึ่งเป็นที่ยึดจำกันมาอย่างไร?

คำตอบ: มนุษย์คิดว่าบางทีปิตาจารย์ได้ใส่ชยะทุกประเภทและชี้ว่าเวลาลงไปไฟบูชายัญ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกคนหนึ่งที่มีความหลงทะนงตนหรือมีลางร้าย นั้นเป็นราวกับว่าได้มีการโยนชยะ เมื่อพวกเขาโกรธและพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ สิ่งเหล่านี้สร้างอุปสรรคที่ใหญ่โตที่สุดในไฟบูชายัญของรูดร้า ลูกบางคนมีเพื่อนที่ไม่ดีและทำให้ชีวิตของพวกเขาไร้ค่า มายาตอบตีพวกเขาอย่างหนักและทำให้พวกเขาหมดสิ้นอำนาจ

โอม ซานติ ลูกๆกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงและนั่นราวกับว่าลูกกำลังนั่งในโยคะ ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน นี่คือการเพียรพยายามที่แผ่ตัว ไม่มีเรื่องของความยิ่งใหญ่ใดในสิ่งนี้ พ่ออยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก ผู้ที่ท่านเข้ามาก็ปราศจากความหลงทะนงตนด้วยเช่นกัน ประชาบิดาบรรพบุรุษมีลูกๆมากมายแต่กระนั้นพฤติกรรมของท่านก็เรียบง่ายอย่างมาก เป็นเหมือนกับชายชราอยู่ที่บ้าน ได้มีการกล่าวถึงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกันว่า: ท่านปราศจากความหลงทะนงตน ท่านนั้นแผ่ตัว ท่านไม่รู้สึกว่าท่านควรจะมีการโอ้อวดภายนอกที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมีการโอ้อวดสิ่งภายนอกกับใครบางคน ทุกคนก็มาเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับบุคคลนั้น มีการประกาศชื่อเสียงผ่านการโอ้อวดภายนอก พ่อพูดว่า: ขนบธรรมเนียมและประเพณีทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของผู้คนที่มีความสำคัญที่เป็นร่างในยุคลเล็ก ที่ท่านเพียงแต่มาและไปในความเรียบง่าย บาบาสวดเสมอว่า: ไม่ควรจะมีใครมาที่สถานเพื่อที่จะต้อนรับพ่อ ไม่ควรจะมีวามโกลาหลใด พ่อพูดว่า: ขอให้พ่ออยู่อย่างแผ่ตัว เพียงวิธีการนี้เท่านั้นที่มีความสุขสันต์ ผู้คนไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะฆ่าบุคคลสำคัญบางคนหรือใครบางคนที่มีการโอ้อวดภายนอก บาบาสวดสูงส่งเหนือสิ่งใดแต่กระนั้นกิจกรรมของท่านก็เป็นเหมือนผู้ที่ยากจนที่สุด พ่อคือเจ้าแห่งคนจนและท่านมาเพื่อพบปะกับคนจนเท่านั้น ผู้ที่มั่งคั่งจะไปพบปะกับผู้ที่ยากจนและมีชื่อเสียงเท่านั้น ผู้เดียวนั้นรักผู้ที่ยากจน ผู้คนมีความเมตตาต่อคนจนและดังนั้นพ่อมีความเมตตาต่อลูกๆที่ยากจนด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้หนึ่งกำมือแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาบังคับได้ นี่เป็นเรื่องยากสำหรับผู้มั่งคั่งที่จะอยู่ที่นี้ พวกเขาไม่ได้ใส่ใจกับหนทางของความรู้ ผู้ที่มั่งคั่งช่วยเหลือรัฐบาลอย่างมาก พวกเขาไม่โด่งดัง ที่นั่นชื่อของผู้ที่ให้ท่านอย่างมากได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ที่นั่นเมื่อคนจนให้บางสิ่งเป็นทานก็ควรจะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ พวกเขา(เช่นสุดามา)ได้ให้หนึ่งกำมือและได้รับพระราชวังเป็นการตอบแทน พ่อเป็นที่จดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจน ท่านพบปะกับทุกคน ในขณะที่บุคคลสำคัญจะไม่พบปะกับคนชายเร่ร่อนเทศ อย่างไรก็ตาม ที่นั่นมีแต่คนจนเท่านั้น พวกเขาคือผู้ที่จะต้องได้รับการทำให้มั่งคั่ง พ่อ นั้นแผ่ตัว เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อได้เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถที่จะสังเวทตนเองได้ ใช่ หากหนึ่งในพวกเขาจะทำให้ชีพบาบาเป็นทาสของเขา เขาก็จะแสดงความอัศจรรย์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ได้มีการร้องเพลงว่า: ท่านไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน พวกเขาร้องเพลงถึงผู้สร้างผู้ที่มาและห่อตัวในผ้านวม(ผู้เดียวที่นั่งอยู่ในร่างของใครคนอื่น) เพียงแต่มองดูว่าบาบาอยู่ในความหนาวเย็นกับผ้านวมอย่างไร! ไม่มีใครรู้จักพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบานั่งที่นั่นและอธิบาย: โอ ลูกๆของบาร์ต ใครได้ทำให้ลูกๆกลายเป็นนายแห่งสวรรค์? ภาพของลักษมีและนารายณ์ได้มีการเก็บไว้ที่นั่น ที่นั่นลูกได้รับสมบัติของความรู้ที่ไม่สูญสลายและแล้วลูกก็ได้ให้ท่านสิ่งนั้น ลูกอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก และดังนั้นลูกต้องได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้น แม้กระทั่งในหนทางของความไม่รู้ ผู้ที่ให้ท่านมากมายได้ใช้ชาติเกิดถัดไปของพวกเขาในครอบครัวที่สำคัญ ที่นั่นลูกอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อและดังนั้นลูกจึงใช้ชาติเกิดถัดไปของลูกกับผู้ที่กลับมาบังคับในเวลาสุดท้าย แล้วลูกจะสร้างพระราชวังที่นั่น โลกก็จะเป็นโลกเดียวกัน สวรรค์ไม่ใช่ที่บางแห่งบนเพดาน! จงถามพวกเขา: พ่อของท่านได้ไปที่ใด? พวกเขาจะพูดว่า “เขาได้กลายเป็นผู้อาศัยของดาชิ เขาได้บรรลุถึงการหลุดพ้นแล้ว เขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว” อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกเข้าใจว่ายังไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น หรือ การหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนเฝ้าแต่มาและไปจากที่นี่ พวกเขาจากร่างของพวกเขาและใช้ร่างถัดไปตามกรรมของพวกเขา พ่ออธิบายนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำในอาณาจักรของราวันนั้นเป็นบาป บัญชีนั้นเริ่มต้นขึ้นในวัยรุ่น เด็กเล็กๆไม่ได้สะสมบุญชี้ เมื่อเด็กโตขึ้น พ่อแม่ของเขาก็ทำให้เขาใช้ดาบของตณหาราคะ การกระทำนั้นเป็นบาปด้วย อาณาจักรของมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคน

เดียวที่รู้อยู่ตอนนี้ เวลาที่พ่อสอนลูกๆ ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีสิ่งอื่นใดที่พวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณของลูกมีบทบาทที่เต็มสมบูรณ์บันทึกอยู่ในนั้น ดวงวิญญาณจากร่างของเขา ใช้ร่างถัดไปและเล่นบทบาทของเขา เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังผ่านหู เวลาที่ลูกกำลังถูกทำให้เป็นผู้ที่มีการตระหนักรู้ในตนเอง ฉะนั้น ดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด เวลาที่ดวงวิญญาณได้พัฒนาศรัทธาและดังนั้นสำนึกที่เป็นร่างก็ได้จบสิ้น นี่คือข้อบกพร่องแรก เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างของลูก ก็เลวทั้งหมดจึงติดอยู่กับลูก ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบา พวกเราดวงวิญญาณได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเราแล้วและเวลานี้เรากำลังมาหาท่าน ละครได้จบสิ้นลงแล้วและเวลานี้เรากำลังจะได้รับชาติเกิดใหม่ นั้นควรจะมีความสุข งูนั้นลอกคราบและใช้หนังใหม่ ซันยาสซีไม่มีวันให้ตัวอย่างนี้ ที่นี้ก่อนที่จะลูกจะใช้หนังใหม่ ลูกต้องทิ้งหนังเก่าเสียก่อน และแล้วในทุกชาติเกิดที่นั่น ลูกจะทิ้งหนังเก่าและใช้หนังใหม่โดยอัตโนมัติ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะทิ้งหนังเก่าของลูกและกลับบ้าน และแล้วในสวรรค์ลูกจะทิ้งร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ในเวลาที่ถูกตอง งูลอกคราบหลายต่อหลายครั้ง ที่นี้ลูกได้รับการฝึกฝนให้ทำสิ่งนี้ นี่คือนกที่ผู้ฟังของ 84 ชาติเกิด ซึ่งลูกเรียกว่าเป็นสิ่งที่น่าเกลียด เมื่อร่างกายน่าเกลียด ดวงวิญญาณก็น่าเกลียดด้วย เมื่อทองคำนั้นจริงแท้ 24 กระรัต เครื่องประดับที่ทำมาจากทองคำจริงแท้ด้วย ก่อนหน้านั้นไม่ได้อนุญาตให้มีการผสมอัลลอยลงไปในทอง ผู้คนเคยได้รับทองบริสุทธิ์ เหรียญทองเหล่านี้ ฯลฯ ได้มาจากต่างแดน ในต่างแดนพวกเขาไม่มีวันทำเหรียญจากทองแท้ มีการทำเหรียญทองแท้ที่นั่นเท่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ราคาแพงอย่างมากในเวลานี้และดังนั้นพวกเขาจึงต้องผสมอัลลอยลงไปในทองคำ ลูกได้มีความสุขที่แผ่ในตัวในหัวใจของลูกว่าลูกจะไปและสร้างพระราชวังทองคำที่นั่น เช่นที่ลูกมีกำแพงหินที่นี้ ดังนั้นลูกจะมีกำแพงทองคำที่นั่น เราได้กลายเป็นผู้ที่มิสตีปัญญาที่สูงส่งและดังนั้นเราจึงสร้างพระราชวังทองคำ สิ่งต่างๆ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ลูกต้องเข้าใจละครนี้ด้วยปัญญาที่ยิ่งใหญ่ ในโลกใหม่ทุกสิ่งนั้นใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างมากมาย! อัจชะ หากลูกไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ จงจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก เหตุนี้เองبابาจึงได้อธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกซึ้งทั้งหมดนี้ในตอนสุดท้าย ในตอนเริ่มต้นทุกสิ่งที่ท่านได้บอกลูกนั้นเรียบง่ายอย่างมาก ลูกไม่สามารถถามได้ว่าเหตุใดبابาจึงไม่บอกเราในตอนเริ่มต้นว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ตามละครไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น ได้เกิดขึ้นอย่างแท้จริงในวิธีการเดียวกันกับวงจรที่แล้ว ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านได้ทำมาก่อน มนุษย์ถูกผูกไว้ในพันธะของละครนี้ ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกเช่นนี้หลังจากหนึ่งวงจร และท่านจะอธิบายแก่ลูกในวิธีการเดียวกันในวงจรถัดไป จากการที่ได้เห็นรูปธรรมดา(ของบราห์มา) ลูกๆ มากมายก็สับสนและเริ่มที่จะพูดสิ่งผิดๆ มายาตอบตีแม้กระทั่งลูกๆ ที่ดีมาก พวกเขาคิดว่าไม่ว่าพระเจ้าจะเป็นอะไรก็ตาม ท่านต้องไม่มีตัวตน พวกเขาถูกต้อง หากไม่ใช่เพราะผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนแล้ว เธอ และฉัน จะสามารถอยู่ที่นี้ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นต้องการพาหนะอย่างแน่นอน ท่านจะสามารถทำอะไรได้หากไม่มีพาหนะ? ชีพبابาจะสามารถทำอะไรได้? เพียงเมื่อท่านได้เข้ามาในพาหนะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถพบปะกับท่านได้ ลูกพูดว่า “ฉันได้ยินจากท่านเท่านั้น” หรือ “ฉันเพียงนั่งอยู่กับท่านเท่านั้น” และดังนั้นพาหนะจึงเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน อัจชะ จงพยายามที่จะจดจำผู้ที่ไม่มีตัวตนโดยไม่มีผู้ที่มีตัวตน! ลูกจะได้รับความรู้ผ่านแรงบันดาลใจหรือ? ในกรณีนั้นเหตุใดลูกจึงมาหาพ่อ? บาบานี้ก็พูดด้วยว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพبابา ชีพبابาพูดว่า: พ่อในร่างธรรมดานี้และสอนลูก มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาอย่างแน่นอน มีลูกที่ดีมากมายมีความหยิ่งยโส พวกเขาเปิดศูนย์ 2-4 แห่งและพวกเขาก็มีความหลงตนเอง พวกเขาดูเหมือนแต่พูดสิ่งผิดๆ และบางครั้งก็เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่า สิ่งที่เราพูดนั้นไม่ถูกต้องและดังนั้นพวกเขาจึงเสียใจ บาบาพูดว่า: พ่อจะ(สามารถ)อธิบายโดยปราศจากผู้ที่มีตัวตนได้อย่างไร? ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อกำลังนั่งอยู่ในรูปของครู พวกเขาพยายามอย่างมากสำหรับคนจน เป็นคนจนที่ได้รับการบริจาคน หากลูกไม่สามารถอธิบายบางสิ่งได้ ก็เพียงแค่พูดว่า: อัจชะ ฉันจะถามبابาและจะบอกให้ท่านทราบในปัจจุบันมีช่องว่างมากมายสำหรับความรู้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเฝ้าแต่เข้าใจทุกสิ่ง แต่ละวันที่ผ่านไปลูกจะได้ยินประเด็นใหม่ๆ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงตนเองโดยสมบูรณ์ เนื่องจากความหลงตนเอง ชยะภายในทั้งหมดจึงออกมาข้างนอก รวบรวมว่ามีการโปรยขยะ ผู้คนพูดว่าปีศาจได้ใส่สิ่งปฏิกูลลงไปในไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา พวกเขาคิดว่าบางทีพวกเขาอาจจะใส่มูลวัวหรืออื่นๆ ลงไปในนั้น ในความเป็นจริงแล้วมูลวัวที่แท้จริงคือสิ่งไร้ประโยชน์ที่พวกเขาเฝ้าแต่พูดออกมา พวกเขาโกรธและรวบรวมว่าพวกเขากำลังใส่มูลวัวลงไปในไฟบูชายัญ ในขณะที่บางคนกำลังเคลื่อนไหวไปพวกเขาก็ได้มีประสบการณ์ของลางร้ายและได้กลายเป็นลูกกำพร้า มายาตอบตีพวกเขาอย่างหนักและทำให้พวกเขาสิ้นอำนาจทั้งหมด ขณะที่พวกเขากำลังหารายได้ ลางร้ายก็เกิดขึ้นและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเขาประหลาดใจด้วยความรู้ พวกเขาฟังความรู้ พวกเขาพูดเกี่ยวกับความรู้ให้ผู้อื่นได้ฟัง และแล้วด้วยการคบเพื่อนไม่ดี พวกเขาก็ได้ทำให้ชีวิตของตนเองไร้ค่า พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ บาบาทำมลูกอย่างแท้จริง(ในการมีเพื่อนที่ไม่ดี) มากมายได้กลายเป็นศัตรูของผู้ที่โง่งมและเป็นบุคคลสำคัญ ที่นี้เนื่องจากไม่ได้รับอาหารที่เป็นยาพิษ ผู้คนจึงอยู่อย่างเต็มไปด้วยต้นหนาราคะ และความโกรธ และพวกเขาพูดว่า: ฉันจะฆ่า

ผู้นี้ พ่อพูดว่า: ตัณหาหาคือศัตรูของคุณ ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกพูดว่า ลูกไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข บาบาพูดว่า: จะมีอุปสรรคมากมายที่ปีศาจสร้างขึ้นโดยปีศาจในไฟบุษยัญของคุณรู้ไหม ได้มีอุปสรรคมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ประเด็นหลักเป็นประเด็นของความบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นพ่อได้มาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ แล้วเหตุใดลูกจึงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีกครั้งเล่า? จากตอนเริ่มต้นได้เคยมีการบรรพชาเกิดขึ้นเนื่องจากกิเลสนี้ ลูกสาวแม้กระทั่งพูดว่า: แนนอนที่เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม พ่อ(ทางโลก)ของลูกจะทำอะไร? ทั้งหมดที่เราจะทำคือทบตีลูก หลายต่อหลายคนตายในการบรรพชา พ่อ(ทางโลก)จะไม่ฆ่าลูก แต่แนนอนที่ลูกจะต้องอดทนกับทั้งหมดนั้น ลูกต้องกลายเป็นมหาวีระ (นักรบที่เด็ดเดี่ยวเพื่อสิ่งนี้ เพลงเกี่ยวกับชีฟชัคคีใช้ได้กับลูก พวกเขาเรียกอดีตเทพว่า ‘มหาวีระ’ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือมายาและกำลังคลายผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ในอดีตเวลาที่มีจากัดอัมบา มีลูกๆ ในซุ้มเล็กๆ ด้วย ลูกๆ ของมหาวีระคือบราห์มิน สถิติปัญญาของคุณมีความลับมากมาย นี่คือนุสรณ์ของคุณที่ถูกต้อง วัดของลัทธิมีและนารายณ์ก็เป็นอนุสรณ์ด้วย ผู้คนเฉลิมฉลองการครอบครองของคุณเพราะเขาได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาพูดว่า: ฐากูร (Tagore) เคยเป็นเช่นนี้และเขาได้ทำงานที่ดีอย่างแนนอน พวกเขาได้เขียนชีวประวัติที่ยิ่งใหญ่มากเช่นนั้น! มีหลายต่อหลายฉบับ! ที่นี้สถิติปัญญาของคุณมีความจุที่มากที่สุด: ความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลกอยู่ในสถิติปัญญาของคุณ นี่เป็นสถิติปัญญาที่เข้าถึงความรู้ทั้งหมด บางคนมีสถิติปัญญาที่กว้างไกล สถิติปัญญาของผู้อื่นก็น้อยลงไป นี่เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป นี่คือนิยามใหม่ซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถให้ลูกได้ เมื่อลูกสังเวทตนเองแก่พ่อนั้น ท่านก็ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และทำความเพียรพยายามอย่างมากกับลูกๆ ดังนั้นอย่างแนนอนที่ลูกๆ ควรจะสังเวทตนเอง ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านเป็นผู้ประทาน พวกเขาพูดว่า: ชีพบาบา ฉันกำลังส่งเงินทองมากมายมาเพื่ออาคารที่กำลังมีการสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามพ่อ (ชีพบาบา) ไม่มีตัวตนและดังนั้นแนนอนที่พ่อจะต้องให้มีการสร้างสิ่งนั้นผ่านบราห์มา พ่อได้ให้คำสั่งสำหรับการสร้างอาคารสำหรับลูกๆ พ่อเพียงมาในเวลาอันสั้นเท่านั้น แล้วพ่อจะกลับไปสู่ดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) บาบานั่งที่นี้และอธิบายด้วยความรักอย่างมาก! นี่คือนางสิ่งที่ย้ายตายอย่างมาก: จงละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของคุณและจดจำพ่อผู้เดียว หากลูกปรารถนา ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง หรือ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของปวงประชา สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของคุณ ราชาราชินีแต่ละองค์มีปวงประชาในอาณาเขตหลายแสนคน ผู้คนมากมายจะรับฟังความรู้นี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ ลูกรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว ท่านกำลังอธิบายแก่เราเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว บาบาได้ให้อาณาจักรแก่เรา แต่ราวันได้ขโมยสิ่งนั้นไปจากเรา สิ่งนี้ได้อยู่ในสถิติปัญญาของคุณว่าลูกเคยฟ่ายแพ้อย่างไรและลูกต้องกลับมามีชีวิตอย่างไร ลูกๆ มากมายแม้กระทั่งลืมสิ่งนี้ มายาบีบจมูกของพวกเขาไว้ พวกเขาประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีและแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในชีวิตของบ่วงพันธะในเวลาทีรวดเร็วเท่ากันด้วย ไม่ได้ใช้เวลานานเลย พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงอยู่อย่างระมัดระวัง! จงกลายเป็นรูป-บาฮาน และให้เพชรพลอยของความรู้ปรากฏออกมาจากปากของคุณอยู่เสมอ ลูกไม่ควรแม้แต่จะรับฟังขยะ ลูกควรพิจารณาว่าผู้ที่พูดสิ่งต่างๆ ที่เป็นขะนั้นเป็นศัตรูของคุณ การรับฟังสิ่งใดอื่นนอกเหนือจากความรู้คือสิ่งเลวร้ายยิ่ง

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจัดข้อบกพร่องอันดับแรกของสำนักที่เป็นร่างและกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์
2. จงให้ท่านเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นพ่อและเพียงให้เพชรพลอยของความรู้ออกมาจากปากของคุณเท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งชั่วร้ายใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีความเมตตาที่ยิ่งใหญ่และเปลี่ยนแปลงโลกของความทุกข์ความทรมานด้วยการทำให้ความรู้ลึกของความเมตตาของคุณปรากฏออกมา
เมื่อดวงวิญญาณทั้งหลายร้องในความปั่นป่วนของธรรมชาติและร้องขอความเมตตา จงฟังเสียงเรียกของพวกเขาและให้รูปที่เต็มไปด้วยความเมตตาของคุณปรากฏออกมา เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงโลกของความทุกข์

ธรรมดา จงทำให้ตนเองเพียบพร้อม ทำให้ความปรารถนาดีของคุณั้นแรงกล้าสำหรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อ
ลูกกลับมาเพียบพร้อม โลกของความทุกข์นี้จะจบสิ้น ดังนั้นให้ความรู้สึกของความเมตตาของคุณปรากฏ
ออกมาสำหรับตนเองและสำหรับทุกดวงวิญญาณของโลก ที่ใดที่มีความเมตตา จะไม่มีความขื่นลงใดๆ
ของ"ของเธอ" และ"ของนั้น"

คติพจน์: เมื่อสองปีกของความรู้และโยคะของคุณแข็งแรง ลูกจะสามารถมีประสบการณ์ของสภาพที่โอบยบได้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกมีเวลาให้หารายได้ที่แท้จริง อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อขณะเดินเหิน เคลื่อนไหวไปมาและแสดงการกระทำ คือ พื้นฐานของการหารายได้ที่แท้จริง ไม่มีความยากลำบากในสิ่งนี้
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆผู้รู้แจ้งด้วยความรู้
- คำตอบ:** จากการรู้แจ้งด้วยความรู้ อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งห้าของพวกเขาคงกลับมาเยือกเย็น ความชุกชุนทั้งหลายจะจบสิ้นลงและสภาพของพวกเขาคงมั่นคงสม่ำเสมอ กิริยามารยาทของพวกเขาคงถูกปรับปรุงอยู่เรื่อยๆ
- คำถาม:** อะไรคือผลของการที่ไม่จดจำระลึกถึงซึ่งพบมาได้อย่างถูกต้องแม่นยำในสติปัญญาของลูก
- คำตอบ:** แน่หนอนว่าจะมีการทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้แต่สติปัญญาก็จะไม่ทำงานที่จะทำให้ลูกตระหนักรู้ได้ว่า ลูกกำลังแสดงการกระทำที่เป็นบาป เพราะไม่เชื่อฟังคำสั่งของพ่อ ลูกจึงเฝ้าแต่ลูกหลอกลวง
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง...

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆได้มีการรับประกันว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้มาแล้ว กฤษณะไม่ใช่พ่อที่ไร้ขีดจำกัด เพลงได้ถูกแต่งขึ้นมาโดยผู้ที่เขียนละคร (ภาพยนตร์) พวกเขาเรียกกฤษณะว่า “มหาราชธิราช” (จักรพรรดิ) พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้นแต่พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ดังนั้นความหมายที่ตืออย่างหนึ่งจึงออกมาจากเพลงนี้ แน่หนอนว่าพ่อที่ไร้ขีดจำกัด คือ เจ้าของนครจน บาร์ตที่ท่านได้เคยทำให้มันคั่งเวลานี้ยากจน ท่านเกิดในบาร์ต ที่อื่นๆ ไม่ได้จดจำการเกิดของท่าน แม้ว่าทุกชนชาติจะกราบไหว้บูชาและมีสัญลักษณ์ของท่านแต่ท่านเกิดที่นี่ ท่านเองเดียวกัน การเกิดของพระคริสต์เกิดขึ้นในบางแห่ง แต่สัญลักษณ์ของพระคริสต์คงอยู่ที่นั่นเช่นกัน ดังนั้นบาร์ตจึงกล่าวได้ว่าเป็นสถานที่เกิดของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเพียงแต่พูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก่อนหน้านั้น ลูกเองก็ไม่มีสิ่งใด เวลานั้นลูกรู้ว่าบาร์ต คือ สถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าอยู่เหนือการเกิดและการตาย ใช่ แน่หนอนว่าท่านอยู่เหนือการตาย เพราะท่านไม่มีร่างกายของตนเอง แต่ท่านก็ถือกำเนิดขึ้นมา พ่อพูดว่า พ่อมาและการเกิดของพ่อนั้นสูงส่ง มนุษย์ถือกำเนิดผ่านครรภ์และเจริญเติบโต พ่อไม่ได้เติบโตเช่นนั้น ใช่ กฤษณะเข้ามาสู่ครรภ์ของมารดาและเติบโตขึ้นมา ทุกดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์ของมารดาและถือกำเนิด สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ มนุษย์คือ ผู้ที่อยู่อย่างยากจนข้นแค้นและเป็นมนุษย์ที่ได้รับมงกุฏ บาร์ตมีมงกุฏสองชั้นในยุคทอง มีสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ มีมงกุฏ (วงแสง) ของความบริสุทธิ์และมงกุฏที่ประดับด้วยเพชรพลอย เมื่อความบริสุทธิ์สูญสิ้น พวกเขาจึงเหลือเพียงมงกุฏเดียวเท่านั้น พวกเขาได้กลายเป็นนายของโลก และขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาได้สูญเสียไปหนึ่งมงกุฏและได้กลายเป็นผู้ที่มีมงกุฏเดียว สิ่งเหล่านี้คือ ประเด็นของความรู้ เพราะได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การบูชา พวกเขาจึงสูญเสียมงกุฏ ราชาย้อย่างไม่บริสุทธิ์ และเฝ้าแต่กราบไหว้บูชารูปภาพของราชาแห่งสุริยวงศ์และจันทร์ทรงสดที่บริสุทธิ์ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต ผู้ที่เคยบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การบูชาต่อมาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาคือ ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด บาร์ตที่เคยมีค่าควรแก่การบูชาเมื่อวานนี้ ในเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาไปแล้ว จากการเป็นผู้ที่ยากจนและเป็นผู้กราบไหว้บูชา บาร์ตต้องกลับมามั่งคั่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นยากจนอย่างมาก เคยมีพระราชวังมากมายในสวรรค์ แม้แต่วัดก็ยังประดับด้วยเพชรพลอยมากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างพระราชวังที่สวยงามมากยิ่งขึ้น เวลานั้นลูกยากจนเหลือเกิน จากความยากจนเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามั่งคั่งอีกครั้ง ลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ลูกได้แสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้ทุกวัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา จงหารายได้ด้วยการจดจำระลึกถึง มีงานหลายประเภทซึ่งลูกไม่จำเป็นต้องใช้สติปัญญา บางงานลูกต้องใช้สติปัญญา ดังนั้น เมื่อลูกมีเวลาและลูกต้องเที่ยวไปทั่ว ฯลฯ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องหารายได้ให้แก่ภรรยา นี่คือการรายได้ที่แท้จริง ส่วนที่เหลือทั้งหมดนั้นคือ รายได้จอมปลอมแค่เพียงชั่วคราว ลูกๆได้รับคำสอนเหล่านี้ในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ลูกไม่ได้ทั้งการครองเรือนและครอบครัวของลูก ท่านเพียงแต่พูดว่า ลูกๆอย่าได้ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส! โดยทั่วไปแล้วเป็นเพราะสิ่งนี้จึงทำให้เกิดการทะเลาะกัน ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเช่นนั้นในชุมชนทางจิตอื่นๆ ที่นั่นพวกเขาเพียงแต่พูดว่า “เป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องจริง” กับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยิน แล้วก็กลับบ้าน ที่นั่นมีการทะเลาะกัน แน่หนอนว่ามีอุปสรรคจากปีศาจในไฟพายุของความรู้ของรูद्रา ผู้ไร้เดียงสาถูกทำร้ายเช่นที่พวกเขาได้แสดงให้เห็นดรพดี พวกเขาเรียกหา บาบา จงปกป้องฉันจากการถูกเปลือยผ้าด้วยเถิด! คำสอนของพ่อคือ อย่ายอมให้ตน

เองถูกเปลื้องผ้า! เมื่อสภาพของลูกมันคงสม่ำเสมอแล้ว อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะเยือกเย็น จนกว่าจะถึงเวลานั้นจะมีความชุกชอนบางอย่างเกิดขึ้น ขณะที่ลูกรู้แจ้งเพราะความรู้ ขอให้สติปัญญาของลูกมีสำนึกรู้ว่า ลูกต้องอยู่อย่างเป็นมิตรร่วมทาง ในต่างแดนผู้ที่แก่ชราจำนวนมากอยู่ในสภาพปลดเกษียณ ถ้าพวกเขาไม่มีลูกเลย พวกเขาจะคิดว่า ใครจะมาเป็นทายาทในเวลาสุดท้ายเล่า เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีคู่วิถีในช่วงชีวิตที่เหลือ พวกเขาทิ้งบางสิ่งให้กับบุคคลนั้นก่อนที่จะจากไป ลูกไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ มีข่าวมากมายในหนังสือพิมพ์ ลูกไม่จำเป็นต้องอ่านสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า เป็นเรื่องที่ดีหากลูกไม่ได้ศึกษาสิ่งใดเลย จงลืมสิ่งที่ลูกเคยศึกษามาจนถึงเวลานี้ พ่อได้สอนพวกเรา ดังนั้นเราจะหารายได้ที่แท้จริงและกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ใช้กับลูก เวลาลูกกำลังจะกลับมา มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกได้พบกับพอมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกต้องฟังท่านผู้เดียว มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะฟังบุคคลอื่นเล่า เมื่อผู้คนไปหาครูหรือกูรู กูรูของพวกเขาจะบอกใหม่ว่า อย่าได้ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส พวกเขาไม่ได้ให้คำสอนเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ เมื่อใครบางคนมีความเอือมระอา เขาก็จะทิ้งบ้านเรือนและครอบครัว แล้วหนีไป พ่อคือชีวา ผู้เป็นครูได้วางโพธิญาณของลูกผู้เป็นแม่ ลักษณะจะมาจากที่ใดในโลกที่ไม่บริสุทธินี้เล่า ลักษณะและนารายณ์มีชีวิตอยู่ในยุคทอง เวลานั้นชีพบาบาหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ผ่านผู้หนึ่ง ชีวา ผู้เป็นครูได้พูดผ่านปากของบราห์มาแท้จริงแล้วลูกเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ดังนั้นแน่นอนว่าลูกจะกลายเป็นนาย ลูกเปิดประตูไปสู่สวรรค์ นั่นคือ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะได้เป็นชาวสวรรค์ ความเพียรพยายามของลูกคือ การทำให้มนุษย์ผู้เป็นชาวนรกได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อทำงานรับใช้ที่จะทำให้ผู้ไม่บริสุทธินั้นกลับมาบริสุทธิ ธุรกิจของลูกก็ยังเป็นเหมือนธุรกิจของพ่อ นั่นคือ การทำให้ดวงวิญญาณเป็นชาวสวรรค์ ทุกคนต้องการสวรรค์ เมื่อมีคนตาย ผู้อื่นก็จะพูดว่า บุคคลนั้นได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว ลูกควรจะถามพวกเขาว่า ในเมื่อบุคคลนั้นได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว เหตุใดเธอจึงเรียกเขาให้กลับมาแย่งนรกและเลี้ยงดูพราหมณ์ด้วยเล่า นั่นคือความมืดมิดของความไม่รู้ ลูกนำอาหารจากที่นี่ไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เพื่อป้อนพวกเขา เพราะลูกรู้ว่านี่เป็นอาหารที่บริสุทธิ บุคคลนั้นได้ตายไปแล้ว ดังนั้นเขาจะไม่ได้รับอาหารที่บริสุทธิ บางคนเขียนว่า บาบาส่งอาหารไปให้แก่ทุกคนนั้นคนนั้น เพื่อที่ดวงวิญญาณจะได้รับอาหารที่บริสุทธิ มีการจดจำกันว่า แม้แต่เทพก็ยังรับบราห์มาโบจัน การพบปะของลูกเกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่ใช่ว่าการเข้ามานั้นดี ไม่เลย! โยคะไม่ใช่การเข้ามานและการเข้ามานก็ไม่ใช่โยคะ พ่อพูดว่า จงเอาโยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง ผู้คนไปที่ไวคุณท์ (ดินแดนสีขาวดี) ในแดนและร้ายรา แต่นั่นไม่ใช่การหารายได้ พวกเขาไม่ได้ฟังมุรลี การออฟเฟอร์โบกให้กับดวงวิญญาณที่จากไปนั้นเป็นระบบที่ลูกสร้างขึ้นตามละคร มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างชนบทธรรมเนียมและระบบของผู้คนและของบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกัน ลูกไปจากที่นี่และป้อนอาหารให้แก่พวกเขาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จนเดี๋ยวนี้ผู้คนเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะมีความสงสัยอยู่เรื่อยๆ พวกเขาจะพูดว่า ตามละครนั้นไม่ใช่โชคของเขา ดังนั้นพวกเขาจึงมีความสงสัยและจากไป ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวล สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาลืมสิ่งแรกที่พวกเขาต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาความสงสัยในบางเรื่อง พวกเราใส่ใจกับมรดกของเราเท่านั้น แล้วเหตุใดเราจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน เราต้องฟังมุรลี พ่อที่ไร้ตัวตนจะให้คำสั่งแก่ลูกได้อย่างไร แน่แน่นอนว่าท่านต้องการปาก ลูกต้องได้ยินจากปากของบราห์มาหรือของบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีเหล่านั้น บางคนอาศัยอยู่ข้างนอกห่างไกล และแม้กระนั้นก็ไม่ได้รับมุรลี ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า ไม่เป็นไร เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อแล้ว ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด ลูกอยู่ในสนามรบ พ่ออธิบายแก่ผู้คนในกองทัพว่า ลูกต้องทำงานรับใช้ นั่นเป็นธุรกิจของลูก ลูกต้องดูแลบ้านเมือง ลูกได้รับเงินเดือนและได้มีการทำข้อตกลง ดังนั้นลูกต้องดูแลสิ่งนั้น ลูกมีเป้าหมายในสติปัญญา พ่อที่ไร้ซึ่งจำกัดคือ ผู้สร้างสวรรค์ พ่อพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง รับประทานขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา แล้วอาหารที่ลูกรับประทานจะถูกชำระให้บริสุทธิ ลูกต้องระมัดระวังให้มากที่สุด ในสถานการณ์ที่ไม่มีทางเลือก จงรับประทานในการจดจำระลึกถึงบาบา สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ความรู้ไม่ใช่การบรรพ แต่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะมีการบรรพเกิดขึ้น ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มายาจะไม่ตบตีลูกและลูกจะไม่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเฝ้าแต่จดจำร่างกายและได้ลืมดวงวิญญาณ เหตุนี้เองลูกจึงถูกถามว่า ลูกรู้ไหมว่า พ่อของทุกดวงวิญญาณคือใคร จงเขียนชื่อ นาม รูปแบบ ดินแดนและระยะเวลาของท่าน พวกเขาจึงเขียนสิ่งต่างๆ เพื่อตอบสิ่งนี้ บางคนเขียนว่า พ่อของดวงวิญญาณคือหนุมาน และบางคนเขียนสิ่งอื่นๆ นั่นคือความไม่รู้! และได้มีการอธิบายว่า ดวงวิญญาณไร้ตัวตนและกูรูของลูกมีตัวตน พ่อของผู้ที่ไร้ตัวตนจะเป็นผู้ที่มีตัวตนได้อย่างไรเล่า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการฝึกอธิบาย พร้อมกับสิ่งนั้นแล้ว ลูกต้องมิกิริยามารยาทที่ดีด้วย มีผู้คนมากมายที่พูดดีมาก ลูกศรถูกยิงตรงไปที่ผู้อื่นได้อย่างดีมาก เพราะบางคนไร้มารยาทจึงไม่มีความก้าวหน้า จะต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ดีมาก บางคนถ่ายทอดความรู้อย่างดีแต่พวกเขาไม่มีโยคะเลย ไม่ใช่ว่าความรู้จะถูกซึมซับได้โดยปราศจากโยคะ ถึงอย่างไรความรู้ก็จะถูกซึมซับ ตัวอย่าง

เช่น เมื่อลูกถ่ายทอดประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ให้กับใครบางคน สิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างรวดเร็ว ไม่มีสิ่งใดที่เกี่ยวกับการจดจำระลึกถึงบาปจะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานั้น แม้แต่บางคนยังทานเนื้อสัตว์และดื่มเหล้า นั่นก็เป็นเพียงเรื่องราวและเป็นเรื่องง่ายที่จะจดจำสิ่งนั้น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีเรื่องของการจดจำระลึกถึงในสิ่งนั้น ไม่มีแม้กระทั่งเรื่องของความบริสุทธิ์ในสิ่งนั้น มีผู้คนมากมายที่เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกไม่จดจำซึ่งบาป บาปของลูกก็จะไม่ถูกปลดปล่อย จากนั้นลูกจะทำบาปมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ แม้กระนั้นสิ่งนั้นก็ยังไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกได้มากเพียงพอที่ลูกจะตระหนักรูว่มันเป็นบาป การไม่เชื่อฟังคำสั่งเป็นบาปอันยิ่งใหญ่ ซึ่งบาปบาปทำให้ลูกทำสิ่งนี้! หากลูกไม่เชื่อฟังท่าน ลูกจะถูกหลอกลวงอย่างมาก อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ยากดายมากที่จะถ่ายทอดประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ บาปอธิบายแล้วว่า ลูกไปอธิบายในโรงเรียนได้ ด้วยการพูดว่า ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีชีวิตจำกัด ที่นี้พวกท่านไม่ได้ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีชีวิตจำกัด บอกเราด้วยว่า อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์หายไปไหนแล้ว สุริยวงศ์และจันทรราชที่เคยมีนั้นหายไปอยู่ที่ใดกันแล้ว ใครได้ขโมยอาณาจักรของพวกเขาไป ใครโจมตีพวกเขา ลูกๆ ท่านนั้นที่รู่วางจรนี้หมุนไปอย่างไร หากลูกอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น สิ่งนั้นจะอยู่ในสติปัญญาของเขาภายในเจ็ดวัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีมารยาทเหล่านั้น ไม่ใช่ว่าการยุ่งเกี่ยวกับกิเลสจะทำให้พวกเขาลืมประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ได้ โยคะคือสิ่งหลัก มายาจะหลอกลวงลูกในโยคะ ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมที่นี้ บางคนทำสัญญาและก็ไม่อาจรักษาสัญญานั้นได้ มายามีพลังเหลือเกิน พวกเขาไม่ได้จดจำอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นบาปของพวกเขาจึงไม่ถูกปลดปล่อย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับทำบาปเป็นสองเท่า พวกเขาไม่สำนึกเลย แม้จะถูกบอกกล่าวในเรื่องนั้นแต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจ ลูกๆ รู้ว่า พ่อคือเจ้าของคนจน ท่านเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา ท่านอธิบายแก่พวกเราเป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไป พวกเราโดยเฉพาะที่จะได้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และผู้คนทั่วไปจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในยุคทอง แท้จริงแล้วเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จากนั้นก็มีจันทรราชวงศ์ และต่อมาก็เป็นชาวอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์จึงหายไป จงไปดูต้นไทรในกัลกัตตา มันไม่มีรากฐานใดเลยแต่กระนั้นต้นไม้ก็ยังยืนอยู่ได้ ที่นี้ก็เช่นกัน การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้พัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด และเป็นเหตุให้ตนเองหยุดศึกษาเล่าเรียน จงจดจำพ่อและมรดก
2. จงฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลืมทุกสิ่งที่เคยศึกษามา อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย!

พร: ขอให้ลูกมีความสุขและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างได้รับการปกป้องจากเงาใหญ่ของมายาด้วยการอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของพ่อ
วิธีการที่จะปกป้องตนเองจากเงาของมายาคือการอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของพ่อ การอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองนี้หมายถึงการอยู่อย่างมีความสุข มอบความวิตกกังวลทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ ผู้ที่สูญเสียความสุขของพวกเขาและกลับมาอ่อนแอนั้นมีเงาของมายาอยู่เหนือพวกเขาอย่างแน่นอน เพราะความอ่อนแอใดๆ จะปลุกเรียกมายา ถ้ามายาแผ่เงาของเธอเหนือลูกแม้ในความฝัน ลูกจะเฝ้าแต่มีความทุกข์ระทมและจะมีการต่อสู้รบรา ดังนั้นจงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของพ่ออย่างสม่ำเสมอ การจดจำระลึกถึงคือฉัตรของการปกป้องคุ้มครอง

คติพจน์: ผู้ที่มีความรักสำหรับมูรลิดคือมูรลิดฮาร์ผู้ยิ่งใหญ่ (master murlidhars)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับการแสดงหนทางที่ถูกต้องด้วยพ่อแล้ว ดังนั้นอย่าได้ทำการกระทำที่ผิดหรือเป็นบาปใดๆ
- คำถาม:** ในเวลาปัจจุบัน ไม่ว่าความคิดใดก็ตามที่มนุษย์มีนั้นเป็นบาป เพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะสติปัญญาของพวกเขาไม่มีความเข้าใจใดๆว่าอะไรถูกและอะไรผิด มายาได้ปิดล็อกสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ความคิดทั้งหมดของพวกเขาเป็นบาปจนกระทั่งพ่อมาและให้การตระหนักรู้จักที่แท้จริง ในอาณาจักรของมายาถึงแม้ว่าพวกเขามีความคิดของการจดจำพระเจ้า ความคิดของพวกเขานั้นก็ผิด เพราะพวกเขาไม่มีการรู้จักพระเจ้าที่ถูกต้อง เหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่จะเข้าใจ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน แสนหวาน ได้ยินเพลงนั้น สติปัญญาของลูกได้เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของเพลงนั้นแล้ว ผู้ที่ร้องไม่ได้รู้ความหมายของเพลง ลูกเข้าใจความหมายของเพลงที่แท้จริงและได้รับแรงบันดาลใจด้วยเช่นกันให้ทำความเพียรพยายามโดยพ่อผู้ที่อยู่เบื้องหน้าลูกอย่างเป็นผู้ช่วยของลูก ท่านกลายเป็นผู้ช่วยเมื่อมีความทุกข์มากมาย ลูกๆ รู้ว่าท่านคือผู้ช่วยที่แฝงตัวของมนุษย์ทั้งหมด นั่นคือของผู้คนทั้งหมดที่เวลานี้อยู่ในโลกเก่านี้ มีเผ่าพันธุ์มากมายด้วยและมีสัตว์ที่หลากหลาย ในยุคทองจะไม่สิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์หรือสัตว์ ฯลฯ ที่ไม่บริสุทธิ์ใด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แนนอนผู้คนที่มั่งคั่งจะมีบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ ที่มีคุณภาพดีที่สุด ลูกสามารถเข้าใจว่าคนจนมีอะไร ในปัจจุบันทั้งโลกเก่าเป็นอาณาจักรของราวัน แมลง ภู และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหมด ฯลฯ สร้างความเสียหาย เช่นที่มนุษย์นั้นตะโม่ประธาณ ดังนั้นสิ่งซึ่งประกอบด้วยวัตถุของพวกเขาที่ตะโม่ประธาณด้วย ถึงแม้ว่าผู้คนจะก่อสร้างอาคาร 40 ชั้น สิ่งนั้นเทียบไม่ได้เลยกับยุคทอง อาคารเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะถูกทำลายเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว สิ่งแรกที่บาบาอธิบายคือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่ได้รู้จักดวงวิญญาณ หรือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูกๆ รู้ว่ารูปของดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร พวกเขากราบไหว้บูชาในวัด พวกเขามีชีวลึงกัมขนาดใหญ่ในพาราณสี ที่ทุกคนกราบไหว้บูชา พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าดวงวิญญาณดวงดาวอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก หากจะมีสิ่งที่ใหญ่โตอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนั้นก็จะเหมือนกับก้อนเนื้อออก ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นดวงดาวด้วย แต่ลูกลืม เมื่อลูกจดจำชีพบาบา ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า บาบาคือดวงดาว และท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายในท่าน ท่านคือสัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ท่านมีสติปัญญาด้วย จิตใจแยกจากสติปัญญา เป็นจิตใจที่มีพายุ ไม่มีพายุใดเลย ฯลฯ ในยุคทอง ที่นี้ผู้คนมีความคิดที่ธรรมดา และเป็นบาป ในเวลานี้ความคิดใดก็ตามที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นเป็นบาป ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่จะจดจำดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข ได้มีการอธิบายประเด็นที่ละเอียดอ่อนนั้นแก่ลูกแล้วด้วย ดวงวิญญาณที่ละเอียดอ่อนอย่างมากคือผู้มีชีวิตและเป็นสัจจะเพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์ที่ร่างกายเริ่มต้นเคลื่อนไหว ในความเป็นจริง แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็มีชีวิต ซึ่งเหตุนี้เองสิ่งต่างๆ จึงสามารถเติบโต อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านั้นไม่มีจิตใจ หรือสติปัญญา ไม่มีเรื่องของการคิดของสิ่งเหล่านั้น ร่างกายเติบโตขึ้นในครรภ์ เช่นที่ต้นไม้เติบโต ร่างกายก็เติบโตเช่นนั้น แต่ร่างกายไม่มีความรู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา และเป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินความรู้ เป็นดวงวิญญาณที่มีจิตใจ และสติปัญญา และมีความคิดที่ดีหรือไม่ดี สติปัญญาก็ตัดสินว่าจะนำความคิดเหล่านั้นไปปฏิบัติหรือไม่ จนกว่าพ่อมา ไม่เช่นนั้นความคิดทั้งหมดที่ผู้คนมีนั้นเป็นบาป ถึงแม้ว่าพวกเขาจดจำพระเจ้า ก็เพียงลูกเท่านั้นสามารถเข้าใจว่าการจดจำระลึกถึงของพวกเขาถูกหรือผิด ธาตุแสงไม่ใช่พระเจ้า ผู้คนมีความคิดของการจดจำพระเจ้า และสติปัญญาของพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าสิ่งนั้นถูกต้อง อย่างไรก็ตามมีลોકบนสติปัญญาของพวกเขาเพราะเป็นอาณาจักรของมายา ความเลื่อมใสศรัทธาที่ผู้คนทำนั้นผิด พวกเขากราบไหว้บูชาทุกขณะ แต่พวกเขาไม่มีการรู้จักใดๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้น ไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา เวลานี้สติปัญญาของลูกได้รับปัญญาจากพ่อแล้ว ลูกถูกห้ามไม่ให้ทำการกระทำที่ผิด การทำกรรมที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่ถูกห้าม สติปัญญาพูดว่า: พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้สติปัญญาได้พบหนทางที่ถูกต้องแล้ว เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจที่ถูกต้องของทุกสิ่ง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาก่อน ลูกทำสิ่งนั้นอย่างผิดๆ ความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกเคยทำมาก็ไม่ถูกต้องด้วย ในการที่จะกราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาทำลึงกัมขนาดใหญ่ แต่ชีพบาบาไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เวลานี้ลોકบนสติปัญญาของลูก

ได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดนั้นไม่ถูกต้อง โลกนี้หลอกลวงแต่ยุคทองคือโลกที่แท้จริง ใครได้ก่อตั้งโลกนั้น? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าสัจจะ ทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกนั้นจริงแท้ ท่านพูดสัจจะ และก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำและมีรายละเอียดอย่างมากที่ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจได้ ลูกต้องไปสู่ความลึกล้ำอย่างมาก พ่อพูดว่า: หากลูกไม่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก และลืมนดินแดนของความทุกข์ เมื่อผู้คนสร้างบ้านใหม่ โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ถูกนำออกมาจากบ้านเก่า และเชื่อมโยงกับบ้านใหม่ พวกเขาเข้าใจว่าบ้านเก่ากำลังถูกรื้อถอน นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ร่างกายนั้นจะไม่ไปกับลูก เป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ต้องกลับไปกับพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่ออย่างที่เป็น ในสิ่งที่พ่อเป็น และทุกดวงวิญญาณมีบทบาทบันทึกอยู่ภายในเขาอย่างไร ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกไว้อยู่ภายในเขา เป็นไปไม่ได้ที่จะมีบทบาทของ 84 ล้านชาติเกิด เวลานี้พ่อนั้นได้เปิดล็อกของสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดนั้นผิด สิ่งที่พ่อบอกลูกเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ภายในเขานั้นถูกต้อง พ่อเพียงพูดกับลูกๆ เท่านั้น ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็น ICS (ข้าราชการอินเดีย) เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนด้วยอวัยวะของเขา แม้ว่าใครบางคนอาจจะเป็นบุคคลสำคัญหรือร่ำรวย เขาก็ยังสามารถล้มป่วยได้ ไม่ใช่ว่าบุคคลสำคัญจะมีช่วงชีวิตที่ยาวกว่า ผู้ที่ยากจนไม่ได้ทำบาปมากเท่ากับผู้ที่เป็บุคคลสำคัญ ไม่มีสิ่งใดนอกจากบาปในโลกนี้ นี่คืโลกของดวงวิญญาณบาป พวกเขาทำบาปในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ เมื่อพวกเขาเล็งดูพราหมณ์ ก็เป็นการเล็งดูผู้ไม่บริสุทธิ์ด้วย ไม่ได้รับบุญใดในการเล็งดูผู้ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ในความเป็นจริง ถึงแม้ว่าชั้นยาสีกลับมามีบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่ไปยังโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ลูกไม่ได้ใช้ชาติเกิดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของโลกยาวนานอย่างมาก จนกว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกคนต้องเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ไม่สามารถมีใครได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น นี่คืชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งท่านนี้ และอธิบาย: ลูกๆ เคยเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นเทพและลูกเคยเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดในอดีตของลูก ไม่ได้มีการสอนสิ่งนี้กับเพียงแค่คนเดียว หลายต่อหลายคนศึกษาสิ่งนี้ พ่อเพียงพูดกับลูกๆ บราห์มินเท่านั้น สูตรจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ก่อนอื่นใด อธิบายแก่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน และทำให้พวกเขาเป็นบราห์มินเพื่อที่พวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่า พวกเขาเป็นของสกุลชีวา และ พวกเขาคือบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยการศึกษานี้ เหล่านี้คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ทุกคนเป็นลูกของ ประชาบิดาบราห์มา ท่านถูกเรียกว่าเป็นปู่ทวด ได้มีการแสดงบราห์มาว่าเป็นชายชรามากเสมอ สัญลักษณ์ของพระคริสต์ก็มีการแสดงไว้ คริสเตียนเองก็เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดด้วย ปู่ทวดพระคริสต์! (บรรพบุรุษของกิงกานคริสเตียน) ชีพบาบาไม่มีตัวตน ลูกเพียงแต่เรียกท่านว่าเป็นพ่อ ท่านไม่มีตัวตน และท่านเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านไม่มีพ่อ หรือ กูรู เพราะท่านคือสัดกูรู ดังนั้น กูรูเหล่านั้นเป็นใคร? พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างในขณะที่เราไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต เมื่อใครบางคนตายที่นี้พวกเขา ก็พูดว่า เขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว นั่นเป็นการพูดเท็จ เพราะเขากลับมาที่นี้ บางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้หลอมรวมไปในแสงที่เปลือประมาณ อัจชะ หากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่ยิ่งใหญ่สามารถหลอมละลายไปในแสงที่เปลือประมาณเมื่อพวกเขาตาย เหตุใดจึงไม่มีการฉลองวันที่ระลึกการครอบรอบการตายของพวกเขาเล่า? จะเป็นการดีหากหากพวกเขาจะหลอมละลายไปในแสงที่เปลือประมาณ แต่การฉลองวันที่ระลึกการครอบรอบการตายของพวกเขา และการเล็งดูพราหมณ์ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ผิด เขากลายเป็นชาวสวรรค์ และพวกเขาก็ป้อนอาหารของนรกแก่เขา นั้นถูกเรียกว่าไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้นผิด สติปัญญาของมนุษย์นั้นปิดล็อกอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและเปิดล็อก แต่มาอย่าได้ล็อกไว้อีกครั้ง พวกเขาพูดว่า พระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาคิดว่าความรู้นี้ได้ดำเนินมาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา ผู้ที่ยากจนไม่รู้สิ่งใด ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ทั้งสองนั้นเท่ากัน ดังนั้นเหตุใด พวกเขาจึงทำให้กลางวันยุคทอง ยาวนานมาก และกลางคืนสั้นมาก? กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ทั้งสองควรจะเท่ากัน นี่คือการประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด พ่อมาและอธิบายทุกสิ่ง พ่อถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ด มีค่าหลายแสนรูปี พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เป็นประเด็นของเมื่อวานนี้ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว และก็ได้ทิ้งโซดแห่งอาณาจักรของลูกไว้ให้กับลูก ลูกเคยปกครองอาณาจักรแต่แล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น เมื่อวานนี้ลูกเคยมีอาณาจักร แต่ลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นในวันนี้ ดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง เป็นประเด็นของวันนี้และวันพรุ่งนี้ เมื่อวานนี้บารัตเคยเป็นสวรรค์ มีการเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาในบารัต ชีพบาบานี้ต้องได้มาอย่างแน่นอน และท่านได้มาอีกครั้งหนึ่ง ท่านกำลังให้โซดของอาณาจักรของลูกแก่ลูก เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยเป็นเพชร ลูกๆ นักแสดงเวลานี้รู้ถึง ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร นั่นคือลูกได้กลายเป็นผู้ที่ล่องรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน แสนหวาน จดจำฉันพ่อของลูก! อย่าได้ลืมพ่อ! พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกไม่ได้ลืมผู้ที่ทำให้ลูก

เป็นนายของนรก แต่ลูกกลับลืมนั่น พ่อของลูก! มายาจะทำให้ลูกลืมอย่างแนนอน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ เป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้นที่ดูแลลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม นี่คือโรงเรียน ไม่มีเรื่องของการได้รับนิมิตใดๆ ลูกต้องได้นิมิตของครูใหญ่ไหม? สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือโรงเรียนราชาโยคะ มาและความเข้าใจ ก่อนอื่นใดให้คำอธิบายของพ่อผู้เดียวแก่พวกเขา ลูกต้องไม่อธิบายต่อไปจนกว่าพวกเขาได้เข้าใจสิ่งนี้แล้ว หลังจากที่ให้คำอธิบายของพ่อแก่พวกเขาแล้ว ลูกควรจะให้พวกเขาเขียนลงไป เมื่อพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเขาจากชีพบบา พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้พบปะกับพ่อเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า: ตรีมูรติชีวา ชีวา คือผู้ที่สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้า แนนอนที่ลูกจะเรียกบราห์มาว่าเป็น “พ่อของมวลมนุษย์” ลูกจะไม่เรียกวิษณุหรือชางก้าเช่นนั้น ดินแดนของวิษณุถูกก่อตั้งขึ้นด้วยพระบาปบาบราห์มา แม่ของโลกละพ่อของโลกล้อมกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ ของพวกเขาก็ได้กลายเป็นทาสของพวกเขาดังนั้นไม่มีความหมายใดในการพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” พ่อได้เข้ามาในผู้นี้แล้ว พ่อทำให้ดวงวิญญาณของผู้นี้บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อได้เปิดลอคบนสติปัญญาของลูกแล้ว ดังนั้นอย่าได้ทำมีการกระทำที่ผิดๆใดด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก มีความใส่ใจว่าไม่มีความคิดใดของลูกเป็นบาป
2. เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลืมร่างกายของลูก นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากดินแดนของความทุกข์ และจดจำพ่อและมรดก

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความไร้สาระทั้งหมดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาดอย่างสมบูรณ์ดังหงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์

คุณสมบัติพิเศษของหงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์คือการเก็บเพชรพลอยของความรู้อย่างสม่ำเสมอและการใช้พลังของการแยกแยะของตนเองที่จะแยกน้ำจากนม นั่นคือ แยกแยะระหว่างสิ่งที่ไร้ประโยชน์และมีพลัง หงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์หมายถึงการอยู่อย่างสะอาดเสมอ ความสะอาดหมายถึงความบริสุทธิ์และไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลแม้เพียงเล็กน้อยโดยสิ่งใดที่สกปรกและไม่แม้ด้วยความไม่บริสุทธิ์ของความไร้สาระใดๆ ถ้ามีความไร้สาระใดๆ ลูกไม่สามารถกล่าวได้ว่าสะอาดอย่างสมบูรณ์ รักษาสติปัญญาของลูกให้เล่นกับเพชรพลอยของความรู้ในทุกขณะและเฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้และจะไม่แม้มีความไร้สาระ นี่เรียกว่าการเก็บเกี่ยวเพชรพลอยของความรู้

คติพจน์: เมื่อเรือและนายเรือแข็งแรง พายุใดๆก็กลายเป็นของขวัญ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นให้มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ในขณะที่อยู่ที่บ้าน ให้คิดว่าตนเองเป็นลูกและเป็นหลานของชีพบบา สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม
- คำถาม:** ความลับอันลึกล้ำใดที่ลูกๆ ผู้ทำความเพียรพยายามเข้าใจอย่างดีมาก?
- คำตอบ:** ลูกผู้ทำความเพียรพยายามเข้าใจว่ายังไม่มีใครกลับมาเต็ม 16 องศา ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม ไม่มีใครมีพลังที่จะพูดว่า: ฉันสมบูรณ์พร้อมแล้ว หากดวงวิญญาณสมบูรณ์พร้อมแล้ว เขาจะละร่างของเขาแล้วไปและนั่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครสามารถกลับไปสู่อณาเขตสูงสุดได้จนกว่าเจ้าปาวมา และพาเจ้าสาวกลับบ้าน นี่คือการลับที่ลึกล้ำ
- เพลง:** มองดูใบหน้าของท่านในกระจกหัวใจของท่าน....

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด เวลานี้ลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่า ชื่อของผู้ที่ไม่ใช่ชีวา คำพูดเหล่านั้นพูดโดยพระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ เข้าใจว่าเพียงชีพบบาเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวกับมนุษย์ใด ชีพบบาผู้ไม่มีตัวตน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายผ่านร่างของผู้นี้ ท่านเท่านั้นถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องเข้าใจพ่อและดวงวิญญาณ “ตนเอง” ด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณของเขาคืออะไร ในภาษาอังกฤษมีคำกล่าวว่า: การตระหนักรู้ในตนเอง (self-realization) “ตนเอง (self)” หมายถึงสิ่งที่ดวงวิญญาณเป็น พวกเขาจะได้กล่าวว่าดวงวิญญาณเปล่งประกายเหมือนกับดวงดาวอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาเพียงแต่พูดเช่นนี้เพื่อที่จะพูด หากดวงวิญญาณเป็นดวงดาวและไม่มีตัวตน นั่นหมายถึงพ่อของพวกเขาต้องไม่มีตัวตนด้วย ไม่สามารถที่จะใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าได้ ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นนั้น ท่านคือผู้ที่สูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใด ก่อนอื่นใด เป็นดวงวิญญาณที่ต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร? ดวงวิญญาณเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างไร? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ก่อนอื่นใด ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ ว่าดวงวิญญาณคืออะไร พ่อมาและบอกดวงวิญญาณว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาว ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ เราต้องมีเทพนิมิตเพื่อที่จะเห็นดวงวิญญาณ ไม่ว่าพวกเขาจะเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงใดในโรงพยาบาลเพื่อที่จะมองเห็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างมาก ก่อนอื่นใด ลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาว่า ฉันดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างที่สุด พ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณผู้ที่มีบทบาทของ 84 ชาติเกิดกำหนดไว้ในลูก และดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองทำให้ลูกเกิดการตระหนักรู้ ไม่สามารถมีดวงวิญญาณมนุษย์ใดทำเช่นนั้นได้ ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองทำให้เราตระหนักรู้ว่าท่านคือพ่อของเราและท่านนั้นละเอียดอ่อนอย่างมาก การกระทำทั้งหมดบนที่กไว้ภายในละคร ไม่สามารถมีสิ่งใดเปลี่ยนได้ในบทบาทของผู้เดียวนั้น พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มาเพื่อเยียวยาความเจ็บป่วยของใคร ฯลฯ ความเจ็บป่วยทางร่างกาย ฯลฯ คือความทุกข์ทรมานในกรรมของลูก ลูกพูดกับพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้โปรดมา! มาและชำระเรา! สอนราชาโยคะให้แก่เรา ผู้คนเรียกหาพระเจ้า ดังนั้นกฤษณะจะมาจากที่ใดในระหว่างกลาง? ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเรียกกฤษณะว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไม่มีตัวตน ท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านมาได้อย่างไร? ท่านเล่นบทบาทของท่านได้อย่างไร? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ในคัมภีร์ กิตะนั้นคือเพชรพลอยที่สูงที่สุดของคัมภีร์ทั้งหมด ผ่านกิตะนี้ได้มีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทอง หลังจากนั้น ลูกๆ ทั้งหมดเหล่านี้จะตามมา อะไรคือคัมภีร์ของศาสนาหลัก? พ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้ กิตะคือคัมภีร์หลักที่ทำให้เกิดการก่อตั้งศาสนาเบรห์มิน สุริยวงศ์และจันทราวศ์ขึ้น ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นของศาสนาเบรห์มิน ลูกเข้าใจว่าบบากำลังให้ความรู้แก่เราผ่านสิ่งที่ทำให้เราเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นเบรห์มิน และแล้วต่อมา เราจะมาเป็นของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ลูกควรจะจดจำสิ่งเหล่านี้อย่างหนักแน่น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ก่อตั้งศาสนาเบรห์มิน เทพและนักรบ บาบาก็อธิบายเกี่ยวกับดวงวิญญาณแล้ว ลูกๆ บางคนสับสนในการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและในการจดจำพ่อ โอ! แต่ ลูกคือดวงวิญญาณ มิใช่หรือ? พ่อของลูกคือชีวา เช่นที่ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดโดยปราศจากอวัยวะ ในท่านองเดียวกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนเองต้องการอวัยวะ ท่านเข้ามาในผู้นี้และอธิบายว่ารูปของดวงวิญญาณเป็นเช่นไรและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นไร พวกเขาพูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่าพระเจ้านั้นเป็นเพียงรูปของจุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าบทบาทที่ไม่สูญสลายซึ่งไม่สามารถถูกลบเลือนไปได้นั้นถูกกำหนดไว้ภายใน

ทำอย่างไร ทุกดวงวิญญูณนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งดำเนินไปตลอดเวลา ไม่มีวันจบสิ้น เมื่อโลกเก่าจบสิ้น โลกใหม่ก็เริ่มต้น บาบามาเพื่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่ามี 4 คัมภีร์ศาสนาหลักซึ่งทำให้เกิดการก่อตั้ง 4 ศาสนาขึ้น ก่อนอื่นใด มีกิตะแล้วก็คัมภีร์ของศาสนาอิสลาม พุทธและคริสเตียน ต่อมา การขยายตัวก็เกิดขึ้น คัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดเป็นลูกหรือหลานของกิตะ และเหตุนี้เองคำกล่าวที่ว่า: ศรีมัทภักตจิตตาซึ่งร้องโดยพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นมนุษย์หรือเทพ พ่อคือดวงวิญญูณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาในทุกวงจรเพื่อสอนลูก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้แน่นอนที่ลูกมาเป็นบราห์มินและหลังจากนั้นลูกจะมาเป็นเทพ การขยายตัวเกิดขึ้น ใช้อย่างต่อเนื่อง ใช่ว่า การเป็นปีศาจไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เคยมีการอธิบายแล้วว่า ขณะที่อยู่ที่บ้าน ลูกควรจะคิดว่าตนเองเป็นลูกของชีพบบา ลูกเป็นลูกพร้อมกับเป็นหลานของชีพบบา ผู้ที่อยู่ในความไม่รู้นั้นก็จะไม่พูดว่า: ฉันเป็นหลานเช่นเดียวกันกับเป็นลูกของปู่ของฉัน ลูกๆ เป็นของปู่ ลูกเป็นของสกุลชีวาและแล้วชีพบบานำลูกมาเลี้ยงดู และทำให้ลูกเป็นบราห์มาภุมารหรือกุมาริ ผู้นั้นไม่มีตัวตนและผู้นั้นมีตัวตน ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีตัวตน แล้วท่านพูดว่า: พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ดังนั้น เพราะลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มา ลูกจึงเป็นหลานของพ่อด้วย ลูกได้รับมรดกของลูกจากชีพบบา คัมภีร์ศาสนานั้นก็คือสิ่งที่ทำให้เกิดการก่อตั้งศาสนา ศาสนาใดถูกก่อตั้งผ่านพระเวทย์? ไม่มีเลย! มหาภารตะไม่ใช่คัมภีร์ศาสนา ไบเบิลเป็นคัมภีร์ศาสนา ผ่านกิตะ ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้น แต่ในภักตและรามายณะ พวกเขาเพียงแต่เขียนเป็นเรื่องราว ดังนั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่คัมภีร์ศาสนา สิ่งหลักคือการเข้าใจดวงวิญญูณ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญูณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ สิ่งนั้นผิด ในความเป็นจริง เป็นดวงวิญญูณที่รับประทานอาหารผ่านร่างกายหรือรับความหอมของสิ่งนั้น เป็นดวงวิญญูณที่รู้สึกเป็นทุกข์หรือเป็นสุข มีคำพูดที่ว่า “มหาดมะ” (ดวงวิญญูณที่ยิ่งใหญ่) และ “บาป-อาดมะ” (ดวงวิญญูณบาป) แต่กระนั้นพวกเขาได้พูดว่าดวงวิญญูณคือดวงวิญญูณสูงสุด สิ่งนั้นผิด! ลูกๆ มากมายผู้ที่มาที่ศูนย์ไม่รู้ว่าดวงวิญญูณคืออะไร ลูกเองนั้นพูดว่าดวงวิญญูณเหมือนกับดวงดาว และบทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญูณ ดวงวิญญูณนั้นละเอียดอ่อนอย่างมาก ดวงวิญญูณไม่สามารถมองเห็นได้ ใช่ว่า บาบาสามารถที่จะให้นิมิตของดวงวิญญูณหนึ่งแก่ลูกผ่านเทพนิมิต ลูกอาจจะได้นิมิต แต่นิมิตนั้นก็สามารถหายไปอีกครั้ง ดังนั้นสติปัญญาของลูกยังคงต้องพัฒนาศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญูณที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก มีตัวอย่างของวิเวกอนันดาผู้ที่ได้นิมิตของแสง แสงนั้นได้ออกมาจากใครบางคนและได้หลอมรวมเข้าไปในเขา อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นเพียงนิมิต ไม่สามารถมีเรื่องของการหลอมรวม ดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นหากใครบางคนได้รับนิมิตของดวงวิญญูณ! ลูกเองนั้นคือดวงวิญญูณ! พวกเขาได้เขียนคำยกย่องที่ไร้ประโยชน์อย่างมาก แม้ว่าลูกได้รับนิมิต ลูกจะได้รับคุณประโยชน์อะไร? ไม่มีสิ่งใดเลย! สมมุติว่าลูกได้รับนิมิตของรูปภาพที่มีสี่มือ นั่นหมายความว่าลูกจะมาเป็นลักษมีหรือนารายณ์หรือ? ลูกเพียงแต่ได้นิมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกจะสามารถได้นิมิตใดของพ่อ? เช่นที่ดวงวิญญูณเป็นดวงดาว ทำนองเดียวกัน ท่านเองก็เป็นดวงดาว ได้มีการเขียนไว้ว่าอรุณพูดว่าแสงของพระเจ้าที่สว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์ที่รวมกัน 1,000 ดวง และเขาไม่สามารถทนได้ ดังนั้น เขาจึงขอให้ท่านหยุด อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ก่อนหน้า นั้นหลายๆ คนเคยได้นิมิต พวกเขาเคยได้นิมิตของทุกสิ่งที่พวกเขาเคยได้ยินมาทั้งหมด พวกเขาารู้สึกว่าความปรารถนาในจิตใจของพวกเขาได้รับการเติมเต็ม กระนั้นก็ตาม ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้นเลย พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและเพื่อชำระลูก ไม่ใช่ว่าพ่อจะนำชีวิตกลับคืนสู่ซากศพ หากลูกล้มป่วย จงไปหาหมอ! พ่อมาเพื่อชำระลูก กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ การทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพียงเท่านั้นโลกที่บริสุทธิ์จะถูกก่อตั้งขึ้น อะไรเกิดขึ้นหลังจากสงครามมหาภารตะ? พวกเขาไม่ได้แสดงผลลัพธ์ใดของสงครามนั้น เวลานั้นลูกๆ ได้รับการบอกถึงนัยสำคัญของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พวกเขาไม่มีความรู้ของดวงวิญญูณ บ้างมาแล้วถามว่า: บาบา ดวงวิญญูณคืออะไร? เราจะสามารถจดจำบาบาได้อย่างไร? บาบาสรรยงใจ หากผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่มีความรู้ของพระเจ้าและดวงวิญญูณ พวกเขานั้นกำลังอธิบายอะไรให้กับผู้อื่น? ใช่ว่า พวกเขาอ่านมุรลิจำแก่ผู้อื่น ผู้ที่เป็นครูนั้นต่างลำดับกันไปด้วย เหตุนี้เองจึงมีคำแนะนำครูหลักให้ไปทุกชั้นเรียนและถามแต่ละคนว่ารูปของดวงวิญญูณคืออะไรและรูปของพระเจ้าคืออะไร? ทุกคนควรจะถูกรวบรวม จนกว่าลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ไม่เช่นนั้นบาปจะไม่สามารถถูกเผาไปได้ สติปัญญาของมนุษย์นั้นได้กลายเป็นเช่นหินอย่างสมบูรณ์ ใช้ความพยายามที่จะทำให้สติปัญญาเหล่านั้นเป็นสติปัญญาที่สูงส่ง เพียงแต่มองดูที่วัดดิลาลา มีสัญลักษณ์ก้อนหินสีดำของอดิเทพและเหนือขึ้นไปพวกเขาได้ทำจากของสวรรค์ ผู้ที่ได้สร้างวัดนั้นเป็นมหาเศรษฐี แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดเกี่ยวกับ “มหาวีระ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด จากอัมบาเป็นมหารานี (ราชินีที่ยิ่งใหญ่) เธอคือสรีสวตี ลูกสาวของอดิเทพ ได้มีการสร้างวัดที่นับไม่ถ้วนให้กับเธอ ผู้ที่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งใดและพระในวัดนั้นก็พูดว่า: พวกเรากำลังนั่งที่นี่เพียงเพื่อดูแลทุกสิ่ง ผู้นั้นผู้นั้นสร้างวัด เราจะรู้สิ่งใดได้อย่างไร? ผู้คนไปที่นั่นเพื่อกัมตีระของเขากับจากไปอีกครั้ง เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้แจ้งอย่างมาก! นี่คือการศึกษาที่เปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ผู้คน

สร้างกิตะบาวัน (บ้านของกิตะ) แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครได้สร้างกิตะ แม้ว่ามหาเศรษฐีสร้างวัดที่ใหญ่โต พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อมาและอธิบายนัยสำคัญของละครทั้งหมดแก่ลูก อัจชะ หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใด เพียงแต่เฝ้าจดจำชีพบาบา นั้นก็ดีด้วย ลูกจดจำพ่อ ชีพบาบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด หากในเวลาของความตาย ไม่มีสิ่งใดนอกจากชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ลูกก็ไปสู่สวรรค์ นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เลย! ก่อนอื่นใด มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและบาบาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและชื่อของท่านคือชีวา รูปของดวงวิญญาณนั้นคือจุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นจุดด้วย เช่นที่ดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิด ดังนั้น บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเติมเต็มความปรารถนาของทุกคน กฎแห่งเทพนิมิตอยู่ในมือของพ่อ บทบาทนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย มีการได้รับนิมิตด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ปีศาจ (ราวัน) ทำให้ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์สมปรารถนา การทำสิ่งต่างๆ ด้วยพลังอิทธิฤทธิ์ ฯลฯ ไม่ใช่งานของพ่อ ความปรารถนาใดก็ตามที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่มนุษย์ไม่ใช่ความปรารถนาที่พ่อจะเติมเต็ม ในเวลาปัจจุบัน ลูกทั้งหมดคือผู้ที่ทำความเพียรพยายาม แต่กระนั้นก็ไม่มีการได้กลับมาเติม 16 องศา ลูกต้องเฝ้าทำความเพียรพยายามจนกว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่มีใครมีพลังที่จะพูดว่าเขาเติม 16 องศา ไม่สามารถมีใครเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ สภาพนั้นจะไปถึงได้ในเวลาสุดท้าย แม้ว่าพวกเขาจะอยู่อย่างตื่นทั้งวันทั้งคืน พวกเขาไม่สามารถมาเป็นเช่นนั้นได้ หากใครบางคนได้กลับมาอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมในเวลานี้ เขาจะต้องละร่างของเขาและไปนั่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่สามารถมีใครกลับไปยังอาณาเขตสูงสุดได้ เจ้าบ่าวต้องกลับไปก่อนและแล้วเจ้าสาวจะตามไป ใครจะสามารถไปก่อนท่านได้อย่างไร? สติปัญญาที่เห็นการณ์ไกลเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความปรารถนาใดที่จะได้นิมิต ฯลฯ พัฒนาศรัทธาในสติปัญญาและทำความเพียรพยายาม ก่อนอื่นใด มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ละเอียดอย่างมาก

2. ในเวลาของความเจ็บป่วย ฯลฯ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ความเจ็บป่วยเป็นความทุกข์ทรมานของกรรม ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ กลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นผู้เอาชนะโลกด้วยการได้รับชัยชนะเหนือพลังของมายาด้วยพลังของความรู้และโยคะ
ในโลกมีพลังของวิทยาศาสตร์ พลังของรัฐบาล และพลังของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกมีพลังของความรู้และพลังของโยคะ เหล่านี้คือพลังที่สูงส่งมากที่สุด พลังของโยคะสามารถทำให้ลูกมีชัยชนะเหนือมายาตลอดเวลา พลังของมายาไม่มีอยู่ต่อหน้าพลังนี้ ดวงวิญญาณทั้งหลายผู้มีชัยชนะเหนือมายาไม่สามารถพ่ายแพ้ได้แม้ในความฝันของพวกเขา แม้ความฝันของพวกเขาได้เต็มไปด้วยพลัง ดังนั้นมีสำนักที่รู้เสมอว่าลูกดวงวิญญาณผู้มีพลังโยคะนี้จะได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องและจะได้รับชัยชนะเสมอ

คติพจน์: การอยู่อย่างเป็นอิสระจากปวงพันธะของกรรมใดๆ ขณะที่ทำทุกสิ่งคือการเป็นเทวดานางฟ้า

*** โอม ชานติ ***

ความแตกต่างโดยเฉพาะระหว่างสัจจะความจริงกับความเท็จ

วันนี้ พ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจได้มาเพื่อเติมเต็มความปรารถนาของลูกทั้งหมดของท่านเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับท่านโดยเฉพาะ ลูกๆทั้งหมดจะเฉลิมฉลองการพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามยังคงมีความปรารถนาอยู่เสมอที่จะเฉลิมฉลองการพบปะที่ละเอียดอ่อนผ่านรูปที่มีร่างกายด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงต้องมาจากอะแนคเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตนด้วย ในเวลานี้บัพดาตาได้เห็นลูกๆทั้งหมดในแผ่นดินนี้และลูกๆในต่างแดน: ในจิตใจของพวกเขาทั้งหมดอยู่ในมธุบัน ลูกๆที่อยู่ในรูปที่มีร่างกายและลูกคนอื่นๆมากมายนับไม่ถ้วนที่กำลังเฉลิมฉลองการพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อน บัพดาตาให้ความรักกลับคืนสู่ลูกๆทุกคนด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ในการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกอยู่ใกล้ชิดกับหัวใจของพ่อ บัพดาตากำลังได้ยินเสียงเพลงแห่งความรักของทุกคน พ่อรู้ว่าสำหรับลูกๆแล้วไม่มีใครที่จะจดจำลูกๆได้นอกจากพ่อ และสำหรับพ่อเช่นกันไม่มีใครนอกจากลูกๆ ลูกคงอยู่ในความตระหนักรู้เสมอว่าลูกเป็นของบาบาและบาบาเป็นของลูก สำนึกนี้ เป็นเรื่องที่ยั่งยืนและทำให้ลูกมีพลังด้วยเช่นกัน ลูกๆที่น่ารักเช่นนั้นซึ่งเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงจะไม่มัน้อย่างอ่อนแอ ไม่ใช่เพียงแค่ในทางร่างกายเท่านั้นแต่แม้กระทั่งในความฝันของพวกเขาด้วย การมีความอ่อนแอ (ไม่มีพลัง) หมายความว่า แทนที่จะเป็น 'บาบาของฉัน' ลูกกลับมีสำนึกของ 'ของฉัน' กับสิ่งอื่น การมีสำนึกของ 'บาบาของฉัน' หมายถึงการเฉลิมฉลองการพบปะ หากแทนที่จะมีจิตสำนึกของหนึ่งกลับมีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' สำหรับสอง แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? หนึ่งคือการพบปะ (เมลา) และอีกหนึ่งคือความปั่นป่วน (จาเมลา)

ลูกบางคนคิดว่าถึงอย่างไรบาบาก็เป็นของพวกเขาอยู่แล้ว แต่พวกเขายังต้องพูดว่า“ของฉัน”สำหรับคนอื่นอีกหนึ่งคนหรือสองคนด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: "ฉันไม่ต้องการใครอีกแล้ว แต่ฉันต้องการการคำจุนบางอย่าง" อย่างไรก็ตามคำสัญญาของลูกคืออะไร? สัญญานั้นคือ "การเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น" หรือไม่? หรือว่า “เป็นของพ่อผู้เดียวและเป็นของกันและกัน”? แล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่ไร้เดียงสา ในสิ่งนั้นมีคนอื่นมากมายรวมอยู่ในนั้นด้วยและเหตุนี้เองจึงกลายเป็นจาเมลา ลูกยังสามารถพบของเล่นเช่นนั้นได้ในโลกเก่าที่ดูเป็นของเล่นหนึ่งชิ้นจากภายนอก แต่กลับเป็นของเล่นชิ้นหนึ่งอยู่ภายในอีกชิ้นหนึ่ง และอยู่ในอีกชิ้นหนึ่ง (ตุ๊กตารัสเซีย) ลูกเปิดอันหนึ่งและยังมีอีกอันหนึ่งอยู่ข้างใน เมื่อลูกเปิดอันที่สองก็ยังมีอีกอันหนึ่งอยู่ข้างใน นี่ก็เป็นเหมือนกับของเล่นเช่นนั้นด้วย ที่มองเห็นได้ว่ามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น แต่หลอมรวมอยู่ในหนึ่งนั้นก็ยังมีอีกมากมาย ดังนั้นลูกจะเฉลิมฉลองการพบปะเมื่อลูกได้จบลงในความปั่นป่วนได้อย่างไร? ลูกจะติดกบอยู่ในความปั่นป่วนหรือไม่ หรือว่าลูกจะเฉลิมฉลองการพบปะ? อย่าได้คิดว่าเป็นเพียงแค่สองนอกจากพ่อแล้วหากลูกยอมรับดวงวิญญาณอื่นหรือแม้แต่สิ่งอำนาจความสะดวกที่เป็นทางวัตถุใดๆเป็นสิ่งคำจุนของลูก แม้แต่ในความคิดของลูกแล้วเครื่องจักรของพระเจ้าก็จะทำงานด้วยความเร็วที่รวดเร็วมากด้วยวิธีอัตโนมัติ วินาทีที่ลูกทำให้ใครบางคนหรือบางสิ่งเป็นเครื่องคำจุนลูก ในวินาทีนั้นจิตใจและสติปัญญาก็ได้ก้าวออกจากพ่อแล้ว เพราะการก้าวออกไปจากพ่อผู้เป็นสัจจะ สติปัญญาจะเริ่มพิจารณาว่าสิ่งที่เห็นเท่านั้นเป็นสิ่งที่จริงและสิ่งที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ถูก สติปัญญาจะเริ่มตัดสินผิดพลาด และแล้วไม่ว่าใครบางคนจะพยายามอธิบายว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้องมากเพียงใด ผู้ที่มีพลังแห่งความเท็จก็จะพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่ลูกจะผิด กับผู้ที่พยายามจะอธิบายให้เขาฟัง จดจำไว้เสมอว่าทุกวันนี้ตามละครเป็นอาณาจักรแห่งความเท็จ และประธานาธิบดีที่ปกครองแห่งความเท็จคือราวัน เขามีหัวมากมาย นั่นคือพลังแห่งความเท็จที่ยิ่งใหญ่มาก! รัฐมนตรีของเขาและรัฐมนตรีที่ยิ่งใหญ่ของเขานั้นก็ยิ่งใหญ่เหมือนกัน ผู้พิพากษาและทนายความของเขาก็ฉลาดมากเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขาจึงให้ประเด็นที่หลากหลายสำหรับการตัดสินที่ผิดพลาดในลักษณะที่อ่อนหวานอย่างมาก นี่เป็นวิธีที่พวกเขาฉลาดมากในการพิสูจน์สิ่งที่เห็นเท่านั้นเป็นสิ่งที่จริง

อย่างไรก็ตาม อะไรคือความแตกต่างโดยเฉพาะระหว่างสัจจะความจริงกับความเท็จ? ชัยชนะสำหรับความเท็จนั้นชั่วคราว เพราะอาณาจักรแห่งความเท็จนั้นชั่วคราว ความพ่ายแพ้เพื่อความจริงนั้นเป็นเพียงชั่วคราวและชัยชนะเพื่อความจริงนั้นถาวร ผู้ที่ได้รับชัยชนะบนพื้นฐานของความเท็จจะอยู่อย่างมีความสุขเพียงเฉพาะในเวลานั้นเท่านั้น สำหรับช่วงเวลาเล็กน้อยที่พวกเขาเฉลิมฉลองในความสุข พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นถูกต้อง อย่างไรก็ตามเมื่อช่วงเวลาแห่งความเท็จชั่วคราวนั้นสิ้นสุดลง และเมื่อชัยชนะแห่งความจริงถูกเปิดเผย เท่าที่พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยความสุขภายใต้อิทธิพลของความเท็จ ดังนั้นจึงมีความสำนึกผิดเสียใจร้อยเท่าสำหรับความเท็จนั้นเพราะลูกได้ก้าวออกไปจากพ่อ ลูกไม่ได้ก้าวออกไปในทาง

ร่างกาย ในทางร่างกายลูกคิดว่าตนเองมีความรู้ แต่ลูกก้าวออกไปด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูก การก้าวออกไปจากพ่อ หมายความว่าแทนที่จะได้รับสิทธิ์อย่างเต็มที่ในการบรรลุผลทั้งหมดตลอดกาล ลูกจะประกาศสิทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกบางคนคิดว่าอย่างน้อยพวกเขาก็ควรเฉลิมฉลองความสุขสันต์และความสุขแห่งชัยชนะในอาณาจักรของความเท็จด้วยพลังแห่งความเท็จสำหรับเวลานี้ในตอนนี เพราะ “ใครเคยเห็นอนาคตบ้าง? ใครที่เห็นอะไรบ้างแล้ว? เราก็จะล้มไปแล้ว และคนอื่น ๆ ก็คงจะล้มไปด้วยเช่นกัน” อย่างไรก็ตามนั่นเป็นการตัดสินบนฐานของความเท็จ อนาคตคือเงาของปัจจุบัน อนาคตไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้หากไม่มีปัจจุบัน ดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของความเท็จสามารถแกว่งไกวในซึ่งซ้ำแห่งความสุขชั่วคราวของการได้รับชื่อเสียง, ความเคารพ, เกียรติยศ และอื่นๆ แต่ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถแกว่งไกวในซึ่งซ้ำแห่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสได้ ดวงวิญญาณนั้นสามารถเฉลิมฉลองความสุขของชื่อเสียง ความเคารพ และเกียรติยศชั่วคราว แต่เขาไม่สามารถได้รับความรักและพรจากหัวใจของทุกดวงวิญญาณได้ เขาสามารถได้รับความรักที่ผิวเผินแต่ไม่ได้รับความเคารพจากหัวใจ เขาสามารถได้รับเกียรติเพียงชั่วคราวแต่ไม่สามารถสัมผัสเกียรติจากพ่อของการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่านได้ ด้วยความเป็นมิตรแห่งความเท็จ เขาสามารถได้รับชื่อเสียง แต่ไม่สามารถได้รับชื่อเสียงในหัวใจของบรรพบุรุษได้ เพราะเขาได้ก้าวออกไปจากบรรพบุรุษ อย่างไรก็ตาม – ที่เข้าใจกันอยู่แล้ว - มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการได้มาซึ่งการบรรลุผลในปัจจุบันที่ได้รับจากความจริงกับความเท็จ การทำให้คนอื่นเป็นของลูกหมายถึงการทำให้ความเท็จเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูก นั่นคือจามาแล้วเช่นนั้น! ลูกจะพูดเพียงเพื่อที่จะกล่าวถึงสิ่งนั้นว่า: “ไม่ได้มีอะไรอื่น แต่บางครั้งฉันก็ต้องการการคำนึงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามการทำให้ผิดสัญญาหมายถึงการติดกับในจามาแล้ว ลูกสัญญาว่าบาบาผู้เดียวเป็นของลูกและบางครั้งอาจมีคนอื่นได้หรือไม่? บุคคลที่สองได้รับอนุญาตหรือไม่? และนั่นคือสิ่งที่ลูกเขียนหรือไม่? แม้ว่าลูกจะรับการคำนึงจากชื่อเสียง ความเคารพและเกียรติยศชั่วคราว หรือจากบุคคล หรือสิ่งของในครอบครองทางวัตถุใดๆ ในเมื่อลูกได้สัญญาว่าจะไม่มีใครอื่น แล้วคนอื่นมาจากไหน? ทั้งหมดนั้นคือความฉลาดที่จะดักลูกไว้ในจามาแล้วของอาณาจักรแห่งความเท็จ พ่อพูดว่า ลูกๆ รู้จักพ่อตามลำดับกันไปอย่างที่เป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น ในทำนองเดียวกันลูกไม่ได้รู้จักราวันผู้ปกครองแห่งความเท็จอย่างที่เขาเป็นและสิ่งที่เขาเป็นเสมอไป บางครั้งลูกก็ลืม บางครั้งลูกก็รู้จักเขา เขาเป็นผู้ปกครองและดังนั้นพลังนั้นก็จะไม่น้อยเลย! ไม่ว่าเขาจะเท็จหรือจริง มันก็เป็นอาณาจักรของเขา ดังนั้นตรวจสอบตนเองไม่ใช่ผู้อื่น

ทุกวันนี้ ทุกคนกลายเป็นผู้ที่ฉลาดในการตรวจสอบผู้อื่น บรรพบุรุษพูดว่า: จงเป็นผู้ตรวจสอบตัวลูกเอง และเป็นผู้สร้างให้กับผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกทำอะไร? ลูกกลายเป็นผู้ตรวจสอบผู้อื่น และลูกกลายเป็นผู้สร้างเรื่องราวมากมาย บรรพบุรุษได้ยินเรื่องราวอะไรของลูกทุกคนทุกวัน? หนังสือของเรื่องราวเหล่านั้นเล่มใหญ่มาก ดังนั้นจงตรวจสอบตนเอง! เมื่อลูกเริ่มตรวจสอบผู้อื่น เรื่องราวเหล่านั้นก็กลายเป็นเรื่องยาว ในขณะที่เมื่อลูกตรวจสอบตนเอง เรื่องราวทั้งหมดนั้นก็จบสิ้นลง แล้วจะมีเรื่องราวชีวิตจริงเพียงเรื่องเดียวในทางปฏิบัติเท่านั้น ทุกคนพูดว่า: “บาบา ฉันรักท่านมาก” ลูกเพียงแค่พูดเช่นนั้นหรือว่าลูกมีความรักนั้นจริงๆ? ลูกจะพูดอะไร? บางครั้งลูกก็เพียงแค่พูดออกมา และบางครั้งลูกก็มีความรักนั้นต่อท่าน พ่อได้ให้ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรักของพ่อแล้ว ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร ลูกก็เป็นของพ่อ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกๆ ต้องให้ข้อพิสูจน์ ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์อะไร? พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร ลูกก็เป็นของพ่อ แล้วลูกจะพูดว่าอย่างไร? “ท่านคือทุกสิ่งสำหรับฉัน” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่มีสิ่งอื่นอีกเล็กน้อยด้วย ลูกมีความรักต่อพ่อ แต่บางครั้งลูกก็ได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรแห่งความเท็จ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่แท้จริงทั้งหมดทุกหนแห่งที่เป็นของพ่อที่แท้จริงและผู้ที่ตระหนักรู้จักสัจจะที่แท้จริง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่ยลอมรวมอยู่ในความรัก ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่ทำตามคำสัญญาทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆ ที่ทรงพลังทั้งหมดผู้ที่ตระหนักรู้ในสัจจะ ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งหมดด้วยการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ถึงลูกๆ ที่คงอยู่ในความมิตรและใกล้ชิดกับพ่ออยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

บรรพบุรุษพบปะชาวมธูบัน

ชาวมธูบันได้รับผลในทางปฏิบัติและมองเห็นได้มากเพียงใด? ความพิเศษของมธูบันที่ไม่สามารถพบได้จากที่อื่นคืออะไร? ผู้ที่อยู่ในสนามของการกระทำที่สูงส่งจะทำตามพ่อเสมอ ความพิเศษของมธูบันคือเป็นสนามของการกระทำพิเศษของพ่อบรรพบุรุษ ดังนั้นชาวมธูบันจึงทำตามพ่อในทุกการกระทำที่พวกเขาทำ ในสนามของการกระทำ การกระทำนั้นคือความพิเศษ ดังนั้นลูกกำลังทำตามการกระทำอยู่หรือไม่? ลูกกำลังทำตามพ่อในทุกการกระทำที่ลูกทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืนหรือไม่? ชาวมธูบันมีพลังพิเศษของการจดจำระลึกถึงในสนามของการกระทำ สิ่งนั้นมองเห็นได้ใน

การกระทำของลูกหรือจะมองเห็นได้ในการกระทำของลูกหรือไม่? ลูกจะพูดอย่างไร? ลูกมองดูตัวเองไหม? นำทุกอย่าง
ก้าวมาไว้เบื้องหน้าลูก ตื่นขึ้น นั่ง เดิน พูด เข้ามาสู่สายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ลูกกำลังทำตามการกระทำของพ่อบ
ราห์มาในทุกสิ่งหรือไม่? นี่คือการโยชน์ของสนามของการกระทำใช่ไหม? ดังนั้นลูกได้รับประโยชน์มากถึงขนาดนั้นหรือไม่?
ซัดตีคิดอย่างไร? ผู้ที่อยู่ในมฐันสามารถใช้ประโยชน์จากสนามของการกระทำ - ผู้อื่นต้องมาที่นั่นเพื่อรับสิ่งนั้น ในขณะที่
ลูกได้รับสิ่งนั้นเรียบร้อยแล้ว นี่เป็นดินแดนแห่งพรและดินแดนแห่งการกระทำ ดังนั้นแต่ละการกระทำจึงมีค่าควรแก่การ
ได้รับพรเพื่อที่จะมีแต่พรเท่านั้นที่ออกมาจากปากของใครก็ตามที่เห็นการกระทำนั้นหรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับพร
จากดินแดนแห่งพร แม้ว่าลูกจะทำการกระทำที่ธรรมดา ก็ให้ความพิเศษบางอย่างปรากฏให้เห็นในการกระทำที่ธรรมดา
ๆเหล่านั้น นี่คือการพิเศษของมฐันใช่ไหม? ความหวังที่สูงส่งที่พิเศษที่พ่อบราห์มามีต่อผู้ที่อยู่ในสนามของการกระทำ
นั้นก็คือทุกดวงวิญญานบราห์มินในมฐัน ทุกดวงวิญญานที่สูงส่งกลายเป็นกระจกสะท้อนการกระทำที่พ่อบราห์มาได้
กระทำไว้ ดังนั้นลูกเห็นอะไรในกระจก? นี่คือการมองเห็นได้ใช่ไหม? เมื่อลูกยืนอยู่หน้ากระจก ลูกจะเห็นภาพที่
เหมือนกับตัวลูกเองหรือลูกจะเห็นคนอื่นไหม? ดังนั้นการกระทำของพ่อบราห์มาจึงควรปรากฏให้เห็นในกระจกของการก
กระทำของลูก ลูกทุกคนพูดเสมอว่าลูกมีโชคและลูกก็มีโชคเช่นนั้น อย่างไรก็ตามขอให้การกระทำของพ่อบราห์มาปรากฏให้
เห็นในทุกการกระทำของลูก ใครจะประกาศสิทธิ์ในใบประกาศนียบัตรนี้และเมื่อใด ลูกกำลังจะประกาศสิทธิ์นั้นใช่หรือ
ไม่? หรือลูกได้ประกาศสิทธิ์นั้นแล้ว สำหรับผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในใบประกาศนียบัตรของพ่อบราห์มา การกระทำของพ่อ
บราห์มาจะปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำของพวกเขา คำพูดของพวกเขาจะเป็นเหมือนกับคำพูดที่พูดโดยพ่อบราห์มา
ลักษณะการนั่ง การเคลื่อนไหว การมอง การปฏิสัมพันธ์ ทั้งหมดนั้นจะเป็นเหมือนกับของพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิ์ใน
ใบประกาศนียบัตรเช่นนั้นหรือไม่? ผู้ที่ต้องการประกาศสิทธิ์นั้นยกมือขึ้น! นี่เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน ก่อนที่จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้
พวกเขาจะทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติก่อน อย่างไรก็ตามลูกต้องรักษาเป้าหมายว่าทุกการกระทำของลูกต้องทำเทียมกับการก
กระทำของพ่อ เป็นสิ่งที่ย่ายดายที่จะทำตามพ่อบราห์มาใช่หรือไม่? การกลายเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนหมายถึงการคงอยู่อย่าง
มั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนเสมอ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ย่ายดายที่จะทำตามในการกระทำ ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงให้
งานที่ย่ายดายแก่ลูกทำ ไม่ใช่สิ่งที่ยาก ดังนั้นลูกทุกคนจงรักษาเป้าหมายนี้ไว้: ว่าใครก็ตามที่เห็นลูกในมฐัน การกระทำ
ของพ่อบราห์มาควรปรากฏให้เห็น ในการกระทำลูกสามารถทำให้บราห์มาอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่ง ไม่ว่าพวกเขาจะมองไป
ทางไหน พวกเขาจะเห็นความเท่าเทียมกันของบราห์มา สิ่งนั้นเป็นไปได้ไหม?

การยกย่องสรรเสริญมฐันหมายถึงการยกย่องสรรเสริญขามฐัน ไม่ใช่การสรรเสริญกำแพงมฐัน แต่เป็นการ
สรรเสริญขามฐัน ลูกได้ยินคำสรรเสริญมฐันจากทุกหนแห่งทุกวันใช่ไหม? เป็นคำสรรเสริญของใครเมื่อพวกเขา
ยกย่องขามฐัน เป็นคำยกย่องลูกทั้งหมดใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งที่ลูกเป็นขามฐัน เช่นที่ลูกมีความซาบซึ้งนี้
ดังนั้นให้ความซาบซึ้งปรากฏให้เห็นด้วยว่าลูกคือผู้ที่ทำเทียมกับพ่อบราห์มาและเป็นผู้ที่ทำตามพ่อ อัศจรรย์ ลูกทุกคนพอใจ
ไหม? ลูกต้องการการหลุดพ้นหรือไม่? ลูกกำลังนั่งอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกกำลังนั่งที่นี้อย่างไรกังวลมาก! ลูก
ทำงานทั้งหมดด้วยร่างกายของลูก แต่ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะได้รับทุกสิ่งสำเร็จรูป ผู้ที่ไม่ได้ทำงานด้วยร่างกายของพวก
เขาก็ต้องออกกำลังกาย ลูกโชคดีที่ลูกไม่ต้องออกกำลังกาย มือและเท้าของลูกทำงานตลอดเวลา ยิ่งบางคนทำงานหนัก
มากเท่าไร เขาหรือเธอก็ยิ่งปลอดภัยจากกายาและความเจ็บป่วยทางร่างกายมากเท่านั้น สติปัญญาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นใช่
หรือไม่? ไม่มีอะไรทำงานอย่างไรประโยชน์ ผู้ที่ไม่ว่างเว้นอยู่เสมอจะโชคดีมาก ดังนั้นอย่าทำให้ตนเองว่าง “ฉันได้ทำสิ่ง
นี้มาเป็นเวลานานแล้ว ขอให้ฉันได้เป็นอิสระในตอนนี้” การอยู่อย่างไม่ว่างเว้นเป็นสิ่งชี้บอกของการมีโชคแห่งความสุข
ลูกมีโชคใช่ไหม? ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ อัศจรรย์ เวลานี้ทำบางสิ่งในทางปฏิบัติและแสดงให้บรรดาเห็น ลูกเข้าใจ
ไหม?

ลูกเห็นคุณสมบัติพิเศษอะไรของพ่อบราห์มาบนใบหน้าของท่าน? มีความเป็นผู้ใหญ่ (ความจริงจัง) และก็มีรอยยิ้มด้วย
การมีความเป็นผู้ใหญ่หมายถึงการสำรวจตน พร้อมกันนั้นท่านยังมีธรรมชาติที่สนุกสนานอีกด้วย สิ่งบ่งบอกของการ
สำรวจตนของท่านคือการเป็นภาพลักษณ์ของความเป็นผู้ใหญ่ที่หลุดหายไปในส่วนลึกของมหาสมุทรอยู่เสมอ ใบหน้าของ
ท่านนั้นหลุดหายไปในการไตร่ตรองและครุ่นคิด และถึงกระนั้น ท่านก็ยิ้มอยู่เสมอ ลูกเห็นคุณสมบัติทั้งสองนี้บนใบหน้า
ของท่าน ดังนั้นจงให้ใบหน้าของลูกเป็นแบบฉบับของพ่อบราห์มาด้วย ให้พ่อบราห์มาปรากฏอยู่ในใบหน้าของลูกและใน
รูปของลูก เพราะมฐันเป็นสถานที่ทำงานรับใช้ของบราห์มาบาบาและสถานที่ที่ท่านแสดงการกระทำ ดังนั้นขอให้เห็น
การกระทำและการรับใช้แบบเดียวกันในผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้ ให้ตะเกียงแห่งความหวังนี้จุดประกายอยู่เสมอ นี่คือการ
ความหวังที่พ่อบราห์มามีในตัวลูก เวลานี้เฉลิมฉลองดีปาวาลีด้วยวิธีนี้ จุดตะเกียงแห่งความหวังนี้ที่บรรดาในในตัวลูก

เมื่อลูกแต่ละคนจุดดีปักนี้ (ตะเกียง) มันจะเป็นดีปะมาลา (สายประคำแห่งแสง) ถ้ามีตะเกียงหนึ่งดวงหรือสองดวงดับลงในวงกลมแสง จะจุดดีหรือไม่? หากแม้แต่ดวงหนึ่งหรือสองดวงยังกะพริบอยู่ มันก็ดูไม่ดี เหตุนี้เองลูกผู้เป็นตะเกียงทั้งหลายต้องจุดประกายแสงในดีปะมาลา

ลูกทุกคนที่อาศัยอยู่ในมณีสถานควรเป็นผู้พิพากษา มีความยุติธรรมในตนเอง ก่อนที่ลูกจะตัดสินอะไร ลูกควรตัดสินตัวเองก่อน เวลาของลูกและเวลาของคนอื่นก็จะไม่สูญเปล่า มณีสถานเป็นพระราชวังแห่งความสงบ (Peace Palace) เมื่อลูกมีความสงบของจิตใจและความสงบบนริมฝีปากของลูก รังสีแห่งความสงบจะแพร่กระจายจากมณีสถานพระราชวังแห่งความสงบทุกคนที่ทุกข์ใจในตนเองขอให้ลูกทุกคนที่อาศัยอยู่ในวังแห่งความสงบให้ทานแห่งความสงบ รังสีแห่งความสงบของลูกยังไม่มาถึงผู้ที่เตรียมการสำหรับการทำลายล้าง ด้วยเหตุนี้จึงมีการชกเยื่อ บางครั้งลูกมีความสงบและบางครั้งก็ไม่มี ความสงบ เพื่อที่จะทำให้พวกเขาสงบลง รังสีแห่งความสงบจาก Peace Palace ของลูกต้องไปถึงพวกเขา แล้วเมื่อนั้นสติปัญญาของพวกเขาจะทำการตัดสินใจขั้นสุดท้าย “พวกเขาจะทำลายทุกสิ่ง จากนั้นทุกคนจะกลับบ้านอย่างสงบสู่ดินแดนแห่งความสงบ” ดังนั้นเวลานี้จึงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และให้พรแก่ขอทานเช่นนั้นด้วยการให้ทานที่ยิ่งใหญ่นี้ บัพาดาพิจารณาว่าลูกที่อาศัยอยู่ในมณีสถานเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ขีดซึ่งจะนำดวงวิญญาณในโลกเข้ามาใกล้บัพาดา ดังนั้นให้ข้อพิสูจน์นี้ เมื่อลูกทั้งหมดลอกเลียนแบบเหมือนกับบราห์มาบาทุกประการ ก็จะมีการทิ้งระเบิดที่ไม่มีขีดจำกัด จากนั้นจะมีการเฉลิมฉลองดอกไม้ไฟและพิธีราชาภิเษกหรือพิธีสวมมงกุฎด้วย เวลานี้กำหนดวันที่สำหรับสิ่งนี้ วันนั้นจะเป็นวันที่ลูกแต่ละคนจะกลายเป็นสำเนาของบราห์มาบา ลูกผู้อยู่อาศัยในมณีสถานสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ อัจชะ แล้วลูกทุกคนกำลังคิดอะไรอยู่?

บัพาดาไม่เพียงแต่มีกล้องสำหรับความคิดในจิตใจเท่านั้น แต่บัพาดายังสามารถเห็นอย่างชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้นในจิตใจของแต่ละคน แม้กระทั่งตอนนี้ นักวิทยาศาสตร์กำลังพยายามประดิษฐ์กล้องที่สามารถถึงแนวความคิดของใครบางคนจากข้างใน นักวิทยาศาสตร์ที่น่าสงสารและหมดหนทางเหล่านั้นกำลังพยายามอย่างมาก! ขณะที่พวกเขากำลังพยายามประดิษฐ์คิดค้นสิ่งเหล่านั้น พวกเขาก็จะถูกละทิ้ง และลูกจะใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่พวกเขาได้สร้างไว้แล้วสำหรับลูก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกปกป้องตนเองจากมิตรที่ไม่ดีและไร้สาระด้วยพลังแห่งการตระหนักรู้และกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลัง

ลูกบางคนปกป้องตนเองจากการคบหามิตรที่ไม่ดีแต่พวกเขาก็ได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไร้สาระ เพราะสิ่งที่ไร้สาระนั้นสร้างความบันเทิงและดึงดูดใจจากภายนอก เหตุนี้เองคำสอนของบัพาดา คือ อย่าฟังสิ่งใดที่ไร้สาระ อย่าพูดสิ่งใดที่ไร้สาระ อย่าทำสิ่งใดที่ไร้สาระ อย่าเห็นสิ่งใดที่ไร้สาระ และอย่าคิดสิ่งใดที่ไร้สาระ จงมีพลังอย่างมากที่จะไม่มีสีอื่นใดนอกจากสีแห่งความเป็นมิตรของพ่อที่จะมีอิทธิพลต่อลูก ด้วยพลังแห่งการตระหนักรู้ ให้ตระหนักรู้ถึงมิตรที่ไม่ดีและไร้สาระเป็นการล่วงหน้า และเปลี่ยนแปลง แล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลัง

คติพจน์: เพื่อที่จะได้สัมผัสกับความเบาสบาย จงรักษาสมดุลของการเป็นนายและเป็นเด็กอยู่เสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อทางจิตได้สร้างไฟบุษายัญของความรู้ของรูद्रาห์นี้ ลูกๆ บราห์มินคือผู้ปกป้องไฟบุษายัญนี้ ลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การยกย่อง แต่ลูกไม่สามารถได้รับการกราบไหว้
- คำถาม:** อะไรจะเป็นสภาพของลูกๆ เมื่อลูกได้มีการรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ด้วยความรู้?
- คำตอบ:** ในเวลานั้นสภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่มีหัวหันสั่นคลอน จะไม่มีประเภทใดของมายาจะเขย่าลูกได้ ลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก เพราะลูกยังไม่ได้มีการรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ของความรู้ ลูกจึงมีพายุและความผันของมายา ฯลฯ นี่คือการสาธยาย ความอยากปรารถนาใหม่นั้นจะปรากฏขึ้นมาแต่ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งเหล่านั้น รับศรัทธาจากพ่อและเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้า
- เพลง:** จากการได้พบท่านฉันได้พบทุกสิ่ง ผืนดินและท้องฟ้าทั้งหมดนั้นเป็นของฉัน

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้วหลายครั้ง เวลานี้ทำให้ตนเองมั่นคงในความหมายนั้น ในเวลานี้ยึดเป้าหมายของการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่พวกเราเคยจดจำท่านมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรราวันได้ขโมยมรดกของลูกไป แต่ผู้คนของโลกไม่รู้สิ่งนี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ นี่คือการบุษายัญของความรู้รูद्रาห์ สิ่งนั้นไม่ได้เป็นของมนุษย์คนใดคนหนึ่ง แม้กระทั่งประชาบิดาก็ไม่ได้สร้างไฟบุษายัญนี้ นี่คือการบุษายัญของรูद्रาห์ มหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นคือชีวาได้สร้างไฟบุษายัญนี้ ไฟบุษายัญหลากหลายประเภทถูกสร้างขึ้น พวกเขาพูดว่าดักชะประชาปะติได้สร้างไฟบุษายัญเหล่านั้น ไม่มีดักชะประชาปะติ บราห์มาคือประชาบิดา (พ่อของมวลมนุษย) ชื่อ “ดักชะประชาปะติ” มาจากที่ใด? พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย สิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นอย่างผิดๆ เรื่องเล่ามากมายถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยรับฟังมาและรับฟังแต่สิ่งที่พ่อบอกลูก มีประชาบิดาเดียวเท่านั้น ไฟบุษายัญทั้งหมดที่ผู้คนเหล่านั้นสร้างขึ้นเป็นไฟบุษายัญทางวัตถุ นี่คือการบุษายัญทางจิตที่สร้างขึ้นโดยพ่อทางจิตที่ซึ่งต้องการบราห์มิน พรหมเหล่านั้นเป็นสิ่งสร้างทางร่าง ในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ผู้ที่ถือกำเนิดจากปากไม่มีวันเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ขณะที่พวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การยกย่องแต่ไม่สามารถได้รับการกราบไหว้ในเวลานี้ เป็นสิ่งผิดที่จะกราบไหว้ผู้มีร่างกาย เพียงเหล่าเทพของยุคทองเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ชาวฮินดูมีประเพณีของการบอกภรรยาว่า สามีของเธอเป็นพระเจ้าของเธอ เป็นกुरुของเธอ เป็นทุกสิ่งของเธอ ดังนั้นเธอจะล้างเท้าสามีของเธอและดื่มมน้ำนั้น ทุกวันนี้ประเพณีนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ในการสมรสโดยจดทะเบียนตามกฎหมาย(civil marriage), พวกเขาไม่ได้ใช้คำพูดว่า “สามีของเธอเป็นกुरुและพระเจ้าของเธอ” ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นการหลอกลวง เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้สร้างภาพลักษณ์นวดเท้านารายณ์ พวกเขาคิดว่าเธอเคยทำสิ่งเหล่านั้น และภรรยาชาวฮินดูควรทำสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน จะสามารถทำให้คู่ชีวิต(half-partner)ทำเช่นนั้นได้หรือ มีผู้คนหลากหลายประเภท และดังนั้นพวกเขาได้สร้างภาพของประเพณีใดก็ตามที่พวกเขาเห็น เป็นไปได้อย่างไรที่ลักษณะจะนวดเท้านารายณ์ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อมาและนวดเท้าของดรุพตี อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้แสดงรูปของกฤษณะ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์ ที่นั่นรามไม่ได้มีพี่น้องสี่คน ที่นั่นพวกเขามีบุตรชายคนเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ สี่คนมาจากที่ใด? พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก ได้มีการอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆ เพื่อที่ลูกจะได้อธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า: คำสัตย์ปฏิญาณที่พวกเขาทั้งหมดใช้นั้นผิด พวกเขาพูดว่ากฤษณะพูดกิตะ ผู้คนถือกิตะไว้ในมือของเขาและพูดว่า ฉันตระหนักรู้ว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและฉันจะพูดสัจจะ พวกเขาไม่พูดว่า ฉันตระหนักรู้ว่าพระเจ้ากฤษณะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดเรื่องนี้พูดถึงพระเจ้าเท่านั้น เวลานี้บำเพ็ญตบะของกฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะนั้น ออกไปจากสติปัญญาของลูก เพราะพวกเขาได้ถือสัตย์ปฏิญาณที่ผิด, พวกเขาจึงไม่มีพลังกำลังใดๆ หลงเหลืออยู่ เพียงดรามราชเดียวเท่านั้นที่ลูกต้อง ท่านคือผู้พิพากษาสูงสุดที่แท้จริง ในยุคทองไม่มีผู้พิพากษา ฯลฯ เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น ลูกทั้งหมดจะไปที่นั่นหลังจากที่ได้สะสมบุญชักรกรรมของลูกแล้ว และแล้วลูกก็จะเริ่มต้นอีกครั้งในตอนเริ่มต้น และไปผ่านสภาพสะโตประธาน สะโต ราโจ และตาโม แน่นอนที่ทุกสิ่งที่ลูกเห็นนั้นจะเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า โลกนั้นก็เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าด้วยเช่นกัน นี่คือการเก่า แต่เก่าอย่างไรไม่มีใครรู้ ทุกสิ่งนั้นจะถูกแบ่งแยกอย่างเท่ากันเป็นสี่เสมอ มีสี่ยุคด้วยเช่นกัน โลกนั้นใหม่ในตอนแรก และแล้วก็กลับมาเก่าเศษหนึ่งส่วนสี่ และแล้วก็เก่าครึ่งหนึ่ง และแล้วก็เก่าอย่างสมบูรณ์ โลกนั้นพร้อมที่จะแตกเป็นส่วนๆ อย่างแท้จริง ระยะเวลาของวงจรมี 5000 ปี เวลานี้ลูกได้ไปถึงตอนสิ้นสุดแล้ว ในระหว่างชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อถึง 21 ชาติเกิด ลูกใช้ 21 ชาติเกิด

ในยุคทองและยุคเงิน และแล้วเหตุใดลูกจึงใช้ 63 ชาตเกิดในยุคทองแดงและยุคเหล็ก เป็นเพราะเมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ, อายุขัยของร่างกายก็ลดลง ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่อายุขัยนั้นยืนยาว เวลานี้ลูกกำลังศึกษาโยคะ ลูกๆ ไม่ได้มาที่นี่เพื่อศึกษาโยคะหรือการจดจำระลึกถึง ลูกมาที่นี่เพื่อรับฟังมรลืเป็นการส่วนตัว ลูกรักมรลือย่างมาก ลูกสามารถมีโยคะที่ใดก็ตามที่ลูกนั่งอยู่ เมื่อเวลาของการสอบของนักเรียนเข้ามาใกล้ ไม่ว่าที่ใดที่เขานั่งอยู่ เพียงเรื่องราวของการสอบเท่านั้นที่จะวนไปในสติปัญญาของเขา ที่นี่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและมีโยคะไปในเวลาเดียวกัน ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่กำลังสอนลูกด้วย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยความผิดพลาดพวกเขาก็ใส่ชื่อของกฤษณะ ชันยาสซีลาฯ ไม่ได้จดจำกฤษณะ ดังนั้น ใครที่พูดว่า มานมานะบาฟ ธาตุบราห์มไม่สามารถพูดเช่นนั้น พ่อรับการคำจูนของปากนี้และพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเข้าถึงด้วยสติปัญญาและแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น ผู้คนของรัฐสภาที่เคยพูดอย่างดังมาก และผู้นำของพวกเขาชื่อ บาบูกิ (คานธี) นั่นเป็นพ่อทางร่าง ในขณะที่นี้เป็นพ่อทางจิต คานธีจิ ไม่สามารถเป็นพ่อของทุกคนได้ ชีพบาบาคือพ่อของทุกคน บราห์มาเป็นพ่อด้วยเช่นกัน แต่เป็นเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อสิ่งนี้ในเวลานี้ ทั้งโลกจะไม่ตระหนักรู้อสิ่งนี้เพราะว่าพวกเขาไม่มีความเข้าใจในสิ่งนั้น ที่นี้พวกเราเรียกชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนว่า “บาปู” (Bapu) ท่านเป็นพ่อของทุกคน ท่านอธิบายประเด็นมากมายแก่ลูกๆ บางครั้งเกี่ยวกับดวงวิญญาณ บางครั้งเกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุด และบางครั้งเกี่ยวกับคัมภีร์ มีคัมภีร์นับไม่ถ้วนในบารัต ผู้คนของศาสนาอื่นมีคัมภีร์เดียวเท่านั้น ที่นี้มีคัมภีร์นับไม่ถ้วน สวาก็เพียงแต่พูดว่า “จริง” กับทุกสิ่งที่ได้ยิน พวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด ตัวอย่างเช่น มีหนทางราดาสวามี พวกเขานั้นได้ให้ชื่อของ “ราดาสวามี” แต่สวามี(พระผู้เป็นเจ้า)ของราเด็คือกฤษณะ ในความเป็นจริงรูปของกฤษณะไม่ได้เป็นเหมือนที่ชาวบารัตตระหนักรู้ ราเด็คเป็นกุมาริ กฤษณะเป็นกุมาร ดังนั้นกฤษณะจะถูกเรียกว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร เป็นเพียงหลังจากการแต่งงานของพวกเขาเท่านั้น เมื่อพวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ที่กฤษณะถูกเรียกว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้า ในวัยเด็ก พวกเขาก็เล่นด้วยกัน ดังนั้นเขาไม่ใช่ผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง มีผู้คนมากมายที่แม้กระทั่งยกเลิกการหมั้นหมายของเขา เวลานี้ พวกเขาได้แสดงลักษมีและนารายณ์ แต่ชื่อของพ่อของนารายณ์คืออะไร พวกเขาไม่สามารถบอกสิ่งนั้นแก่ลูกได้ พวกเขาได้แสดงแม่และพ่อของกฤษณะ แม่และพ่อของกฤษณะนั้นแตกต่างไปจากของราเด็ค ศรีกฤษณะมาจากที่หนึ่ง และราเด็คมาจากอีกที่หนึ่ง พวกเขาสับสนเกี่ยวกับทุกประเด็นของยุคทอง อะไรคือชื่อของพ่อของลักษมีและนารายณ์ นารายณ์ถือกำเนิดที่ไหน ไม่มีใครรู้ว่าราเด็คและกฤษณะภายหลังได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อพูดว่า: มีเครื่องประกอบอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บนหนทางของความรู้เพียงเมล็ดเท่านั้นที่ต้องทำความเข้าใจ เมื่อลูกมีความรู้ของเมล็ด ทั้งต้นไม้ก็เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดพร้อมกันกับดวงวิญญาณทั้งหมด เพียงบราห์มาวิษณุและชางก้าเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาและวิษณุกลับมาใช้ชาติเกิด แต่ชางก้าไม่กลับมาใช้ชาติเกิด เหมือนชีพบาบาที่ละเอียดอ่อน ชางก้าก็เป็นเช่นนั้นด้วย ดังนั้นพวกเขารวมชีวาและชางก้า อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงพวกเขานั้นแยกจากกัน ชีพบาบาเดลการก่อตั้งผ่านบราห์มา การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ และการทำลายล้างด้วยชางก้า บราห์มากลายเป็นวิษณุ สรัสวดีและบราห์มากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้ใช้กับลูกด้วย เพราะลูกเองก็เป็นของสกุลเทพ พ่ออธิบายความลับทั้งหมดแต่ผู้ที่เข้าถึงความลับเหล่านั้นตามลำดับกันไป ไม่ว่าแต่ละคนได้ทำความเพียรพยายามใดก็ตามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพ ความเพียรพยายามเดียวกันนั้นก็ถูกทำขึ้นในเวลานี้ ไม่สามารถสร้างผลรางวัลโดยที่ไม่มีการทำความเพียรพยายาม เป็นที่เข้าใจได้จากความเพียรพยายามของใครบางคน ว่าบุคคลนั้นได้ทำความเพียรพยายามมากเพียงใดในวงจรที่แล้วด้วย ในปัจจุบันลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกประจำของรูดร้าและวิษณุนี้เป็นที่จดจำ แต่ไม่มีลูกประจำของบราห์มินเพราะลูกทั้งหมดคือผู้ทำความเพียรพยายาม วันนี้ลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างดีแต่วันพรุ่งนี้มายาก็ชักลูก เมื่อลูกประจำของรูดร้าถูกสร้างขึ้นลูกจะถูกโยกย้าย บราห์มินคือผู้ทำความเพียรพยายาม วันนี้พวกเขากำลังก้าวหน้าไปอย่างดี แต่วันพรุ่งนี้พวกเขาก็ตกลงมา และดังนั้นจึงไม่สามารถสร้างลูกประจำได้ ก่อนหน้านั้นบาบาเคยสร้างลูกประจำแต่ผู้ที่เคยอยู่ในอันดับที่สามหรือสี่ก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป นี่คือนามรบ หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่งให้ถามเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพราะลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่อ่อนแอก็กลับมาสับสน บราห์มินเองก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บ้างแม้กระทั่งถามบาบา บาบาได้อธิบายว่า พายุของมายาจำนวนมากมายจะมา และดังนั้นเราจะสามารถได้รับชัยชนะเหนือพายุเหล่านั้นได้อย่างไร หากครูไม่มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ เธอจะอธิบายได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่าพายุและความฝันของมายาจะมากจนกว่าลูกได้รับการรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ด้วยความรู้ และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในเวลานี้พายุมากมายจะมา ผู้ที่แก่ชราจะกลับมาเยาว์วัย และความปรารถนาใหม่ๆ ก็จะถูกสร้างมากขึ้น ลูกๆ พูดว่าลูกไม่เคยมีความคิดเหล่านี้มาก่อน เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้เข้ามาสู่สนามรบ หมอยาสมุนไพรก็พูดว่าโรคภัยจะประทุขึ้นด้วยยาของพวกเรา บาบา นั้นเป็นประสบการณ์ ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูก ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งนี้ บางคนพูดว่า ฉันไม่รู้อะไรเกิดขึ้นตั้งแต่ฉันเข้ามาสู่ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาอันดีเสียยิ่งกว่าสิ่งนี้ บาบาพูดว่า ได้เลย ไปและทำความเลื่อมใสศรัทธา พายุเหล่านั้นจะไม่ไป

หาลูกที่นั่น บาบอติบายทุกสิ่ง สติปัญญาของผู้ที่รับฟังสิ่งนี้ทุกวันก็สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งหลักคือการนำความรู้
ไปสู่การปฏิบัติ และแล้วลูกอาจจะไปที่ใดก็ตาม ลูกจะได้รับมรดกต่อไป พวกเขาไม่สามารถห้ามลูกจากการอ่านมรดกใน
กองทัพ กองทัพไม่สามารถบอกว่าย่าได้ศึกษาไบเบิล หรือกรันต์ ฯลฯ พวกเขาศึกษาทุกสิ่ง พวกเขาแม้กระทั่งมีวัดของ
พวกเขา ดังนั้นลูกสามารถรับมรดกทุกหนแห่ง ลูกเคยได้รับเป้าหมายแล้วด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ
ก่อนอื่นใดมีศรัทธาว่าผู้เดียวที่กำลังสอนพวกเราคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ และแล้วพวกเขาก็จะ
เข้าใจสิ่งอื่นๆ ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อมาและสอนอย่างไร ได้มีการเขียนไว้ว่าพระเจ้าพูด ด้วยเช่นกันและชื่อของท่าน
คือชีวา ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด พารามหมายถึงสูงสุด ทุกคนอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด (พารามตาม) ในบรรดาดวง
วิญญาณบางคนต้องเล่นบทบาทสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก ท่านคือผู้สร้างและเป็นคาร์
นารวันฮาร์ กระนั้นก็ตาม ท่านก็เล่นบทบาทด้วย ท่านเข้ามาในผู้นี้และเล่นบทบาทที่ใหญ่โตอย่างมากที่บาร์ตันกลายเป็น
เป็นสวรรค์ ชีพบาบาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้มาแล้ว แต่ท่านทำอะไรเมื่อท่านมา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาทำให้ช่วง
เวลาของวงจรรยาวนานอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาในตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง เคยเป็นอาณาจักร
ของลัทธิและนารายณ์ในยุคทอง เป็นโลกที่เคยบริสุทธิ์ เราเคยบริสุทธิ์และแล้วเรากลับมาไม่บริสุทธิ์ สภาพของการขึ้น
และการตกเกิดขึ้นอย่างไรในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ จงเฝ้าแต่ให้แนะนำของพ่อแก่ทุกคน ในเมื่อ
พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ เราควรได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน บาร์ตเคยมีสิ่งนี้แต่ไม่ได้มีอีกต่อไป เหตุนี้เอง
พระเจ้าจึงต้องมา บาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบาบา ท่านได้มาและทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ลูกได้ลิ้มสิ่งนี้แล้ว
นี่คือเกมของการลิ้มและการไม่ลิ้ม ด้วยการลิ้มความรู้นี้ ลูกเข้าไปสู่สภาพของการตกต่ำ สภาพของการไต่เต้าคือการ
หลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกมีชีวิตอยู่ในบ่วงพันธะเป็นเวลานานเพียงใด? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ มี
เรื่องราวของจานาก พ่อพูดว่า: ลิ้มทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษามา พ่อคือพ่อ ครู และสัจกูรของลูก พ่อให้มรดกสำหรับ 21 ชชาติ
เกิดแก่ลูก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น โอ มายา เจ้าฝังลูกๆ ของพ่อไว้ในสุสาน ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนของ
เทวดานางฟ้า แต่เป็นเพราะลูกๆ มากมายไม่ทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง มายาจึงหลอกลวงพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับ ลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แนนอนให้ศึกษามรดกทุกวัน อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากประเทภัยใดๆของความ
หลอกลวง เฝ้าแต่รับศรัทธา
2. การศึกษาเล่าเรียนและโยคะนี้อยู่ด้วยกัน ดังนั้น จดจำพ่อ ผู้เดียวที่สอนลูก ทำให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและทำให้ผู้
อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีและทำการกระทำที่สูงส่งกับอวัยวะทางร่างกายของลูกอย่างต่อเนื่องขณะที่นั่ง
บนบัลลังก์อมตะ
คาร์มาโยคีคือผู้ที่นั่งบนบัลลังก์อมตะ นั่นคือ เขาเป็นนายของตัวเองและยังมีสิทธิที่จะได้รับมรดกแห่งโชค
ของอาณาจักรของพ่อ การกระทำของผู้ที่ทำการกระทำขณะที่นั่งบนบัลลังก์อมตะที่สูงส่งของพวกเขาเสมอ
เพราะอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของเขาทำงานอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และระเบียบวินัย ถ้าบางคนไม่ได้มี
สถานะของบัลลังก์ พวกเขา ก็ไม่สามารถเป็นไปตามกฎและระเบียบวินัย ดวงวิญญาณที่นั่งบนบัลลังก์ของ
พวกเขาจะทำการกระทำที่ถูกต้องเสมอและรับประทานผลของการกระทำที่ถูกต้องในทันที ดวงวิญญาณ
เช่นนั้นได้รับความสุขและพลังด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ผู้ที่รักวัฒนธรรมบราห์มินคือผู้ที่ได้รับความรักจากพ่อบราห์มา

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความขัดแย้งกับผู้ใดและหยุดศึกษาเล่าเรียน หากลูกหยุดการศึกษานี้ ในที่สุดลูกจะถูกมายา จะะเข็กลืนกิน

คำถาม: เพราะนี่ไม่ใช่สัทสังธรรมดา ประเด็นใดที่พ่อจึงต้องเตือนลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

คำตอบ: 1. สัทสังนี้ไม่เหมือนกับสัทสังของโลก ที่นี้ลูกได้รับคำแนะนำที่จะกลับมามีชีวิต แต่มายาสร้างอุปสรรคในหนทางของการกลับมามีชีวิตของลูก เหตุนี้เองพ่อจึงต้องเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกๆ ไม่ว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก็ตาม อย่าหยุดศึกษาเล่าเรียน เพราะอิทธิพลของความสุขหรือความทุกข์ คำสรรเสริญหรือคำประณาม

2. อย่าคิดว่าตนเองฉลาดและประณามผู้อื่น มายาร้ายกาจมาก หากลูกบึ้งตึงกับพ่อและหยุดศึกษาเล่าเรียน มายาจะกลืนกินศีรษะของลูก และลูกจะประสบกับกลางร้าย ดังนั้นจงรับศรัทธาอยู่เรื่อยๆ อย่าวิพากษ์วิจารณ์คำแนะนำที่บัปผาดาให้แก่ลูก

เพลง: มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน

โอม ซานติ ลูกๆ เข้าใจและพูดว่า เวลาที่เราเป็นของท่าน โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย นี่คือลังกา(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัดของเราวัน ซึ่งต้องถูกทำลาย พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าลังกา คือ ศรีลังกา แต่เป็นสิ่งที่ผิดอย่างสิ้นเชิง ศรีลังกาเป็นเกาะในมหาสมุทร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าทั้งโลกอยู่ในมหาสมุทร มหาสมุทรล้อมรอบทั้งโลก พวกเขาได้แสดงไว้ว่า วาสโก เดอ กามา ได้เดินทางไปรอบโลก และพบว่ามือน้ำอยู่ล้อมรอบผืนดินทั้งหมด ดังนั้นนี่คือเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด อาณาจักรของราวันอยู่ทั่วเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือลังกาที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่แค่เพียงเกาะซีลอน นี่คือช่วงเวลานั้นในขณะนี้ เรื่องเล่ามากมายได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ เราก็คงเคยคิดว่า บางทีอาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ เราไม่มีความคิดอื่นใดเลย! ลูกจะสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้เท่านั้นหากลูกเคยคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น สติปัญญาถูกล็อคไว้อย่างสิ้นเชิง ล็อคบนสติปัญญาของลูกเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว มนุษย์คิดว่าพระเจ้าได้นำกองทัพลิงไป และกองทัพลิงได้สร้างสะพานจากก้อนหิน และเผาทุกสิ่งให้ลูกเป็นไฟ พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆไว้มากมาย เวลานี้ทั้งโลกถูกเผาจนลูกเป็นไฟ บาร์ตคือ สถานที่เกิดที่ไม่เสื่อมสลายของพ่อที่ไม่เสื่อมสลาย เหตุนี้เองบาร์ตจึงถูกเรียกว่าดินแดนที่ไม่เสื่อมสลาย เวลานี้สติปัญญาของลูกรู้ว่า บาร์ตเป็นแผ่นดินโบราณและไม่เสื่อมสลายอย่างแน่นอน แผ่นดินอื่นๆ ทั้งหมดที่คงอยู่ในเวลานี้กำลังจะถึงจุดจบในเปลวไฟของการทำลายล้าง เปลวไฟของการทำลายล้างกำลังจะถูกจุดขึ้นมาจากไฟบูชายัญนี้ สงครามเริ่มต้นจากที่นี่ การข่มขืนเป็นแค่เพียงการข่มข้อย สติปัญญาของลูกรู้ว่า อาณาจักรของราวันมีอยู่ทั่วโลก เวลานี้เป็นตอนจบและอาณาจักรของรามกำลังจะเริ่มต้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นใด เราברהมีนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้และเข้าใจว่าทั้งโลกกำลังจะถึงจุดจบและเราจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอบาบา และแล้วไปสู่โลกใหม่ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยเดิมทุกประการ วงจรนี้ดีมาก ในปัจจุบันเป็นตอนจบของยุคเหล็ก และตอนเริ่มต้นของยุคทอง ทุกศาสนาอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย นั่นคือยุคทองจะมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน เช่นที่กลางคืนเกิดขึ้นหลังจากกลางวัน และกลางวันเกิดขึ้นหลังจากที่เป็นกลางคืน เป็นไปไม่ได้ที่กลางคืนจะไม่เกิดขึ้นมา พ่อมาและอธิบายประเด็นสำคัญเหล่านี้ทั้งหมด ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเราเป็นนักแสดงอย่างไรและใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่ใช่เรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิด ระยะเวลาของวงจร คือ 5,000 ปีเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นบอกลูกว่าสิ่งนั้นไม่ได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ นี่คือการจินตนาการของลูก เพราะไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาจึงถูกกำหนดให้พูดเช่นนั้น ผู้คนเฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์และพวกเขาก็ไม่สามารถถูกประณามได้ บาบาพูดว่า เรื่องราวจากคัมภีร์และนวนิยายเหล่านั้นจะไม่อยู่ในยุคทอง ที่นั่น บาร์ตจะกลายเป็นดินแดนของสัจจะอย่างแท้จริง ดินแดนแห่งบาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญอันยิ่งใหญ่ที่สุด วัดโสมนาถที่นีโอพารังดามอย่างมาก วัดเช่นนี้ไม่สามารถถูกสร้างขึ้นที่อื่นได้ วัดเหล่านี้จะถูกรื้อถอนขึ้นอีกครั้ง เมื่อใดที่วัดเหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งแล้ว วัดเหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถสร้างวัดเหล่านี้ได้ แม้กระนั้นลูกก็สามารถบอกได้ว่าวัดเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในเวลาเช่นนั้น ลักษณะและนารายณ์คือบุคคลแรกที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาจะมีเพียงมงกุฎเดียวเท่านั้นในเวลานั้น และแล้วพวกเขาได้สร้างวัดโสมนาถให้กับชีพบบา มามดูชุนาวิจะมาอีกครั้งด้วยเช่นกันและปล้นสะดมวัดแห่งนี้ พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ มีคำกล่าวที่ว่าเมื่อใดพระเจ้ามา ท่านได้ให้ความรู้ของกิตะมากมาย หากทั้งมหาสมุทรจะกลายเป็นน้ำหมึกและป่าทั้งหมดเป็นปากกาแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็ยังไม่เพียงพอที่จะเขียนความรู้ทั้งหมดนั้นได้ ถึงกระนั้นพวกเขาก็ได้สร้างกิตะขนาด

จิวขึ้นมา! แม้กระทั่งเอากิตะบรรจุไว้ในลือคเกิด เพราะมีคุณค่าอย่างมาก พวกเขารักกิตะมาก บาบามักจะทิ้งเคยเอากิตะใส่ไว้ในกล่องทองคำที่เล็กมากและให้สิ่งนั้นเป็นของขวัญ เวลาที่ลูกเข้าใจว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เฝ้าแต่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด และจะทำเช่นนั้นจนกระทั่งเวลาสุดท้าย เป็นไปได้ไหมที่จะรวบรวมมูรลิตั้งหมดไว้ด้วยกัน มูรลิตเหล่านี้ไม่ถูกเก็บไว้ อย่างน้อยที่สุดคัมภีร์มีประโยชน์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา! สิ่งที่ถูกทั้งหมดได้เขียนนั้นจะมีประโยชน์อะไร ด้านหนึ่งนั้นลูกพิมพ์ 2 ถึง 4 พันมูรลิต ในขณะที่พวกเขาพิมพ์กิตะนับล้านๆ ในทุกภาษา มีความเคารพอย่างมากต่อกิตะซึ่งเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ผู้คนมากมายศึกษากิตะและคัมภีร์ ฯลฯ พ่ออธิบายว่า ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นใหม่อย่างแท้จริง ไม่มีคัมภีร์ของความรู้ที่ถูกเขียนขึ้นมา พระเจ้าสอนราชาโยคะอย่างไร ลูกบราห์มินเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ มีเพียงไม่กี่คนในหมู่ลูกๆ เท่านั้นที่คงความซาบซึ้งของความรู้นี้ วันนี้พวกเขามีความซาบซึ้งนี้ และพรุ่งนี้สิ่งนั้นก็ถูกลืม เมื่อพ่อถูกลืม ความรู้ก็ถูกลืมไปด้วยเช่นกัน หากลูกหย่าขาดจากพ่อแล้ว ทุกสิ่งก็จบ หากหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ลูกยุ่งกับกิเลส คอของลูกจะแข็งเกร็งจนไม่อาจพูดสิ่งใดได้ ผู้ที่เผยแพร่ความรู้ดีมากก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้ว พวกเขาไม่มีความขัดแย้งกับบราห์มา กุมารหรือกุมารี และแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่พอใจกับพ่อ พูดว่า บาบามาไม่ได้บอกว่าผู้หนึ่งหรือไม่ได้ทำสิ่งนี้ ในที่สุดพวกเขาก็บึ้งตึงและทิ้งการศึกษาไป เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า หากลูกต้องการเห็นคนโง่ที่สุด ลูกสามารถมาดูได้ที่นี้ แม้กระทั่งบางคนเขียนว่า บาบามา ลูกเป็นของพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของความสุกใสที่ไม่เสื่อมสลายจากพ่อเสมอ อย่างไรก็ตาม และแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากبابามา! มีลูกสาวที่ดีมากบางคน แต่พวกเธอก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้วในวันนี้ นี่เป็นความอัศจรรย์! พวกเขาไปอยู่ในท้องของมายา จะเห็นและไม่สามารถพูดความรู้นี้ได้ พวกเขาไม่สามารถพูดความรู้ที่ไม่เสื่อมสลายได้ และแล้วพวกเธอก็เริ่มวิพากษ์วิจารณ์คำแนะนำที่บิดาทำให้ มีการอธิบายแก่พวกเขามากมายว่า เวลาที่ จงเปลี่ยนแปลงตนเอง สิ่งนี้เท่านั้นที่มีประโยชน์ อย่างไรก็ตามพวกเธอก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกๆ ที่ดีจำนวนมากได้จากไป แม้กระทั่งเวลานี้ มีลูกๆ มากมายผู้ที่เพียงแต่ยืนอยู่ด้านข้าง แม้หลังจากที่ได้เขียนสัญญาด้วยเลือดแล้ว พวกเขาก็กังขาไป ลูกๆ ควรจะทำตามศรัทธาของพ่ออย่างสิ้นเชิง และประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า ไม่ว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก็ตาม ทั้งคำยกย่องหรือคำประณาม ความสุขหรือความทุกข์ อย่าหยุดศึกษาเล่าเรียน หากใครประณามผู้อื่น นั่นเป็นเพราะว่า พวกเขาไม่มีความรู้ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่า ผู้นี้เป็นบราเธอร์รุ่นน้องหรือบราเธอร์อาวุโส พ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกต้องไม่คิดว่าตนเองฉลาดมากและยกย่องแค่ตนเองเท่านั้น มายาร้ายกาจมาก เธอกลั่นแกล้งผู้ที่มีสำนึกเป็นร่าง บาบามาเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ว่า หากลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาจะจู่โจมลูกได้จากทุกทิศทาง นี่ไม่ใช่สัทธรรมดาคำทั่วไป ลูกนั่งและอธิบายด้วยความอดกลั้นอย่างมากว่า วงจรของโลกนี้หมุนไปอย่างไรและลูกได้กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างไร พ่อพูดว่า ลูกๆ เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน คือ ผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูก คือ ผู้ที่มีหอยสังข์ กงจักร คทา และดอกบัว ผู้คนพูดกับبابามาว่า ท่านได้นำคำสั่งรณเสริญของเหล่าเทพมาให้กับลูกๆ ของลูก พ่อพูดว่า ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ผู้เดียวที่กำลังจะกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและยังเป็นผู้ที่มีคทา พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ โลกจะรู้อะไรเล่า แม้กระทั่งนั้นพวกเขาก็พูดว่า ผู้ประทานครุฑเพื่อชีวิตใหม่ที่ไร้กิเลสให้กับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น พวกเขายังร้องเพลงเช่นกันว่าเมื่อสัตกูรุมานำน้ำมันแห่งความรู้ ความมิดของความรู้ก็ถูกขจัดทิ้งไป นั่นคือ กลางคืนของบราห์มาได้มาถึงจุดจบ เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นมา กลางคืนของบราห์มาก็สิ้นสุดลงและกลางวันก็เริ่มต้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและให้ความรู้ใหม่ผ่านบราห์มา ก่อนหน้านั้น ลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ลูกถูกทำให้เป็นอะไรก่อนหน้านั้น ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาที่ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ตอนสุดท้ายได้มาถึง เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูกๆ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลายเป็นนายของโลก สามัญสำนึกพูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่อยู่ในสวรรค์เล่า สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้คนว่า พระเจ้าได้สร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ที่เหล่าเทพเคยปกครองอาณาจักร 5,000 ปีที่แล้ว เคยมีสวรรค์และพระเจ้าได้มาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งสวรรค์ หากสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของผู้คน พวกเขาก็จะมีโชคอย่างมาก มายาเป็นเช่นนั้นว่า เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกทำความเพียรพยายามได้เลย เธอดึงจุมูกลูกไว้ ต่อยลูกและทำให้ลูกสิ้นสติอย่างสิ้นเชิง นี่คือการชกมวย บาบามาพูดว่า มายาทำให้ดวงวิญญาณลุ่มหลงในหนึ่งวินาที พวกเขากลับมาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และแล้วเข้าไปสู่ชีวิตที่มีบ่วงพันธะในหนึ่งวินาที เมื่อดวงวิญญาณหยั่งรากจากبابามา ทุกสิ่งก็ถูกทำลาย เมื่อมีศรัทธา ดวงวิญญาณจะประกาศสิทธิในอาณาจักร แต่เมื่อความสงสัยเกิดขึ้น ทุกสิ่งก็จบสิ้น นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์เหลือเกิน บาบามาพูดว่า ตั้งแต่เข้าประตูแล้วได้ตรึงมหาสมุทรแห่งความรู้ เพราะลูกๆ ไม่มีช่วงเวลาอื่นใดระหว่างวัน บรรยายภาสในเวลากลางคืนไม่ได้ ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาในเวลาเข้าประตูด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าبابาเคยตื่นตีหนึ่งหรือตีสอง และเขียนมูรลิต และลูกจะศึกษามูรลิตและเข้าชั้นเรียน และแล้วبابาจะฟังวิธีที่ลูกพูดมูรลิตทั้งหมดนี้คือความมหัศจรรย์ของชีพบบา ลูกๆ ที่ดีหลายคนได้จากไป พวกเขาไม่อยู่ที่นั่นแล้วในวันนี้ มายาสาปแช่งพวกเขา

อย่างสมบูรณ์ พ่อกำลังให้มรดกแก่ลูก ดังนั้นลูกๆควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ และประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้เองอย่างชัดเจนเพื่อตัวลูกเอง และพ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันเมื่อลูกปล่อยมือพ่อไป และแล้วทุกคนจะพูดว่า ลูกได้จากบราห์มาकुมารีไปแล้ว! ลูกผู้ที่มีศรัทธาว่าลูกกำลังจะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด! แล้วเกิดอะไรขึ้นกับลูกในเวลานี้ที่ลูกไม่แม้กระทั่งฟังมุรลี นั่นหมายความว่าลูกไม่สามารถจดจำพ่อเช่นกัน! และแล้วการจดจำระลึกถึงฯลฯ ก็หายไปด้วยเช่นกัน ความตกต่ำเช่นนั้นไม่ควรเกิดขึ้นกับลูกคนใด พ่อเข้าใจว่าลูกผู้นั้นผู้นี้กลับมาแย่มาก ลูกที่ดีจำนวนมากก็ถูกทำให้เสียด้วยเพื่อนที่ไม่ดี บาบาสพูดว่า ลูกๆ ชั้นหนึ่งเท่านั้นที่สามารถกลับมาเป็นลูกปิดของสร้อยประคำแห่งชัยชนะได้ ลูกๆ หลายคนเขียนว่า บาบา แน่ใจว่าลูกจะกลับมาเป็นลูกปิดของสร้อยประคำของพ่อ และแล้วبابาสพูดว่า หากลูกเป็นเช่นนั้น ก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก บาบาสเข้าใจทุกสิ่งจากพฤติกรรมของลูกด้วยเช่นกัน การมีศรัทธาและการมีค่าควรแก่การไว้วางใจของลูกนั้นถูกพิสูจน์จากงานรับใช้ที่พวกเขาทำ จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก เมื่อลูกฟังเป็นการส่วนตัว ลูกนำการวางเฉยมาใช้และลูกรู้สึกว่ ลูกจะไม่ทำสิ่งเช่นนั้นอีก ลูกจะทำสิ่งนี้(สิ่งที่พ่อพูด) อย่างไรก็ตาม เมื่อดวงวิญญาณจากที่นี้ไป ก็เท่านั้นเอง ทุกสิ่งก็จบสิ้น ทุกสิ่งก็ถูกลืม สิ่งเหล่านี้ช่างมหัศจรรย์เหลือเกิน! บาบาคิดตลอดทั้งวันทั้งคืนว่า ภาพวงจรขนาดใหญ่ควรถูกแสดงให้เห็นด้วยเครื่องฉายภาพ เพื่อที่จะสามารถอ่านได้อย่างชัดเจนมากจากระยะไกล ภาพวงจรควรถูกแสดงไว้อย่างชัดเจนบนกำแพง สไลด์แต่ละภาพควรจะมีขนาดใหญ่มากจนทุกคนสามารถอ่านได้ ภาพวงจรขนาดใหญ่ทั้งสองภาพควรจะถูกปรากฏให้เห็นด้วยเช่นกัน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นจากสถานที่นี้ เริ่มแรก ความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งเจือปน และต่อมากลับมามีสิ่งเจือปน บราห์มาผู้นี้ คือ บุตรชายที่มีค่าของชีพบบาบาส หากใครจะถามบราห์มา เขาจะไม่สามารถให้คำตอบได้หรือ ชีพบบาบาสารู้แต่ว่าสามารถอธิบายได้ด้วย บาบาสทำให้เขา(บราห์มา)เป็นมือขวาของท่าน เพราะท่านต้องเข้าใจบางสิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าปล่อยให้สติปัญญาพัฒนาความสงสัยหรือหยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี
2. เพื่อที่จะกลับมาเป็นลูกปิดของสร้อยประคำ จงมีศรัทธาและมีค่าควรแก่การไว้วางใจ ให้กิจกรรมของลูกสูงศักดิ์ จงกลับมาอ่อนหวานให้มากที่สุด

พร: ขอให้ลูกเฝ้าต่อความรู้ที่เกี่ยวกับความปรารถนาใดๆ และจบสิ้นความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมดโดยอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของลูก

ผู้ที่คงความเคารพตนเองของเขาไม่เคยมีความต้องการสำหรับความเคารพที่มีขีดจำกัดใดๆ ความต้องการที่มีขีดจำกัดทั้งหมดถูกหลอมอยู่ในความเคารพตนเองของลูกเองและไม่มี ความจำเป็นต้องร้องขอเพื่อสิ่งใด ความปรารถนาที่มีขีดจำกัดไม่สามารถได้รับการเติมเต็มได้ ความปรารถนาที่มีขีดจำกัดเดียวจะสร้างความปรารถนาอีกมากมาย ในขณะที่ความเคารพตนเองจบสิ้นความปรารถนาทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น จงเป็นผู้มีความเคารพตนเอง และลูกจะกลายเป็นผู้ที่เป็นการบรรลุผลทั้งหมด ลูกจะกลับมาเฝ้าต่อความปรารถนาใดๆ

คติพจน์: เพียงผู้ที่หลอมตนเองในทุกสถานการณ์เท่านั้นที่เป็นทองคำแท้

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ประทานความสุข กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่เวลาของลูกจะเฝ้าแต่ถูกใช้ไปอย่างมีคุณค่าและลูกจะปลอดภัยจากการทำกรรมที่เป็นบาป

คำถาม: คำพูดใดที่ออกจากปากของลูกๆที่สติปัญญาถูกปิดลอคโดยมายา?

คำตอบ: คำพูดที่ออกมาจากปากของพวกเขาคือ: เรามีสายใยโดยตรงต่อชีพบาบา เนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี สติปัญญาของพวกเขาจึงโง่เขลา พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ประณามสัจธรรม เมื่อบางคนพูดว่าพวกเขามีสายใยโดยตรงกับบาบา พวกเขาควรที่จะได้ยินมูร์ลีด้วยแรงบันดาลใจด้วย! ลูกๆเช่นนั้นผู้ที่ประณามพ่อจะไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ มายาปิดลอคสติปัญญาของพวกเขา

โอมชานติ เวลานั้นลูกๆได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบาได้ทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปมากตามนั้น ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างบาปของลูกจะไม่ถูกเผาไหม้และลูกจะเฝ้าแต่ทำบาปมากยิ่งขึ้น ผลที่เกิดขึ้นตามมาของสิ่งนั้นจะเป็นเช่นไร? อันดับแรกจะต้องมีการลงโทษและแล้วสถานภาพจะถูกลบหายไป ไม่ว่าใครก็สามารถถามบาบาได้ว่า: บาบา หากลูกจะทิ้งร่างในเวลานี้ ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพใดในอนาคต? ความตายอยู่แค่เพียงเบื้องหน้า ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินไม่ควรจะรู้สึกถึงความทุกข์แม้เพียงน้อยนิด ดวงวิญญาณเช่นนั้นลูกเรียกว่าเป็นมหาวิระ (นักรบที่เด็ดเดี่ยว) ในคัมภีร์พวกเขาได้เอาทุกสิ่งไปใช้ในทางวัตถุ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความรู้ ลูกๆรู้ว่าชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนได้ให้คำแนะนำที่สมบูรณ์ของดวงวิญญาณและของบทบาทที่บันทึกไว้ในดวงวิญญาณแล้ว พ่อเองนั่งที่นั่นและอธิบาย มนุษย์ไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้จักร่างของดวงวิญญาณอย่างถูกต้อง ดังนั้นสิ่งนี้จึงลูกเรียกว่าเป็นความมืดมิดที่สุด ยุคเหล็ก ลูกเรียกว่าเป็นความมืดที่สุดและยุคทองลูกเรียกว่าสว่างที่สุด ทุกดวงวิญญาณนั้นน่าเกลียด นั่นหมายถึงเวลานี้มืดสนิท ในยุคทองดวงวิญญาณเทพนั้นอยู่ในแสงสว่าง ดิพมาลา (เทพกาลแห่งแสง) มีการเฉลิมฉลองในบาร์ต ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกอยู่ในความมืดมิด พ่อนำลูกไปสู่ความสว่างที่สุด ดวงวิญญาณไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับว่าพวกเขาใช้ชีชาติเกิดหรือพวกเขาใช้ชาติเกิดอย่างไร เวลานั้นลูกรู้อะไร เวลานั้นพวกเขาได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกจากพ่อแล้ว ไม่มีใครในโลกที่จะสามารถบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกได้ พวกเขาไม่รู้จักร่างดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่ได้รู้ว่าเป็นดวงวิญญาณคืออะไร มีดวงวิญญาณแปลงปรกายที่กึ่งกลางของหน้าผาก แต่แล้วยังไงเล่า? บทบาทใดที่บันทึกในเขา(ดวงวิญญาณ)? เขาใช้ชีชาติเกิด? ไม่มีใครมีความรู้นี้ พ่อมาและอธิบายและทำให้ลูกสามารถมีการตระหนักรู้ในตนเอง ถามผู้ใดก็ได้ว่าใครคือพ่อของดวงวิญญาณ! บ้างจะพูดว่าเป็นศรีกฤษณะและบ้างจะพูดว่าเป็นมหาวิระ พวกเราคือดวงวิญญาณและพ่อของเราคือพ่อชีวาที่ไม่มีตัวตน ไม่มีพวกเขาแม้เพียงคนเดียวที่สามารถพูดเช่นนี้ได้ พวกเขาไม่รู้จักร่างผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นพวกเขาจึงลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและเป็นศูทร เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มินที่เชื่อในพระเจ้า พ่อให้คำแนะนำของบทบาทที่ท่านเล่น ไม่มีผู้ใดสามารถให้คำแนะนำของพ่อได้ ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ว่าพ่อมีบทบาทใด ลูกเองก็เข้าใจสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป เป็นเพราะการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณสภาพของลูกจึงยังคงอยู่ในสภาพที่ดี และด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกเริ่มต้นซบซิบ นินทา เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้และบาปของลูกก็ไม่ถูกเผาไหม้ พ่ออธิบายอย่างชัดเจนอย่างมาก ความหมายของ“ตายขณะมีชีวิต” นั้นง่ายดายมาก! ลูกได้ตายขณะมีชีวิตแล้ว จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ฉันดวงวิญญาณ มีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ในฉัน ลูกรู้อะไรและลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร บาร์ตเท่านั้นที่เคยบริสุทธิ์และสูงส่งแต่ในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์แล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีใครคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไร้ประโยชน์! ทั้งหมดนั้นตายไปแล้ว ทุกสิ่งคือสุสาน เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าอีกครั้ง บาร์ตเคยเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าแต่เวลานี้เป็นสุสาน ทุกคนเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่กันและกัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นจงเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ประทานความสุข เป็นเพราะไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกจึงเฝ้าแต่สูญเสียเวลา ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานั้นลูกไม่ควรจะรู้สึกถึงความทุกข์ใดๆ บ้างอยู่อย่างมีความสุข

อย่างมาก บ้างเข้าใจว่าบาบากำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันกำลังถูกทำลาย ไม่มีสิ่งใดที่ต้องหวาดกลัวในสิ่งนี้ ใช้ทหารรัฐบาลขอให้ลูกย้ายออกจากอาคารลูกก็ต้องทำเช่นนั้น เป็นการดีหากลูกละร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงบาบา ให้คงอยู่อย่างพร้อมเสมอ มายาจุใจแม้กระทั่งลูกที่ดี บ้างกลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างมากที่พวกเขาพูดว่าพวกเขามีสายใยโดยตรงกับชีพบาบา อย่างไรก็ตามแน่นอนที่ลูกต้องมาอยู่เบื้องหน้าบราห์มา โอเค ลูกอาจจะไปและนั่งที่บ้าน แต่ลูกจะได้ยินมูรลีได้อย่างไร? ลูกจะทำอะไร? บ้างพูดว่าบราห์มานี้ยังเป็นผู้ทำความเพียรพยายามอีกด้วยและพูดว่าพวกเขาเองก็เป็นผู้ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ลูกกำลังศึกษากับชีพบาบาแต่ลูกจะเพียงสามารถได้ยินท่านในเวลาทีลูกมาหาบราห์มาเท่านั้น ไม่เช่นนั้นจงสาธิตแสดงการได้ยินบางสิ่งผ่านแรงบันดาลใจ! บางครั้งบาบาแม้กระทั่งหยุดบางคนไม่ให้รับมูรลี พวกเขาถือกำเนิดจากบราห์มาแล้วตายไปและทุกสิ่งก็จบสิ้น พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาได้อย่างไร? มีแม้กระทั่งผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาอย่างมากที่พวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีอย่างผิดๆ ดังนั้นสภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร? หากใครบางคนประณามสัตว์กูร เขาก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งได้ พวกเขาพูดถึงกูรบราห์มา พวกเขาจะไม่พูดว่ากูรวิษณุหรือกูรชงก้า เพียงบราห์มาเท่านั้นที่เป็นกูร ลูกๆ ผู้เป็นแม่ก็กลายเป็นกูรด้วย ลูกได้กลายเป็นเช่นนี้ผ่านสัตว์กูรหรือกูรยุคเหล็ก? ลูกได้กลายเป็นบราห์มินและของลูกคือการจารึกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม มายาปิดลอคสติปัญญาของบางคนและดังนั้นพวกเขาจึงเฝ้าแต่พูดสิ่งผิดๆ พวกเขาเฝ้าแต่สูญเสียเวลาของพวกเขา อ้าวชะ

คำพูดของบัปดาจากการคัดลอกลายมือของบาบา:

คำพูดของมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าชีวาทิที่ไม่มีตัวตนนั้นที่พูดผ่านประชาบิดาบราห์มาพาหนะของท่านถึงเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ถึงบราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมด สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา

โอลูกๆ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ร่างที่ไม่บริสุทธิ์ใดคือร่างที่วานั้น? เป็นร่างของผู้ที่เคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดเต็มและเวลาน้อยในชาติเกิดสุดท้ายของเขา ชาติเกิดแรกเป็นชาติเกิดของศรีภูกษณะและศรีราเดที่บริสุทธิ์ ผู้ที่หลังจากการแต่งงานแล้วพวกเขาได้กลายเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ศาสนาเทพนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีความไร้ศีลธรรมจรรยามากมาย เวลานี้พ่อได้มาอีกครั้งและกำลังก่อตั้งศาสนาเทพเดียวกันนั้นของยุคทอง ในรูปของดวงวิญญาณ ลูกๆ ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบราห์มาและผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นบราห์มินคือพี่น้อง พวกเขาได้รับการเลี้ยงดูผ่านบราห์มาและกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย บราห์มากุมารและกุมารีต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาพูดกับลูกๆ (ดวงวิญญาณ) ของท่าน: เวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก และแล้วด้วยไฟโยคะนี้ หรือ ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ ภาระของบาปหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูกจะถูกเผาทั้ง จงละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกาย จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อสูงสุดที่ไม่มีขีดจำกัด แล้วลูกจะกลับมารับสิทธิ์และสะโตประธานอีกครั้ง นับจากยุคทองแดงเมื่ออาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น ดวงวิญญาณที่เคยเป็นเหมือนทองแท้และถูกเรียกว่าเป็นยุคทองและสะโตประธานก็ได้เริ่มกลายเป็นยุคเหล็กและในเวลาสุดท้ายกลับมามาโมประธาน นั่นคือผู้ที่เคยบริสุทธิ์ในยุคทองได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ในยุคเหล็ก เวลานี้ในการที่จะกลับมารับสิทธิ์ ผู้คนของบาร์ตจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นพิเศษ เพราะการอวดารของพ่อเกิดขึ้นด้วยพาหนะที่โชคดียของบราห์มานี้ พาหนะที่โชคดียนี้ดั้งเดิมแล้วมีชื่อที่ต่างไปและพ่อได้ทำให้เขาเป็นของพ่อ พ่อเข้ามาในเขาและให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบราห์มา ตามละครพ่อได้สร้างบราห์มินผ่านประชาบิดาบราห์มาในวงจรที่แล้วด้วยและทำให้บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์กลายเป็นบาร์ตที่บริสุทธิ์ด้วยบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี และแล้วในตอนสิ้นสุดวงจร เมื่อดวงวิญญาณได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องมาอีกครั้งเพื่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ทุกวงจรนั้นคือทุก 5000 ปี ทุกคนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่อ พ่อสูงสุดของทั้งหมด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วพ่อก็มาในเวลาสุดท้ายเมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้น จากยุคทองแดง นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของการตกลงมา เป็นเพราะราวัน นั่นคือเพราะกิเลสทั้งห้า จึงเป็นสภาพของการตกต่ำของทุกคนและมนุษย์ทั้งหมดได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และตกต่ำ เมื่อนั้นพ่อได้กลายเป็นพ่อ ครูและสัตว์กูร ของเครื่องประดับแห่งสกุลบราห์มิน พ่อไม่มีพ่อ ครูหรือกูร พ่อเป็นพ่อของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจของบาร์ตซึ่งเคยเป็นชุมชนเทพในยุคทอง อย่างไรก็ตามในการที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์อีกครั้ง พ่อได้กลายเป็นครูของผู้ที่กลายเป็นประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารีอย่างเช่นที่พ่อเคยทำในวงจรที่แล้ว พ่อได้ให้ความรู้ที่แท้จริงแก่พวกเขา พ่อให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาเป็นตริกาลดาร์ชิเพื่อที่อำนาจในการปกครองตนเองของเทพแห่งสุริยวงศ์ของผู้ปกครองโลกจะได้รับการก่อตั้งขึ้นต่างลำดับกันไปตามความเพียร

พยายามที่พวกเขาทำอย่างเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว สิ่งนี้ได้มีการอธิบายและพิสูจน์กับลูกๆแล้วว่าในเวลานี้ลูกคือสิ่ง
สร้างที่เกิดจากปากที่สูงส่งที่สุดของบรรพบุรุษ เครื่องประดับของสกุลบรรพบุรุษ สกลนี้สูงส่งเสียยิ่งกว่าสกลเทพเพราะเวลานี้
ลูกเป็นของสกลพระเจ้า 5,000 ปีที่แล้วบาร์ตได้กลายเป็นสวรรค์ ดินแดนสีขาวดีที่สูงส่งและอำนาจในการปกครองตนเอง
ของเทพ ในเวลานั้นลูกเคยเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์และแล้วลูกได้ไปสู่สกลนักรบ พ่อค้า และศูทร เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบ
รรพบุรุษผ่านประชาบิดาบรรพบุรุษ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ภายหลังศาสนา
อื่นๆนับไม่ถ้วนและลัทธิมากมายก็เฝ้าแต่ถูกก่อตั้งขึ้นและประชากรโลกก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในความเป็นจริงประชาบิดา
บรรพบุรุษคือรากฐานของต้นไม้(แห่ง)โลกมนุษย์ซึ่งเรียกว่าต้นกล้วยด้วย นั่นคือชีพบาบาคือบาบาของมนุษย์ทั้งหมด ท่านคือ
พ่อและบรรพบุรุษคือปู่ มนุษย์คนแรกของต้นไม้(แห่ง)โลกมนุษย์หรือต้นไม้เฝ้าพันธุ์คืออดัม อดัมหรือประชาบิดาบรรพบุรุษ
ประชาบิดาบรรพบุรุษและสิ่งสร้างที่เกิดจากปากได้ไปสู่ความสุข(สูงสุด) ไปสู่แสงที่สว่างที่สุดด้วยพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณ
สูงสุด ชีวา ด้วยการศึกษาราชโยคะที่ง่ายดายและความรู้ ได้มีการจดจำกันว่า: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น... เพียงผู้
ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้ ลูกอยู่ในแสงของความรู้ใน
ขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ลูกๆเคยได้ยินความรู้แล้วและทันทีที่ลูกพูดว่า “บาบา” ลูกก็ได้ประกาศ
สิทธิ์ในมรดกของลูก ก่อนอื่นลูกต้องจดจำพ่อและสิ่งที่สองคือวงจรโลก ไม่มีความยากลำบากอื่นใด พ่อรู้ว่าลูกๆได้เผชิญ
ความยากลำบากมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ท่านจะให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูกๆเล่า? ยิ่งลูก
ทำความเพียรพยายามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามากเพียงใด ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบที่นั่นมากตามนั้น ยิ่งลูกอยู่ใน
โยคะมากเพียงใด บาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น มีคำกล่าวว่า: ท่านคือแม่และพ่อ... ในเวลานี้พ่อ,แม่,พี่,น้อง,
เพื่อนฝูงทางร่าง ฯลฯ ทั้งหมดสร้างแต่ความทุกข์เท่านั้น ผู้เดียวนี้ให้ความสุขแก่ทุกคน ท่านทำให้พวกเขาเป็นสุขอยู่เสมอ
อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ
บัปเตดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงรักษาความสุขที่ว่าลูกคือเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุด สูงส่งที่สุดของสกุลบรรพบุรุษ จงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอด้วยการคง
อยู่ในสำนักที่ว่าลูกได้พบกับตัวของพระเจ้าเองในรูปของพ่อ ครูและกูรูแล้ว

2. อย่าได้รู้สึกเป็นทุกข์กับสิ่งใด อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกกับการซบเซา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่และให้ทานความสงบแก่ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบเช่นผู้ให้คุณ
ประโยชน์โลก

มีความปั่นป่วนและการต่อสู้เกิดขึ้นในโลก ในเวลาของความไม่สงบเช่นนี้จงกลายเป็นผู้ประทานความสงบ
ที่ยิ่งใหญ่และให้ทานความสงบแก่ผู้อื่น อย่าได้หวาดกลัวเพราะลูกรู้ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นนั้นดีและอะไร
ก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นจะแม้ยิ่งดีกว่า ผู้คนจะเฝ้าแต่รับร่ายภายใต้อิทธิพลของกิเลส นั่นเป็นหน้าที่ของพวก
เขา แต่ลูก ดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์โลกต้องเป็นผู้ประทานความสงบผู้ยิ่งใหญ่เสมอและเฝ้าแต่ให้
ทานความสงบ นี่คือการรับใช้ของลูก

คติพจน์: รักษาการบรรลุผลของลูกทั้งหมดไว้เบื้องหน้าลูกและความอ่อนแอทั้งหมดจะจบสิ้นอย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือ นักเรียนของพระเจ้า ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาแม้เพียงวันเดียวไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม หากลูกเล่าเรียนและให้การศึกษากับตนเอง ลูกจะกลายเป็นนาย
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์ของลูกๆผู้ที่ใส่ใจมูร์ลีอย่างเต็มที่
- คำตอบ:** ผู้ที่ฟังมูร์ลีด้วยความใส่ใจทุกวันจะรู้อย่างชัดเจนมากกว่า พ่อคือใคร และท่านคืออะไร เพราะคำพูดที่สูงส่งของพ่อ คือ มีเพียงหยิบมือเดียวจากหลายล้านคนเท่านั้นที่รู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น หากพวกเขาไม่ใส่ใจการศึกษานี้ สิ่งนี้จะไม่มีอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่า พระเจ้ากำลังให้ศรัทธากับพวกเรา พวกเขาจะเพิกเฉยกับสิ่งที่ได้ยินมา สติปัญญาของพวกเขาจะถูกปิดล็อก พวกเขาจะไม่สามารถทำตามคำสั่งของพ่อได้
- เพลง:** จงทิ้งบัลลังก์ของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังผืนดินด้วยเถิด!

โอมชานติ ลูกๆเข้าใจว่าลูก คือ ลูกๆของมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้ลูกมาเพื่อรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกและละครจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีผู้ใดในโลกมีละครนี้อยู่ในสติปัญญา ในหมู่ลูกๆ ก็เช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะรู้ในระดับที่เท่ากัน ลูกๆรู้ว่าบาร์ตันเป็นดินแดนที่ใสสุญสลาย บาร์ตันจะกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะและดินแดนแห่งความหลือกวาง ดินแดนแห่งสัจจะเรียกว่าสวรรค์และดินแดนของความหลือกวางเรียกว่านรก ลูกๆมากมายที่คิดว่าพวกเขาฟังความรู้นี้ทุกวันและไม่มีสิ่งใดใหม่ พวกเขาไม่ได้เข้าถึงความรู้อย่างเต็มที่ ลูกคือ นักเรียนของพระเจ้า ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาแม้เพียงวันเดียว การศึกษานี้มีค่าอย่างมาก แม้ว่าบางคนป่วยและมานั่งอยู่ที่นี้ อย่างน้อยที่สุดเขาหรือเธอจะได้ยินคำพูดที่สูงส่ง หากพวกเขาจากร่างขณะฟังคำพูดที่สูงส่ง พวกเขาจะได้รับการเยียวยาที่ดียิ่งมาก! นี่คือ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ตลอดทั้งวันลูกควรใส่ใจการศึกษาให้มาก แม่และพ่อนั้นมีความสนใจตลอดทั้งวันด้วย พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ พระเจ้าพูดว่า โอ ลูกๆ ลูกเข้าใจได้ดีมากใช้ไหม ลูกพูดว่า สงครามนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด แต่เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ลูกเข้าใจ เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะซึมซับความรู้ที่ได้รับ ที่นี้สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่เคยอยู่อย่างน่าเกลียดเพราะสิ่งเจือปนของยุคเหล็กต้องได้รับการขจัดสิ่งเจือปนนั้นทิ้งไป ลูกๆดวงวิญญาณควรมีความคิดอยู่ภายในว่า ชีพบาบา คือ ผู้ที่กำลังพูดกับลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะทำให้สำนึกเป็นดวงวิญญาณและนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกได้ แม้ว่าพวกเขาพูดว่า พวกเขาคือ พระเจ้า พวกเขาไม่รู้สิ่งใด สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ผู้ที่ซึมซับสิ่งนี้ก็ยิ่งต่างลำดับกันไปด้วย สิ่งนี้ไม่ได้ต่างลำดับกันแค่เพียงที่นี้เท่านั้น แต่ในทุกศูนย์ด้วย นักเรียนไม่ได้เป็นเหมือนกันทุกคน บางคนมา 20 วัน และบางคนก็มาตรงเวลา ไม่ว่าลูกไปที่ใด ลูกต้องศึกษาที่นั่นเป็นประจำด้วย หากลูกไม่ศึกษามูร์ลิก็คือว่าขาดเรียน หากลูกได้รับมูร์ลีและศึกษาสิ่งนั้น นั่นไม่ใช่การขาดเรียน ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในโรงเรียนอื่น เมื่อลูกไปข้างนอก ลูกจะได้รับบางสิ่งเพื่อนำติดตัวไปอ่านอยู่เสมอ หากบางคนอยู่โรงพยาบาล ลูกก็ยังไปที่นั่นได้และอ่านมูร์ลีให้กับเขาหรือเธอฟัง นี่คือ ความรู้ที่มีค่าอย่างที่สุด ลูกรู้ว่า อย่างไรก็ตามหลายคนที่จะสอบผ่านเวลานี้ก็จะสอบผ่านทุกวงจรด้วย การศึกษานี้สำคัญอย่างมาก และลูกจำเป็นต้องใส่ใจอย่างมากกับการศึกษานี้ ลูกๆจำนวนมากมายูกมายูถึงจุมกัไว้ ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้จดจำว่าตนเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ มีการจดจำกันว่าระเข้กลืนช้าง สิ่งนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ เพราะคบเพื่อนไม่ดี แทนที่สิ่งนั้นจะมีค่าแต่กลับลูกทำลาย มีเพียงไม่กี่คนที่ศึกษาด้วยความใส่ใจ พ่อพูดว่า แทบจะไม่มีใครเข้าใจพ่ออย่างที่พ่อเป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น เมื่อลูกพูดสิ่งใดกับลูกๆที่ไม่มีการศึกษา พวกเขาจะรับฟังด้วยหูซ้ายแล้วออกหูขวา พวกเขาไม่สามารถเก็บคำสั่งของพระเจ้าที่เขาได้รับไว้ในสติปัญญาได้ นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่มีใจอย่างเต็มที่ มายาปิดล็อกสติปัญญาของพวกเขา การลงโทษนี้เกิดจากการไม่ทำตามคำสั่ง บาบาสอนว่า พ่อได้มาจากที่ไกลมากเพื่อสอนลูกๆ ลูกไม่เชื่อฟังศรัทธา ดังนั้นสภาพของลูกจะเป็นเช่นไร พระเจ้าเองนั่งอยู่ที่นี้และสอนลูก ท่านให้คำสั่งแก่ลูก ไม่ใช่ให้การดลใจ ไม่มีเรื่องของการดลใจในสิ่งนี้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งนี้เป็นนิรันดร์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์แม้กระนั้นก็พูดว่า งานนี้เสร็จสิ้นได้ด้วยการดลใจของพระเจ้า แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ไม่มีนักปราชญ์หรือนักบวชคนใดล่วงรู้ความลับของละคร บาบาสอนบอกลูกมาก่อนแล้วว่า ให้ทำรูปภาวนาขนาดใหญ่ของภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลายของวิษณุ ภาพลักษณ์ที่คนเหล่านั้นสร้างขึ้นมานั้นผิด พวกเขาเพียงแต่แสดงให้เห็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร พวกเขาไม่มีความรู้ในรายละเอียดเลย พวกเขา

เพียงแต่พูดสิ่งนั้นโดยที่ไม่เข้าใจความหมายใดเลย ภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลายโด่งดังอย่างมาก ภาพขนาดใหญ่ของสิ่งนั้นควรจะถูกทำขึ้นมา แม้ว่าพวกเรามี บราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทรแสดงไว้ในภาพแล้ว พ่อก็ยังพูดว่า ลูกควรสร้างภาพของวิษณุขึ้นมา จุกควรถูกแสดงไว้บนยอดที่สูงที่สุด ชีพบาบาเองก็ควรถูกแสดงไว้เหนือสิ่งนั้น ท่านเป็นเหมือนดวงดาวและควรมีจุกของบราห์มิน ในภาษาอังกฤษเขียนว่าชาติเกิดของปีเคในสกุลบราห์มินนี้มีเพียงแค่ชาติเกิดเดียว นี่คือ ชาติเกิดที่มีค่าที่สุด นี่คือ ชาติเกิดที่ก้าวกระโดดและเป็นยุคที่ก้าวกระโดด นี่คือยุคที่สูงที่สุด ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ สิ่งนี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พวกเขาริยกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นั่นจึงหมายถึงว่า นี่คือ วาระสุดท้ายของยุคเหล็ก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า จงอธิบายสิ่งนี้ด้วยว่า มีชาติเกิดบราห์มินเดียวนี้ จากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพเป็นเวลาหลายชาติเกิดในระยะเวลายาวนานเท่านี้ ลูกแสดงให้เห็นว่า ชาวคริสเตียนต้องเคยคงอยู่มาเป็นเวลา 2,000 ปีอย่างไร และบทบาทของทุกคนต้องมาถึงจุดจบ ควรเขียนไว้อย่างชัดเจนว่า สกุลบราห์มิน สกุลเทพและสกุลนักรบ (อาณาจักรของราม) เวลาที่ทุกคนเป็นของสกุลศูทร ลูกควรแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลาย การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบารัต บารัตเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้บารัตไม่บริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดเป็นส่วนประกอบ ซึ่งไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับวงศ์สกุลเหล่านั้น พ่อได้อธิบายคำสรรเสริญของบารัตให้แก่ลูกแล้ว นั่นคือ ดินแดนที่ไม่สูญสลายและไม่เคยถูกทำลาย จริงๆแล้วลูกรู้ว่า ไม่มีดินแดนอื่นใดในยุคทอง ดินแดนเหล่านั้นจะปรากฏขึ้นในภายหลัง และต่อมาทั้งหมดก็จะถูกทำลาย ดินแดนที่ไม่สูญสลายของบารัตเท่านั้นจะคงอยู่ ดินแดนอื่นๆจะถูกทำลาย ชื่อที่แท้จริงและร่องรอยของสิ่งอื่นๆจะหายไป เวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งนี้ บารัตเคยเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ที่สุด บารัตเป็นดินแดนแห่งศีลธรรมจรรยา ไม่มีการให้ทานหรือทำบุญมากมายในที่อื่นใดเช่นที่นี้ในบารัต ลูกกำลังได้รับมรดกของการกลายเป็นนายของโลจากที่นี้อีกครั้งหนึ่ง ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งอย่างมาก! ลูกเคยได้รับมรดกนี้แต่แล้วก็ได้สูญเสียมันไป มีชัยชนะและการพ่ายแพ้ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะได้รับชัยชนะ และต่อมาลูกจะพ่ายแพ้ ความลับของการมีชัยชนะและความพ่ายแพ้ที่เฝ้าแต่หมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก ในยุคทองลูกไม่มีความรู้ ว่า ลูกได้รับชัยชนะอย่างไรหรือลูกพ่ายแพ้อย่างไร ที่นั่นลูกได้รับผลรางวัลเท่านั้น ที่นั่นลูกจะไม่รู้ตัวเองว่า ลูกได้รับอาณาจักรนี้มาจากที่ใด เวลานี้เท่านั้นที่ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ที่ได้รับจากพ่อ แล้วลูกก็จะไปและได้รับผลรางวัลของตนเองบนพื้นฐานของความรู้นี้ ม้วนฟิล์มของละครจะคลาไคลอย่างต่อเนื่อง การแสดงของลูกดำเนินไปตามสิ่งที่ปรากฏขึ้นมา การแสดงของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในละคร ดวงวิญญาณแสนเล็ก และยังมีบทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ใน สิ่งนั้นจะซ้ำรอยอย่างต่อเนื่อง นี่เป็นธรรมชาติ ไม่มีใครรู้จักธรรมชาตินี้ ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กมีบทบาทอันใหญ่โตที่ไม่มีวันถูกทำลาย สติปัญญาของนักวิทยาศาสตร์เตรียมการทำลายล้างตนเองอย่างต่อเนื่อง ลูกๆดวงวิญญาณกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาเชื่อว่า เวลานี้ตนเองได้เข้ามาใกล้พระจันทร์และดวงดาวและจะซื้อที่ดินที่นั่นด้วย พวกเขาให้ความสำคัญอย่างมากกับสิ่งนั้น พวกเราพูดว่า พวกเขากำลังทำสิ่งทั้งหมดนั้นเพื่อความตายของตนเอง ลูกๆรู้ว่าการเตรียมการเหล่านั้นกำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อเปิดประตูสวรรค์ ประตูสวรรค์จะถูกเปิดได้อย่างไรหากไม่มีสงครามนี้ ต้องมีการทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นักปราชญ์และบัณฑิตไม่รู้เรื่องเหล่านี้ ลูกๆตามละครทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นลูกๆควรศึกษาสิ่งนี้ บางคนฟังสิ่งนี้ ศึกษาเล่าเรียนและจบ ลูกบางคนกำลังนั่งที่นั่นแต่ไม่ได้ฟัง เมื่อลูกชิมชับบางสิ่งเท่านั้น ลูกจึงจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ หากลูกไม่ชิมชับบางสิ่งและไม่ทำงานรับใช้ ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพใดเล่า ใช่ ลูกจะไปสวรรค์และเข้าไปสู่อำนาจ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนและให้การศึกษาก่อนตนเองจะกลายเป็นนาย ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนหรือไม่สอนผู้อื่นจะต้องคารวะผู้อื่น สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น พวกเขาจะไปและรับใช้ผู้อื่น พวกเขาจะเข้าไปสู่อำนาจ แต่จะต้องรับใช้ มีประชากรจำนวนมากมายที่ลูกสร้างขึ้น ในดินแดนหนึ่งผู้คนจำนวนมากมายจะถูกสร้างขึ้น และพวกเขาจะมีคนใช้และคนรับใช้ด้วย ผู้คนมากมายจะรับฟังความรู้ที่นี้ที่พระศการและบางสิ่งจะอยู่ในสติปัญญา ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์เท่านั้นจะมาที่นี่ ผู้คนของศาสนาชั้นยาสะจะไม่มาที่นี่ แน่แน่นอนว่าผู้ที่รับฟังเพียงเล็กน้อยจะมาเป็นประชากร พวกเขาไม่มีโยคะ ดังนั้นบาปจึงไม่อาจถูกขจัดไปได้ แล้วพวกเขาจะรับสถานภาพได้อย่างไรเล่า ความลับทั้งหมดถูกอธิบายให้แก่ลูกๆแล้ว อำนาจกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา แน่แน่นอนว่าการก่อตั้งจะเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร และบุคคลเหล่านั้นได้เขียนไว้ว่า พ่อมาในทุกยุค แม้กระนั้นนั่นก็เป็น 4 ยุคหรืออาจกล่าวได้ว่า 5 ยุค แล้วเหตุใดพวกเขาจึงแสดงการอวดารลงมามากมายนัก พวกเขาพูดถึงการอวดารของพาสูราม (รามถือขวาน) และการอวดารเข้าไปในกระเช้าฯ พวกเขาได้แสดงให้เห็นพาสูรามถือขวานและฆ่านักรบทั้งหมด พ่อพูดว่า นั่นจะเป็นไปได้อย่างไร พระเจ้าจะสร้างความรุนแรงมากมายด้วยขวานหรือ ผู้คนพูดแต่เพียงว่า “นั่นเป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องจริง” กับสิ่งใดก็ตามที่เขาได้ยิน พวกเขาเชื่อว่าสิ่งที่เห็นนั้นเป็นความจริง พ่อพูดว่า เรื่องเหล่านั้นทั้งหมดไม่เป็นความจริง ไม่มีใครจริงเลย หากลูกบอกพวกเขาเช่นนี้ พวกเขาก็จะไม่พอใจ พ่อจึงพูดว่า จงทำทุกสิ่งอย่างมีกลยุทธ์ หนุจะก่อดอย่างชำนาญมากจนกระทั่งลูกไม่รู้ตัวเอง ลูกๆจึงต้องมีกลยุทธ์อย่างมาก พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก อย่าง

น้อยที่สุดลูกบางคนควรจะซึมซับสิ่งนั้น! มีเพียงประเด็นหลักนี้เท่านั้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ และภาระบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย สิ่งเจป็นจะไม่ถูกขจัดทิ้งไปได้นอกจากด้วยไฟโยคะ มิฉะนั้นลูกจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ประชากรจำนวนมากมายจะถูกสร้างขึ้นมาต่างลำดับกันไป ความเพียรพยายามมีความจำเป็นสำหรับการได้รับอาณาจักร ลูกต้องทำตามศรัทธา หลายคนหยุดศึกษาเล่าเรียนในขณะที่กำลังเคลื่อนไป พระเจ้าผู้เป็นพ่อนั่งอยู่ที่นี้ ตราบเท่าที่มีชีวิตอยู่ลูกต้องเฝ้าแต่ดื่มด่ำทิพย์แห่งความรู้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน เพราะการศึกษาล่าเรียน ลูกจึงถูกย้ายไปสู่โลกใหม่ ชั้นเรียนจะถูกย้ายต่างลำดับกันไป ที่นี้เช่นกันทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก มีคำกล่าวว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นท่านจะมาอย่างแน่นอนเมื่อถึงตอนจบของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ยุคเหล็ก พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก เพราะในโลกมีความมกมาย ผู้คนจึงเฝ้าแต่พูดว่า “นั่นเป็นความจริง เป็นความจริง” กับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าขัดคำสั่งของพ่อ ปกป้องตนเองจากเพื่อนที่ไม่ดี จงฟังและอ่านมูรลิตูทุกวัน
2. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพื่อจบสิ้นภาระบาป ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ จงเฝ้าแต่ดื่มด่ำทิพย์แห่งความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกหัดเทียมและสมบูรณ์พร้อมและพร้อมเสมอก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น
การพร้อมเสมอก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้นคือวิธีการสำหรับความปลอดภัยของลูกเอง เมื่อลูกมีเวลาจะ
เฉลิมฉลองความสุขสันต์ของยุคบรรจบพบกันแต่อยู่อย่างพร้อมเสมอด้วยเช่นกันเพราะลูกจะไม่รู้วันที่ของ
การทำลายล้างสุดท้ายล่วงหน้า สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นทันทีทันใด ถ้าลูกไม่พร้อมเสมอ ลูกจะถูกหลอกลวง ดังนั้น
อยู่อย่างพร้อมเสมอ จดจำเสมอว่าลูกและพ่ออยู่ด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่พ่อสมบูรณ์พร้อม ในทำนอง
เดียวกัน ผู้ที่อยู่กับท่านจะกลับมาหัดเทียมและสมบูรณ์พร้อม เพียงผู้ที่กลับมาหัดเทียมจะกลับไปกับท่าน

คติพจน์: ความสำเร็จหลอมรวมในทุกอย่างก้าวของผู้ที่ธรรมชาติของเขาบริสุทธิ์และอ่อนโยน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้โชคชะตาของทุกคนถูกทำลายเพราะทุกคนไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธาและปลูกโชคของทุกคน ชี้นทางของการกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือการกระทำที่เลวร้ายที่สุดที่เป็นเหตุของความเสียหายอย่างมาก?
- คำตอบ:** การโยนหินใส่กันและกัน นั่นหมายถึงการพูดด้วยวาจาที่ขมขื่นจนเขาบาดเจ็บนี่เป็นกิจกรรมที่เลวร้ายที่สุด สิ่งนี้สร้างความเสียหายอย่างมาก เวลานี้ลูกๆ ต้องกลายเป็นรูปและบาสน์และสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี มีเพียงเพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้นที่ควรจะถูกปากของลูกเสมอ ทำให้ดวงวิญญาณนั้นสวยงามด้วยการจดจำระลึกถึงและให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่พอให้แก่ลูก จงพูดคำพูดที่อ่อนหวานอย่างมาก ก้าวห่างออกจากผู้ที่พูดคำพูดที่ขมขื่น
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ พ่อไร้เดียงสาเสมอ หนึ่งในนั้นคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งในนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นก็มีพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ทุกคนรู้จักพ่อทางโลกของเขา ลูกๆ บราห์มินรู้จักทั้งพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกของลูก พ่อทางโลกนั้นก็ไร้เดียงสาด้วย เขาให้กำเนิดแก่ลูกๆ ดุลลูกๆ ทำงานหนักและให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ บางครั้งเขาแม้กระทั่งพูดเท็จในการหารายได้และสะสมสิ่งนั้นเพื่อที่เขาสามารถทิ้งสิ่งนั้นไว้กับลูกหลานของเขา พ่อมีความรักมากมายต่อลูกๆ ลูกก็เริ่มพูดว่า “บาบา บาบา” ในวัยเด็กของเขา คำว่า “บาบูน” (พ่อ) นั้นอ่อนหวานอย่างมาก เวลานี้ลูกได้รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นได้ทำงานที่อัศจรรย์ ท่านได้ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมากมายแก่ลูก พ่อทางโลกไม่สามารถอธิบายได้ ถึงแม้ว่าเขาให้ทรัพย์สินสมบัติฯ แก่ลูก เขาก็ไม่สามารถทำให้สิ่งซึ่งเสียหายไปกลับมาถูกต้องได้ เป็นเพียงพระเจ้า จ้าวผู้ไร้เดียงสาเท่านั้น ซึ่งทำให้สิ่งซึ่งเสียหายไปแล้วนั้นถูกต้อง ท่านคือผู้เดียวที่ทุกวงจรถูกท่านทำสิ่งที่ได้เสียหายไปของทุกคนให้ถูกต้อง และท่านคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และการหลุดพ้นแก่ทั้งหมด ไม่มีพ่อ ครูหรือกูรูทางโลกใดสามารถทำให้เรากลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือมีความรู้ของตนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ในบรรดาลูกๆ ด้วยเช่นกัน วงจรที่ไม่มีขีดจำกัดหมุนไปอย่างไรในสติปัญญาของลูก ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ? ลูกๆ รู้ว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เป็นสิ่งที่ดลใจให้เราทำความเพียรพยายาม แนนอนที่เราจะทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามใดก็ตามในวงจรที่แล้วตามศรัทธา ลูกกำลังทำสิ่งเดียวกันอย่างแท้จริงในเวลานี้เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งของลูก ลูกสามารถที่จะเห็นว่าพี่น้องหญิงชายได้ช่องแหวะในการทำความเพียรพยายามของการทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง ชาวบารัตร์ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่งที่ได้ผิดพลาดไปแล้วได้ ได้โปรดมา! เป็นราวันที่ทำให้ทุกสิ่งนั้นเสียหาย ด้วยสิ่งนี้ลูกได้ทำให้ศาสนาเสื่อมเสียและการกระทำของลูกด้วย เวลานี้ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้สิ่งทั้งหมดนี้จากพ่อ โลกมนุษย์ซึ่งเรียกว่าเป็นต้นกัลปะด้วยนั้นโด่งดังอย่างมาก ความลับของสิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วในเวลานี้ เมื่อผู้คนเห็นภาพของลูกและลูกได้ทำต้นกัลปะด้วยระยะเวลาของ 5000 ปีอย่างนั้น พวกเขาก็พูดว่าทั้งหมดนั้นเป็นจินตนาการของลูก เราอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก พวกเขาเองก็เปรียบเทียบต้นกัลปะกับต้นบันยาน พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งเวลานี้ได้หายไปแล้ว ตามละคร ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเกิดขึ้นในเวลานี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์หลักของโลกของสวรรค์เป็นที่จดจำนั้นต้องซ้ำรอย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ดีที่สุดนั้นเป็นของสวรรค์ ทุกคนพูดว่า: เราต้องการอาณาจักรของรามที่ซึ่งไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันแต่ไม่มีผู้ใดในพวกเขาเข้าใจว่าเราเองเป็นราวัน สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มนุษย์นั้นไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้เดียวที่ทำให้ทุกสิ่งนั้นถูกต้องมาและท่านเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งอย่างไร? ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ได้ตกต่ำไปแล้ว สติปัญญาและโชคชะตาของลูกได้ถูกทำให้เสียหายไปอย่างไรนั้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ขนบธรรมเนียมประเพณีของพวกเขาเป็นของราวัน ในขณะที่ขนบธรรมเนียมประเพณีของลูกเป็นของราม ไม่ใช่รามของยุคเงิน เขาไม่ได้พูดก็ตะ ทุกวันนี้เขาถ่ายทอดรามายณะฯ ในต่างแดนด้วย บ้างสวมจีวรสีแดงและไปอาศัยอยู่ในกระท่อม เวลานี้ลูกๆ ไม่ต้องอยู่ในกระท่อมใดๆ จะสามารถมีโรงเรียนในกระท่อมไหม? เป็นขอทานทางศาสนาที่อยู่ที่นี่ นี่คือการศึกษาลูกๆ ใดๆ ก็ตามเป็นรัฐบาลใหม่และเหตุนี้เองจึงไม่มีผู้ใดเข้าใจว่าลูกคือใคร หากลูกอธิบายแก่รัฐมนตรีหนึ่งคน รัฐมนตรีอื่นก็จะพูดว่าลูกคือบุดดู สิ่งเหล่านี้ใหม่อย่างแท้จริง บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก และเฝ้าแต่ทำการแก้ไขด้วย แนนอนที่ลูกต้องเขียนว่า “ประชาบิดา บราห์มา” ข้าง

หน้าบราห์มา कुमार และกุมารี ด้วยการเขียนคำว่า “ประชาบิดา” นั่นก็พิสูจน์ว่าท่านเป็นพ่อ เราถามคำถามว่า: “ความสัมพันธ์ของท่านกับประชาบิดา บราห์มา คืออะไร?” นี่เป็นเพราะผู้คนมากมายมีชื่อว่า บราห์มา แม้กระทั่งผู้หญิงบางคนก็มีชื่อว่า บราห์มา ไม่มีใครมีชื่อประชาบิดา และเหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีชื่อประชาบิดา พวกเขาพูดถึงชื่อประชาบิดาและอดีต แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของอดีตแน่นอนที่ประชาบิดามีชีวิตอยู่ที่นั่น และแล้วอดีตก็กลายเป็นบราห์มา (ผู้ที่ละเอียดอ่อน) อดีตหมายถึงเริ่มแรก ลูกสาวของประชาบิดา บราห์มา คือ สรัสวตี ท่านไม่สามารถมีลูกสาวในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ผู้สร้างนั้นอยู่ที่นั่นใหม่ เพียงผู้มีสติปัญญาที่กว้างและไม่มีความจำกัดเท่านั้นที่จะสามารถเข้าถึงสิ่งที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ได้ พร้อมกันกับการเข้าถึงลูกควรมีกิริยามารยาทที่ดีด้วยเพื่อที่ใครมองดูลูกแล้วจะมีความสุข คำพูดที่ลูกพูดนั้นเรียกว่าเป็นเพชรพลอย พ่อคือรูปและบาสนันต์ ท่านทำให้ดวงวิญญาณสวยงาม เวลานั้นดวงวิญญาณได้อยู่อย่างน่าเกลียดและต้องมีการทำให้สวยงามด้วยโยคะ เวลานั้นลูกๆ กำลังจะกลายเป็นรูปและบาสนันต์ มีเพียงเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ออกมาจากปากของลูกๆ ลูกๆ ควรจะมีกิริยามารยาทที่อ่อนหวานอย่างมาก เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรจะถูกออกมาจากปากของลูก มีผู้คนมากมายที่เฝ้าแต่โยนก้อนหิน พ่อให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูก นี่คือการกิจของลูกๆ เช่นกัน เป็นพฤติกรรมที่เลวร้ายอย่างมากที่จะโยนก้อนหินใส่กันและกัน พวกเขาส่งความเสียหายให้แก่ตนเอง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่ารูปของท่านละเอียดอ่อนเพียงใด? ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าท่านมีรูปไข่ ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำของพ่อ แม้ว่าพวกเขาคิดว่าท่านเป็นแสงที่เป็นรูปไข่ก็ตาม อธิบายสิ่งที่ลึกซึ้งนี้ภายหลัง และภายหลังให้ถามพวกเขาว่ารูปของดวงวิญญาณเป็นเช่นไร? ทุกคนพูดว่าดวงวิญญาณเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก และดังนั้นดวงวิญญาณควรเล็กอย่างแน่นอน ลิงก็ขนาดใหญ่นั่นเองอยู่ที่นั่นได้ นั่นจะเป็นตุ่มก้อนออกมา ก่อนอื่นใจทำให้ความสัมพันธ์ของพ่อและลูกนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บราห์มา มาจากที่ใด? พ่อมาและนำผู้นี้มาเลี้ยงดู นั่นคือท่านแฝงเข้ามาในเขา การนำลูกมาเลี้ยงดูของพวกเราไม่เหมือนของท่าน พ่อเข้ามาในผู้นี้ พ่อพูดว่า: ผู้นี้เป็นภรรยาของพ่อ พ่อได้นำเขามาเลี้ยงดู พ่อเข้ามาในเขาและบอกลูก: ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อ พ่อได้สร้างลูกผ่านปากของบราห์มา พ่อฉันไม่มีปากของพ่อเอง ชีวิตจะพูดได้อย่างไรว่า: ลูกเป็นสิ่งที่เกิดจากปากของพ่อ? สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ ลูกคือพี่น้องหญิงชาย สิ่งนี้ควรจะไปอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ เหตุใดเราจึงไม่ควรได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์เล่า? ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปสู่สวรรค์ได้ พ่อพูดว่า: พ่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกไปสู่การหลุดพ้นและแล้วลงมาตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ทุกคนสามารถที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ของมายา และแล้วลูกต้องลงมาตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกคือผู้แรกที่เข้าสู่การหลุดพ้นในชีวิตเพราะลูกศึกษาราชโยคะ ผู้ที่เคยศึกษาสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วคือผู้ที่จะมาและศึกษาตามละคร ละครเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก เวลานั้นมีศาสนาห้าไม่วุ่น นั่นเคยมีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง ใครที่ได้ก่อตั้งศาสนาสุริยะวงศ์และจันทรวงศ์? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนา บราห์มิน เทพและนักบวชอย่างแท้จริงที่เป็นเพียงพ่อผู้เดียวที่ทำให้สิ่งซึ่งเสียหายผิดพลาดไปนั้นถูกต้อง ในยุคทองลูกจะไม่ร้องเรียกหา: ผู้ที่ทำให้สิ่งซึ่งผิดพลาดไปแล้วถูกต้อง ได้โปรดมาเกิด! ที่นี้โชคของลูกได้เสียหายไป มีเคราะห์ของราหู เคราะห์สูงสุดเป็นเคราะห์ของดาวพฤหัสบดี เวลานั้นเป็นเคราะห์ของราหู ทั้งโลกถูกเงามืดของเคราะห์ร้ายครอบงำ ทั้งโลกกลายเป็นสีดำ โลกยุคทองก็ถูกเงามืดครอบงำที่ละน้อยและองค์เฝ้าแต่ลดลงและสุดท้ายได้กลายเป็นโลกยุคเหล็ก เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงให้ท่านแล้วเงามืดจะถูกขจัดทิ้ง ลูกต้องเอาชนะมายา ราวกับด้วยพลังของโยคะ การให้ท่านของกิเลสเพื่อที่เคราะห์จะถูกขจัดไปแล้วเราจะเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม นี่คือการประเดิมของความไม่มีความจำกัด เวลานั้นไม่มีองศาหลงเหลืออยู่ในดวงวิญญาณและเหตุนี้เองพวกเขาได้รับรางวัลที่ตาโมประธานเช่นนั้น เช่นที่ทองได้มีการวัดเป็นการวัด 14 การวัด 8 การวัดและเวลานี้ไม่มีการวัดหลงเหลือในมนุษย์ พวกเขาไม่มีสำนึกใดๆเลย พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก! พ่อได้ส่งลูกไปสู่สวรรค์ และด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด จงดูสิ่งซึ่งลูกได้กลายเป็นอะไร! ลูกเคยวนไปรอบวงจรมามากแล้วหลายต่อหลายครั้ง ลูกประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักรในทุกวงจรและสูญเสียสิ่งนั้นไป ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด นั้นมีการเฝ้าแต่ขยายตัวของทุกคน สติปัญญาของลูกควรที่จะมีความซาบซึ้งอย่างมาก เวลานั้นอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น สวนดอกไม้ถูกก่อตั้งขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้จักยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่นี้ลูกได้รับเพชรพลอย และเมื่อลูกไปข้างนอกลูกก็เริ่มโยนก้อนหินอีก มายาทำให้ลูกบาดเจ็บ ดวงวิญญาณเช่นนั้นถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า: จงให้ท่านเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ด้วยการโยนก้อนหินใส่กันและกันสติปัญญาของลูกได้กลายเป็นก้อนหินอย่างแท้จริง เวลานั้นสติปัญญาของลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นทองจากเหล็ก ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงโยนก้อนหินเล่า? หากใครบางคนพูดสิ่งผิดๆ แก่ลูก ให้เข้าใจว่าบุคคลนั้นเป็นศัตรูของลูก อย่าได้มีวันคบหาหรือรับฟังบุคคลเช่นนั้น เขาจะนิโทษผู้คนมากมายให้ฟังบ้างมีนิสัยของการนิโทษผู้อื่น บุคคลเช่นนั้นไม่มีวันพูดสิ่งใดที่ดีเกี่ยวกับผู้ใดที่จะให้ประโยชน์แก่เขา บาบาสพูดเสมอว่า: จง

เฝ้าแต่ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ จงบอกสิ่งที่บาบอลูกแก่ผู้อื่น ลูกๆจะได้รับผลตอบแทนของงานรับใช้ ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ตนเอง อย่าได้ประณามใคร ลูกๆมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกจากหนามเป็นดอกไม้ และดังนั้นเป็นธุรกิจของลูกๆด้วยกัน พ่อกำลังสอนธุรกิจนี้แก่ลูก ดังนั้นนี่คือโรงงานสำหรับการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ หนามให้กลายเป็นดอกไม้ ความรู้ของลูกคือวัตถุดิบที่ด้วยสิ่งนั้นลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกควรที่จะศึกษาศิลปะนี้ จงเฝ้าแต่ทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้วให้ถูกต้อง ทำให้ผู้ที่สติปัญญาที่เป็นหินกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง นี่คือนพันธกิจของพระเจ้าของลูกเช่นที่ชาวคริสต์เดียนนั้นมีพันธกิจ พวกเขาได้แปรเปลี่ยนผู้อื่นให้เป็นคริสต์เดียน พันธกิจของลูกคือการชำระมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นแน่นอนที่ท่านต้องมา ท่านต้องได้เริ่มต้นพันธกิจแล้วและนี่คือวิธีการที่ผู้ไม่บริสุทธิ์ได้กลับมาบริสุทธิ์ พันธกิจของราวันคือการทำให้ผู้บริสุทธิ์นั้นไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่พันธกิจของรามคือทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือโยคะ เหตุใดลูกจึงไม่จดจำบรรดาผู้ที่ลูกได้รับมรดกของสวรรค์จากท่านเล่า? ลูกเคยจดจำผู้มีร่างกายมาตลอดทั้งวงจรและเวลานี้ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ปราศจากร่าง ผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ผู้เดียวที่ไม่มีสัญลักษณ์จะต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ได้มีการจดจำกันว่าศาสนาบราห์มิน เทพ และนักรบถูกก่อตั้งขึ้นโดยผ่านบราห์มา สิ่งนี้ตรงไปตรงมา บราห์มินไม่มีผู้ใดอื่น ลูกรู้ว่าชีพบาบาเป็นครูและเป็นสัจกูรูของลูกด้วย มีสัจกูรูเดียวเท่านั้น ท่านเป็นกูรูของบราห์มาด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่เรียกว่าเป็นกูรูของวิษณุ ท่านได้กลายเป็นกูรูของบราห์มาและทำให้เขากลายเป็นวิษณุเทพ ท่านจะสามารถเป็นกูรูของชางก้าได้อย่างไร? ชางก้าไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ท่านไม่ต้องการกูรู บราห์มาใช้ 84 ชาติเกิด ลูกไม่สามารถพูดว่ามี 84 ชาติเกิดของวิษณุหรือชางก้า ประเด็นเหล่านี้ดีมากที่จะเข้าถึงและคลี่คลายให้ผู้อื่นเข้าถึง เพียงผู้ที่เข้าถึงสิ่งเหล่านั้นและทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้นเท่านั้นที่ได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกไม่เข้าถึงสิ่งใด สถานภาพของลูกก็ต่ำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้คบหาเพื่อนผู้ที่ชอบนินทา ลูก อย่าได้ประณามหรือรับฟังผู้ที่ทำเช่นนั้น ในการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง จงให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยปากของลูก
2. ด้วยวัตถุดิบแห่งความรู้ จงทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพและหนามให้กลายเป็นดอกไม้ จงทำงานรับใช้ของการให้ประโยชน์แก่ตนเองและทุกคนเท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและสามารถทำให้ทุกคนได้รับพรของพ่อด้วยสมดุลงของการเปิดเผยและสัญญาของลูก
เพื่อที่จะรื้อถอนของการเปิดเผย จงทำสัญญาด้วยความมุ่งมั่น การทำสัญญาหมายถึงการเติมพันธชีวิตของลูก ถึงแม้ว่าลูกต้องสละชีวิตของลูก ลูกจะไม่ผิดสัญญาของลูก ผู้ที่ทำสัญญาด้วยความมุ่งมั่นไม่สามารถพ่ายแพ้ด้วยสถานการณ์ใดๆ เพราะเขากลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอ นั่นคือพวกเขากลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ดังนั้นการเปิดเผยจะเกิดขึ้นเมื่อลูกทำสัญญาเช่นนี้ สมดุลงของการเปิดเผยและสัญญาของลูกคือพื้นฐานของทุกดวงวิญญาณได้รับพรจากบัพพาดา

คติพจน์: มีประสบการณ์สภาพของการอยู่อย่างหลอมรวมในความรักและเวลาของลูกจะไม่ถูกใช้ไปในการจำและลืม

*** โอม ขานติ ***